

Đặc San Vô Vi

Pháp Lữ Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp

TIẾNG NÓI CỦA BẠN ĐẠO VÔ VI THẾ GIỚI

SỐ 13 THÁNG 12 NĂM 2024

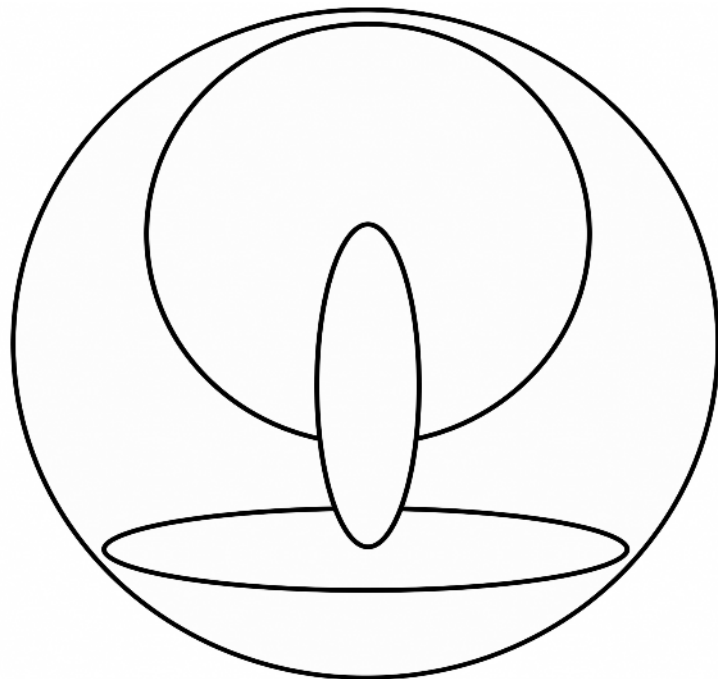

CHÀO MỪNG ĐỨC THẦY GIÁNG SINH ĐỘ ĐỜI

13 THÁNG 11 NĂM 1923 ÂL - 20 THÁNG 12 NĂM 1923 DL

DU HÀNH ĐẠO PHÁP 2024

Đặc San Vô Vi

**PHÁP LÝ VÔ VI KHOA HỌC HUYỀN BÍ PHẬT PHÁP
TIẾNG NÓI CỦA BẠN ĐẠO VÔ VI KHẮP NĂM CHÂU**

Chủ Biên: Vô Vi

Thực Hiện: Ban Biên Tập Đặc San Vô Vi

Bài Vở Và Hình Ảnh: Bạn Đạo Vô Vi Khắp Năm Châu

Mục Tiêu Của Đặc San Vô Vi

Cần công hiến những bài vở như sau:

1. Xây dựng giải trí thanh nhẹ.
2. Trình bày trật tự sau khi dày công thực hiện pháp môn, thành đạt đến đâu diễn tả đến đó.
3. Tin tức liên hệ đến cộng đồng Vô Vi.
4. Không nhận những bài báo thiên cơ có thể xáo trộn đến điện năng tu học của bạn đạo.
5. Những bài vở hữu ích, như giúp đỡ gia tăng sự thanh tịnh đối phó với hoàn cảnh hiện tại.
6. Đóng góp sự chung vui hòa bình, giải thông đời đạo, hướng về thanh tịnh mà tiến.
7. Không được chỉ trích một ai, ngoài sự xây dựng tâm linh

Kính Bái,
Lương Sĩ Hằng – Vĩ Kiên

**Vọng động chưa thông rất bức lòng
Thực hành khai triển tự ngoài trong
Cảm minh Thiên Địa không lo khổ
Vững chí tu tâm chẳng phập phồng.**

**Lương Sĩ Hằng - Vĩ Kiên
1923 - 2009**

Lá Thư

Đặc San Vô Vi

Kính thưa toàn thể quý bạn đạo,

Nhân dịp chào mừng *101 Năm Giáng Sinh Độ Đời - Đức Thầy Lương Sĩ Hằng - Vĩ Kiên* cũng như chúc mừng *Đại Hội “Du Hành Đạo Pháp 2024 – Chơn Không”* được thành công viên mãn. *Đặc San Vô Vi (ĐSVV) Tiếng Nói Bạn Đạo Vô Vi Khắp Năm Châu* xin chân thành gửi lời chúc mừng Đại Hội cùng với tấm lòng thương nhớ, tri ân đến vị Cha Già kính yêu *Lương Sĩ Hằng - Vĩ Kiên* đã hy sinh cả một cuộc đời mình cho Vô Vi Đạo Pháp.

Kính thưa quý bạn đạo, một năm đã qua, chiến tranh, thiên tai, và tài vật không ít nhiều đã làm ảnh hưởng đến cuộc sống tu tập của tất cả anh em chúng ta. Tuy nhiên, cho dù thế nào đi nữa, bạn đạo Vô Vi vẫn luôn kiên trì, vượt qua mọi thử thách, cùng nhau tiếp tục phát triển Đại Hội “*Du Hành Đạo Pháp*” Vô Vi hằng năm, với ước mơ, huynh đệ quy tụ một nhà, trong tinh thần thương yêu hướng về nguồn cội trong giai đoạn vắng mặt Đức Thầy.

Cũng trong tinh thần vay pháp trả pháp, cùng tu cùng tiến, ĐSVV giữ vững lập trường phát huy xây dựng cộng đồng Vô Vi, với tâm nguyện hỗ trợ và giúp đỡ bạn đạo xa gần có thêm tài liệu trao đổi tu học, cùng chung một mục đích và đường hướng do chính Đức Thầy chỉ dạy.

Đặc San Vô Vi

Dựa trên tinh thần kể trên, ĐSVV sẽ tiếp tay chia sẻ và đóng góp những bài xây dựng kinh nghiệm tu học cá nhân do bạn đạo phát tâm đóng góp, được trình bày một cách trung thực và trật tự, đúng theo mục tiêu Đặc San do chính Đức Thầy để lại. Và chúng tôi thiết nghĩ, tất cả những đóng góp xây dựng chung này, không ít nhiều gì cũng giúp ích cho cộng đồng Vô Vi có thêm tài liệu để kiểm chứng lại kết quả hành trình tu học của bản thân, tạo thêm niềm tin trên con đường thực hành Pháp Lý.

Để có thể tiếp tục đường hướng phát triển xây dựng chung trong cộng đồng Vô Vi, ĐSVV ước mong ***Tiếng Nói Của Bạn Đạo Vô Vi Khắp Năm Châu*** sẽ là lời kêu gọi xây dựng, cùng nhau đánh thức tình thương yêu, xây dựng theo những lời “*Di Chúc*” mà Đức Thầy đã để lại, với ước mong cộng đồng Vô Vi sớm trưởng thành, lớn mạnh trong tinh thần phục vụ, nhẫn nại, thương yêu và tha thứ.

Ban Biên Tập (BBT) xin chân thành cảm tạ bạn đạo Vô Vi đã phát tâm hỗ trợ bài vở, hình ảnh, cũng như tài chánh, để ĐSVV - ***Tiếng Nói Của Bạn Đạo Vô Vi Khắp Năm Châu*** có thể liên tục phát hành và trở thành món ăn tinh thần đến với cộng đồng Vô Vi mỗi năm.

Chúng con, xin cảm ơn Bề Trên, Đức Tổ Sư, Đức Thầy đã minh chứng và soi sáng cho tất cả mọi phát tâm duy trì, phát triển và quảng bá chương trình ***Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp***.

Kính chúc bạn đạo gặt hái được nhiều kết quả tu học nhân dịp đón mừng ***101 Năm Giáng Sinh Độ Đời - Đức Thầy Lương Sĩ Hằng – Vĩ Kiên***.

Kính thư,

Di Đà sáu chữ ấy ơn sâu
Kẻ Đạo nghe qua phải lắc đầu
Thích chí từ đây tua gấn bó
Công Phu rắng luyện Mâu Ni Châu.

Tổ Sư Đỗ Thuần Hậu
1883 - 1967

Đại Hội Vô Vi Quốc Tế

Du Hành Đạo Pháp

Đại La xoay chuyển khắp năm châu

Pháp Lý Vô Vi rất nhiệm mầu

Xây dựng vô cùng trong Đạo Pháp

Quý tướng Trời cao tâm hành triển

Học hỏi vô cùng tâm tự tiến

Phục vụ thành tâm, tâm tự giác

Quyết định tự tu chẳng đổi dời

Quy y Phật Pháp thành tâm tiến

Hướng về Trời Phật óc sáng choang

Đẹp bỏ thị phi tâm tánh hiền

Thực hành Chánh Pháp tự đạt duyên.

San Diego, ngày 9 tháng 1 năm 2009

Lương Sĩ Hằng - Vĩ Kiên

**Một bước ra đi một dặm dài
Giáng sanh tại thế cõi trần ai
Nay không lối thoát vì tâm động
Thức tỉnh hồi sinh biết tại ai ?**

**Lương Sĩ Hằng - Vĩ Kiên
1923 - 2009**

Bài Thơ Du Hành Đạo Pháp Bản Chép Tay Của Đức Thầy

Đại Hội Du Hành Đạo Pháp
 Đỉnh Lư xody ở huyện Khy Nhon Cầu
 Pháp lý võ sĩ rất hiếm hoi
 vậy dựa vì chùa Lạc Đạo Pháp
 Đức Thầy Tổ Cao Tâm Hân Tế Tiên
 Học Hải Vô Gian Tâm Tế Tiên
 Pháp võ ^{thành} tâm, ~~đức thầy~~ ~~Đức Thầy~~ Tâm Tế Tiên
 Nguyệt Đảnh ^{tu tu} ~~đức thầy~~ Đức Thầy
 Đức y Phật Pháp Hân Tế Tiên
 Muốn về Tâm Phật ở ~~Sơn~~ ^{đỉnh} ~~đỉnh~~ Cao
 Đẹp Bỏ Tâm Phật Tâm Tế Tiên
 Thúc Hân Tế Tiên Pháp Lý Đạt Duyên
 San Diego 9-4-2009
 Lão sư Hồng Võ Kiên
 Hân

Đặc San

*Mỗi năm đóng góp tiền xu
Đặc san soạn thảo trình bày chung vui
Chúc cho bạn tiến chẳng lùi
Thành tâm tu luyện an vui phần Hồn
Một năm mới có một lần
Tóm thâu tài liệu góp phần dựng xây
Hình ảnh vui đẹp của Thầy
Hòa cùng các giới vui vầy cảm giao
Góp bài xây dựng đổi trao
Cùng chung đóng góp ước ao thỏa tình
Thầy cùng xây dựng hành trình
Thiền ca khai triển tâm linh thực hành
Người người hoan lạc hưởng thanh
Thực hành chánh pháp đàn rành hơn xưa
Năm đi năm đến rất nhanh
Thiền ca phục vụ các ngành giải thông
Cảm ơn Trời Phật hóa công
Toàn năng ban chiếu một lòng tự tu.*

*Kính bái,
Lương Sĩ Hằng - Vĩ Kiên*

Ý Nghĩa Của Phù Hiệu “Tứ Đại Giai Không”

Đức Thầy giảng về ý nghĩa của phù hiệu “Tứ Đại Giai Không” như sau:

“Phù hiệu này thích hợp cho người tu Vô Vi. Bên trên là vũ trụ quang chiếu cho khối óc và cơ tạng con người. Người thực hành dụng ý niệm **Nam Mô A Di Đà Phật**, tự mình phát quang, hòa hợp với vũ trụ quang. Bên dưới là **Tứ Đại Giai Không**. Hai bánh xe điện quang hai bên là Tả Bành Chất, Hữu Bành Cư; nhờ đó con người mới có sự quân bình đi đứng. Chính giữa là Trung Bành Mạng. Hành giả nhìn phù hiệu này sẽ được nhắc nhở đường lối tự mình tu tiến, toàn thân của người thực hành Vô Vi là điện quang. Nhìn đó mà hành thì tương lai sẽ có kết quả tốt. Nhìn để thực hành, để tự phát triển hơn là nhờ sự phù hộ”.

Hỏi: Tám logo VÔ VI để đeo có chữ Tàu “Nam Mô A Di Đà Phật”; nếu được Đức Thầy cầm đến thì hiệu lực gia tăng? Vậy trường hợp không có dịp gặp Đức Thầy thì phải làm sao ?

Đáp: Trong lúc tham thiền để nó trong lòng bàn tay là đủ rồi.

Lương Sĩ Hằng - Vĩ Kiên

Thầy Đi

*Thầy đi, để lại pháp tràng,
Con vui thực hiện đàng hoàng hơn xưa.*

*Sống tu có giác có giờ,
Bình tâm học hỏi thiên cơ hữu tình.*

*Dấn thân hành đạo một mình,
Hòa đồng tự thức cảm minh luật Trời.*

*Tâm hồn sáng suốt nhớ Trời,
Quán thông thực hiện những lời chơn ngôn.*

*Thành tâm tiến hóa ôn tồn,
Dở hay tự thức, chẳng còn si mê.*

*Đồi mài tiến triển hướng về,
Vô sanh bất diệt bối bê chẳng còn.*

*Đường đi, sẵn có đường mòn,
Thiệt thà tiến hóa chẳng còn bơ vơ.*

Lương Sĩ Hằng - Vĩ Kiên

Diễn Văn Khai Mạc “Đại Hội Du Hành Đạo Pháp 2024”

Kính thưa Bề Trên,
Kính thưa Đức Tổ Sư,
Kính thưa Đức Thầy,
Kính thưa Bạn Đạo,

Hôm nay ngày 22 tháng 9, năm 2024 – bạn đạo ở khắp mọi nơi hội tụ về đây cùng nhau đón mừng cái Tết Vô Vi - Đại Hội “Du Hành Đạo pháp” mỗi năm 1 lần và đây cũng là cơ hội anh em một lòng cùng nhau hướng tâm tưởng niệm 15 năm Đức Thầy ra đi.

Kính thưa bạn đạo! Trong bầu không khí trang nghiêm, thanh tịnh, tràn đầy thanh điện. BTC chúng con xin cúi đầu kính chào Bề Trên, Đức Tổ Sư, Đức Thầy cũng như lời chào thân mến gửi đến với tất cả bạn đạo tham gia Đại Hội ngày hôm nay.

Kính thưa Đức Thầy! Vượt qua tất cả những khó khăn và khổ nạn; anh em chúng con đã đồng lòng theo gót chân Thầy, cùng nhau quy tụ về khách sạn **Champasak Grand Hotel - Pakse Laos**, tay bắt mặt mừng, bên nhau sum họp với chủ đề Đại Hội Thầy ban là: **“Chơn Không”**. Và chủ đề này sẽ là chìa khóa giúp chúng con khai mở tâm trí, vượt qua tất cả mọi trở ngại thử thách về tâm linh trong những giai đoạn sắp tới.

Kính thưa Đức Thầy!

Nhớ lại Đại Hội **“Quy Hội Tình Trời”** năm 2023 vừa qua, với kim chỉ nam **Đức Thầy** ban: “Ngày ngày lo Niệm Phật, đêm đêm lo Tham Thiên”. Qua điển quang, chủ đề này đã ăn sâu vào tư tưởng và tiềm thức của chúng con sau Đại Hội. Có thể nói là đã trở thành linh đơn, diệu dược và nhu cầu cần thiết cho tâm linh, khi đối mặt với khó khăn, với nghịch cảnh trong cuộc sống hằng ngày. Chính nhờ có Đại Hội, có những đề tài tu học Thầy ban hằng năm đã giúp cho chúng con có thêm trí tuệ, có thêm nghị lực khi đối mặt với sự hung ác, bạo tàn của xã hội hiện tại.

Với xã hội suy đồi đạo đức hiện nay, con người chỉ biết sống trong danh lợi. Vì nhu cầu vật chất cá nhân, phần đông đã đánh mất đi cái phẩm chất lương tri thánh thiện của bản thân. Hơn thua, cường tình đoạt lý đã đè bẹp đi tình người, đạp ngã đi công lý và

Đặc San Vô Vi

đạo đức ở xã hội hiện tại. Những mô hình hơn thua, chạy theo vật chất được phát triển mạnh và lan rộng khắp nơi trên mạng xã hội. Đạo pháp suy đồi, nhân tâm bại hoại đã khiến Thiên Đạo phẫn nộ, qua sự biến đổi thất thường của thiên tượng và sự trừng phạt khắc nghiệt của thiên tai đang liên tục giáng xuống khắp mọi nơi trên mặt đất.

Trong tình huống và thế sự như thế này, chúng con mới thực sự hiểu được dụng ý của Đức Thầy, tại sao phải lo niệm phật và phải lo tham thiền? Bởi vì chỉ có như vậy, chúng con mới thực sự bớt khổ, bớt bị cám dỗ và tránh được những đại nạn đang vây bủa khắp mọi nơi... Trước hút trước và chỉ khi nào chúng con dứt khoát niệm Phật, dứt khoát buông bỏ, giải tỏa tất cả phiền não của nội tâm, lúc đó chúng con mới thực sự hết khổ, mới cảm ứng được chơn tình luôn được Trời Phật ban chiếu.

Nói tới đây, chúng nhớ đến công ơn dạy dỗ của Đức Thầy với hơn 50 năm hoằng pháp độ sanh. Nhớ đến hạnh hy sinh, nhẫn nhịn hạ mình xin phép bạn đạo cho mình đứng ra tổ chức Đại Hội **“Du Hành Đạo Pháp”** mặc dù không cần phải xin phép mà có thể dùng quyền hành của một vị Thầy để đứng ra tổ chức. Nhớ đến sự phản bội, bạc bẽo của bạn đạo được Đức Thầy tâm sự trong Chơn kinh **“Tu mà còn trách móc đủ chuyện, thậm chí người truyền pháp đã khổ công đêm đêm lo xây dựng cho nó rồi nó cũng phản. Nó tưởng nó là hay hơn, thì nó phải đóng cửa, đóng cửa một thời gian rồi nó cũng khổ”**.

Đúng như Thầy đã nói! Sau khi Thầy ra đi, một số người đã tự cho mình là hay, họ đã đóng cửa và khổ sở chạy theo những ước mơ tham vọng của bản thân. Những lời Chơn Kinh dẫn dắt mà Đức Thầy đã bỏ ra công sức để lại đã không được tuân thủ, thay vào đó là những lý luận trăm hoa đua nở hầu bóp méo đi sự thật với mục tiêu bành trướng và quảng bá những ước mơ tham dục của cá nhân.

Mặc dù phải đối đầu với những kích động phản động kể trên, anh em chúng con vẫn trung tín, kiên quyết thực thi đúng theo lời răn dạy của Đức Thầy, mỗi năm 1 lần, cùng nhau quy tụ về Đại Hội “Du Hành Đạo Pháp” do Đức Thầy đứng ra tổ chức. Đây đích thực là cơ sở tâm linh do Đức Thầy đứng ra thành lập với mục đích dìu dắt bạn đạo tu tập sau khi Đức Thầy rời khỏi thế gian. Nhưng tiếc thay ! Ước mong của Đức Thầy chỉ có được một số nhỏ bạn đạo một lòng trung tín đi với Đức Thầy. Và sự ân độ này có thể hiểu một cách rõ ràng qua bài thơ **“Đi Với Tôi”** được Đức Thầy minh giải, Ban Tổ Chức xin được trích dẫn một số câu thơ dưới đây:

Đặc San Vô Vi

Đi Với Tôi trên đường tu học
Đi Với Tôi tâm cất vui buồn
Đi Với Tôi tâm hồn yên ổn
Đi Với Tôi chơn lý sanh tồn
Đi Với Tôi chẳng còn vọng động
Đi Với Tôi quy không thức giấc
Đi Với Tôi bát ngát tình thương
Đi Với Tôi tự lường tự tiến
Đi Với Tôi tự tiến tâm tu
Đi Với Tôi phá chấp giải mù
Đi Với Tôi trường sanh bất diệt
Đi Với Tôi hơn thiệt quy không
Đi Với Tôi luận thuyết hóa công
Đi Với Tôi trăm đường khai mở
Đi Với Tôi chung thờ nhịp cầu

Đó bây giờ bạn hít vô thở ra, có ông nào hơn bạn không? Có ông nào hơn ông không? Ông nào cũng hít vô thở ra. Ông tỉ phú mà không có hơi thở thì tỉ bạc cũng không

Và chỉ có đi với Đức Thầy, chúng ta mới thực sự tu giải thoát, mới thực sự hạnh diện là đứa con của Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp.

Ngoài những chương trình tu học hằng năm ở Đại Hội, bạn đạo chúng con còn có thêm cơ duyên lắng nghe lại lời di chúc quý báu mà Đức Thầy để lại trước khi ra đi. “Xác xa, nhưng tâm không xa ...” Lời Thầy văng vẳng qua điển quang, qua âm ba chấn động của càn khôn vũ trụ..... Thầy dạy chúng con khổ...khổ... khổ mới bước vào biên giới của Phật pháp ... dạy chúng con cách khai triển huyền bí trong nội tâm qua Nguyên Lý Nam Mô A Di Đà Phật....dạy chúng con phải thật thà với chính mình, biết hy sinh, buông bỏ, biết nhẫn nhịn, thương yêu và tha thứ....và chỉ cần các con lo tu, còn tất cả chuyện gia đình và sinh nhai đã có Thầy lo...Sự hy sinh, ân độ của Đức Thầy trên thế gian này không thể nào tìm ra được một vị Thầy thứ hai. Chỉ có Đức Thầy Lương Sĩ Hằng – Vĩ kiên - một vị Thầy hy sinh nguyện gánh vác tất cả tội lỗi cho những đứa con của mình... Các con có quyền bỏ Thầy, nhưng Thầy không có quyền bỏ các con...Chỉ có Thầy và chỉ có Thầy - bằng mọi phương tiện, từ vật chất cho tới tinh thần, bao che, vun tĩa, giúp chúng con trưởng thành bằng chơn tình, bằng sức mạnh của ánh sáng đại bi.

Kính thưa Bề Trên,
Kính thưa Đức Tổ Sư,
Kính thưa Đức Thầy,
Kính thưa Bạn Đạo,

Đại Hội năm nay tuy là số bạn đạo tham gia không đông, nhưng cũng không vì thế mà làm giảm đi tinh thần và sự linh thiêng hằng năm của Đại hội. Nhớ khi Thầy còn tại thế, bạn đạo vì tranh chấp nên đã xảy ra sự việc 2 Đại Hội được cùng tổ chức trong một năm. Vì sự phân chia, tranh chấp đó, nên số lượng bạn đạo tham gia cũng bị phân chia và giảm bớt. Một số bạn đạo tham gia trong thời điểm đó đã tỏ ra lo buồn. Để chứng minh Đại Hội chỉ cần chất lượng, không cần đến số lượng, Đức Thầy đã tuyên bố cho dù chỉ có 1 người Thầy cũng tham gia. Và những năm đó, Đại Hội được Ban Tổ Chức Đại Hội đứng ra tổ chức và Đức Thầy chỉ là thành viên danh dự được mời tham dự... Còn bây giờ Đại Hội “Du Hành Đạo Pháp” do chính Đức Thầy đứng ra thành lập và tổ chức, như vậy thì niềm vui trong thanh điền sẽ luôn tràn ngập trong những ngày ở Đại hội.

Kính Thưa Đức Thầy!

Dựa vào lời tuyên bố của Đức Thầy, anh em trong Ban Tổ Chức “Đại Hội Du Hành Đạo Pháp” đã có đủ niềm tin tiếp tay Đức Thầy đứng ra tổ chức Đại Hội Vô Vi hằng năm, cho dù sau này chỉ còn lại một số ít bạn đạo tiếp tục đi theo bước chân Thầy.... Chúng mình số lượng không bằng chất lượng và bên chúng con luôn luôn có Thầy.

Kính thưa Đại Hội,

Hôm nay ngày đầu năm của Tết Vô Vi, đánh dấu thêm một trang sử mới cho hành trình truy tìm Chơn Lý ở Thế gian. Bắt đầu từ một kiếp phù sinh động loạn lúc giáng lâm xuống thế gian với ước nguyện cứu đời. Nhưng vì mê trần và nhiễm trần, nhiều kiếp trầm luân trong luân hồi qua tác động của Thiên Cơ. Và tất cả hành trình tu tập này được Đức Thầy giảng rất kỹ trong 12 Chơn Kinh - bắt đầu từ 4 câu kệ thơ chương số 1:

Thân vừa thức giác trí không mê
Khổ cảnh trần gian lại bồi bề
Đại nguyện không thành sanh loạn động

Đặc San Vô Vi

Tự mình thức giấc chẳng còn mê

Sau một trang sử động loạn, bị nhồi quả và thức tâm được Đức Thầy minh giải như sau:

Qua cái giai đoạn đó mới thức giấc không còn mê nữa. Tôi đến đây để làm gì? Để học nhịn nhục và tiến hóa chứ không phải đến đây để tranh chấp chuyện đời thì lúc đó chúng ta không còn mê nữa. Đến đây để học hỏi, để tiến hóa, phần hồn phải trở về thanh tịnh mới được cứu rỗi lấy chính mình. Nếu vắng thanh tịnh là tự hại mình mà thôi.

“Ồn ào ào ào rồi đâu cũng sẽ về đây”. Cho nên, dù có động loạn tới đâu đi nữa thì cũng có lúc cũng phải thức tỉnh quy về với cái bản tánh Chơn Không thanh tịnh và đây cũng là chủ đề Thầy ban cho Đại Hội năm nay. Cho nên mấu chốt cuối cùng của người tu Vô Vi là phải đạt Chơn Không - đây là nguyên văn Đức Thầy đã dạy trong Chơn Kinh: ***“Chúng ta lo Niệm Phật để hiểu giá trị của Chơn Không” - “Thấy rõ là vốn Không, phải về Không. Nếu tu mà không đạt tới Chơn Không thì làm sao về Trời được? Phải đạt tới Chơn Không mới về Trời được...”***

Vậy thì tu làm sao mới đạt tới chơn không? và chơn không là gì? Đây là chủ đề mà chúng con sẽ được học qua thảo luận, qua diễn quang trong 3 ngày Đại hội năm nay.

Kính thưa Đức Thầy! Nhảm tính cho đến ngày hôm nay, chúng con đã 15 năm xa cách Đức Thầy... 15 năm với những mắt mắt trên mặt hữu vi, nhưng đối với Vô Vi “Xác xa, nhưng tâm không xa”, sự quang chiếu, ân độ của Đức Thầy vẫn bên chúng con qua lời giảng trong Chơn Kinh lúc nửa đêm tham thiền. Mặc dù Thầy không còn hiện diện trong hữu vi, nhưng chúng con không cô đơn, chúng vẫn được chăm sóc và trưởng thành từ chấn động của Nam Mô A Di Đà Phật; luôn cảm nhận được tình thương yêu trong điển giới. Chúng con có Pháp, có Thầy, có ngôi nhà tâm linh “Du Hành Đạo Pháp”, có nền tảng và đường hướng Vô Vi được Đức Thầy để lại và vạch ra rõ rệt qua 10 điều tâm đạo, kinh băng sách và video giảng dạy.

Kính Thưa Bề Trên
Kính Thưa Đức Tổ Sư,
Kính thưa Đức Thầy,
Kính thưa Bạn Đạo,

Đặc San Vô Vi

Hôm nay, ngày 22 tháng 9, năm 2024, nhân dịp **Kỷ Niệm 15 Năm Ra Đi Của Đức Thầy Kính Yêu** cũng như khai mạc chào mừng **Đại Hội “Du Hành Đạo Pháp”** với chủ đề **Thầy ban là “Chơn Không”** - được tổ chức tại khách **Champasak Grand Hotel - Pakse Laos**. Chúng con thành tâm cúi đầu ghi nhớ công ơn dạy dỗ của Đức Thầy.

Trong tinh thần cầu đạo, cùng nhau đạt Chơn Không, anh em chúng con xin nguyện mãi mãi đi với Thầy, một lòng dứt khoát hy sinh tất cả tánh hư tật xấu. Vì sự nghiệp đạo pháp, chúng con nguyện sẽ lắng nghe và hành theo lời chỉ dạy trong **Chơn Kinh** và chăm lo thực hành **Chơn Pháp** để đạt được **Chơn Không**.

Cuối cùng, noi theo hạnh nguyện hy sinh **Tử Vi Đạo** của Đức Thầy, chúng con xin nguyện trung tín, **Giữ Gìn Đạo**. Tiếp tục chương trình tâm linh Đức Thầy để lại, cùng nhau ân hành và quảng bá một kho tàng văn hóa tâm linh - **Pháp lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp** mà Thầy Tổ đã để lại với lời dạy: **“Một Chữ Cũng Không Sửa”**.

Kính chúc Đại Hội thành công viên mãn.

BTC – Đại Hội “Du Hành Đạo Pháp”

Đi Với Tôi

*Đi với tôi trên đường tu học
Đi với tôi tâm trợ như tôi
Đi với tôi tâm hôn yên ổn
Đi với tôi chơn lý sanh tồn
Đi với tôi chẳng còn vọng động
Đi với tôi qui không thức giác
Đi với tôi bát ngát tình thương
Đi với tôi tự lờng tự tiến
Đi với tôi tự khuyến tâm tu
Đi với tôi phá chấp giải mù
Đi với tôi trường sanh bất diệt
Đi với tôi hơn thiệt qui không
Đi với tôi luận xét hóa công
Đi với tôi trăm đường khai mở
Đi với tôi chung thờ nhịp cầu
Đi với tôi nhiệm màu ban phước
Đi với tôi đến trước như tôi
Đi với tôi sang tôi tiêu diệt
Đi với tôi tận diệt tham sân
Đi với tôi chẳng cần nhờ đỡ*

Đặc San Vô Vi

*Đi với tôi hay dở cũng tôi
Đi với tôi trên đường học Đạo
Đi với tôi thức giấc ra vào
Đi với tôi chẳng cao chẳng thấp
Đi với tôi tự thắp lấy đèn
Đi với tôi chẳng ghen chẳng ghét
Đi với tôi chẳng mét cùng ai
Đi với tôi rõ tài thiên lý
Đi với tôi rõ khí Trời ban
Đi với tôi muôn đàng qui một
Đi với tôi giải cột tâm can
Đi với tôi khai màn tâm đạo
Đi với tôi hành trì qui nhứt
Đi với tôi tự thức đường tu
Đi với tôi biết rõ mình ngu
Đi với tôi nhịn nhục đắp bù
Đi với tôi tu hoài không ngán
Đi với tôi khai sáng tâm can
Đi với tôi khai màn đạo pháp
Đi với tôi bão táp như không
Đi với tôi một dạ một lòng
Đi với tôi chẳng còn ô trược
Đi với tôi đảo ngược tình nhờn*

Đặc San Vô Vi

*Đi với tôi thanh tịnh qui hườn
Đi với tôi chẳng hờn chẳng giận
Đi với tôi cần mẫn lo tu
Đi với tôi đẹp đám mây mù
Đi với tôi quán thông các nẻo
Đi với tôi giải treo nghiệp oán
Đi với tôi trăm đường qui một
Đi với tôi điển giới huy hoàng
Đi với tôi thiên đàng nhạc trời
Đi với tôi giải nỗi khổ đau
Đi với tôi trước sau qui một
Đi với tôi nghiệp cột phải tan
Đi với tôi tự bàn tự tiến
Đi với tôi niệm niệm Nam Mô
Đi với tôi giải phần ô trược
Đi với tôi chẳng được chẳng không
Đi với tôi khai vòng thức giác
Đi với tôi khai nẻo mở đường
Đi với tôi gieo gương hậu thế.*

Lương Sĩ Hằng - Vĩ Kiên

19-08-1985

Đời Đạo

Tiếng Đời tâm Đạo khác nhau
Thực hành trao đổi thấp cao dung hòa
Tình thâm khai triển mặn mà
Thứ tha trên hết chan hòa tình thương
Qui nguyên thanh tịnh tự lờng
Đường đi sẵn có nhịn nhường tiến thẳng
Chẳng còn lý luận khó khăn
Giúp người thanh nhẹ ở ăn điều hòa
Tu hành vận dụng vượt qua
Đường mòn sẵn có tình Ta tình Người
Vui lành khai triển tâm tươi
Giúp người tại thế gấp mười thuốc thang
Đệ huynh vui đẹp luận bàn
Thực hành ba pháp vượt sang khổ nản
Từ bi khai mở cảm an
Đàng nào cũng tiến mọi đàng cũng thông
Quyết tâm khai triển một lòng
Muôn người như một chẳng còn chấp mê.

Lương Sĩ Hằng - Vĩ Kiên

Chơn Kinh - Chương 45

*Triền miên điều luyện đìu tâm thức
Giải mở trần tâm nguyện góp phần
Trí sáng tâm minh không tạo loạn
Thanh bình chung tiến tự phân lần*

“*Triền miên điều luyện đìu tâm thức*”: Triền miên điều luyện, triền miên thực hành chơn pháp, đìu tâm thức, cho cái tâm thức càng ngày càng phát triển.

“*Giải mở trần tâm nguyện góp phần*”: Sự tranh chấp chúng ta không còn nữa, chúng ta mới đóng góp được.”

“*Trí sáng tâm minh không tạo loạn*”: Trí chúng ta sáng, tâm minh, làm gì mà đem cái chuyện loạn động cho người khác.

“*Thanh bình chung tiến tự phân lần*”: Thượng, trung, hạ đồng nhất chung tiến. Thế xác chúng ta có thượng, trung, hạ, tu đúng thì nó mới đồng nhất. Tự phân lần, nay chút, mai chút, phân tách cho người ta hiểu để người ta tự thức, cũng như mặt trời, Trời Đất, cũng là từ từ giáo dục chúng sanh, mà chúng ta tu đắc cũng do Trời Đất hình thành. Đúng chiều của Trời Đất thì phải đi từ dịp một, từ giai đoạn này tới giai đoạn kia trong thực hành, chớ không có cái vụ mà cấp bách nôn nóng. Rồi nói thiên cơ, này kia, kia nọ, nói bây giờ cấp bách phải làm này, làm kia, làm nọ, không được.

Chúng ta làm sao đạt được ánh sáng, và ban ánh sáng cho mọi người trong tâm tự thức, thấy rõ ánh sáng căn bản của mọi người đều có, lúc đó mới xây dựng được một đường lối đồng nhất, trong tâm đạo của mọi hành giả tại mặt đất, mới thật sự người tự tu và ảnh hưởng người kế tiếp. Tự mình không tu không phân giải được chính mình làm sao ảnh hưởng người kế tiếp. Cho nên người tu là người làm đại sự, mà toàn thân chúng ta không khai triển, không minh cảm được nguyên lý của Trời Đất, làm sao làm đại sự? Đại sự là đồng nhất, đến cũng như đi, ở cũng như

Đặc San Vô Vi

xuất, lúc nào cũng vui hòa với các giới, nhắc đâu chúng ta đến đó. Nguyên tu để hòa hợp với thanh diệu của đại bi, thì ý chúng ta lúc nào cũng sẵn sàng phục vụ, người nhắc chúng ta chuyển tới. Tu bằng trí, bằng ý, sự sáng suốt cũng như con chim hải âu giữa biển, nó bay bằng cái gì, bằng cái ý lực của nó. Là ai cho nó cái ý lực? Cái óc nó sáng suốt, cái ý nó muốn bay tới đó kiếm ăn, là nó bay tới đó, bay tới kia để tắm rửa, nó bay tới kia tắm rửa, bay tới kia lập tổ ấm để sanh sản, là bay tới kia lập tổ ấm để sanh sản. Cái ý của nó, ý lực của nó mạnh.

Còn chúng ta tu ở đây hướng về phần hồn, thì phải xây dựng, phải tu bằng trí, bằng ý, thì ý lực nó mới mạnh. Nói xuất hồn đánh lễ Phật, xuất hồn để học hỏi tới vô cùng, mà ý lực không có làm sao xuất được. Không có quân bình, làm sao có ý lực tốt mà khai thác sự thanh diệu của Trời Đất mà tu tiên, dày công tu thiên để khai thác sự thanh diệu của Trời Đất chớ không có giới gì hết, sẵn có cái gì Trời Đất đã sẵn có. Chúng ta dần thân học hỏi và khai triển những gì sẵn có của chính mình. Phần hồn là chủ của một Tiểu Thiên Địa, mà không lập lại trật tự trong Tiểu Thiên Địa, rồi xưng danh tu, tu cái gì?

Ôm xác phàm mà cũng không hiểu, ôm thêm một mớ sách kinh. Đọc đi, đọc lại hiểu một góc nào thôi. Thì cái chánh cũng không hiểu, mà cái phụ cũng không hiểu, rồi rớt cuộc đi đâu? Phải đi học lại! Cho nên nhiều người chết rồi cũng buồn lắm, một kiếp người cặm cùi lo tu, mà tu theo một cái chiều hướng nào đó, không có phát triển được. Khi chết rồi, cũng phải đi học lại. Học từ chữ một nó mới thấm thía. Lúc sống, Trời Đất đã cho hàng loạt cơ hội để học, mà không chịu học. Hàng loạt cơ hội ở đâu? Trai lớn lấy vợ, rồi gái lớn lấy chồng, thì thu hút những chuyện kích động và phản động, mà chưa hiểu được lãnh vực thanh tịnh của mình để tiến. Làm một kiếp người, chúng ta không xây dựng cho chúng ta giờ phút nào hết, không giúp đỡ chúng ta giờ phút nào, cho nên lúc chết phải rơi rớt Địa Ngục là vậy. Vì hướng về tâm phàm tranh giành, mất sự sáng suốt thanh diệu của nội tâm thì chỉ có ôm khổ, hội nhập trong khối khổ, học khổ, cực khổ, mới biết bước về biên giới của Phật Pháp mà tu, tiếp tục tu được.

Người tu rất buồn khi mình cố gắng tu, giúp người khác tu, nhưng mà rớt cuộc, họ lại phản. Họ phản những cái chơn ngôn mà mình đã tìm được, cống hiến cho

Đặc San Vô Vi

họ, họ không nhận, rốt cuộc họ đi đâu? Khi họ không nhận là họ đóng cửa, như căn nhà không có cửa sổ là bực bội lắm. Càng bực bội, càng tìm, tìm thêm thì càng tạo nghiệp cho chính mình, không phát triển được. Miệng nói tu, tâm không tu là tù Địa Ngục, miệng nói tu, tâm không tu là tù Địa Ngục rất rõ ràng.

Cho nên mỗi mỗi phải thực hành, mới để thấy trực giác chúng ta khai triển, chúng ta thấy hết. Thấy rõ rồi mới dần thân, thật sự tu như vậy mới là đúng, đường đi càng ngày càng xán lạn, càng thanh diệu, diu tiến vạn linh trong cơ tạng chúng ta đồng tu, đồng tiến khai triển tới vô cùng. Bao nhiêu cũng không đủ, nói thanh tịnh thì chưa thật thanh tịnh. Khi thanh tịnh, không có được nói thanh tịnh. Càng ngày càng tiến phục vụ người kế tiếp không cho ta là thanh tịnh. Ta vẫn đang lợi trong biển yêu của Thượng Đế chứ chưa làm được biển yêu. Hai cái giá trị nó khác, lợi trong biển yêu và làm thành một biển yêu cho mọi người cộng hưởng. Chuyện đó nó khác. Phải dày công tu nữa, người tu phải hết sức dày công, dốc lòng tu tiến.

Những cái gì chúng ta đã đạt được, nên khai triển, không nên tới đó là hết, không nên nói tới đó là hết. Cho ta là tu cao, rồi hướng tâm về chánh trị điều khiển người ta, rồi muốn làm minh vương, muốn làm ông vua. Ông vua để làm gì? Chúng ta người tu Vô Vi, tiến tới vô cùng thanh diệu, cống hiến sự thanh diệu của chúng ta cho tất cả mọi người, cộng hưởng và cùng tiến với chúng ta mới là đúng. Tu chưa đến đâu, chê người khác là tà, tưởng mình là chơn, cái đó cũng sai. Chính mình chưa sửa được mình, làm sao dám chê người khác là tà? Cho nên người tu chơn không bao giờ dám chê người nào là tà. Công ty sản xuất xe hơi không dám chê xe của hãng khác, xe nào cũng trong cái nguyên lý, triền miên tập trong nguyên lý của nước, lửa, gió, đất mà hành sự. Còn cạnh tranh với nhau thì chỉ có tô điểm bên ngoài màu mè tốt đẹp, mà rốt cuộc chiếc xe nào cũng đi đến nơi. Phần hồn đi đúng do trí ý. Trí ý của phần hồn càng sáng suốt, thì càng dễ đi đúng bất cứ ở cõi nào, mà cũng bị hạ từng công tác như thường. Nếu tâm nghĩ sai, thì từ từ nó mất cái vị trí đó, thấy càng ngày càng bực bội, lúc đó mới thấy chính ta sai. Bị hạ từng công tác là luồng điện nó không còn đi chỗ thanh nhẹ nữa, nó ở trong ôm chấp si mê, trở lại nhậ nhệch chơi bời trong khổ cảnh, rồi tự sát. Đó là đường lối tự sát, là bệnh nan y kêu bằng tự sát. Nhiều người tu được khỏe mạnh, rồi nói tôi bây giờ ăn gấp hai, gấp ba lần hồi trước, phước của Trời cho. Ông Trời cho chúng ta phước là để

Đặc San Vô Vi

hiểu lấy chính mình, chớ không phải phước là ăn cho nhiều. Ăn cho nhiều rồi giày xéo tâm, can, tỳ, phế, thận của chính mình, đó là mất phước, không phải là phước, tham ăn nói bậy.

Nhiều người tu mang cái bệnh tham ăn, mà cũng không hiểu cái chuyện sờ sờ sai lầm của chính mình đã tự hại mà không hiểu. Nói: “*Có thực mới vực được đạo*”, nó giải nghĩa là thực để ăn, ăn cho no mới có đạo. Không phải vậy, có thực tâm mới vực được đạo, thực tâm tu sửa, hiểu rõ nguyên lý của Trời Đất mà tiến hóa, mới kêu bằng vực được đạo. Không phải là có thực mới vực được đạo, nói tôi không có ăn, tôi không có đạo, ăn cho cố, sanh bệnh, cuối cùng bị mổ xẻ rồi chết mà thôi. Tại vì hành động tự hại cơ cấu siêu nhiên của Trời Đất đã ban cho, nhưng mà ngày đêm nó chỉ có hại thôi, tánh tham ăn là tự hại mà không hay! Tưởng là mình tu khá lắm, khoe đầu này, khoe đầu kia, khoe đầu nọ, giảng cho đầu này người kia, giảng cho đầu này người nọ, nọ kia, mà không chịu giảng cho chính mình, tánh tham vẫn còn, càng ngày càng phát triển.

Lương Sĩ Hằng - Vĩ Kiên

Tình Thương Trong Đại Hội

Dạ con xin đánh lễ các Đấng Bề Trên, con xin đánh lễ Đức Tổ Sư, Đức Thầy và xin chào đến tất cả các bạn đạo trong và ngoài nước. Con là bạn đạo đến từ TPHCM xin được chia sẻ cảm nghĩ của mình về Đại Hội Du Hành Đạo Pháp năm 2024. Năm nay con rất vui là trước khi đi Đại Hội con được cùng với các cô, chú và một số anh em bạn đạo được về Đồng Tháp để viếng thăm mộ của Đức Tổ Sư. Tuy con quê gốc ở miền Tây mà đây là lần đầu tiên con đến viếng thăm mộ Tổ sau bao năm con biết đến pháp Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp (PLVVKHHBPP). Một không khí thật là nghiêm trang khi mọi người ai cũng thành tâm đánh lễ Đức Tổ Sư và cũng không kém phần vui vẻ, hạnh phúc khi bạn đạo được gặp nhau, tay bắt mặt mừng trước thềm Đại Hội.

Và cái ngày mà con nghĩ ai là bạn đạo cũng mong muốn đó là được đi Đại Hội. Ngày mà con luôn đếm ngược từng tháng, rồi từng ngày.

Trong lòng nó cứ nôn nao khó tả, cứ ngồi rồi tự suy diễn ra cảnh Đại Hội được gần Thầy Tổ, được gặp bạn đạo rồi tự cười một mình. Năm nay con được ân điển của Bề Trên, của Tổ Thầy con lại được tham dự Đại Hội Du Hành Đạo Pháp 2024 với chủ đề mà Thầy đã ban cho chúng con là CHON KHÔNG. Tuy ba ngày tu học trong Đại Hội thật là ngắn ngủi nhưng mà cho con được rất nhiều cảm xúc, vui mừng lẫn lộn. Năm nay số lượng bạn đạo tham dự Đại Hội không đông như những năm trước nhưng không khí thật là vui vẻ, ấm áp vô cùng khi anh em bạn đạo sum vầy bên nhau chia sẻ những kỷ niệm về Thầy, chia sẻ những kinh nghiệm về

Đặc San Vô Vi

PLVVKHHBPP. Và con đã khóc khi thấy các bạn đạo trẻ đầy quyết tâm để đi Đại Hội, các bạn trẻ ấy rất nhiệt huyết và năng động để phục vụ Đại Hội. Đó là những búp măng non của thế hệ Vô Vi sau này luôn tràn đầy năng lượng và hết lòng phục vụ. Năm nay con lại thấy được tình thương yêu và tha thứ của Bề Trên, của Tổ Thầy không những anh em bạn đạo hiện hữu chúng con mà còn có cả các linh hồn của thế giới vô hình. Và năm nay cũng giúp con hiểu rõ hơn về thế giới tâm linh, con nghĩ dù đang ở thế giới nào đi nữa thì cũng cần có sự thương yêu và tha thứ. Lúc đó sẽ không có chiến tranh, không còn ganh ghét đố kỵ nhau. Con nghĩ để làm được điều đó thì chỉ có tu theo con đường chánh đạo, và chỉ có tu mới về được ngôi nhà tuyệt đẹp mà Cha Trời đã xây sẵn cho chúng con ở bên trên. Dạ đến đây con xin tạ ơn đến các Đấng Bề Trên, Đức Tổ Sư, Đức Thầy, xin tạm biệt các bạn đạo và cùng hẹn gặp nhau tại Đại Hội 2025 nhé!

TPHCM 15/11/2024

BD: *Huyền Ngọc Minh*

Vô Vi Hành Đạo Chứ Không Giành Đạo

*Thực hành từ thấp tới cao
Nơi nào cũng tiến nơi nào cũng thông
Trong ta sẵn luật Hóa Công
Thực hành là chánh tréo trông đỡ dang
Bên trong có sẵn nhiều màn
Tự khai tự tiến tự khai tâm hồn
Chẳng cần bày biểu dập dòn
Trời ban tình đạo ôn tồn dựng xây
Triển khai khai triển hằng ngày
Tâm ta xác nhận rõ ngày cảm giao
Bên trong sáng suốt thuở nào
Tự lo chùi rửa trắng sao hợp hòa
Chẳng còn vọng động tưởng xa
Trời ban tâm thức tự hòa tiến lên
Thực hành ba pháp tạo nên
Soi hồn là một giữ bền trí tâm
Pháp luân thường chuyển giải làm
Thiền định thức giác âm thầm đến nơi
Càng tu càng rõ Cha Trời
Ngài đà sắp đặt mở đà nhủ khuyên
Vạn linh đã có tiền duyên
Hồi sinh tái ngộ nối liền căn cơ*

Đặc San Vô Vi

Chẳng còn loạn động ước mơ
Quy Hồn quy Vía giải mê cõi trần
Dựng xây khai triển muôn phần
Thực hành Chơn Pháp rõ ân Cha Trời
Vạn linh đồng thức nơi nơi
Vô Vi sống động do Trời ân ban
Thế gian địa ngục thiên đàng
Giữ an tâm định sáng ban tình Trời
Trong ta có lý có lời
Bên ngoài đồng thức lập đời tương giao
Thực hành chơn đạo chớ rào
Vô cùng tiến hóa nơi nào cũng thông
Du dương tâm dưỡng tự tông
Thiên cơ ban rải tâm phòng giải minh
Xác thân là cõi địa linh
Không minh nguyên xứ tạo tình khổ đau
Thực hành kẻ trước người sau
Quán thông đời đạo cầu nhau tiêu tan
Sửa mình mới rõ mới an
Trời ban tình đạo khai màn mở tâm
Thực hành tiến tới mừng thâm
Tâm minh chơn đạo chẳng làm chẳng sai
Chẳng còn hướng ngoại sai hoài
Vào trong mới thấy rõ đài thiên cơ

Đặc San Vô Vi

Vạn linh quy hội chực chờ
Nhơn Ông thức giác giải mơ cõi trần
Hồn minh cảm hóa muôn phần
Cao tầng cũng tiến thấp tầng cũng minh
Thượng, Trung, Hạ giới giao tình
Do Hồn điều khiển chuyển khuynh hợp hòa
Cảm giao giao cảm gần xa
Trong ta đầy đủ ta hòa tiến thân
Trời ban tự đóng góp phần
Cần khôn vũ trụ mở tầng cảm giao
Quán thông muôn sắc muôn màu
Triều ngươn quy hội kết tàu về Quê
Vạn linh đồng thức phán phê
Thực hành tiến hóa tự về đến nơi
Bao la lớn rộng cảnh Trời
Muôn vàn sống động tạo nơi an toàn
Cộng đồng chung thức giữ an
Chẳng còn mê chấp tạo đàng khổ đau
Tâm không, cảm nhẹ nhiệm màu
Nơi nào cũng vậy cũng tàu tình thương
Thực hành xây dựng tạo gương
Dù người tiến hóa mở đường giáo tâm
Thực hành tự học mình thăm
Sanh Lão Bệnh Tử phải tâm đến nơi

Đặc San Vô Vi

*Bài này dạy đũng của Trời
Bình tâm thức giác rõ lời Cha khuyên
Chẳng còn than khổ cảm phiền
Chẳng còn giành Đạo sống yên đời đời
Thương yêu chỉ có Cha Trời
Hào quang sống động lập Đời Siêu Minh.*

Kính Bái,

Lương Sĩ Hằng - Vĩ Kiên

1982

Đại Hội Vô Vi

Người Việt Nam chúng ta chọn ngày Tết Nguyên Đán là ngày vui lớn của dân tộc. Là ngày đất nước

rực rỡ đón một mùa xuân tươi vui, đổi mới và là ngày mà nhà nhà đều được đoàn viên, hội ngộ và quây quần bên nhau sau một năm dài vất vả. Khép lại tất cả những muộn phiền, những lo toan, những mệt nhọc mà ai ai cũng phải dân thân để sinh tồn trong đời sống hằng ngày. Cũng may Ông Trời đã ban tặng cho chúng ta ngày Tết này, nếu không thì biết đến bao giờ đời sống của chúng ta mới có điểm mốc để tạm gác lại mọi thứ và mong muốn sẽ khởi đầu cho những điều tốt đẹp, an lành trong một năm mới tiếp diễn.

Trong Vô Vi cũng vậy, Đức Thầy đã Ân Điển cho bạn đạo chúng ta lấy Đại Hội (ĐH) Vô Vi hằng năm làm ngày vui, ngày hội lớn của tất cả bạn đạo Năm Châu - Đó là Ngày Tết Vô Vi.

Nói đến Tết Vô Vi thì phải nói đến nói đến những ngày Trước, Trong và Sau Tết mới bao trùm hết thấy cái niềm hân hoan lớn đó.

Khởi đầu cho niềm vui đó là những ngày tháng chờ mong Ban Tổ Chức (BTC) ra thông báo chính thức về địa điểm, ngày giờ và chi phí cho những ngày ĐH. Lúc đó bạn đạo chúng tôi bắt đầu í ới khắp nơi hỏi han, rủ rê để cùng nhau đăng ký tham dự ĐH. Có những năm sung mãn lắm vì có điều kiện đầy đủ về kinh tế, đời sống thì khá thuận lợi ít gặp điều trắc trở nên quyết định tham gia rất nhanh, rất dứt khoát. Vì đời sống nhân sinh là nơi để tâm linh được trui rèn và trải nghiệm mà nên cũng có những năm chúng tôi gặp không ít bài học mà Bề Trên sắp xếp

cho chúng tôi hành Dũng để điều luyện trong khó khăn trên bước đường học Đạo. Và chúng tôi cũng đã vượt qua để mạnh dạn tham gia ĐH.

Để chuẩn bị cho ĐH được nhiều niềm vui hơn chúng tôi được giao việc phục vụ chương trình văn nghệ. Chúng tôi thường hay cùng nhau tập dợt trước để dâng lên ĐH những tiết mục trang nghiêm và chính chu nhất.

Việc đầu tiên là phải tìm kiếm trên VoVi library vào xem phần DVD ca nhạc của những ĐH hồi Đức Thầy còn tại thế. Nghe đi nghe lại nhiều lần rồi chọn bài cho phù hợp với chủ đề của ĐH năm đó và hễ lúc nào trong đầu hiện ra ý tưởng hay ho thì ghi lại để viết kịch bản, để biên đạo những bài múa để phục vụ cho ĐH được trọn lành hơn.

Gần đến ngày đi ĐH chúng tôi cũng chọn vài buổi thích hợp để anh chị em hội tụ cùng nhau tập dợt ca múa. Ta nói chỉ những ngày trước thêm ĐH như vậy thôi mà anh chị em chúng tôi cũng đã cảm giác được cái hân hoan, cái vui sướng của ngày vui ĐH gần kề rồi. Vui nhất là cái giờ được giải lao ăn trưa, tuy tập tành có phần mệt mỏi nhưng mà mặt ai nấy cũng vui tươi, rạng ngời. Chúng tôi tấu hài kể chuyện “*xàm xí đế*” chọc nhau cười đùa và hay nhắc lại những câu chuyện vui trong ĐH trước. Có vậy mà anh chị em chúng tôi cười vui nắc nẻ, chắc có lẽ Đức Thầy đã quang chiếu cái Điện Vui cho anh chị em chúng tôi để mọi người có tinh thần tập luyện hoàn thành sớm công việc hay sao á. Những buổi tập đó anh chị em chúng tôi rất hãnh diện và tự hào đồng dục hát mạnh mẽ các bài hát Thiên Ca mà lời ca thì luôn thấm đẫm lời khuyên dạy vàng ngọc của Đức Thầy kính yêu.

Rồi cái ngày mong chờ nhất cũng đã đến, trước hôm đi ĐH một ngày anh em chúng tôi trong ban chuyển vận lại được rộn ràng chuẩn bị những cái sau cùng cần thiết cho ĐH. Nào là giặt ủi xếp đặt quần áo cho ĐH nè, quần áo cho ca đoàn và đêm văn nghệ nè, máy quay hình nè thuốc men và quà cáp các thứ được chuẩn

bị, phân loại thật chu đáo. Chao ôi! Cái cảm giác nó rộn ràng, nôn nao, nô nức đến kì lạ. Tiếng điện thoại í ới gọi nhau để đón rước và sắp xếp chỗ ăn nghỉ cho bạn đạo ở tỉnh xa về nơi tập trung nghe mà tâm hồn chúng tôi hạnh phúc biết là bao.

Các anh chị trong BTC thường là phải đến địa điểm tổ chức sớm hơn 1 hoặc 2 hôm.

Những cái a lô điện thoại qua lại của anh chị BTC với đầu dây bên chúng tôi cũng cảm giác vui sướng bồi hồi đến lạ. Nào là: em nhớ mua thêm vải để lót cái bàn thờ ĐH nghe, nào là: em nhớ mua bông hoa trái cây tươi ngon và thật nhiều để dâng lên Tổ Thầy nghe. Hoặc là những câu dặn dò ân cần để chăm sóc bạn đạo trên lộ trình di chuyển được hạnh thông và thuận lợi. Và niềm vui được dâng trào khi đến thời khắc chót mà vẫn còn bạn đạo đăng ký để được tham gia ĐH.

Và cuối cùng cái ngày họp vui cũng đã đến. Bạn đạo dường như không ai ngủ được vì sau giấc thiền tâm tư mãi thao thức đến giờ lên đường. Sáng sớm gương mặt ai ai cũng ngái ngủ hơi phờ phệt nhưng khi gặp mặt nhau thì tay bắt mặt mừng ôm nhau thăm thiết, tinh thần hướng thẳng tiến về điểm đến tổ chức ĐHVV. ĐH có lúc thì đi bằng đường hàng không, còn nếu những năm thuận tiện gần hơn thì di chuyển bằng xe buýt. Để vượt qua cả chặng đường dài chúng tôi đã cùng nhau chia sẻ những chai nước, những chiếc bánh quy hay những viên kẹo ngọt ngào thấm đượm tình thương của bạn đạo với bạn đạo và trên xe không thể thiếu những lời ca tiếng hát của anh chị em trong ca đoàn phục vụ cho chuyến đi để hành trình dường như được ngăn lại.

Rồi điểm đến của chúng tôi cũng đã xuất hiện sau một chặng đường mệt mỏi. Chúng tôi bước xuống xe trong tiếng hò reo chào mừng của các anh chị trong BTC. Bao mệt mỏi tan biến sau câu chào hỏi, vỗ về và cái bắt tay áp áp cũng các bạn đạo trong và ngoài nước sau một năm dài được trùng phùng gặp mặt. Trong

phút chốc ấy ai ai trong chúng tôi cũng dâng trào cảm xúc hạnh phúc, chúng tôi thốt ra từ tận đáy lòng với Thầy rằng : Thầy ơi! Con đã đến rồi, con đã được gần Thầy rồi.

Và khỏi phải nói là chúng tôi vui sướng và hạnh phúc đến dường nào khi được sống trong Tình Thương của Tổ Thầy và Bề Trên trong những ngày ĐHVV. Chúng tôi được thỏ thẻ gửi tâm tình của mình đến Đức Thầy qua chương trình tâm tình với Đức Thầy trong ĐH. Chúng tôi được nghe lại lời Vàng Tiếng Ngọc của Đức Thầy qua những bài giảng mà mấy anh trong BTC đã cất công soạn thảo cho phù hợp với chủ đề hằng năm của ĐH. Chúng tôi được xúc động, được thức tâm, được vỡ oà cảm xúc khi được Dâng Hoa cho Đức Thầy nhân kỷ niệm ngày ra đi của Người. Chúng tôi được nghe những câu chuyện về Thầy qua lời kể lại của các anh chị đã được duyên may ở bên Thầy, gần Thầy. Mỗi câu chuyện luôn lắng đọng lại những bài học quý giá mà Đức Thầy nhắn nhủ lại cho những đứa con trẻ, nhỏ dại của Thầy. Rồi chúng tôi lại được kiểm tra phương pháp công phu để hành thiền đúng đắn hơn sau mỗi lần tham dự ĐH. Chúng tôi còn được trao đổi kinh nghiệm tu học qua những buổi trà đàm thật ấm cúng và vui vẻ. Và hơn hết chúng tôi đã hưởng thụ đủ mỹ vị nhân gian mà Đức Thầy đã Ân Ban cho chúng tôi trong những ngày ĐH. Hồ hởi nhất là ai ai trong chúng tôi cũng được nhận quà lì xì tâm linh của Đức Thầy qua những lá xăm hằng năm. Đó là bốn câu kệ mà Đức Thầy trao cho mỗi chúng tôi để trui rèn, để mài dũa tâm thân và để đánh giá cho cả một năm học hành trên con đường tiến về tâm linh sáng suốt.

Nói sao cho hết những Đặc Ân, những niềm hân hoan mà chúng tôi nhận được trong những ngày diễn ra ĐH. Chỉ khi đến được nơi đây mới cảm nhận rõ ràng về Diễm Quang mà Đức Thầy đã ban rải cho ĐH, cho cả thầy ba giới trong ngày vô cùng quý giá và đặc biệt này. Chỉ khi đến được ĐH của Đức Thầy thì mới

Đặc San Vô Vi

rung cảm và cảm nhận sâu sắc về Tình Thương bao la mà Bề Trên Tổ Thầy đã Ân Ban, quang chiếu soi rọi cho mỗi tâm linh của chúng ta. Đức Thầy đã dang tay, ôm ấp và cứu nạn cho cả thầy tất cả các chương trình di chuyển, ăn uống, thiền thờ và học tập của các bạn đạo Trước, Trong và Sau ĐH. Thật còn niềm hưởng lạc vui sướng nào hơn khi được tham dự ĐH với Đức Thầy kính yêu của chúng ta.

Ngày xuân ấy rồi cũng đến lúc trôi qua, ngày chia tay với ĐH cũng đã đến. Chúng tôi buồn ngủi, lưu luyến, nuối tiếc khi phải rời xa cái cảm giác ấm áp, an vui và trọn lành của ĐH. Cái Thanh Điền mà Tổ Thầy và các Đấng Bề Trên đã ban gửi cho chúng tôi trong những ngày ĐH nó cứ đọng mãi, thanh nhẹ và nung đúc trong tâm hồn chúng tôi, giúp chúng tôi vững bước hành thiền và trang trải trong đời sống hằng ngày của chúng tôi cho đến cả một năm dài khổ nhọc. Chúng tôi nhớ lại lời Thầy dạy: một năm đi ĐH bằng mười năm tu học tại gia.

Bạn đạo ơi! Đức Thầy - Người lo cho cả Càn Khôn đã chứng nhận cho ĐHVV-Đại Hội Du Hành Đạo Pháp, Người đã đứng ra ban tặng Đặc Ân cho những đứa con tham gia ĐH thì vì có gì mà chúng ta nghi ngại, mà không Dũng Tiến tham gia đăng kí để được ghi tên mình vào Bảng Phong Thần mà Đức Thầy là Người Chủ Toạ. Như Người đã thàm hé lộ: đó như là phương tiện cuối cùng trong cơ đồ xây dựng tâm linh hằng hữu.

Long An ngày
17/11/2024.

Con xin kính bút,
Hoàng Thủy Lam

Chơn Tình

Xin chào mọi người, đây là lần đầu tiên con đi đại hội, trước khi đi đại hội con cũng đã rất hào hứng, để xem đại hội mà mọi người hãy tung hô ghê gớm là như thế nào, để vào xem có thật sự là có Phật Vĩ Kiên hay là bề trên xuống ngồi xung quanh hay không. Con và chị con có duyên nghiệp sâu nặng với nhau, nay con được phép đi theo chị con vào đại hội, con cũng muốn xem thử ông 8 mà chị con và cái đại hội và mọi người tung hô sẽ giải quyết như thế nào.

Khi con bước vào đại hội thì con cũng chẳng thấy có gì ghê gớm, nhìn xung quanh cũng chẳng có gì, những ngày ở trong đại hội, khai mạc con cũng chẳng thấy gì.

Con rất ghét chị của con, thấy mọi người yêu thương, tìm mọi cách để giúp chị, con càng hận chị con nhiều hơn, tại sao trong mắt mọi người bây giờ con lại là người xấu, lại trở thành người phá hoại, trong khi con được phép vào đây, trong khi chị con cũng đã gây ra cho con bao nhiêu đau khổ, mà bây giờ, trong mắt mọi người lại thương xót chị ấy, yêu thương quan tâm chị ấy, mọi người thấy như vậy có công bằng với con hay không.

Khi nhìn nhóm ca đoàn lên hát thiên ca, nghe thật là sáo rỗng, rồi những người xung quanh lên phát biểu. Ôi! Khóc lóc nghe mà phát mệt, giả tạo làm sao, mở miệng ra thì nói từ bi từ bi, nhưng chẳng ai làm được, họ chỉ từ bi và vui vẻ với những người họ muốn thôi, còn những người khác họ đâu thèm quan tâm. Con nghe mà chán ngán vô cùng. Chỉ muốn đi về phòng cho rồi.

Đặc San Vô Vi

Đến ngày dâng hoa cho Phật Vĩ Kiên, con cũng chả muốn lên, rõ ràng là con có thấy sự nhiệm màu kỳ diệu nào ở đây đâu, tại sao phải lên dâng hoa cho cái tấm poster như vậy chứ. Mọi người cứ làm như là thật sự có vị đó ở đây vậy. Con không phục !

Mấy ngày ở đại hội con đã rất đặc ý, nhìn chị còn dần mất hết niềm tin, nhưng mà con thấy chưa hoàn toàn mất đi hết nên con ráng bồi vào thêm. Chị con thường vào hội trường nhìn vào poster của ông ấy và nói chuyện khi không có ai, còn con thì nhìn vào poster thách thức ông ấy, đùa cợt, chế giễu. Bây giờ nghĩ lại, con thấy sợ hãi và tội lỗi vô cùng.

Đến ngày bế mạc thì con lại càng đặc ý hơn nữa, vì là ngày cuối cùng rồi, bề trên mà họ hay nói, cũng sẽ không còn ở đây nữa, mặc dù là những ngày qua có hay không con cũng chẳng thấy gì cả. Lúc đó trong lòng con lại nghĩ là, cái đại hội rách rưới này thật là vô nghĩa. Con muốn được gặp ông ấy, khi nào thật sự xuất hiện tay chân rõ ràng trước mặt con thì con mới tin, không muốn nhìn thấy điển hay hào quang gì đó mà mọi người ở đây hay nhắc đến, con chưa thấy được thì con sẽ không phục, con không tin ông ấy có thật... Nhưng mà rõ ràng là trong những ngày ở trong đại hội, lòng hận thù của con vẫn chưa nguôi ngoai được miếng nào, dù được vài bác khuyên bảo. Nhưng điều làm con chú ý là chị con không còn giống như lúc trước nữa, dù con làm gì chị, chị cũng không nói nặng con, khi mẹ chị la con vì con hành hạ chị, chị đã đứng ra bên vực con, từ lúc đó, bỗng nhiên sự hận thù trong lòng con lại khựng lại, không còn thấy chị đáng ghét như lúc trước nữa, dù con làm gì, chị cũng chấp nhận, chị cảm thấy là chỉ xứng đáng bị như vậy. Lúc đó con cũng không tin, tự nhiên chị lại tốt bất ngờ như vậy, khóc lóc sám hối đủ trò. Lúc đó con đã nghĩ là “*Hay là nó đi theo ông đó, ông đó dạy cho nó, nên là bây giờ nó mới như vậy.*” Con không thích một chút nào ... mà con cũng không phục, con chưa thấy được ông 8, và con cũng không tin là ông 8 sẽ xuất hiện trước mặt con.

Đặc San Vô Vi

Nhưng rồi trước khi hát bài “*Khúc hát thương yêu*” để bế mạc đại hội, khoảnh khắc đó đã làm cho con sáng mắt ra. sau bữa đó, không hiểu tại sao con lại thay đổi một cách nhanh chóng, lại cảm nhận được tình thương yêu vô bờ bến của ông ấy, chỉ có ông ấy là hiểu được sự uất ức mà con phải chịu, hiểu được tại sao con lại như vậy, bây giờ con tin là người có thật rồi, con xin lỗi người, con đã xem thường, dùng những từ ngữ không hay với người, xem thường đại hội của người, nhưng người lại vỗ về con, dùng tình thương yêu thật sự của người đối đãi với con, người không đối xử bất công với con.... Tại sao người lại từ bi như vậy, con đã rất ngông cuồng, con cũng chờ xem xem phạt con như thế nào, để xem thứ tình thương mà người dạy, người sẽ làm như thế nào. vậy mà người chẳng làm gì con cả, thứ con nhận lại được toàn là tình thương mà thôi, còn không ngờ là người lại giải quyết chuyện này như vậy. Bây giờ con có muốn làm hại chị con, con cũng không nữa. Con cũng không muốn cố chấp trong sự hận thù này nữa, cuối cùng thì con với chị con cũng đâu được gì ngoài sự đau khổ và mệt mỏi. Con phục người rồi! Con cứ lưu luyến hoài, cảm giác được ở bên cạnh người, kể ra hết những sự âm ức của con... con đã cảm giác là con không bị thiệt thòi nữa, người đã rất công bằng với con.

Nhưng mà ngoài người ra thì những những người khác cũng đâu ai thương yêu gì con, chỉ có người mới như vậy, chỉ có người mới cao cả như vậy.... Những thứ tình cảm gì đó bên ngoài, đến một ngày rồi cũng sẽ biến mất, cũng sẽ cạn kiệt mà thôi. Nhưng mà có lẽ cuộc đời là vậy, con đã biết được người, con tin người rồi, con không ngờ là sẽ có ngày con sẽ được như hôm nay. Những bài thiên ca nhạc trời người viết rất là hay, con nghe rất âm áp, đúng là lời vàng lời ngọc. Cảm tạ người đã yêu thương và chú ý đến một linh hồn nhỏ bé ngu muội như con!

Em Bảo Ngọc.

Dư Âm Đại Hội Du Hành Đạo Pháp 2024

Sau nhiều tuần lễ tất bật chạy đua với thời gian cho kịp những ngày hết hạn, với liên tiếp những sinh hoạt đạo đời : đại hội, khóa sống chung, hội họp, tiếp tân, tưởng niệm, từ thiện, tang lễ, nhà thương, bác sĩ, ... và vô số điện thoại, điện thư, tin nhắn, YouTube, Facebook, FaceTime, Messenger, Skype, Webex, Teams, ... tôi cảm thấy vô cùng có lỗi với Bề trên vì đã để cho đời lần áp đạo, đúng như lời Thầy nói, là bận rộn chỉ vì lo việc đời, chứ “*Khai triển chơn hồn không bận rộn*”. Cho nên nhân hạn cuối để gửi bài cho Đặc San Vô Vi đã gần kề, tôi tự thưởng cho mình một ngày không vội vã, thong thả xem những hình ảnh Vô Vi sum vầy ở Đại hội Du Hành Đạo Pháp 2024 “*Chơn Không*”.

Nhiệm Mâu

Từng tham dự hơn 40 đại hội Vô Vi, nhưng đại hội Du Hành Đạo Pháp 2024 đã để lại trong tôi nhiều ấn tượng nhất, cho dù không có sự hiện diện hữu vi của Thầy. Có lẽ vì sự có mặt của Thầy dưới dạng điển quang thật rõ ràng mãnh liệt không thể không nhận thấy, và đặc biệt nhất là những việc khó tin nhưng có thật, làm tôi nhớ tới một câu trong bài thơ khuyến tu được Thầy cho vào năm 1984 lúc tôi mới gặp

Đặc San Vô Vi

Pháp Lý Vô Vi “Kim rồ đường tu rồ nhiệm mầu”.

Do tập quán hay lý luận và yêu thích logic, việc gì cũng cần có chứng cứ theo khoa học trần gian, tôi cứ thắc mắc về hai chữ “*nhiệm mầu*” mà thỉnh thoảng tôi lại được Thầy nhắc tới, như trong bài thơ Đại hội Du Hành Đạo Pháp “*Pháp Lý Vô Vi rất nhiệm mầu*”, hoặc những lần xin Thầy cho lá xăm nhân dịp Tết Nguyên Đán ở thiền viện Jolicoeur, hay gần đây, lần xin Thầy lì xì ở đại hội Du Hành Đạo Pháp 2023 :

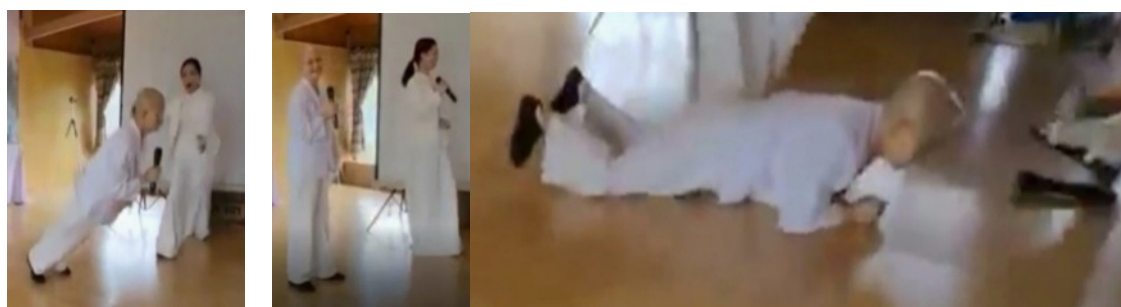

Thầy tội nghiệp cho người thiếu trí, trong năm qua có lần trả lời cho thắc mắc của tôi : “*Nhiệm mầu là người đời không làm được*”. Lời Thầy xác nhận là tôi có lý do chánh đáng để thắc mắc, vì không thể chứng minh với kinh nghiệm thực chất, và dĩ nhiên là khó mà diễn tả một cách ngắn gọn cho người khác hiểu. Cho nên có lẽ cách hữu hiệu của Thầy là giúp tôi có cơ hội tự chứng nghiệm rồi mới tin. Theo tôi quan sát, đại hội là dịp tốt để thấy rõ những chuyện huyền bí hay nhiệm mầu, chứ những ấn chứng trong mấy năm đầu tu Vô Vi, như xuất hồn xuất vía, tôi vẫn nghi ngờ là do pháp lực của Thầy chứ thực tế thì khó mà kiểm chứng, cho dù rõ ràng, vì mấy hiện tượng này không kéo dài, không có photos, cũng không video. Năm nay, đại hội Du Hành Đạo Pháp 2024 đã cho tôi đầy đủ nhân chứng vật chứng là có bàn tay vô hình sắp xếp mọi việc một cách tuyệt vời, khiến tôi hoàn toàn tâm phục khẩu phục, không thể không tin.

Mặc dù kinh nghiệm hữu vi không thấm đâu so với thế giới vô hình, nhưng cũng rất thú vị vì đem lại cảm giác mới lạ và vui vẻ, nhất là với cái tánh mau chán của tôi. Thú vị vì “*Vô Vi cứ thử là rớt*”. Vui vẻ vì bài nào cũng “*dĩ dõm và kết thúc tuyệt đẹp*”.

Tuổi Già

Chuyện này xảy ra từ tháng 11 năm 2022 mà tôi vẫn còn bị ám ảnh với đoạn video của khóa sống chung “*Mộc Châu (Sơn La)*” ở miền Bắc Việt Nam, trong đó có một bạn đạo nữ nhìn xa khá giống tôi, bị đột quỵ khi đang cầm micro phát biểu, rồi ra đi mãi mãi lúc mới 66 tuổi. Tổng cộng chỉ 1 phút 35 từ lúc tươi cười nhận micro của ban tổ chức đến lúc ngã xuống, micro văng khỏi tay. Cuộc đời thật là phù du, vô thường.

Rồi ở đại hội Du Hành Đạo Pháp 2023 có một bạn đạo cùng tên với tôi, hình như cũng cùng tuổi, lên sân khấu kể chuyện trên đường từ Mỹ về Việt Nam trong dịp tham dự đại hội ở Pattaya (Thái Lan), chị bị ngất xỉu trên sàn máy bay lúc đi gần tới phòng vệ sinh, may được cấp cứu kịp thời. Cho nên năm nay chị không đi đại hội, chỉ dự khóa “*Chung Thiên, Tịnh Khẩu, Niệm Phật và Lễ Giỗ Đức Thầy*” trên thiền viện Vĩ Kiên, cho cả nhà yên bụng.

Còn tôi chỉ bị trượt chân vấp té trong nhà mà u đầu, bể trán, chảy máu, mấy tuần không lành !!!

Để tránh làm phiền ban tổ chức và bạn đạo dự đại hội Du Hành Đạo Pháp 2024, cũng để bà con bạn bè ở Montreal, ban chấp hành và bạn đạo Jolicoeur yên tâm, tôi quyết định từ đây không đi đại hội nữa. Cho nên vào giờ Tý thông khai, tôi nghiêm chỉnh trình lên Thầy : “*Ông Tám ơi, năm nay con đã trên 71 tuổi, già rồi, cái xác xuống cấp cũng nhiều, mà biến chứng mới Covid thì chưa có vaccin, lại thêm thể chiến thứ ba sắp mở màn, nên con không đi đại hội nữa*”. Sau đó tôi ngồi

Đặc San Vô Vi

thiền, trong lòng nhẹ nhõm : khởi mua vé máy bay một vòng trái đất, khởi khuôn vác hành lý, khởi mang khẩu trang trên suốt hành trình hơn 20 tiếng, chưa kể thời gian chờ đợi ở các phi trường, cho mỗi lượt đi và về. Rồi không thấy động tịnh gì về phía Thầy như thường lệ. Tôi đinh ninh là Thầy đồng ý.

Vài hôm sau, vào một sáng chủ nhật ở thiền viện Jolicoeur không có sinh hoạt gì đặc biệt, bất ngờ có anh bạn đạo già hơn tôi 10 tuổi ghé thăm, anh tự lái xe từ nhà tới thiền viện, đường cũng khá xa. Anh bị đau khớp đầu gối nên đi đứng khó khăn, có con là bác sĩ, dược sĩ, mà chạy chữa nhiều năm khắp nơi, cả tây y, đông y, nam y ... đều không thành công. Anh ra vào xe, ngồi vào ghế tài xế, cũng khó khăn, nên ít khi tới thiền viện, mà mỗi khi tới thì thường hay nói câu “*Ông Tám bảo tôi tới*”. Lần này, anh vừa đi cà nhắc, vừa chống gậy vô thiền viện, làm chúng tôi đều ngạc nhiên.

- *Lâu ngày được anh ghé thăm, có việc gì không anh ?*
- *Năm nay tôi muốn đi đại hội.*
- *Có hai cái đại hội, anh muốn đi cái nào ?*
- *Tôi đi cái đại hội mà chị đi. Tôi muốn xin hành trình của chị để tôi đặt vé máy bay đi theo chị. Lâu rồi tôi không có dự đại hội.*

Sao trùng hợp ngẫu nhiên quá vậy? Hay là Thầy muốn nói tôi chưa đủ già, thân xác chưa xuống cấp nhiều, năm nay còn sức đi đại hội được.

Tìm Chuyến Bay

Vậy là tôi chọn ngày thích hợp đi đại hội để gởi cho anh bạn đạo đại lý du lịch nhờ mua vé. Vì không có nhiều thì giờ nên tôi dự định chỉ tới khách sạn trước hai đêm, phòng khi máy bay bị trễ nãi, xong đại hội thì về ngay, nên không thể ghé Việt Nam trừ phi chỉ để đổi máy bay.

Nhưng anh bạn này cho biết không có chuyến bay nào tới Pakse (Lào) mà không khởi hành từ phi trường Tân Sơn Nhất, mỗi tuần chỉ có hai chuyến không đúng

Đặc San Vô Vi

ngày tôi chọn, mà các chuyến này cũng có thể bị hủy bỏ vào phút cuối nếu không đủ hành khách. Anh đề nghị tôi nghỉ đi đại hội năm nay. Vậy là lại phải báo tin không vui này với Thầy. Vì thận trọng khi liên lạc với Thầy, tôi kiểm lại tin tức cho chắc chắn, kiểm lại luôn có đường bay hay hãng máy bay nào khác đi từ Montreal, ghé qua Bangkok, Siêm Reap, . . . bay lòng vòng dù cực hay phải chờ lâu ở các phi trường chuyển tiếp cũng được. Thời buổi văn minh, ở đâu có Wi-Fi là tôi có thể làm được nhiều việc trong khi chờ đợi.

Lò mò trên mạng, tình cờ tôi tìm được một đường bay gần giống mấy ngày dự định, nên tiếp tục tìm xem có chuyến nào tốt hơn, rút cuộc lại trễ giấc thiền vào giờ Tý. Không lẽ tôi giỏi hơn anh bạn đạo chuyên nghiệp! Làm sao không cẩn thận khi “*múa rìu qua mắt thợ*”, phải xem xét kỹ lưỡng trước khi gửi chi tiết các chuyến bay nhờ anh này xác nhận.

Sáng hôm sau, anh cho biết là tôi bị lừa đảo, thời nay họ rất tinh vi trên mạng, chứ anh không thấy có những chuyến nào như vậy. Anh nhắc lại là chắc tôi không thể đi đại hội năm nay. Tôi đề nghị anh vào thẳng websites của Air Canada và Lào xem lần nữa vì các chuyến bay có số rõ ràng để tôi báo cáo việc lừa đảo với cơ quan hữu trách. Bất ngờ anh xác nhận là các chuyến bay có thật, nhưng loại vé này tôi phải tự mua chứ không qua đại lý được. May mắn là anh có chút thì giờ rảnh để giúp tôi có được chuyến bay tốt hơn, và nhanh chóng đặt vé. Cũng may là buổi họp quan trọng với ông chủ hãng và ông giám đốc khách hàng bỗng dưng được hủy bỏ ngay lúc đó, mà không cho biết lý do. Vậy là trong vòng một tiếng đồng hồ mọi việc đều xong hết, kể cả visa nhập cảnh Lào. Tôi mừng rỡ báo tin vui với Thầy rồi điền phiếu ghi danh, như đăng ký dự thi, sẵn sàng đón nhận mọi thử thách. Kinh nghiệm của tôi đi đại hội là đi thi, chứ không phải đi du lịch, nghỉ mát, charge điện, giải trí hay hưởng thụ.

Đình Công

Vài tuần trước đại hội, 98% phi công Air Canada bỏ phiếu ủng hộ đình công để đạt thỏa thuận hợp đồng mới. Hơn 2,000 phi công này biểu tình tại Toronto,

Vancouver, Montreal và Winnipeg, kết thúc giai đoạn hòa giải liên bang không thành công. Khoảng 5,400 phi công Air Canada, những người muốn mức lương gần bằng với các đồng nghiệp bên Mỹ, tuyên bố họ sẽ đình công kể từ ngày 18 tháng 9 nếu cần thiết. Còn Air Canada thì chọn đúng ngày tôi lên máy bay là ngày 17 tháng 9 để bắt đầu ngưng hoạt động, nhiều chuyến bay lần lượt bị hủy bỏ để hoàn toàn ngưng hoạt động vào lúc 12:01 sáng ngày 18 tháng 9.

Thật khó mà giữ tâm thanh tịnh, an nhiên tự tại, với thử thách gây căng thẳng này, vì ngày nào tôi cũng nóng lòng hồi hộp theo dõi tin tức tràn lan trên báo chí, TV, mạng xã hội ... kể cả chờ mấy tiếng đồng hồ qua điện thoại với hãng hàng không để được xác nhận là rốt cuộc chuyến bay của tôi có phi công nào lái hay không. Câu trả lời nhận được là “*có thể có, có thể không*” vì phi công có thể rủ nhau khai bệnh một ngày trước khi đình công và Air Canada có thể phải đành hủy chuyến bay của tôi vào phút cuối vì không tìm được phi công nào thay thế. Mà đổi chuyến bay cũng không dễ vì không còn chỗ trống, lại phải thay đổi các chuyến kế tiếp, luôn cả khách sạn.

Rồi còn bận về nữa. Dĩ nhiên bận đi quan trọng hơn để không hụt mất đại hội. Nhưng khả năng vụ đình công chấm dứt ngay sau mấy ngày đại hội thì gần như chắc chắn là không có. Khi máy bay tới Seoul (Hàn quốc) tôi sẽ phải chầu chực không biết bao lâu để có một chỗ trống trên các chuyến bay nào đó lòng vòng đưa tôi trở lại Montreal.

Anh bạn đạo đại lý đề nghị tôi chọn giải pháp trả vé và nhận bồi thường của Air Canada. Còn tôi thì nghĩ là vì tôi tu hành bê bối nên thiếu duyên đi đại hội năm nay, mới khiến gặp toàn trở ngại và xui xẻo : “*Thực hành Chánh Pháp tự đạt duyên*”. Bạn đạo Jolicoeur hỏi tôi dùng trực giác thì thấy thế nào, có nên đổi ngày đi sớm hơn không. Lạ thay, tôi cảm thấy là “*rốt cuộc sẽ không sao*”, nhưng ở đời phải theo luật đời, đâu thể lên máy bay theo trực giác! Bạn đạo trong ban tổ chức đại hội thì tuyệt đối tin tưởng là “*có Thầy lo*”. Nhưng tôi thì chưa quên lần Air Canada đình công ngay sau đại hội “Hùng Võ Giao Liên” ở Alaska năm 1998, làm rất nhiều bạn đạo bị kẹt ở phi trường Vancouver, kể cả Thầy. Buồn quá, tôi lại than thở với Thầy

Đặc San Vô Vi

là năm nay chắc tôi không thể dự Đại hội.

Thật bất ngờ, ngày 15 tháng 9, Air Canada thông báo họ đã đạt được một thỏa thuận “*sơ bộ*” vào phút cuối với hội đoàn phi công, với các điều khoản còn giữ bí mật. Vậy là tránh được một cuộc đình công hoặc ngừng hoạt động, nghĩa là gần 670 chuyến bay mỗi ngày với khoảng 110,000 hành khách và hàng hóa, sẽ tiếp tục hoạt động bình thường. Vì 15 tháng 9 là ngày chủ nhật với sinh hoạt hàng tuần suốt ngày ở thiền viện Jolicoeur, tôi chỉ còn ngày 16 tháng 9 để sắp xếp việc nhà, sửa soạn hành lý, tiền bạc, quà cáp cho bà con, đăng ký chuyến bay ... là một ngày thật vội vã nhưng rất vui, yên tâm lên đường dự đại hội, và yên tâm có chuyến bay cho bạn về. Đúng là “*tiền hung hậu kiệt*”.

Nhiều hành khách đã được Air Canada đổi chuyến bay, như anh bạn đạo già Jolicoeur phải khởi hành ngày 11 tháng 9 thay vì 16 tháng 9. Cho nên ngày 17 tháng 9 phi trường rộng lớn Montreal thật là vắng vẻ, nhưng không khí rất vui vì phi công và nhân viên ở đó ai cũng hớn hờ tươi cười, thanh thoi rảnh rang vẫn có lương, còn máy bay thì trông trơn, hành khách tha hồ mỗi người dùng mấy ghế cũng được, cũng vui không kém, và tôi cũng không cần phải mang khẩu trang cho chuyến bay thật dài xuyên lục địa.

Bão Tố

Khác hẳn với Air Canada, chuyến bay đêm Jeju Air từ Seoul (Hàn quốc) qua Vạn Tượng (Lào) không còn một chỗ trống, máy bay khá nhỏ, ghế ngồi cũng nhỏ, mà cũng không thể đăng ký chọn chỗ ngồi. Bà khách được xếp ngồi cạnh cửa sổ xin tôi cho bà đổi qua ghế cạnh lối đi. Máy bay nhỏ nên bay thấp, trời quang mây

Đặc San Vô Vi

tạnh, tôi có thể quan sát cảnh vật bên dưới, có thể dễ dàng nhận ra quần đảo Nhật bản, bờ biển vòng cung của Trung quốc, thành phố nào cũng đèn đuốc sáng choang, ... Bỗng nhiên giông bão nổi lên, những tầng mây khổng lồ bị gió ào ào thổi bay tới tấp, máy bay rung rinh, nhưng cố gắng đứng yên chờ cơn bão đi qua vì đã tới lúc sửa soạn đáp xuống. Trong phút chốc, bên ngoài trở nên hoàn toàn mù mịt. Tôi chợt nhớ tới tình cảnh tương tự với chuyến bay Air Việt Nam từ Tân Sơn Nhất qua Hồng Kông năm 1992 để dự đại hội Du Hành Tự Thức 1.

Lần đó máy bay nhỏ bất ngờ gặp cơn bão số 8 không đáp xuống phi trường được, cố gắng đứng yên chờ bớt bão, hành khách được phi công cho biết tình hình nguy ngập vì máy bay sắp hết xăng, muốn trở về Tân Sơn Nhất cũng không được. Tánh tôi không thích cầu xin van vái, chỉ báo cáo với Thầy là chắc con sắp đi kiếm Thầy rồi. Chẳng mấy chốc, giông bão hạ cấp, từ cấp 8 hạ xuống cấp 3, nên máy bay có thể hạ cánh trước khi hết xăng. Về tới khách sạn Mỹ Lệ Hoa thấy Thầy và một đám bạn đạo đang đứng trước cửa, tôi liền kể cho Thầy nghe sự cố, bạn đạo mới cho biết vì chuyến bay gặp bão này mà Thầy kêu mọi người vô ngôi thiên, thay vì đi tour.

Lần này không còn Thầy, cũng không còn bạn đạo thiên chung cho bão hạ cấp. Tôi không biết đang bão cấp mấy, nhưng cũng không cầu xin hay báo cáo làm phiền Thầy. Tuy nhiên không thể không nhớ tới kỷ niệm năm xưa khi Thầy còn tại thế, đành nhắm mắt niệm Phật giữ tâm thanh tịnh phó mặc cho số Trời, chỉ hy vọng là máy bay còn đủ xăng. Được một chập, tôi cảm thấy hình như máy bay hết rung rinh, nên mở mắt nhìn ra bên ngoài: Wow, hết gió hết bão, bão đột xuất tới nhanh rồi tan cũng nhanh. Thành phố, phi trường, phi đạo hiện ra rõ ràng đẹp đẽ, và máy bay đang từ từ hạ cánh an toàn. Tôi thầm cảm ơn Thầy và Trời Phật vì tin là được cứu độ trong giờ phút hiểm nguy.

Đại Hội

Về tới khách sạn thật là vui: không còn trở ngại nào có thể ngăn cản tôi dự đại hội, lại sắp được tái ngộ bạn đạo thân thương. Cảnh vật vẫn quen thuộc vì khách sạn này là nơi tổ chức đại hội Du Hành Đạo Pháp 2015. Vậy là tôi tha hồ thoải mái

Đặc San Vô Vi

ngôi nghỉ, thiên thờ thanh nhẹ, bắt đầu nghĩ tới chủ đề khá trừu tượng và cao siêu “Chơn không” của đại hội năm nay. Có phải là “Chơn hồn” về nơi “Hư không đại định” ???

Về mặt hữu vi, ngoài chủ đề thay đổi mỗi năm, các màn văn nghệ mới lạ đầy sáng tạo, đồng phục khác kiểu, và đi tour địa điểm mới, còn các tiết mục khác của chương trình đại hội lặp lại hàng năm như thông lệ mà sao không thấy nhàm chán chút nào: giới thiệu bạn đạo tham dự, diễn văn chào mừng, cùng hát « Ô Hê », bạn đạo tâm sự, nhận phong bì lì xì, xem và nghe lại lời dạy của Thầy, họp nhóm thảo luận, trình chiếu Di chúc, dâng hoa tưởng niệm, xem những hình ảnh kỷ niệm của Thầy, kiểm tra phương pháp công phu, ăn bánh Trung thu, trà đàm, chụp hình lưu niệm, xin lộc trái cây, ...

Năm nay tôi nhất định “*buông bỏ*”: bớt việc, ít hành lý, không quay hình, chụp hình, phỏng vấn ... chỉ giữ tâm thanh tịnh niệm Phật trong suốt mấy ngày đại hội. Cho nên chỉ mang theo cái mini iPad 2014, cái iPhone 6 và cái máy ảnh Canon lâu đời, chứ không đem theo máy ảnh to, phụ kiện, thẻ nhớ, ... Vậy mà rốt cuộc lại thực hiện được nhiều việc hơn những năm trước, nhờ có mấy bạn đạo dễ thương phát tâm giúp chụp hình, cầm máy quay hình, cho mượn phòng yên tĩnh, ... và bàn tay vô hình chuyển cho mọi việc tiến hành thuận tiện bất ngờ, đem niềm vui tới

Đặc San Vô Vi

cho các em trong ban văn nghệ, cho những bạn đạo mong chờ xem album photos, video. YouTube vừa post lên mạng là có ngay hàng trăm lượt xem!!! Tôi cũng không ngờ có cơ hội quen biết nhiều hơn vài bạn đạo phương xa, tu hành tinh tấn. Đặc biệt là khi phỏng vấn vừa xong, trong tinh thần “*Vay pháp trả pháp*” truyền cảm hứng cho người kế tiếp, thì cái thẻ nhớ cũng vừa hết chỗ, cái máy ảnh cũng hết dùng được.

- *Lê thị Chinh, 52 tuổi, hành pháp 25 năm, bạn đạo Sài Gòn, công tác thiện nguyện từ rất nhiều năm ở trại hòm từ thiện Vô Vi “Cứu Khổ Ban Vui”.*
- *Nguyễn Thúy Phượng, 45 tuổi, hành pháp 7 năm, bạn đạo Hà Nội, doanh nhân đại gia nổi tiếng, rất thành công về đời, có khả năng ảnh hưởng tu Vô Vi cho 3 thế hệ trong gia đình, bạn bè, cộng tác viên, ...*
- *Nguyễn thị Minh Tâm, 65 tuổi, bạn đạo Sydney (Úc châu), hành pháp 36 năm, nhân tài hiếm có, tích cực phổ biến PVVKHHBPP, triển vọng của thiền viện quốc tế “Quy Hội Tình Người” ở Cairns (Úc châu).*
- *Đào thị Huân, 71 tuổi, hành pháp 29 năm, bạn đạo Đồng Nai (miền Nam), gương lành cho các thế hệ trẻ.*

Hậu Đại Hội

Như năm 2023, nhiều bạn đạo Jolicoeur không có phương tiện và điều kiện tham dự Đại Hội 2024 đã ghi tên xin bao thư lì xì của Thầy. Biết là ban tổ chức đại hội Du Hành Đạo Pháp 2024 thế nào cũng ưu ái tặng theo yêu cầu nên vài bạn đạo đã tụ họp ở thiền viện ngay sau khi tôi về tới Montreal, không cần ai thông báo, nôn nóng đón xem lời Thầy cho năm mới. Vài bạn được quẻ tốt, nhiều bạn được quẻ

Đặc San Vô Vi

xấu, nhưng ai cũng vui vì xấu hay tốt cũng là động lực khuyến tu. Có bạn nhanh chóng mặc ngay áo đồng phục đại hội 2023 do ban tổ chức đại hội gửi tặng. Các bạn chia nhau máy niệm Phật, trân trọng tiếp nhận mề đại Tứ Đại Giai Không ... Còn tôi thì quên chung bày và chụp hình những quà tặng quan trọng khác của ban tổ chức đại hội: hai photos khá to của Thầy, đồng phục đại hội 2024 ... Đúng là già rồi!

Đã hơn hai tháng sau đại hội, tôi vẫn không thể tin là căn bệnh nan y nhiều năm của tôi tự nhiên biến mất. Đó là bệnh “*hay bực mình*”, nhất là khi phải đối đầu với những người mang danh tu mà phách lối, khoe khoang, tự mãn, bị bệnh thành tích, hoang tưởng vĩ đại, hay lười biếng, vô trách nhiệm ... Tôi thật sự rất hạnh phúc nhận thấy hình như mình đã biến thành một người khác tốt lành hơn. Tôi quan sát thấy rõ là không có việc gì đáng làm cho tôi bực dọc trong cuộc sống tạm bợ này. Cũng có lẽ vì tôi bận rộn lo chỉnh sửa đủ thứ bê bối của mình “*Chỉ có ta sai chẳng có ai sai*”, cả ngày lúc nào cũng thấy rõ mình sai liên miên.

Đây mới là điều thật sự hữu ích và ... “*nhiệm mầu*”.

Thành thật cảm ơn ban tổ chức đại hội Du Hành Đạo Pháp tại thế đã phát tâm hợp tác với Thầy là trưởng ban tổ chức đại hội về mặt tâm linh, hàng năm tạo điều kiện cho những bạn đạo như tôi, có thể nhận được thanh quang điện lành do Trời Phật giáng thế dạy đạo, bù đắp cho khả năng chưa có để xuất hồn lên học đạo với Bề trên.

Mỹ Kim

Tháng 11 năm 2024

Thầy Vẫn Bên Con

Tiếp đến là một cơ hội được đi Đại Hội Du Hành Đạo Pháp, đại hội năm nay tổ chức tại Lào. Là quốc gia mà chỉ có con và bố đề cử trong kỳ đại hội tại PoKo – Campuchia 2022. Vì nếu đi tới Lào là 2 bố con đã đi hết các nước trên bán đảo Đông Dương. Nhưng vì điều kiện kinh tế và hoàn cảnh gia đình mà con và bố đã quyết định không đi. Gia đình con trong chưa đầy 1 năm, mất đi 2 cây cao bóng cả. Người ông và người bà là chỗ dựa tinh thần và nền tảng văn hóa vững chắc của cả gia đình. Vì lý do ấy mà gia đình đã gác lại tất cả các kế hoạch dự định trong năm nay.

Con không biết có phải là do ý của Thầy chuyển xuống mà các cô các bác trong ban tổ chức rất quan tâm tới trường hợp của con. Mọi người động viên con và cả bố con cố gắng sắp xếp công việc để tham gia. Giải quyết luôn cả vấn đề về tài chính. Có nghĩa là bây giờ chỉ cần con quyết tâm đi là sẽ có người lo cho tất cả. Như lời Thầy giảng: *“Các bạn cứ lo tu đi, mọi việc khác tôi sẽ lo cho các bạn”*. Bạn đạo đã tài trợ cho con và bố được đi đại hội năm nay. Nhưng bố đã nhường cơ hội này cho mẹ để năm nay mẹ được đi đại hội với con. Cũng nguyện vọng rằng sau đây mẹ sẽ được nghe thầy giảng, nghe các bạn đạo tâm sự, chia sẻ về đạo pháp giúp mẹ tới gần hơn được với phương pháp tu thiền.

Quãng đường đi rất xa và thời gian di chuyển cũng rất dài. Các bạn đạo miền Bắc di chuyển theo tuyến đường đèo, núi xuyên qua biên giới Việt – Lào. Có những đoạn xe leo đèo nóng máy phải dừng lại nên thời gian tới địa điểm tổ chức đại hội bị lâu hơn dự kiến. Mặc dù vậy các bạn đạo rất kiên cường và dũng trí. Không một ai kêu mệt, buồn chán hay thất vọng. Mọi người ai cũng đồng tâm nhất trí cố gắng để tới điểm đến đúng giờ. Tới nơi tuy muộn nhưng các bác trong ban tổ chức cùng các cô chú bạn đạo Miền Nam đã tới cửa khách sạn đợi trước sẵn sàng chào đón.

Đặc San Vô Vi

Đó là sự âm áp quý giá nhất mà cả đoàn mong đợi tại đích đến của cuộc hành trình đầy khó khăn. Ăn tối vào 21h30p - Lào rồi các bạn đạo check in nhận phòng nghỉ ngơi. Phòng của con có thể nhìn ra sông Mekong ngắm mặt trời mọc hay lúc hoàng hôn đều đẹp. Đồ ăn của khách sạn rất ngon, mang hương vị ẩm thực Lào nhưng lại rất phù hợp với vị giác nước bạn Việt Nam. Năm nay con được tham gia vào văn nghệ đêm thiên ca cùng các em trong đoàn. Con rất vui vì mỗi người ở một nơi cách xa nhau nhưng tất cả đều rất tích cực tập luyện để buổi biểu diễn được trọn vẹn.

Đặc biệt vẫn là khi tâm sự với Đức Thầy, lần nào con lên tâm sự với Thầy con cũng khóc, con không hiểu tại sao. Nhưng có điều gì đó rất xúc động, khi lên gần với Thầy con cảm nhận được như là sự tủi thân về những chuyện con đã trải qua, sự yếu đuối trong tâm đạo. Tất cả như giải ra thành những giọt nước mắt để rồi khi lau khô đi con cảm thấy nhẹ nhõm hơn, mạnh mẽ hơn và tin đạo nhiều hơn. Con xúc động về tình yêu thương mà Thầy ban cho con. Vì con tự kiểm điểm được trong năm qua con đã làm được gì và còn mắc sai lầm ở đâu. Tuy vậy nhưng Thầy vẫn luôn theo dõi con, Thầy không trách phạt hay bỏ mặc con. Mà có những bài học để con tự nhận ra lỗi sai của mình để từ đó tránh xa điều xấu và tự giác tu học.

Đại hội Vô Vi là đại hội vô cùng quý giá và ý nghĩa đối với con. Tới đó các bạn đạo cùng nhau tu tập, chia sẻ những khó khăn cũng như kết quả mà bản thân đã đạt được trong năm vừa rồi. Luôn luôn là những lời động viên và lời hứa hẹn năm tới ráng tu tốt để lại có cơ hội được đi đại hội – Được sum vầy cùng nhau.

Kim Thành

Tình Thầy Khai Ngộ

Dạ trước tiên con xin đánh lễ đến các Đấng bề trên, con xin đánh lễ Đức Tổ Sư, Đức Thầy và xin gửi lời chào và chúc sức khỏe đến các anh chị, cô chú bạn đạo trong và ngoài nước.

Con là bạn đạo đến từ TP. Hồ Chí Minh, hôm nay con xin phép được chia sẻ trải nghiệm cũng như những cảm nhận của mình khi bản thân may mắn được tham gia vào kì Đại Hội Du Hành Đạo Pháp 2024 tại Pakse, Lào, một chuyến đi thật sự rất ý nghĩa và đã dạy cho con được nhiều bài học để tự ngồi thiền ngẫm về hành trình tu học của chính bản thân trong suốt thời gian vừa qua.

Năm nay con vừa tròn 18 tuổi và chập chững những bước đầu tiên vào môi trường đại học. Khoảng 5, 6 năm trước khi con vừa vào lớp 7 và đó cũng là lần đầu tiên con có cơ hội được tham dự Đại Hội tại Yangon, Myanmar với ba mẹ và anh trai. Do còn khá nhỏ nên mọi trải nghiệm của con về đạo cũng như cảm nhận về sự hiện diện của Tổ Thầy ở thời điểm đó rất mơ hồ. Con cũng chỉ nghĩ đơn giản rằng đây chỉ là một chuyến đi du lịch bình thường và mọi người sẽ gặp mặt nhau cùng ngồi niệm Phật, nghe băng giảng của Ông Tám và trao đổi để học đạo. Cả chuyến đi đó trôi qua khá yên bình và vui vẻ. Nhưng sau khi trở về từ lần tham gia Đại Hội năm đó thì đã có khá nhiều sự kiện cũng như vấn đề xảy ra đối với bản thân con, mà sau này khi ngồi hệ thống lại thì con thay vì oán trách thì lại thấy rất diệu kì.

Từ năm lớp 8 kéo dài đến năm lớp 11 con đã phải đối diện với rất nhiều vấn đề về sức khỏe, cụ thể là căn bệnh trầm cảm cũng như rối loạn lo âu đã theo con dai dẳng từ cuối năm cấp 2 cho đến suốt 3 năm học cấp ba, mãi cho tới cuối năm lớp 12 thì con mới thật sự lấy lại được cân bằng. Khoảng thời gian con bị trầm cảm, ba con đã luôn là người bạn đồng hành để giúp con vượt qua từ những lần đi tái

Đặc San Vô Vi

khám cũng như gặp chuyên gia trị liệu. Con gần như chán đời và muốn buông xuôi ở thời điểm đó. Tuy nhiên với một cá tính khá cứng cỏi và lì lợm cũng như thấy được công sức mà ba con đã bỏ ra chỉ để muốn kéo con ra khỏi cái vực thẳm đó mỗi ngày thì con thấy mình thật yếu kém nếu dễ dàng từ bỏ cũng như mặc cho việc căn bệnh này cứ dày vò mình và không làm gì với nó. Con đã cố gắng vượt qua mỗi ngày vì hơn ai hết người duy nhất có thể giúp đỡ con ngay lúc này chỉ có thể là chính bản thân con mà thôi. Mỗi khi con hoảng loạn tới một cách đột ngột thì con sẽ cố gắng niệm Phật vì đầu óc con lúc đó chỉ có thể đủ tỉnh táo để niệm Phật chứ không thể soi hồn hoặc làm bất cứ thứ gì khác. Từ đó con mới tự đặt câu hỏi cho bản thân rằng chẳng lẽ chỉ có những lúc mình gặp vấn đề thì mới nhớ tới Ông Tám thôi sao. Câu hỏi ở thời điểm đó vẫn chưa có câu trả lời vì tới khi con dần ổn định lại và tiếp tục sống một cuộc sống bình thường, để mà nói thì đã tích cực và tốt hơn lúc trước, con đã có những cải thiện về suy nghĩ cũng như sức khoẻ một cách nhanh chóng, thì thú thật rằng niềm tin về đạo về Ông Tám trong con cũng vẫn còn rất mờ lung, con vẫn bị cuốn theo đời sống, học tập, bạn bè, vui chơi mà không cố gắng duy trì thói quen niệm Phật mỗi ngày đôi lại là chỉ niệm khi bản thân cần trấn tĩnh hoặc gặp chuyện gì đó, giờ ngồi lại con thấy bản thân mình không có sự nhất quán và có lỗi vô cùng đối với bề trên.

Cũng đã khá lâu con chưa quay lại Đại Hội, mấy năm trước đây thì cũng chỉ có mình ba con đi nên con cũng không nghĩ rằng năm nay con sẽ có cơ hội đi hay sao đó vì chi phí cho 2 người cũng khá là tốn kém. Nhưng sau khi con hoàn thành kì thi tốt nghiệp được vài tuần thì ba con có về nói với con là Dượng Tám của con đã chủ động mở lời với ba con về việc rằng sẽ tặng con một vé tham gia Đại Hội Du Hành Đạo Pháp năm nay tại Lào. Thành thật mà nói cảm xúc của con lúc đó chẳng có gì đặc biệt, vả lại con còn thấy có một sự phiền toái vì tại sao Dượng Tám của con có rất nhiều con cháu nhưng lại chỉ cho có một mình con, cái tôi của con nói rằng nó không thích mắc nợ một ai cả. Suốt mấy tháng chờ đến ngày Đại Hội ba con cứ nhắc con hoài về việc con nhớ gọi điện thoại cảm ơn Dượng Tám đã cho con chiếc vé mà có rất nhiều người ao ước đó. Con thật sự đã thấy khá khó chịu và

Đặc San Vô Vi

đặt câu hỏi trong đầu rằng “*Mình đâu có đòi hỏi điều gì tự ai đâu nhỉ? Là do Dương Tám tự muốn cho mình mà, và mình cũng có nói là mình muốn đi đâu*”, thế là con vẫn chưa có cuộc gọi nào đến người dương của mình để nói một lời cảm ơn thật sự chân thành.

Rồi cũng đã tới ngày tham dự Đại Hội, chuyến xe sẽ bắt đầu khởi hành lúc 3h sáng, vậy mà buổi chiều của trước ngày hôm đó con đi học về vẫn không lo soạn đồ đạc vào vali mà ngủ cho đến 8, 9 giờ tối mới dậy luống cuống tìm đồ, lúc đó con chỉ thấy mệt mỏi vì sáng học trên trường rồi giờ phải chuẩn bị cho một chuyến đi mình không hào hứng mấy, cả tuần sau còn phải mất vài tiết học ở lớp, và càng chán nản hơn khi biết rằng phương tiện di chuyển sẽ bằng xe 50 chỗ, nghe qua là đã thấy mệt vì con bị say xe rất nặng. Đại khái là con nghĩ qua đó thì chắc con cũng sẽ chỉ đi lòng vòng hội trường rồi lên phòng học bài, diễn văn nghệ và chắc cũng không thân thiết được với ai. Con chỉ nghe cô Lam nói qua là lần này đi con được sắp xếp ở chung phòng với chị Gia Linh chứ không phải là ba con, dù bình thường hội nhỏ con rất hướng ngoại và thân thiện nhưng mà cũng không biết sao bây giờ lớn con không muốn lắm vì hơi ngượng và tụi con cũng chưa từng quen biết nhau từ trước. Và chuỗi sự kiện dưới đây đã hoàn toàn thay đổi góc nhìn cũng như củng cố niềm tin cho con về sự hiện diện của Ông Tám xung quanh chúng ta dù chỉ có 6 ngày ngắn ngủi.

Điều kì diệu đầu tiên đó là cả suốt một chuyến đi xuất phát từ Việt Nam sang cửa khẩu Campuchia và Lào mất đến 18 tiếng đồng hồ nhưng con lại chẳng bị say xe một tí nào, bình thường con không ngủ trên xe được nhưng lần này lại khác, cả lộ trình đi con ngủ rất ngon và tới nơi vẫn rất khoẻ và tỉnh táo. Dù theo con được biết rằng số lượng bạn đạo năm nay đã ít hơn nhiều nhưng nhìn cảnh mọi người tái ngộ vui vẻ con cũng có thể cảm nhận được sự ấm áp bao quanh. Lúc mới lên nhận phòng thì con đã hơi thất lễ khi quên gõ cửa xin phép để được tá túc những ngày dự Đại Hội. 2 ngày đầu diễn ra khá bình thường, bạn đạo cùng nhau họp nhóm bàn luận chủ đề năm nay là “*Chơn Không*” và báo cáo để chia sẻ những gì mà nhóm đã họp với nhau, con cũng chưa thật sự thân với ai lắm, chỉ có những lúc tập

duyệt văn nghệ thì con mới dần mở lòng kết nối với mấy bạn, anh chị và cô chú bạn đạo hơn. Dần dần trò chuyện đùa giỡn với mọi người con càng cảm nhận được năng lượng tích cực và sự gắn kết không phân biệt ai là ai, đến từ đâu. Cho đến đêm diễn văn nghệ bế mạc Đại Hội, đêm con thấy vui nhất trong những ngày vừa qua và cũng là cái đêm mà con sẽ không bao giờ quên trong suốt hành trình tu tập của mình sau này.

Cả ngày hôm đó thì buổi sáng mọi người vẫn sinh hoạt với nhau và ngồi nghe băng giảng dưới hội trường như bình thường, khi xong chương trình sáng hôm đó thì nhóm văn nghệ có ở lại tập một tí đến trưa, và sau đó con có xin phép lên phòng để làm bài thi cũng như việc nhóm ở trên trường để nộp cho đúng hạn, cả 3 tiếng đồng hồ làm bài và học bài ở phòng thì con cũng thấy hơi mệt và ba con có gọi con xuống để mọi người chụp tấm ảnh kỉ niệm lưu giữ Đại Hội 2024, thật sự lúc này con khá cạn kiệt năng lượng rồi vì bài tập còn dang dở mà chưa đâu vào đâu, nên con cũng đem xuống hội trường để làm tiếp. Con nhớ là có một khoảnh khắc nào đó con đã nói với chị Gia Linh là *“Em thích học lắm, với tính cũng bốc đồng nữa nên em muốn Ông Tám cho em học nhiều hơn nữa, nghĩa đen lẫn nghĩa bóng luôn”*, thế là những ngày sau đó con đã được Ông Tám thưởng cho quá trời bài học từ nghĩa đen đến nghĩa bóng, rồi nào là đi thử quần áo, trang phục, tầm chiều chiều thì lại phải lên chuẩn bị để diễn cho đêm cuối. Dù rằng mệt mỏi nhưng rất vui vì mọi người sum vầy, cười đùa, hơi căng thẳng quá nên con có hơi quên bài, tuy nhiên mọi thứ đã diễn ra khá trọn vẹn và suôn sẻ, giờ nhớ lại con vẫn thấy rất vui và bồi hồi.

Sau khi mọi thứ kết thúc và mọi người lên phòng nghỉ ngơi, lúc này cũng đã khá khuya rồi. Lúc này con với chị Linh nằm trên giường nói chuyện đùa giỡn tâm sự với nhau chứ chưa đi tắm. Con tâm sự với chị là *“Em không biết sao nữa nhưng sao lòng tin trong em về Thầy Tám vẫn không có trọn vẹn, cũng còn một sự mông lung gì đó dù đôi khi em cũng cố gắng tin”*, thì tụi con cũng chỉ bàn về vấn đề đó một hồi. Chuyện sẽ không có gì là lạ khi lúc đó là 1 giờ sáng hơn, tự nhiên con thấy bóng dáng một người phụ nữ cạo đầu đứng gần cửa, một sự ớn lạnh sau gáy

Đặc San Vô Vi

rồi người con bắt đầu cứng đờ và cũng không nói chuyện được nhiều, con vẫn còn tỉnh, thay vì nhờ sự trợ giúp sớm hơn thì con vẫn ngồi lì đó để xem chuyện gì xảy ra, một hồi chịu không nổi nữa do sáng giờ hoạt động quá nhiều và mệt mỏi nên con mới kể chị Linh nghe, thì chắc 2 chị em cũng chỉ nghĩ là chắc do con chưa ăn gì, chị cũng lấy đồ ăn cho con ăn. Nhưng quá khó chịu và chị Linh cũng sợ nên 2 đưa con đi xuống tìm cô Lam, thì lúc này con vẫn còn nhận thức rất rõ chuyện gì đang xảy ra chỉ là con không kiểm soát được hành động và lời nói của bản thân, có một phần thiêng liêng nào đó đã vào cơ thể con. Sau khi tỉnh rồi thì con được nghe mọi người kể lại là phần thiêng liêng đó cũng muốn đi theo Ông Tám. Một ngày còn lại thì con cũng chỉ quần quanh trong khách sạn với ba và đi dạo, con đã hoàn toàn tỉnh táo và trở về là chính mình khi ra khỏi địa phận của Pakse, Lào. Có một điều nữa là trong lúc con bị như vậy, mọi người đã giúp đỡ hỏi han con khá nhiều và con rất cảm kích, đặc biệt là con cảm ơn Tổ Thầy và Ông Tám đã soi chiếu và cho con được thấy sự diệu kì của Pháp Lý Vô Vi, và những sự hiện diện vô hình.

Và cũng nhờ chuyến đi này, con đã có thêm cơ hội được quan sát các hoàn cảnh xung quanh mình, mỗi người đều có một hoàn cảnh riêng biệt, tuy vậy con lại thấy cực kì nể phục tinh thần hiếu đạo đó, đặc biệt là sự đoàn kết của tất cả các bạn đạo với nhau. Do vậy con mới thấy được tham gia Đại Hội là một điều hết sức quý giá và con đã may mắn được tham gia lại sau 6 năm, để thấy trải nghiệm vừa rồi là một phần thưởng mà tổ thầy đã dành cho mình sau 6 năm đối diện với trầm cảm, lo cuốn vào đời sống mà quên mất việc tu hành, và cũng đã lúc mình phải quay về với đạo với tổ thầy. Trải nghiệm thực tế đó cũng càng khiến cho con nhận ra sự yếu đuối về ý chí đó của mình nằm ở việc mình đã không tin vào Thầy và vì mình không tin vào Thầy nên mình cũng không thể tin vào chính bản thân mình. Với tư cách là thế hệ trẻ tiếp nối của Vô Vi, đó là một đặc ân quá lớn và cao cả, con sẽ ráng học tập và tu tập thật tốt để có thể làm điều gì đó cống hiến cho đạo, vì ngay khoảnh khắc đang ngồi viết bài cảm nhận này con đã có thể cam đoan được rằng con cảm nhận được sự hiện diện của Thầy Tám - người mà từ nhỏ con luôn gọi là Ông Tám dù không biết rằng đó là ai. Con mong rằng bài viết này có thể giúp các bạn đạo

Đặc San Vô Vi

trẻ củng cố niềm tin vào Tổ Thầy và tìm thấy sự hiện diện của Đấng Bề Trên trong cuộc sống hàng ngày.

Chúc tất cả bạn đạo sức khỏe và vững niềm tin trong hành trình tu học. Hy vọng chúng ta sẽ gặp lại nhau tại Đại Hội 2025.

Ngày 21/11/2024.

BD: Đồng Hoàng Bảo Nghi

Biển Yêu

Biển yêu dào dạt khoan dung

Tình trời bao phủ vô cùng độ tha

Chơn tâm học hỏi chữ hòa

Độ tha tại thế thiết tha độ đời

Tâm tu chẳng có xa rời

Bình tâm học hỏi hợp thời thặng hoa

Cùng chung sống động một nhà

Biển yêu dịu tiến chan hòa tình thương

(Hò ơ) Trí tâm khai triển mở đường

Dựng xây xây dựng yêu thương muôn loài

Tin Trời tin Phật miệt mài

Bình tâm học hỏi đời đời thặng hoa

Tâm thân cấu trúc thật thà

Dở hay cũng phải tự hòa sửa tâm

Tu hành tự sửa tự tâm

Đường đi thanh nhẹ, (hò ơ) đường đi thanh nhẹ giải phần trước ô

Thực hành nguyên lý Nam Mô

Khai tâm mở trí tự vô cỗi trời

(Hò ơ) Cùng chung tiến hóa nơi nơi

Đời là cỗi tạm, (hò ơ) đời là cỗi tạm do trời dựng xây

Xa xưa cho đến ngày nay

Đặc San Vô Vi

*Trì tâm tu luyện đổi thay thể tình
Đi đi lại lại một mình
Tâm linh khai triển hành trình trời ban
Lắm khi thức giác rõ ràng
Chung đàng tiến hóa khai màn đạo tâm
Thực hành nguyên lý diệu thâm
Tâm đường tiến hóa chẳng lầm chẳng sai
Tin Trời tin Phật miệt mài
Giữ hôn tu tiến lập đài thanh cao
Vạn linh chuyển hóa muôn màu
Trước sau như một đôi đầu thiên cơ
Thực hành tránh cảnh bơ vơ
Giữ tâm minh chánh đến giờ đạt thông
Nằm trong định luật hoá công
Một lòng tu tiến giải vòng ước mơ
Ra đi cũng phải đến giờ
Khai minh đời đạo bơ vơ chẳng còn
Một lòng phục vụ lòng son
Dấn thân hành pháp rõ con đường về
Hư Không cảm thức hương quê
Về nơi thanh tịnh sẽ về đến nơi.*

Lương Sĩ Hằng - Vĩ Kiên

Nhật Ký Một Kỳ “Về Quê Ăn Tết Vô Vi”

Mỗi một kỳ đại hội đến và đi đều để lại cho con thật nhiều cảm xúc. Không biết tự bao giờ mà với con, mỗi dịp tham gia đại hội đều như ngày Tết con được về nhà quây quần bên Tổ, Thầy và các cô chú, anh chị em bạn đạo.

Hành trình năm nay đi đại hội thực sự là một kỷ niệm khó quên của của con. Khi mà cả đoàn Hà Nội được thử tâm hơn 10 tiếng trên xe ô tô, đi băng qua đường rừng heo hút không một bóng người trong đêm tối, hét lên dốc lại xuống dốc; và cả những khúc cua ngoằn nghèo không thể ấn tượng hơn.

Cả đoàn đều khá mệt nhưng tới khi đến khách sạn, được tay bắt mặt mừng với bạn đạo, được đắm mình trong thanh điện của Bề Trên, ai đây đều rạng rỡ, tươi vui...

Trong suốt những ngày diễn ra đại hội; chúng con được kiểm tra phương pháp công phu, được tâm tình với bạn đạo sau cả 1 năm rèn luyện; ôi những câu chuyện vui và buồn có cả, nhưng sau cùng ai nấy cũng nhắc nhau cố gắng tinh tấn mà thôi...; rồi chương trình học tập diễn ra sôi động của các nhóm, những chia sẻ thực tế từ nhiều góc nhìn khác nhau của mỗi thành viên đã cho con được mở mang thêm nhiều điều...

Mỗi năm đi đại hội, con đều ngẫm thấy mình sẽ được nhắc nhở rõ nét về một chủ đề nào đó. Và sau khi về, bài học ấy sẽ được Bề Trên "dạy dỗ" rất sống động.

Đặc San Vô Vi

Bài học năm nay con được nhắc nhở nhiều là “*Các con phải mở lượng hải hà thì Thầy mới có chỗ ngự...*”.

Điều này khiến con thực sự thấy làm hào hứng với việc học đạo và có phần tò mò với những sự chỉ dạy vô cùng vi diệu của Bề Trên....

Kết thúc những chuỗi ngày tu học, cả đoàn được đi tham quan một số địa danh nổi tiếng của tỉnh Champasak bên Lào. Một chuyến đi chơi nhỏ xinh, vừa vặn và ấm áp của đại gia đình Vô Vi... Động lại trong con là những tình cảm thật đẹp, thật khó diễn tả thành lời.

Từ đây, hành trang con mang trên vai lại được lấp đầy những niềm hân hoan, trên hành trình tu học của cả 1 năm sắp tới.

Con thấy thật hạnh phúc và may mắn biết bao khi trên đời con có Pháp, có một nơi chốn luôn ở bên con, chào đón con trở về đó là “*Tổ, Thầy*”, là gia đình chung Du Hành Đạo Pháp.

Chia tay đất nước Lào, chia tay cô chú anh chị bạn đạo gần xa; con về lại với bài học duyên nghiệp của chính mình với thật nhiều hạt giống tốt đẹp trong tâm thức, lòng bồi hồi mong ngóng cho ngày tết đoàn tụ năm 2025..., con thầm chúc bình an và tinh tấn tới đại gia đình Vô Vi yêu quý, ước mong sang năm ta lại đoàn tụ một nhà...

Con,
Diệu Linh

Bài Ca Thức Giác

*Nhìn xem thế cảnh đa đoan,
Trong mê có tỉnh có đang thức tâm.
Ban ơn nguyên lý diệu thâm,
Trời lo sẵn sóc thâm tâm an hòa.
Cần Khôn nguyên lý tình xa,
Dù cho tâm trẻ hát ca thức hồn.
Sống trong nguyên lý sanh tồn,
Thức hồn tự giác giải cơn si mê.
Chẳng còn vọng động chán chê,
Trong lành nguyên lý phán phê tình người.
Cùng chung thức giác vui cười,
Minh tâm sửa tánh người người an vui.
Thực hành quán cải rên trui,
Tâm thanh không động an vui thức hồn.
Vạn linh nguyên lý sanh tồn,
Vô sanh bất diệt giữ hồn lo tu.*

Lương Sĩ Hằng - Vĩ Kiên

Cảm Nhận Về Đại Hội Tâm Linh

Con là bạn đạo Sài Gòn con tên là Phạm Thị Phương Thảo con xin đánh lễ Bề Trên, Đức Tổ Sư, Đức

Thầy và tất cả cô chú anh chị bạn đạo. Con rất vui, hạnh phúc và biết ơn Bề Trên, Đức Tổ Sư, Đức Thầy cho con được có mặt tại Đại Hội Du Hành Đạo Pháp chủ đề Chơn Không. Sau khi được tham dự Đại Hội lần này con được cảm nhận như (Tết Vô Vi) năm nay con được thêm 1 tuổi mới, được lớn thêm 1 chút trong suy nghĩ của con... Năm nay con mới cảm nhận được tâm linh là gì! Đại Hội Tâm Linh là như thế nào, duyên nghiệp tiền kiếp là ra sao, từ bi là sao, và tình thương giữa người với người là ra sao... Con cũng không biết nói và diễn tả ra sao nữa nhưng chỉ có trực tiếp được tham dự Đại Hội khoa học huyền bí lần này mới cảm nhận được hết mà thôi... Khi con được tham dự Đại Hội và trở về nhà, con nhìn cuộc sống mình thấy toàn là tâm linh mà khó lý giải, nhìn đâu cũng thấy quy luật sai sai đúng đúng rất dễ bị phạm luật, phước nghiệp lại đi đôi với nhau như 2 bờ vực vậy... Thôi con cũng không biết viết gì nữa con xin dừng bút con cảm ơn Bề Trên, Đức Tổ Sư, Đức Thầy.

Nam Mô A Di Đà Phật Vạn Vật Thái Bình.

Phạm Thị Phương Thảo

ĐỐ AI

Đố ai biết được chính mình
Tình đời đen bạc hành trình tự tu
Mất quân bình tạo cảnh khờ ngu
Đem thân dục lạc khó tu khó hòa
Cảm thông nguyên lý một nhà
Tự tu tự tiến chan hòa yêu thương
Tình thương đạo đức mở đường
Giúp hồn tiến hóa rõ gương Phật Trời
Cùng tu khai triển hợp thời
Sống vui tạm cảnh nơi nơi an hòa
Biết mình tận hưởng tình Cha
Đứng ra gánh vác cùng hòa tự tu
Vía hồn thanh nhẹ giao du
Biết mình rõ rệt giải mù nội tâm
Cùng chung nguyên lý mừng thắm
Tâm ta tâm họ tâm tâm tương lai.

Lương Sĩ Hằng - Vĩ Kiên

Thiên Địa Nhân

*Thiên thời Địa lợi có Nhân sinh
Thiên Địa Nhân chung một khối tình
Người sống trong Trời, Trời Nhân tánh
Địa là Mẫu Mẹ định Nhân hình
Soi Hồn chiếu Vía thông Thiên Địa
Thiên Địa quân bình Nhân hóa sinh
Thường chuyển vào ra cùng đại đạo
Nhân hòa Thiên Địa hiệp chơn tình.*

Đặc San Vô Vi

Bản thể con người được cấu trúc xương sống đứng, đầu đội Trời chân đạp Đất, bên trong có Hồn có Vía là chủ nhơn ông và chủ nhơn bà, có nhiệm vụ điều khiển ngũ quan, vận hành lục phủ ngũ tạng và mọi cơ năng trong bản thể, hình thành sự sống con người cảm thông cùng Thiên Địa. Là một thực thể hoàn hảo cho phần Hồn làm phương tiện đi khắp nẻo đường học hỏi, như một chiếc giá bằng vàng ngày đêm nâng niu, và luôn luôn tạo điều kiện thuận lợi cho viên ngọc Linh Hồn vươn lên tỏa sáng, để làm gạch nối giữa Trời Đất, nên được liệt vào hàng tam tài Thiên Địa Nhân?

Đức Thầy dạy: *"người tu nói là chấm sáng phát ngay trung tâm chân mày, đó gọi là Mâu Ni Châu phát triển lên hòa hợp tinh ba vũ trụ, tinh khí đầy đủ biến thể thành cơ thể nhỏ hơn, gọn gàng hơn gọi là Hồn". "Pháp lý Vô Vi là đời đạo song tu, có đường lối rõ ràng, có Soi Hồn, có Pháp luân Thường Chuyển: Pháp Soi Hồn của VôVi tập trung khối thần kinh chính giữa chân mày là để dẫn tiến phần Hồn hòa hợp với tinh ba của vũ trụ mà tiến hóa..."*

Đức Thầy còn dạy: *"cái ruột cung ứng điện năng cho khối óc (thuộc Thiên?), cho nên chúng ta lo cho khối óc và lo cho cái ruột (thuộc Địa?)". "Soi Hồn là tập trung khí điển trung tâm bộ đầu phát triển đi lên, hòa hợp với tinh ba vũ trụ, và Chiếu Minh để làm cho bộ ruột được thanh lọc điều hòa thì phần Vía mới nhẹ". "Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp ngày ngày ăn vô bao nhiêu tối phải giải ra bấy nhiêu, có đường hướng khí trực lưu thanh để giải ra, thì độc tố đâu có tích trữ dồn cục mà sanh ra bệnh..."*

Trong Mẫu Ái, Đức Thầy dạy rằng: *"Quyết tâm tự đạt thắm nhuận ngày đêm". "Chúng ta quyết tâm tự đạt không cần nhờ đỡ. Biết đường lối đó rõ ràng như vậy thì chúng ta phải hành trì nhiều hơn và dòm lại ta nhiều hơn, sửa ta nhiều hơn thì tự đạt thắm nhuận ngày đêm. Lúc đó quen rồi, ngày đêm nó chuyển chạy, mạch đóc cũng thông, mà mạch nhâm cũng thông, thấy nhẹ nhàng dễ dãi, xuất ngôn cởi mở, khai thông làm gì có sự giận hờn giữa con người với con người. Sự đối đãi giữa con người phải quý trọng lẫn nhau, thương yêu lẫn nhau trong sự xây dựng..."*

Đặc San Vô Vi

Hành giả Vô Vi thức dậy vào thời Tý 12 giờ khuya là lúc Trời Đất thông khai, ngồi thiền thực hành theo những lời dạy bảo của Đức Thầy là kết hợp bốn thời Tý Ngọ Mẹo Dậu lại thành một chu kỳ công phu luyện đạo, khứ trước lưu thanh phân giải và dẫn tiến cho những gì thọ hưởng được: “*nhẹ lên làm trời còn nặng xuống thành đất...*”, để làm bốn phận một Nhân lành đối với Thiên Địa?

Hãy động viên và hỗ trợ cho nhau thực hành Pháp lý Vô Vi cho tinh tấn, đến khi trên dưới quân bình nhị mạch Nhâm Đốc vận hành thông suốt như lời dạy của Đức Thầy bên trên, dần dần nguyên lý Nam Mô A Di Đà Phật nằm trên Nhâm Đốc cũng khai minh? Đức Thầy dạy: “*Lục thông quy về lục tâm thông*” và “*lục tâm thông mới là đệ tử nhà Phật*”. Cho đến khi Nhân lành nở ra, chơn tâm hiển lộ hòa trên chiếu dưới, kết hợp ba vòng Thiên Địa Nhân lại thành vòng tròn đầy viên mãn, toàn thân phát quang hòa cùng hư không như Đức Thầy của chúng ta.

Nhân là chủng tử Phật trong tâm
Hột giống Bồ Đề rất diệu thâm
Thiên Địa Nhân hòa chung một thể
Bồ Đề Phật Quốc tự Nhân tâm.

THUYỀN VỀ BẾN GIÁC:

Con người sinh ra trong đục giới, và được trưởng thành trong đục cảnh thọ bầm rất sâu dày... Khi được làm người, hằng ngày chúng ta phải vận thân học hỏi và trau dồi kỹ năng, thể nào cho thích ứng với hoàn cảnh chung quanh mưu cầu chén cơm manh áo. Rồi đến tuổi trưởng thành xây dựng gia đình, học làm vợ chồng, học làm cha mẹ... Đồng thời làm người còn phải học hỏi kinh nghiệm với những người chung quanh, xây dựng gia đình ngày thêm hạnh phúc, ngõ hầu đóng góp xã hội nhân quần một cách hiệu quả?

Đức Thầy thường dạy “*cư trần thì nhiễm trần*”, muốn được trưởng thành trong một xã hội văn minh trật tự về vật chất như thế, đòi hỏi ai cũng phải phấn đấu

Đặc San Vô Vi

không ngừng để vươn lên, dần dần trở thành tập quán hướng ra ngoại cảnh, chạy theo vật chất tình tiền danh lợi, khiến cho “*mê đắm ngũ uẩn*” (1) “*nên ruộng tâm chúng ta chứa đầy lửa tham dục*” (2). Vô tình làm cho thân tâm mất quân bình, thiên đạo lu mờ nên đường thiên xích không còn đủ sáng suốt cảm thông cùng Thiên Địa.

Đức Thầy thường dạy: “*cuộc đời là bãi trường thi*”, vui buồn lẫn lộn, sướng khổ chung cùng, thành công thất bại, được mất thắng thua... xảy ra hằng ngày, mục đích giúp cho con người có cơ hội học hỏi trưởng thành trong cuộc sống gia đình, xây dựng cho xã hội nhân quần ngày thêm văn minh tiến bộ. Cho đến khi lớn tuổi cảm thấy mệt mỏi, dường như không còn đủ nghị lực và sáng suốt chu toàn những bài học khó khăn thử thách ngày càng nhiều?

Đức Thầy dạy rằng “*thế gian là bể khổ*”. Chắc Ngài muốn nhắc nhở người tu chúng ta, sớm nhận thức ra cuộc đời là vô thường giả tạm, hằng ngày chúng ta cứ sống mãi mê trong tham sân si động loạn, chơi vui lạc lõng giữa dòng đời. Như chiếc thuyền nang nhỏ bé đang trôi giạt giữa trùng khơi, với màn vô minh như án mây mù giăng giăng khắp nẻo, không còn phân biệt được đâu là bến là bờ? Trong khi bài học tình tiền duyên nghiệp và định luật sanh lão bệnh tử, như những cơn sóng dữ đang rình rập bủa vây, có thể đắm con thuyền bé nhỏ chìm sâu vào bể khổ trầm luân bất cứ lúc nào?

Pháp Lý Vô Vi là đời đạo song tu, hằng ngày người tu vẫn làm ăn sanh sống như người bình thường, đêm đêm ngồi thiền thực hành ba pháp: Soi Hồn, Pháp Luân Thường Chuyển và Định Thần... Nhờ thực hành pháp Soi Hồn vệt màn vô minh, bước vào thiên định cánh cửa tâm linh hé mở, hành giả mới ngộ ra tia sáng thanh tịnh bình an tận tâm hồn, là con đường dẫn đến bến giác?

Đức Thầy dạy: “*Bình tâm hướng thượng tự tầm, Con đường chánh giác không mong cũng thành*”, và “*các bạn cứ hướng thượng càng ngày càng tu. Tu theo sự*

Đặc San Vô Vi

sáng suốt ở bên trên thì con đường chánh giác, bạn cứ theo sáng suốt mà không mong cũng thành, ta không muốn cái gì thì tự nhiên nó sẽ có tất cả”.

Đức Thầy còn dạy “đạo là con đường”, người tu chúng ta thực hành đúng như những gì Tổ Thầy truyền dạy, cho đến khi nào trên dưới quân bình, chơn tâm hiển lộ thì đường đạo (đường thiên xích?) cũng từ từ sáng nói rộng ra, tỏa khắp châu thân thành Nhân lành giữa Thiên Địa. Khi Thiên Địa Nhân hợp nhứt tròn đầy viên mãn là hành giả đã làm tròn bổn phận con người đối với Trời Đất? Đức Kim Thân dạy: “*Nhân Đạo Cho Tròn Thì Thiên Đạo Kề Bên*”.

Thiên Địa Nhân kết hợp tròn đầy là tượng trưng cho Phật? “*Nhân Mùa Giáng Sinh Độ Đòi của Đức Thầy năm nay*”, con xin thành kính tri ơn Đức Thầy ân độ cho chúng con được tu hành khứ trước lưu thanh dưới bóng cờ “*Thiên Địa Nhân*” của Thầy. Và con cảm thấy tự hào được mang “*Logo Thiên Địa Nhân*” trên ngực, và đây chính là niềm tin cho con cố gắng tu hành và siêng năng niệm Phật theo lời dạy bảo của Tổ Thầy.

Pháp Lý Vô Vi là Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp, nên tôi xin mạo muội dựa theo những lời dạy bảo của Cha Tổ Thầy để phân tích cảm xúc của mình...Thành thật cảm ơn Huynh Đệ Tỷ Muội bỏ chút thì giờ xem qua, nếu có điều chi sai sót xin Huynh Đệ Tỷ Muội lượng tình tha thứ cho.

Kính thư,

Khổng văn Cúc, ngày 22.11.2024

Ghi chú:

- (1) Lời dạy của Đức Phật A Di Đà trong TĐDK, trang 297.
- (2) Lời dạy của Trung Hoa Đế Quân trong TĐDK, trang 256.

Những chữ nghiêng nghiêng

Bước Lên Bạc Thang

Bước lên một bậc thang
Thiếu Dũng thấy bàng hoàng
Xét mình càng run sợ
Tự ái lại khó an.

Bước lên hai bậc thang
Xét dần mình tự mở
Gánh nặng tâm vẫn an
Quyết tâm chẳng bàng hoàng.

Bước lên ba bậc thang
Thấy toàn là thanh trược
Tâm sống tạm hành sang
Gay gắt vẫn tiến an.

Bước lên bốn bậc thang
Tứ phương chẳng rộn ràng
Tâm thức hồi sinh tiến
Quy hình thức giác quang.

**Bước lên năm bậc thang
Ngũ hành ta là chủ
Tiến lên chẳng muợn màng
Muôn màu đều quy một.**

**Bước lên sáu bậc thang
Lục Tự chuyển chuyển sang
Con đường Tâm tự mở
Hòa tan xét luận bàn.**

**Bước lên bảy bậc thang
Cơ hàn không còn có
Mưa gió vẫn sống an
Hòa đồng vệt mây màn.**

**Bước lên tám bậc thang
Bát đạt quy tâm an
Kiên trì tâm vượt mức
Lập hạnh lý tự bàn.**

Bước lên chín bậc thang

Đặc San Vô Vi

Cửu Trùng nay ló dạng

Bộ đầu khai tâm thức

Trì tâm, điển mới an.

Bước lên mười bậc thang

Mười phương chuyển vấn an

Vô Vi mở rộng đàng

Chờ huynh thức giác ban.

Lương Sĩ Hằng - Vĩ Kiên

Hình Ảnh Đại Hội “Du Hành Đạo Pháp 2024”

Đặc San Vô Vi

Đặc San Vô Vi

Đặc San Vô Vi

Đặc San Vô Vi

Đặc San Vô Vi

Đặc San Vô Vi

Đặc San Vô Vi

Đặc San Vô Vi

Đặc San Vô Vi

Đặc San Vô Vi

Đặc San Vô Vi

Đặc San Vô Vi

Đặc San Vô Vi

Đặc San Vô Vi

Đặc San Vô Vi

Đặc San Vô Vi

Đặc San Vô Vi

Đặc San Vô Vi

Đặc San Vô Vi

Đặc San Vô Vi

Đặc San Vô Vi

Đặc San Vô Vi

Đặc San Vô Vi

Đặc San Vô Vi

Đặc San Vô Vi

Đặc San Vô Vi

Đặc San Vô Vi

Đặc San Vô Vi

Đặc San Vô Vi

Đặc San Vô Vi

Đặc San Vô Vi

Đặc San Vô Vi

Đặc San Vô Vi

Đặc San Vô Vi

Đặc San Vô Vi

Đặc San Vô Vi

Đặc San Vô Vi

Đặc San Vô Vi

Đặc San Vô Vi

Đặc San Vô Vi

Đặc San Vô Vi

Đặc San Vô Vi

Đặc San Vô Vi

Đặc San Vô Vi

Đặc San Vô Vi

Kiểm Tra Phương Pháp Công Phu

Viếng Thăm Mộ Tổ

Đặc San Vô Vi

Đặc San Vô Vi

Đặc San Vô Vi

Bản Đồ Hướng Dẫn Vào Nơi An Nghỉ Của Bà Tám

Le Cimetière de Laval

5505 Rang du Bas-Saint-François, Laval,

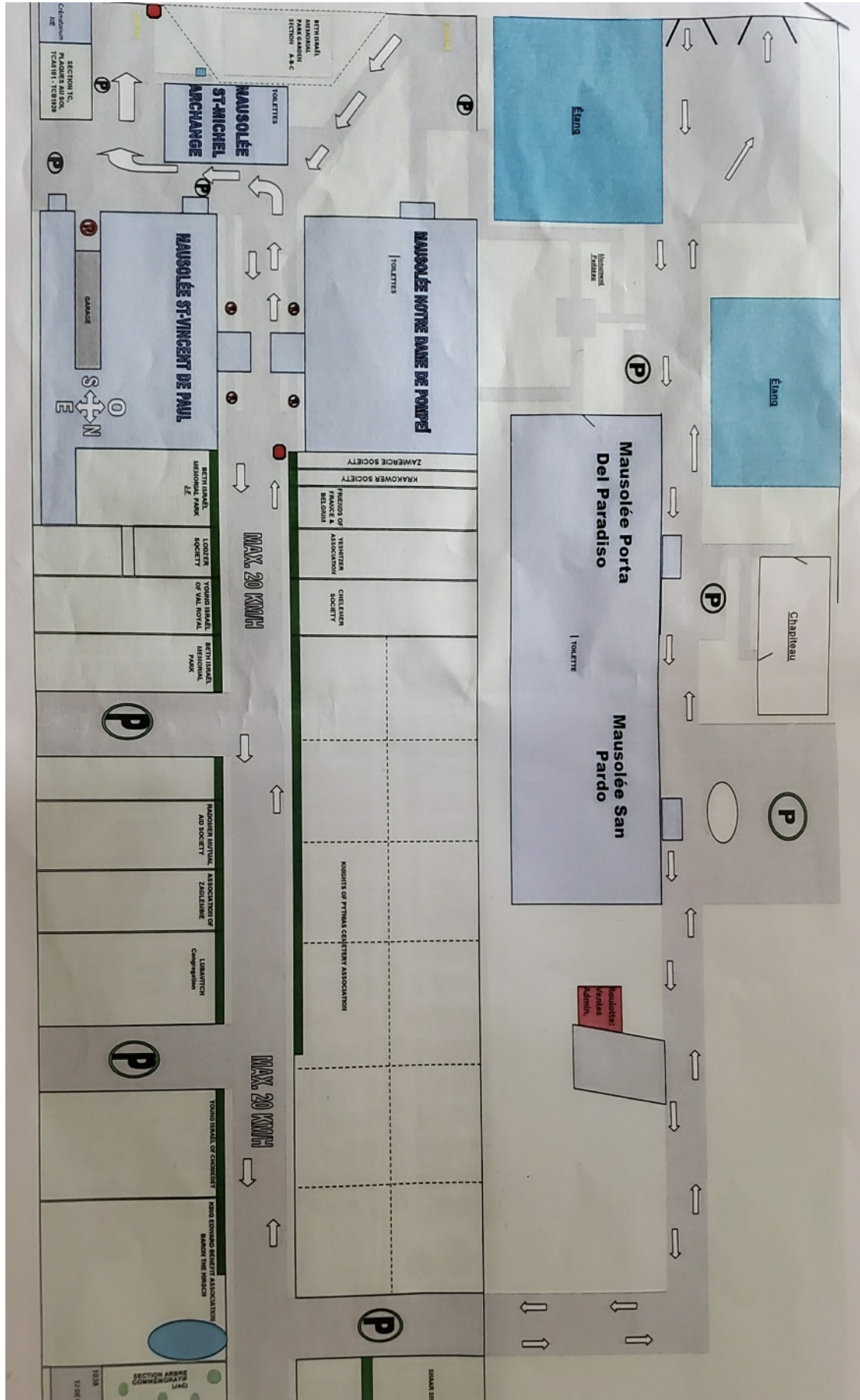
QC H7E 4P2, Canada

(450) 661-7017

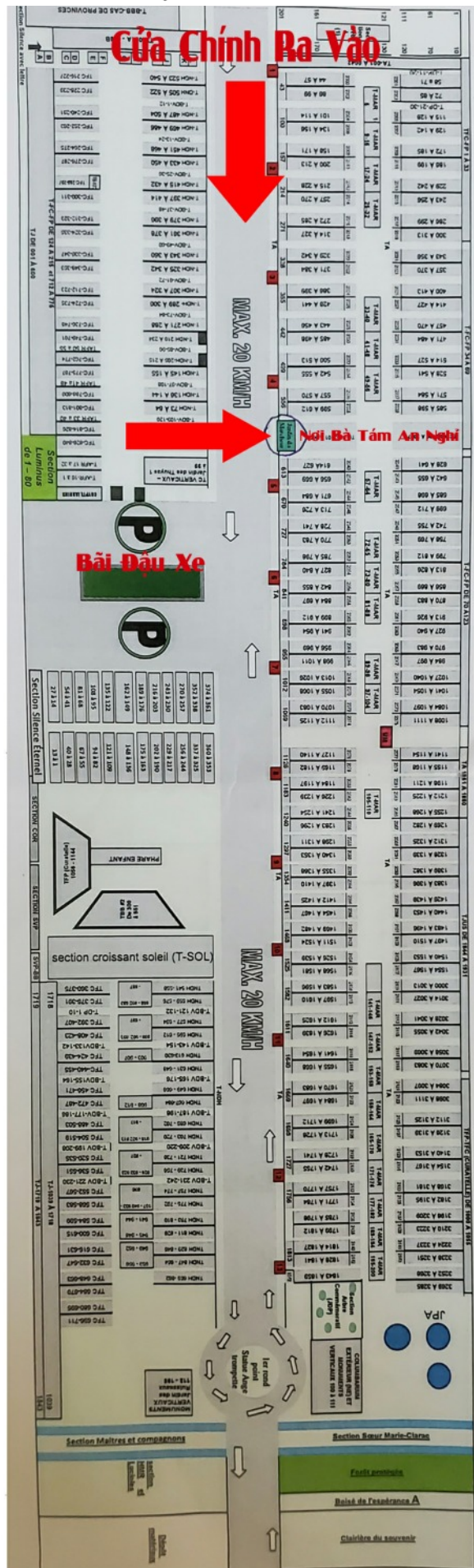
<http://www.cimetierelaval.com/>

Đặc San Vô Vi

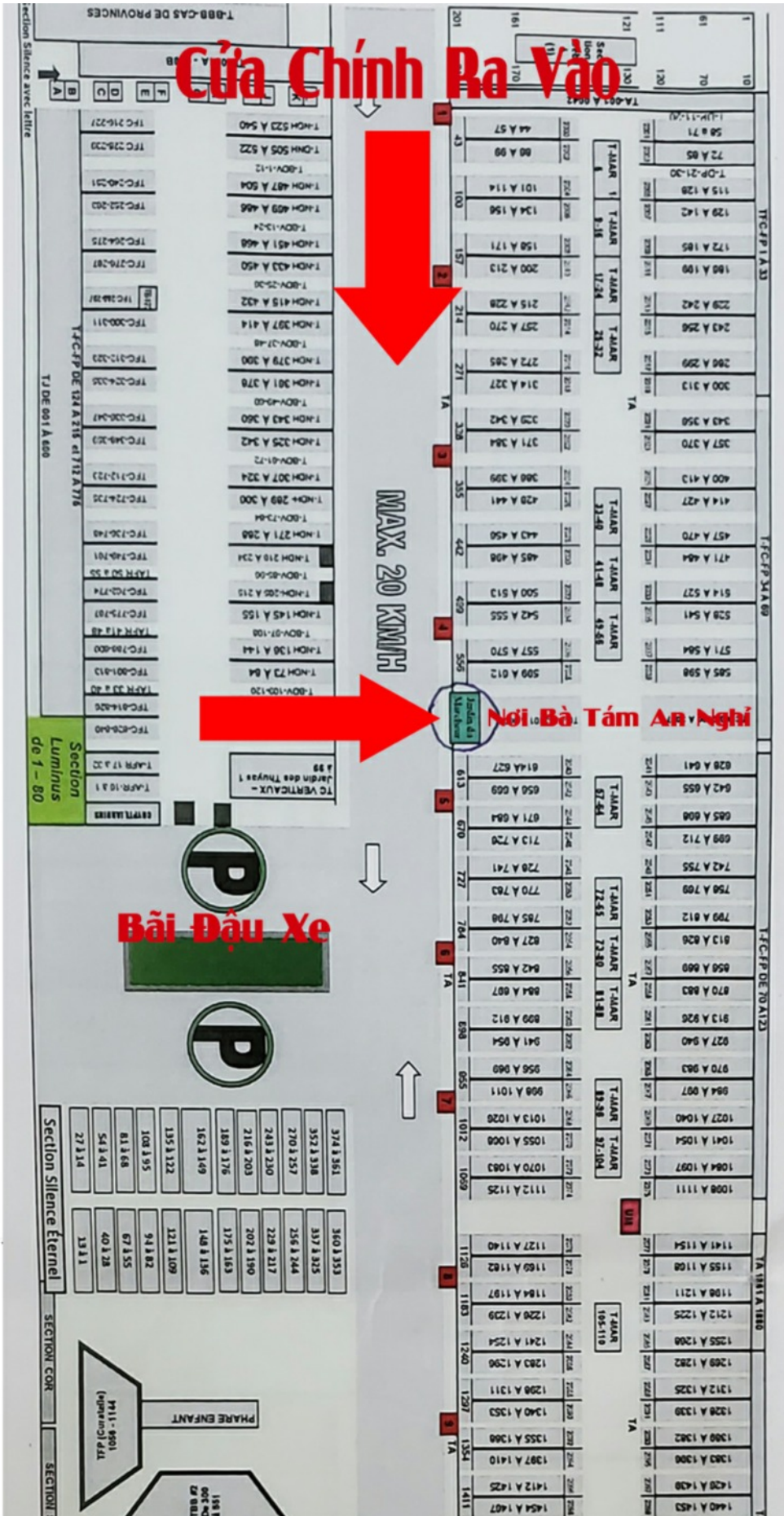
Đặc San Vô Vi

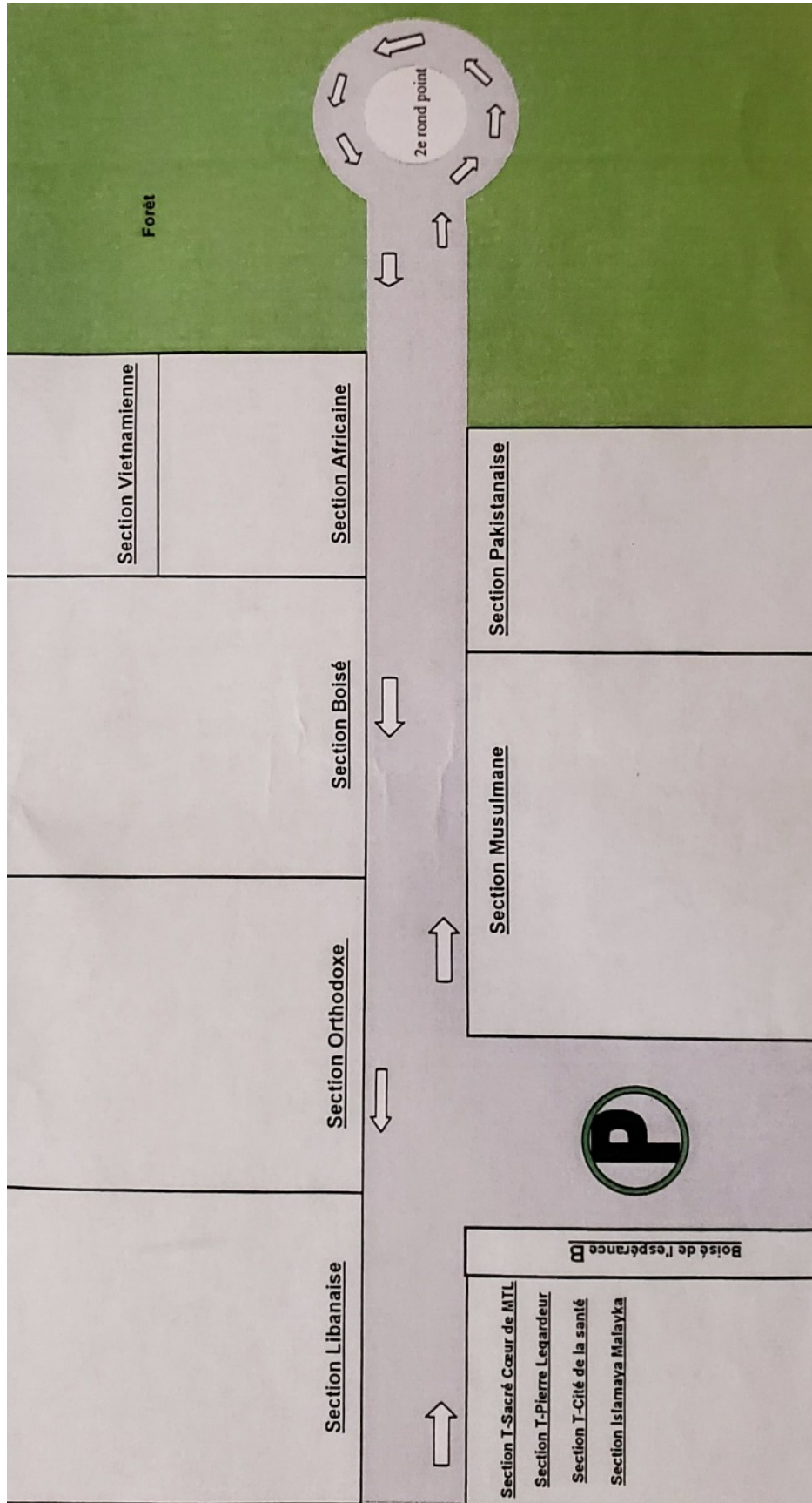

Chú Ý:
Nơi an nghỉ Bà Tám
nằm gần bãi đậu xe

Đặc San Vô Vi

Chú Ý:
Nơi an nghỉ Bà Tám nằm gần bãi đậu xe

Hình Ảnh Kỷ Niệm Bà Tám

Hình Ảnh Kỷ Niệm Đức Thầy Và Bạn Đạo

1- Sinh nhật Thầy ở Đại Hội Vô Vi kỳ thứ 27 "Viễn Tiến" tại Hotel Hyatt Regency, Montréal, Canada, 2008. Là Đại Hội cuối cùng có sự hiện diện hữu vi của Thầy, có thể chụp hình với Thầy.

Mỹ Kim mặc áo đỏ và trắng, đứng cạnh Tước bạn đạo Jolicoeur mặc áo đen.

2- Cung chúc Đại thọ ở Đại Hội Vô Vi kỳ thứ 11 "Du Hành Tự Thức 1" tại Hotel Mỹ Lệ Hoa, Hong Kong, 1992. Đại Hội này chỉ có 97 bạn đạo nhưng rất vui : Thầy hát « Dư Âm », đờn piano, dí dỏm tươi cười, ...

Năm đó có 2 Đại Hội : tháng 7 và tháng 12. Đại Hội tháng 7 máy bay gặp bão cấp 8, Thầy kêu mọi người vô ngôi thiên thay vì đi tour : bão hạ xuống cấp 3, nên máy bay có thể hạ cánh trước khi hết xăng.

Gia Chánh

Súp Nấm Rong Biển Chay

Nguyên liệu:

- 6 tai Nấm hương
- 1 nhúm rong biển khô Hàn Quốc
- 100 gr Nấm rom
- 1/2 cây đậu hũ non trắng
- 1/2 củ cà rốt
- 1 mcđ Dầu mè
- 2 nhánh Ngò
- 2 mcđ bột bắp quậy với 4 muỗng canh nước lọc

Cách làm:

Nấu nước dùng chay: Xắt múi hành tây, phi thơm và cho toàn bộ rau củ cùng khoảng 1 lít nước nấu sôi. Sau đó giảm nhỏ lửa và hầm liu riu khoảng 30 phút rồi vớt rau củ ra. Nấm và rong biển ngâm nước ấm nóng. Sau khi nấm và rong biển đã nở ra thì đổ nước và cắt thành miếng. Đậu cắt miếng hình vuông vừa ăn. Xào thơm nấm với tỏi băm, hành tím sau đó cho nước dùng vào. Cà rốt nấu mềm rồi sau đó cho tiếp rong biển. Quậy bột bắp với nước vào nấu sôi sền sệt. Nêm gia vị sao cho vừa miệng, rưới dầu mè và rắc tiêu xay, rau thơm. Ăn khi nóng sẽ ngon vô cùng.

Đặc San Vô Vi

Canh Kim Chi Hàn Quốc

Nguyên liệu:

- 2 bát kim chi
- 1-3 muỗng cafe bột ớt Hàn Quốc
- 1 muỗng cafe tỏi băm
- 1/2 chén nước từ kim chi
- 2 chén nước lọc
- 2 bìa đậu phụ
- 2 nhánh hành lá

Cách làm:

Đậu thái miếng có độ dày vừa phải. Cắt hành lá bằng đốt ngón tay. Trong một nồi, cho kim chi cùng các loại bột ớt, tỏi, gừng đun nhỏ lửa. Sau đó thêm nước ép kim chi và nước vào đun tiếp trong khoảng 20 phút. Sau khi thấy nước đã sôi và chuyển qua màu cam thì bạn cho thêm đậu cùng hành lá vào. Rắc thêm muối và hạt tiêu một lượng vừa đủ rồi tắt bếp là hoàn thành.

Cải thìa xào nấm đông cô

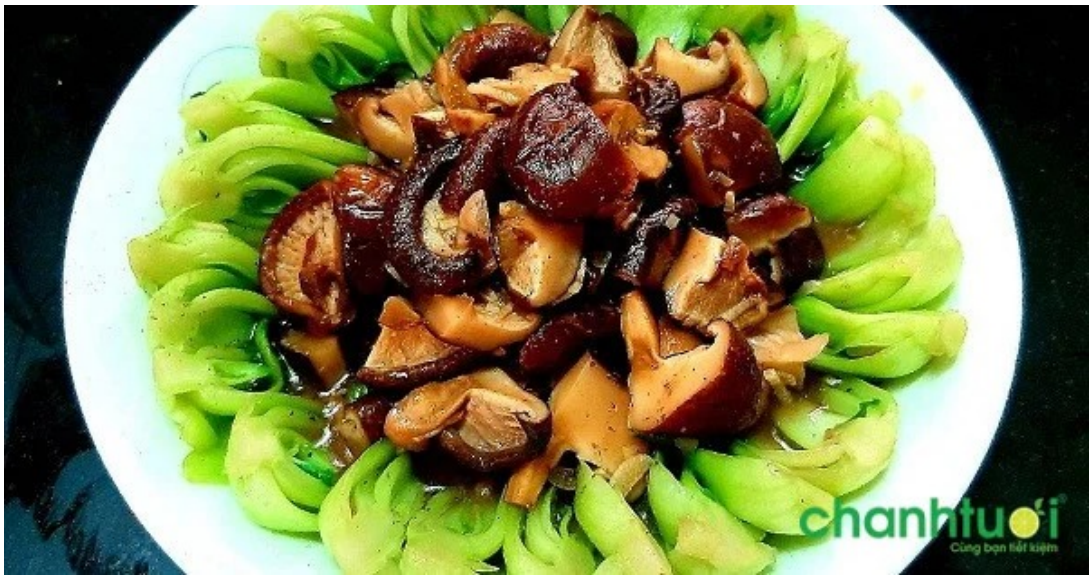
Nguyên liệu:

10 cây cải thìa

10-12 cái nấm đông cô

Xì dầu, dầu hào, bột năng, tỏi băm

Gia vị cơ bản

Cách làm:

Rửa sạch khoảng 10 cây cải sạch, sau đó cắt đôi theo chiều dọc. Nấm đông cô tươi rửa sạch rồi cắt đôi. Nấm đông cô khô thì bạn hãy ngâm qua nước ấm để nấm mềm rồi rửa sạch.

Bắc nồi nước sôi thêm chút muối và dầu ăn, chần rau sau đó cho ra đĩa và xả dưới vòi nước lạnh để rau giòn và xanh. Cho nấm vào 2 phút đảo sơ rồi tắt bếp.

Chuẩn bị hỗn hợp gồm: 2 muỗng canh xì dầu, 2 muỗng canh dầu hào, hạt nêm, 1/2 chén nước. Bắc chảo cùng một ít dầu ăn và phi thơm tỏi, sau đó đảo đều nấm cho chín rồi mở lửa lớn và xào rau cải thìa.

Cho toàn bộ nước sốt vào chảo và thêm một ít bột bắp xào cho tới khi hỗn hợp sánh lại thì tắt bếp, mang ra đĩa và thưởng thức.

Sưu tầm trên mạng

Thư Từ Lai Vãng

#TBVV123 (LED001)

Dưới đây là lá thư của một bạn đạo Vô Vi đã 85 tuổi, bà có thắc mắc về phương pháp công phu liên quan tới cơ thể của người lớn tuổi

✎ *England, 25/02/1994*

Đức Thầy mến,

Đầu thư con kính thăm Thầy pháp thể an khang. Sau đây con trọng ơn Thầy cho toa mua thuốc lọc con uống gần hết có nên mua thêm uống có được không, vì thuốc đó uống hết bệnh bón và bệnh quậ ruột.

Kính bạch Thầy, cô L có gởi cho con cuốn băng Đức Thầy niệm Phật con có thể niệm theo được không và lục tự Di Đà niệm trụ nơi đỉnh đầu hay là niệm để sáu cái luân xa. Cúi xin Thầy chỉ dạy, khi công phu chuyển pháp luân không mê được vãng sanh vì tuổi đời 85 quá cao hành đạo quá thấp.

Con có xem quyển sách Xuất Hồn ham quá không biết làm thế nào, xin Thầy từ bi chỉ dạy. Cô L. nói năm 92 Thầy có qua Anh Quốc một tuần, năm nay chừng nào Thầy qua cho con hay trước.

Con viết thư tay rung không được rõ ràng xin Thầy thứ lỗi. Dứt lời con cầu Thầy trụ thế 100 tuổi, công việc quả mãn (chứng đắc Niết Bàn).

Nay thư. T T L,

H T T, hai chị em đến Sài Gòn học đạo với Thầy được 3 lần, quê Việt Nam, tỉnh Bến Tre.

☞ Olympia, ngày 3/8/1994

Chị L,

Nhận được thơ chị được biết lâu ngày không gặp nhưng vẫn nhớ tu. Muốn tu Vô Vi liên tục thì phải thực hành đúng pháp. Ăn ít thiền nhiều, người sẽ khỏe trước khi ra đi. Niệm Phật đứng đắn thì tâm sẽ an, trí sẽ sáng.

a) Soi Hồn: Giải nghiệp tâm, tập trung luồng điện Mô Ni Châu, nhìn ngay chân mày để sửa tâm tánh.

b) Pháp Luân Thường Chuyển: "Đầy rún, đầy ngực, tung lên bộ đầu". Thanh khí điện sẽ giải thông cơ tạng, phần trước sẽ đi theo đại tiện và lỗ chân lông. Phần điện sẽ hội tụ ở trung tim bộ đầu, khai mở khối óc theo chiều hướng hướng thượng của hành giả.

c) Thiền định: Đầu đó quân bình từ thể xác cho đến tâm linh thì hồn mới xuất khỏi xác được. Từ đó trở đi càng học càng minh. Mỗi giờ tham thiền, tức là mỗi giờ đang học lực học của chân động vũ trụ quang, đầu óc sẽ sáng suốt và thông minh thêm lên.

Với tuổi già đã và đang qua biết bao nhiêu khổ nạn của trần gian từ tâm lẫn thân, cần sự thanh tịnh để hóa giải và thông suốt tất cả những gì đã ẩn tàng trong tâm thức. Chị muốn về với Phật, trước hết chị phải học nhịn nhục, khổ công tham thiền nhập định, kiên trì liên tục như vậy thì sẽ có cơ hội tương hội được Phật Sự hộ độ cho tiến hóa. Thầm tu thầm tiến trong thực hành thì mới thấy rõ đạo là không. Cứ vậy mà triền miên lo tu cho đến lúc cảm thức được không người không Phật, tức là tiến tới cõi Vô Sanh Bất Diệt.

Sanh lúc nào không biết, cha mẹ nói lại thôi. Chết lúc nào cũng không hay. Lo chi chuyện sanh tử mà tạo sự bận rộn cho chính mình. Thanh tịnh sẽ giải quyết hết. Chị có duyên lành được tiếp tục liên lạc với tôi, chính tôi là người đã và đang hành Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp, với những gì tôi đã nói ra là những gì tôi đã và đang tiến tới. Vậy chị vẫn còn óc, còn xác, nên thực hành như tôi. Chúng ta sẽ để lại một món quà quý cho những người kế tiếp.

Còn về phần thanh lọc thì chị có thể tiếp tục thanh lọc một năm hai ba lần. Nên uống thêm Herbal Pumpkin và Black Walnut, mỗi thứ 3 viên một ngày hai lần và thanh lọc như tờ dính kèm. Những món này xin hỏi anh Th. giúp bác mua hộ.

Đối với Vô Vi thì chỉ có tâm tu hay là không đó thôi, chứ không có chuyện trẻ và già. Phần hồn là quan trọng, trì niệm lực tự để khai thông. Chúc chị bằng an và vui tiến.

Quý thương,

L S H

#TBVV124 (LED002)

Vấn Đạo trong tuần lễ: 18 - 06 -1995

Sydney, Australia - anh THT

Hỏi: Hôm Thầy viết 2 câu đó, Thầy có đi dạo đâu bên Úc này không mà nói đúng chuyện của con quá vậy? Cảm ơn Thầy nhiều. Con đang cố gắng hướng về thanh, giải trừ, để tiến trong tâm tư vui tươi, hớn hởi, muốn buông bỏ hết để vượt thoát phàm tâm... Con đang cố gắng “sắp xếp cuộc sống giờ thiên cho có trật tự” như Thầy dạy, để được gần gũi minh sư, nhưng chưa được trật tự cho lắm. Con vẫn còn nhớ một câu hỏi của con và câu trả lời của Thầy khi Thầy đến TD Sydney cách đây 4-5 năm. Thầy nói rằng: “Trách nhiệm mình gánh vác mà mình muốn trao lại cho người ta là mình yếu hơn người ta!” Khi đó con chưa thực sự hiểu Thầy muốn nói gì vì lúc đó con đâu phải gánh vác gì đâu! Một hai năm sau, ba mẹ và 2 em của con được bảo lãnh qua, con phải có trách nhiệm lo lắng, rồi mới nhớ lại lời khuyên hồi đó của Thầy. Phải chăng Thầy đã thấy trước chuyện của con? Làm sao Thầy thấy được? Con tò mò muốn biết. Bài học gánh vác dạy con rất nhiều về tình thương – tình thương của mẹ trần gian, một hình ảnh gợi nhớ, gợi thương của tình mẹ Trời. Con rất cảm động khi viết đến đây... Cảm ơn Thầy rất nhiều... Con đang cố gắng tiến về thanh tịnh, sau bao nhiêu kích động học hỏi ở đời...

Đáp: Người tu mang xác phàm là phải có một ý lực gánh vác rõ rệt từ tâm lẫn thân. Tâm là ân nghĩa đối với thế gian và trật tự của sự tiến hóa tâm linh. Gia đình là nền tảng giáo dục của Thượng Đế, càng hiểu chiều sâu của gia đình, thì lại càng quý yêu Thượng Đế hơn nữa. Do đó sẽ tạo một ý chí gánh vác vô cùng – trí tuệ sẽ từ đó khai minh. Người tu phải dứt khoát phục vụ tận tình từ đời lẫn đạo thì mới có cơ hội đạt được sự quân bình của tâm thức. Nguồn đạo sống động cũng do sự thanh tịnh của hành giả đã tự giải quyết được mọi sự trở ngại của nội tâm bằng lí đạo trong thực hành. Hành giả tu Vô Vi cần nuôi dưỡng ý chí dũng mãnh dẫn thân thực hành theo chiều hướng phục vụ của Thượng Đế thì sẽ không có sự bỡ ngỡ trên đường đạo. Trí sáng tâm minh thì chơn tình mới bộc lộ được.

San Jose, California – Bác TTH

Hỏi: Thưa Thầy xin Thầy giảng cho con thế nào là nhịn nhục?

Đáp: Muốn nhịn nhục phải có hành động khiêm tốn. Nghe thì lời, nói thì lỗ. Khiêm nhường và lễ độ là căn bản của sự nhịn nhục. Quý sự kích động của tình đời thì mới có cơ hội đưa ta về thanh tịnh được.

San Jose, California – chị NXM

Hỏi: Thưa Thầy làm thế nào để luôn luôn giữ được sự thanh tịnh?

Đáp: Bằng lòng nhịn nhục học hỏi thì lúc nào cũng có sự thanh tịnh trong hiểu biết. Thấy rõ tức là thanh tịnh. Mờ ám tức là động.

Sunnyvale, California – chị KTH

Hỏi: Thưa Thầy, tại sao khi bàn về Mục Bé Tám tại thiền đường thì thấy không khí nhẹ nhàng mặc dù cũng có bàn cãi hăng say, và mặc dù lời lẽ trong Bé Tám đơn giản mà thâm nhập mạnh mẽ vào tâm trí?

Đáp: Vì khi đọc Mục Bé Tám, tâm thức của mọi người hướng thượng. Chiều sâu đạo pháp của mọi người được ướm nở trong tâm thức. Trong giây phút thiêng liêng nhẹ nhàng ấy, hành giả dễ cảm thông hơn.

Sunnyvale, California – chị KTH

Hỏi: Thưa Thầy khi bị học bài mình thấy động loạn dễ sợ, niệm Nam Mô A Di Đà Phật mà thấy cũng toi bời như vậy thì phải làm sao? Nhưng thường thường sau khi học xong con thấy tinh thần mạnh mẽ hơn?

Đáp: Nhìn không hiểu, thành ra bực tức gọi là học bài. Khiêm nhường, chịu học, chịu nghe để thức tâm thì chẳng có bài gì để học. Động và tịnh rất rõ ràng. Người cho là học bài là người đang động. Người cảm thông tức là người tịnh. Bé Tám thường nhắc: “Nghe là lời, nói thì lỗ”.

San Jose, California – anh LV

Đặc San Vô Vi

Hỏi: Làm việc đời thì bị mất điện, còn làm việc đạo mặc dù không thấy điện rút nhưng không mất điện, như vậy có đúng không?

Đáp: Người đời có tiền thì lúc nào cũng có tiền. Người đạo có điện thì lúc nào cũng có điện, không bao giờ sợ mất được. Còn phước thì còn tiền, hết phước thì hết tiền. Còn tu thì còn điện, hết tu thì hết điện.

San Jose, California – anh PHD

Hỏi: Làm việc gì dù cho đời hay đạo cũng bị mất điện hết, việc đạo thì mất điện ít hơn thôi, xin Thầy cho ý kiến?

Đáp: Tu thì chẳng thấy trực giác thì không bao giờ sợ mất điện. Tâm quanh quẹo so đo, chưa làm cũng đã mất điện rồi.

Dallas, Texas – anh LM

Hỏi: Có người bạn làm chung sở. Người ấy mới tập thiền khoảng một tháng nhưng bị trở ngại luôn về Pháp Luân Chiếu Minh. Đem cứ lộn hoai. Vậy thì phải làm sao?

Đáp: Người mới tu phải cho họ nghe bằng rất nhiều để họ hiểu một phần chơn lí, thì lúc đó mới không có gì trở ngại, vì người chưa tu, có tâm đời cuống cuồng theo ngoại cảnh. Bây giờ bước vào đường tu thì phải dày công, nhiên hậu mới lập lại trật tự thanh nhẹ như lúc sơ sanh. Vạn sự khởi đầu nan, cương quyết sẽ được trở về con đường thoải mái của tâm thức ở tương lai. Muốn được nhẹ nhàng trước khi tu, phải thanh lọc khoảng một tuần. Từ đó sẽ dễ tập trung hơn.

#TBVV125 (LED003)

Vấn Đạo trong tuần lễ: 25 - 6 -1995

Nhà in Vô Vi, Santa Anna California - anh NHP

Hỏi: Thưa Thầy, Đức Ông Tư và Thầy có nói là đến năm 2000 thì PLVVKHHBPP sẽ phổ biến khắp nơi trên toàn thế giới, mà bây giờ mình làm copyright cho tài liệu tu học của Vô Vi, thì có phải ngăn chặn sự bành trướng của Pháp Lý Vô Vi không?

Đáp: Ở thời điểm nào cũng cần trật tự - Copyright là để tránh sự lạm dụng sửa sai chơn lí. Trật tự mới thật sự giúp cho những người kế tiếp tránh sự sai lầm. Quan trọng là sự đồng nhất, không ngăn cản một người nào chín chắn tu học, không có sự lạm dụng tam

Đặc San Vô Vi

sao thất bổn. Ngăn cản mức tiến của Pháp Lý là một sự ý thức sai lầm của hành giả. Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí không vị nể bất cứ một ai, sự thật là sự thật, không thay đổi. Người nào thuận theo tình trời tiến hóa, thì sẽ không cảm thấy có sự ngăn cản.

Người nào nghịch lại thì cảm thấy có sự ngăn cản. Sửa pháp và đổi pháp là một đại tội. Trí không mở, tâm không khai, đoán sai sự thật.

Cần sự thực hành chín chắn để tiến. Không cần xen vào những điều chơn lí mà chính ta chưa hiểu nổi. Giữ trật tự thực hành thì mới ngộ được chánh pháp. Khỏi óc ở trần gian không có khả năng chặn đứng được mức tiến của chơn lí. Thanh tịnh thực hành Pháp Lý sẽ thấy rõ được. Thành thật cảm ơn câu hỏi thực tế và quý giá này.

Hỏi: *Nếu có làm copyright thì phải làm thế nào để cho nhiều người ngoài Pháp Lý vẫn có thể sử dụng những tài liệu của Vô Vi để phổ biến cho nhiều người tu.*

Đáp: Khi những người tu Pháp Lý Vô Vi ý thức được sự hiện diện của Pháp Lý Vô Vi là hữu ích cho nhân quần, thì tự nhiên nó sẽ được đưa đến khắp các nơi trong trật tự, cũng do người hành pháp đóng góp ở tương lai. Nói tóm lại, cần có sự phổ biến trong trật tự, thay vì phổ biến bừa bãi mà không có kết quả.

Sydney, Australia - anh PMS

Hỏi: *Thưa Thầy, khi ngồi Thiền hay lúc niệm phật mà nghe trên đỉnh đầu có tiếng o o thì con có nên theo tiếng đó mà đi không?*

Đáp: Tiếng o o là do luồng điện trong gan xuất phát ra, không cần lưu ý. Giữ tâm thanh tịnh còn hơn là nghe tiếng bất cứ từ đâu đến.

Hỏi: *Trạng thái trên có phải là do nhớ nguyên lí Nam Mô A Di Đà Phật không?*

Đáp: Do bộ gan xông lên. Và cũng do Nam Mô A Di Đà Phật khai mở ra, càng ngày sẽ cảm thấy càng lớn rộng.

Santa Clara, California - chị TTX

Hỏi: *Thưa Thầy, Thầy thường nói: Nghe thì lời, nói thì lỗ. Sau mỗi buổi thiền tới phần Vấn đạo và học hỏi có nhiều người không chịu đóng góp mà cứ ngồi nhắm mắt im lặng. Như vậy có phải họ đúng và đang được lời không?*

Đáp: Nghe ý thức được là lời. Nói cãi cọ không đi đến đâu là lỗ. Người có điển tâm nói đạo không lỗ. Cần giữ sự thanh tịnh, trật tự cho chung là tốt. Hiểu được thì việc trau dồi về đạo là quý.

San Jose, California - Anh HQK

Hỏi: *Thưa Thầy, Thầy nói trong Mục Bé Tám là phải "Thực Hành Đứng Dẫn", con nghĩ muốn thực hành đứng dẫn là phải gia tăng giờ thiền có đúng không?*

Đáp: Thực hành đứng dẫn đúng là gia tăng giờ thiền. Thực hành đứng dẫn thì thiền rất dễ chịu. Không nên đem việc đời vào giờ thiền. Giờ thiền là giờ dứt khoát buông bỏ việc đời.

San Jose, California - anh NVK và PMT: bàn luận về đề tài "Phá Mê Phá Chấp":

1. anh NVK nói: "Phá mê, phá chấp là không nghĩ mình giỏi, như vậy mình mới tiếp tục học hỏi được."
2. anh PMT nói: "Nếu không nghĩ mình giỏi thì cũng là chấp." xin Thầy cho vài lời minh luận.

Đáp: Hiểu thì mới khai mở được, tức là phá mê. Không hiểu mà lí luận, tức là chấp. Vô Vi mỗi mỗi đều phải thanh tịnh thì mới có cơ hội quán thông sự việc chính mình không biết.

San Jose, California - anh PMT và chị KTH

1. anh PMT nói: "Mặt trời ban chiếu cho mọi người không phân biệt, trong khi đó con người tâm eo hẹp, phân chia."
2. chị KTH nói: "Nếu muốn được như mặt trời, ban chiếu cho muôn loài mà vẫn không bị kích động, phản động thì con người phải tu để biết giải".

Đáp: Chị KTH nói rất đúng.

Bạn đạo San Jose, California bàn về đề tài "Phục vụ không tính toán hơn thua":

1. anh PĐT nói: "phục vụ là để cho mình học hỏi từ đời tới đạo cho chính mình, chính con người mình."
2. anh PHĐ nói: "mình cần phải có điển quang cỡ như Thầy thì mới có thể phục vụ không tính toán, còn không thì ai cũng có tính toán."

3. chị TTX nói: "nếu mình thấy người ta cần mà mình giúp là phục vụ không tính toán." xin Thầy minh luận.

Đáp: Anh Tiến nói đúng, chị Xâm nói cũng đúng. Người thiếu hành thì hay tính toán. Người chịu thực hành thì tạo được hạnh đức tốt cho chính mình là không so đo.

#TBVV126 (LED004)

Vấn Đạo trong tuần lễ: 2 - 7 -1995

Bạn đạo Montreal

Hỏi: *Nếu lúc thiên đã có sự phụ luôn luôn sát cánh với hành giả sao ông Tám còn phải đi bộ từ Chợ Lớn tới Đa Kao để gặp Ông Tư ? Vậy Sự phụ đó là ai ?*

Đáp: Đó chứng minh luồng điện của sự phụ luôn luôn quang chiếu cho nên càng ngày càng thấy gần và thương nhớ nhau. Càng nhớ luồng điện lại càng thăng hoa. Chứng minh có thần giao cách cảm. Người tu làm Pháp Luân Thường Chuyển, tinh hóa khí, khí hóa thần, thần hoàn hư, thì luồng điện của chính mình và từ quang của sự phụ không bao giờ xa cách hết. Sự phụ là ánh sáng vô cùng ân độ. Càng tu sẽ càng cảm thấy sự lớn rộng của Trời Đất và gần gũi với đại thanh tịnh là vậy. Mắt lúc nào cũng sáng tươi, không dấy bận và lo âu. Kinh có câu: Pháp Luân Thường Chuyển huệ tâm khai là vậy.

Sydney, Australia - Bác VNĐ

Hỏi: *Khi bàn luận về câu hỏi " Có gì quan trọng hơn cái chết? ". Bác VNĐ muốn hỏi Thầy một trạng thái sau đây:*

" Khi đang ngủ sắp tới giờ thiên bỗng nhiên con cảm thấy có 1 ngón tay cái và ngón trỏ banh miệng con ra. Nghĩ là tà ma nên con nghĩ tới Chúa và Đức Mẹ vì con đạo Thiên Chúa. Vừa lúc ấy con có cảm giác tê rần toàn thân (giống như ngồi thiên mà bị tê chân). Con thấy có nhiều hạt tròn nhỏ vô đầy mình từ đầu xuống tới chân, những hạt ấy đi tới đâu con cảm thấy hết tê tới đó. Và con lại trông thấy xác của con trong lúc con đang ngủ. Thưa Thầy cho con biết hiện tượng đó là gì ? "

Đáp: Đó là vía nhẹ, xuất khỏi thể xác, cảm thấy hà sa điển quang trong tiểu thiên địa. An tâm tiếp tục làm Pháp Luân Thường Chuyển tương lai sẽ tốt.

Paris, France - Tse HOUI LAN

Hỏi: *Khi con thức dậy vào lúc 2, 3 giờ sáng, con thấy một luồng điện màu xanh lá cây chung quanh mình con và ở dưới đất chung quanh con. Con đã thấy như vậy 2 lần. Con kính xin thầy cho con biết đó là hiện tượng gì ?*

Đáp: Đó là nhờ Pháp Soi Hồn, luồng điện đã tụ ngay trung tim chân mày, có thể thấy màu xanh khi nhắm mắt. Nếu mở mắt thấy, có khi mặc quần áo bằng vải nylon hay polyester có thể phản chiếu lại ánh sáng màu xanh. Khi thiền xong, chà tay trên đùi cũng thấy ánh sáng màu xanh như vậy. Chứng minh luồng điện của cơ thể phát triển, không cần lưu ý và lo nghĩ.

#TBVV127 (LED005)

Vấn Đạo trong tuần lễ: 9 - 7 -1995

Geneva, Switzerland - chị NTYM:

Hỏi: *Ngày 10.05.95 Thầy có viết "căn cứ theo luật nhân quả" có nghĩa là mình đã gây nên lỗi lầm, hay làm điều gì sai trái, nên phải chịu gặt quả này. Nếu tu thì tương lai sẽ hội tụ tốt đẹp? Tương lai là kiếp này hay kiếp khác? Xin Thầy giảng thêm.*

Đáp: Trồng cây thì phải có giống tốt, tức là nhân. Nhân tốt là quả tốt. Kiếp này làm điều thiện. Kiếp sau sẽ được thành tựu tốt. Làm thiện mà không cần biết thiện, tính toán so đo thì kết quả phần hồn sẽ được xinh tươi. Tu hành dứt khoát, thành tâm hướng thiện giúp đời tức là cứu mình, thì tương lai ở bất cứ nơi nào cũng không ngộ nạn tai.

Hỏi: *Ngày 13.05.95 Thầy viết "phục vụ không tính toán hơn thua nữa" là sao ? Nuôi dưỡng ý chí tham thiền nhiều có phải là học hạnh phục vụ và có đủ để báo hiếu không?*

Đáp: Nếu nuôi dưỡng tu hành liên tục, không so đo ngày tháng - cứ việc tu liên tục, tức là người tròn đầy hiếu thảo, sửa mình tiến hóa, Phật chứng tâm.

Hỏi: *Biết ghen là khổ, mà tại sao cứ ghen? Làm sao dứt khoát để tu giải thoát? Và làm sao sống thủ phận để có thể làm một người mẹ hiền và một người vợ chung thủy ?*

Đáp: Không biết mình thì rất dễ ghen. Nếu biết mình mà tự tu, tận dụng khả năng vô cùng để khai thác khả năng thì tâm từ bi sẽ được phát triển, quy về tự nhiên và hồn nhiên thì rất dễ tha thứ và thương yêu.

Bankstown, Australia - Bác HTT:

Hỏi: Kính thưa Thầy, con có cho một người bạn mượn băng của Thầy nghe tham khảo để khuyến khích họ Thiên. Họ rất thích nghe băng Thầy nhưng khi họ nghe băng niệm Phật vào ban đêm thì họ cảm thấy sợ. Kính xin Thầy minh giải.

Đáp: Chứng minh thần kinh của họ yếu. Họ cần thực hành niệm Nam Mô A Di Đà Phật để khôi phục sức mạnh thanh tịnh của chính họ, thì sẽ không còn sợ sệt gì hết.

Montreal, Canada - chị MK

Hỏi: Thưa Thầy, thiếu hành, hướng ngoại nói nhiều thì sinh ra thắc mắc. Vậy khuyến khích bạn đạo đặt câu hỏi cho bé Tám trả lời không phải gián tiếp đồng ý cho bạn đạo KHÔNG cố gắng hành nhiều, hướng nội và thanh tịnh hay sao ?

Đáp: Bàn bạc về triết lý tức là hướng nội, dễ tu hơn và dễ thiên hơn. Còn bàn bạc về chuyện đời, bắt buộc hướng ngoại và tạo động thì thiên không lâu.

Montreal, Canada - chị NTT

Hỏi: Thưa Thầy, xin Thầy giải thích cho con trạng thái của con như sau:
Mỗi khi ngồi quán xét lại mình về Đời lẫn Đạo con nhận thấy thời gian trải qua thay vì con càng tu càng tiến bộ trong đường Đạo và càng gợn gàng trong cuộc Đời nhưng con thấy càng tu lâu con càng ngu trong mọi lãnh vực - Đời không làm được gì, Đạo lại càng không tu gì cả, chắc con thoái hóa rồi chăng? Thần kinh khối óc con tối tăm rồi sao? Như vậy con càng tu càng thất bại và càng ngu. Ngu Đời và Ngu Đạo!

Đáp: Tu mà thực hành đứng đắn. Nếu niệm Phật đứng đắn thì không có chuyện này. Vì tham nên thấy mình ngu, tu không dứt khoát, nói một đường làm một ngã, rồi trí ngu dần. Niệm Phật đều đặn, thầm kín trong thanh tịnh và làm pháp luân thường chuyển đều đặn thì sẽ khôi phục linh khí rõ rệt, vượt khỏi tầng số chấp mê và thấy ổn định. Nhìn đi, chấp nhận để học sự ngu sáng suốt của chư Phật, tức là trí sáng tâm minh và ít nói.

San Jose, USA - Bạn Đạo San Jose

Đặc San Vô Vi

Hỏi: *Thưa Thầy, hôm 23 tháng 5 1995 Thầy có giảng về Nhơn Sinh Quang, như vậy Nhơn sinh QUAN khác như thế nào, xin Thầy giảng cho chúng con rõ, bởi vì lúc đầu chúng con nghĩ là QUANG do đánh máy bị sai lỗi chính tả, nhưng khi nghe lời giải đáp chúng con nhận thấy là Thầy đang giảng về Nhơn Sinh QUANG chứ không phải Nhơn Sinh QUAN.*

Đáp: Nhơn sinh quang là vũ trụ quang đang xây dựng cho loài người tiến hóa. Nhơn sinh quan là tự mình thấy mình nhiều hơn để lo tu tiến.

Santa Anna, USA - NHP, Lá thư Vô Vi

Hỏi: *Thưa Thầy, ngày 08.05.95 Thầy viết Mục Bé Tám chỉ có câu hỏi mà không có câu trả lời, con nghĩ Thầy Hỏi và Đáp trong cùng một câu, thưa có phải không?*

Đáp: Hỏi: Mọi người ở thế gian này đều có cơ hội học thương và hiểu ghét để tự thức tâm?

Đáp: Người tu thiên lại biết thương mình nhiều hơn.....

Geneva, Switzerland - chị LAT

Hỏi: *Thưa Thầy, tại sao đi làm việc 12 tiếng đồng hồ liên tục được, mà thiên nhiều hơn 2 tiếng thì không tập trung nổi?*

Đáp: Làm việc có sự bắt buộc phải có mặt trong vị trí làm việc của công ty, vì tiền và địa vị phải nhận thù lao. Còn thiên là bằng lòng tự khai thác chính mình, khó hơn việc làm đôi chác tiền bạc. Cần phải gây một tập quán tốt. Mỗi tuần chỉ cố gắng tăng thêm một phút. Lâu ngày sẽ gây được một tập quán tốt. Tương lai sẽ ngồi được lâu và dễ tập trung.

T/V Quy Thức, France - anh DS

Hỏi: *Thưa Thầy, làm sao phân biệt giữa Kệ và Thơ.*

Đáp: Thơ là phải suy nghĩ, ngâm nga nhiều giờ mới thành thơ. Kệ là trật tự từ khối óc đã hình thành sáng choang, và viết ra những câu ngắn gọn, diễn tả về triết lý, gọi là kệ, từ pháp Soi Hồn mà ra.

T/V Quy Thức, France - chị BG

Hỏi: *Thưa Thầy, mục đích của báo LED Weekly là gửi đến bạn đạo những bài mới nhất của Mục Bé Tám. Tại sao đăng bài tháng 5 mà mình đang ở tháng 7 ?*

Đáp: Báo LED Weekly là đăng những gì đã chọn lọc và trật tự. Muốn chọn lọc thì phải cần thì giờ. Đây là bài mới nhất mà từ hồi nào bạn chưa có, nay mới có.

T/V Quy Thức, France - chị FM

Hỏi: *Thưa Thầy, tâm được tiến: làm sao biết đó là tâm tiến? Còn thân tiến là như thế nào?*

Đáp: Muốn biết tâm được tiến, thì phải nhìn ngày chưa tu, thì mới rõ tâm đã và đang tiến. Không muốn làm bận lòng bất cứ ai, và sẵn sàng phục vụ tức là tâm tiến, vô quái ngại, dẫn thân học hỏi. Thân tiến là biết cách sống thanh nhẹ, không tham dục và ổn định.

Geneva, Switzerland - chị NTYM

Hỏi: *Tại sao càng tu lại thấy không có tu? Càng ngày thấy càng ngu? Những cái ngu hiện tại là mới hay đã có sẵn từ lâu trong mình?*

Đáp: Gây được một tập quán tốt. Đúng giờ là tu thiền, không có trở ngại và thắc mắc tức là tu mà không tu. Càng ngày thấy càng ngu là phước cho hành giả đã và đang dẹp bỏ tự ái và phục thiện, trở về với cái ngu căn bản của Trời Đất, dễ tu và thanh tịnh hơn.

#TBVV128 (LED006)

Vấn Đạo trong tuần lễ: 16 - 7 -1995

Thiền Đường Bankstown -Australia:

Thưa Bé Tám,

Chủ nhật ngày 9 tháng 7 năm 1995 tại TD Bankstown có các bạn đạo đặt câu hỏi như sau:

anh KC:

Hỏi: *Tâm và Trí khác nhau ra sao ?*

Đáp: Tâm là ngay trung tim bộ đầu, cách trên bộ đầu là 3 tấc, phát sáng là chơn tâm. Trí nằm ngay chính giữa trán. Người tu Vô Vi quan trọng là phải phát triển hai điểm này. Niệm Phật thấy trì nặng giữa trung tim chơn mày, thành tâm niệm Phật thì đại trí sẽ sáng, gom tụ nơi giữa trán trí sẽ sáng tâm sẽ minh. Hai nơi ấy khi trụ rồi thì làm việc không vị nể một ai, xuất phát đến vô cùng tận. Tâm minh trí sáng, không thể làm điều sai quấy, loạn thuyết phá hoại người khác là thiếu trí vô minh. Chúng ta xem hình tượng trong chùa, thấy tượng vị Phật nào nơi trán cũng nhô ra. Đường đi của vị Phật nào đã thành, nếu chúng ta dày công tu luyện cũng sẽ có cơ hội đạt thành như vậy. Mỗi mỗi đều thành tâm thực hành thì mới có kết quả, nó không phải là vật chất để trên bàn cho mọi người xem, nhưng nó luôn luôn liên hệ với ánh sáng của đại bi nếu thực hành đúng.

Hỏi: *Tại sao bên Phật giáo (tu tại chùa, hay tu tại gia) đều sợ nói đến Dục, họ cho Dục là điều xấu xa tội lỗi. Nhưng nếu không có Dục thì thế gian này đâu có tồn tại ?*

Đáp: Dục là hủy hoại thể xác, hóa hóa sanh sanh tạo nghiệp. Dục là luật tự nhiên, nếu người nào dứt khoát diệt được dục thì tâm trí sẽ được minh chánh hơn. Thờ chơn lý Phật mà không diệt dục thì trí không minh, ôm kinh suốt đời cũng thành ma mà thôi.

bác NTS:

Hỏi: *Ông Xã nhà tôi không có tu theo pháp thiền này, nhưng tôi khuyên ông ấy nên niệm Phật. Ông ấy nói rằng: "Ban ngày niệm Phật thì hôm đó bị nằm mơ thấy ác mộng như là bị bắt, bị đánh đập v.v... Còn hôm nào không niệm Phật thì có giấc ngủ bình thường". Xin thầy giải đáp dùm ?*

Đáp: Nhờ niệm Phật mới thấy được nghiệp chướng của chính mình. Cần ăn năn tu luyện mới giải được nghiệp chướng ở tương lai. Nghiệp lực vì bám sát trong thần kinh hệ, nên cần phải niệm Phật thường niệm, vô biệt niệm mới giải được nghiệp. Thành tâm tưởng Phật sẽ được cứu, bằng không sẽ tự đọa mà thôi.

Hỏi: *Người Nữ tu hành khó tiến hơn người Nam có phải không ?*

Đáp: Người nào tiết được dục thì linh khí sẽ khôi phục, dứt khoát quyết tâm xây dựng, sẽ được tiến tới giới thanh cao tốt đẹp ở tương lai.

anh NHA:

Hỏi: *Người tu mà cảm thấy nóng ở ngực khi đến một nơi nào đó, thì có phải "Thức hòa đồng" của người đó chưa mở nên còn có cảm giác nóng đó phải không? Mà đến khi cái thức hòa đồng mở rồi thì có phải không còn mê chấp thanh và trược có phải vậy không?*

Đáp: Thức hòa đồng không phải ở chỗ ngực. Thức hòa đồng ngự ở phần trí. Khi ngực nóng, cần coi chừng trược ở trong người, từ bao tử xông lên. Chính mình trược không lo giải, đổ thừa cho người khác là sai. Khi tu đứng đắn, giải dục thì không còn nóng. Nóng là vì luồng điện tim, can, thận không điều hòa, suy tư bất chánh nhiều hơn. Trí sáng mới hòa đồng được. Thiếu trí chỉ có kích bác và không hòa đồng. Người thiếu trí có thể gạt hái bệnh nan y bất cứ lúc nào. Cần làm Pháp Luân Thường Chuyển nhiều, luồng điện cơ tạng trở nên thanh nhẹ, sẽ không còn nóng bức sau lưng nữa. Băng NMADĐP đã giải thích rất rõ ràng, trược rước trược, thanh hòa thanh rất rõ ràng. Nay có pháp khứ trược lưu thanh, hành đúng thì sẽ không còn trược, sẽ được thăng tiến về nơi thanh nhẹ, lúc còn sống cũng như lúc chết. Hiểu biết trong sự thanh tịnh mới thật là biết, lý luận để hiểu là giới hạn mà thôi. Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí đưa người hành triển tới vô cùng nếu hành đúng. Thích khẩu tham ăn cũng có thể làm cho ngực nóng, cần kiểm soát lại sự ăn uống, mới thấy rõ điều này. Sống để học hỏi chứ không phải sống để hưởng thụ, cần học nhiều hơn hưởng thụ thì mới thấy rõ nguyên lý của cả càn khôn vũ trụ.

Thiền Đường Culver City, California - anh TVB

Hỏi: *Thầy đã nhập Đại Định, xin Thầy có thể hé mở cho chúng con biết đó là trạng thái như thế nào không?*

Đáp: Nhập đại định đối với PLVVKHHBPP, muốn nhập định phải nhờ Pháp Luân Thường Chuyển khai mở nhiên hậu nhắm mắt lại thấy toàn thân yên ổn, phần hồn xuất khỏi thể xác, học hỏi tùy duyên và trình độ của hành giả mà tiến. Pháp Luân Thường Chuyển huệ tâm khai, khi trí sáng tâm minh thì sẽ đi đứng dễ dãi, hiểu những chuyện người phàm chưa hiểu tới, cảm thông nguyên lý của Trời Đất, tiến về cõi ánh sáng mà thôi. Trong trạng thái đại định, không còn cảm thấy thể xác, ngũ uẩn giai không, tiến hóa dứt khoát, không còn lưu luyến trong giờ đại định.

Đặc San Vô Vi

Hỏi: *Làm sao biết được người tu sáng suốt, tu đúng đường ?*

Đáp: Tu đúng đường là càng ngày thấy trí càng sáng, tâm càng minh. Nghe qua hiểu liền. Chính mình tự tu mới là đúng đường, hiểu chuyện mình mới là đúng đường. Nhờ người khác tu dùm là không đúng đường. Nhờ sự kích động và phản động mới thức tâm. Tự dần thân hành pháp là đúng đường, hơn là nghe lý thuyết suông. Kiên trì thực hiện công phu thì sẽ tự đạt được sự sáng suốt.

Croissy-Beaubourg, France - bà PTL

Kính thưa Thầy, hôm nay là lần đầu tiên con viết thư cho Thầy, trước hết con xin kính chúc sức khỏe của Thầy, sau con có vài điều muốn hỏi Thầy, con theo Vô Vi cũng lâu do anh Bảo chỉ dẫn. Hiện con ngồi thiền được một tiếng nhưng giờ giấc chưa được đều đặn lắm.

Hỏi: *Không hiểu sao lúc này khi đến chỗ đông người, hay tiếp xúc với ai con cảm thấy rất mệt có nhiều người khi gặp họ con cảm thấy mình con nhưc nhối có người thì gặp họ con cảm thấy bị nóng nực lắm như vậy con phải làm sao thưa Thầy ?*

Đáp: Khi cố gắng tu thiền tâm linh phát triển, thì mới cảm thức điều này. Vậy nên cố gắng hành pháp, sẽ gặt hái kết quả tốt hơn và ổn định hơn ở tương lai. Tin nơi pháp mà hành, tin nơi tâm mà tiến, lúc nào cũng thành tâm niệm Phật, không nên để xảy ra chuyện mới tu. Siêng năng tu học trước khi xảy ra nạn. Nạn sẽ bớt đi theo định luật quy định. Quyết tâm tu thì Phật sẽ xóa tội là vậy. Nghiệp lực đều bám sát trong khối thần kinh con người. Nếu không thực hành đúng đắn thì không có cơ hội giải được nghiệp lực. Khi giải được nghiệp lực rồi thì tu hành sẽ tinh tấn và tiến hóa nhanh hơn. Làm người tại thế gian, ai cũng bị nghiệp lực lôi cuốn. Nếu chịu tu và hành đúng pháp thì sẽ mòn được nghiệp ở kiếp này. Không nên ước mong làm Thần Thánh Tiên Phật, nhưng thành tâm hướng về sự trọn lành của từ bi Phật Pháp thì sẽ thấy sự mâu nhiệm trong cuộc đời hành pháp.

Hỏi: *Khoảng 6 giờ chiều đến 10 giờ tối, con bị rút bộ đầu nhiều lắm, hay mỗi lần con để ý lên đỉnh đầu niệm Phật thì nó rút liền như vậy có tốt không Thầy?*

Thưa Thầy, Thầy xem trong thư này Thầy coi có gì sơ sót xin Thầy chỉ dẫn con thêm trên đường tu đạo con rất mang ơn Thầy. Chúc Thầy luôn vui khỏe. Con, Phạm Thị Lý

Đáp: Người tu Vô Vi tu đúng đường thì bộ đầu mới rút. Nếu làm không đúng đường, pha pháp này pháp nọ thì sẽ làm yếu khối óc, không dốc lòng tu học, có thể chán nản

Đặc San Vô Vi

giữa đường đi, bỏ pháp chết thành ma quỷ, không thể tự cứu được. Bộ đầu rút mới giải tỏa được sự phiền muộn sái quấy trong nội tâm, bộ đầu rút thì càng sáng suốt minh chánh, không có gì trở ngại hết.

San Jose, California - anh PGT

Hỏi: *Thưa Thầy, trong bài giảng của Thầy về nguyên lý NMADĐP, có đoạn Thầy nói nhớ khó hơn niệm. Như vậy thưa Thầy có phải nhớ là nhớ nguyên lý NMADĐP hay là nhớ thính âm của NMADĐP. Xin Thầy giảng rõ cho con biết, con xin cảm ơn Thầy ?*

Đáp: Nhớ nguyên lý của NMADĐP. Vạn sự trên đời là không, tâm thức mới được quân bình và sáng suốt - Phạm vi kiến thức sẽ rộng hơn. Nhớ nguyên lý NMADĐP khó hơn niệm Phật, người đời rất dễ bị quên, cho nên bằng NMADĐP đã nhắc người niệm Phật phải rõ nguyên lý NMADĐP mà hành pháp.

#TBVV129 (LED007)

Vấn Đạo trong tuần lễ: 25 - 7 -1995

Thiền Đường San Jose, California

Bác PPX:

Hỏi: *Làm sao cho các người cao niên được vui ?*

Đáp: Các người cao niên phải thấy rõ đời là giả tạm. Chính xác mình tồn tại không có bao lâu, hồn phải ra đi, cần vui hòa với giới trẻ, thì sẽ thấy sự tươi sáng trong tâm của chính mình. Ngược lại chấp trẻ và tự cao thì sẽ buồn cho tới giờ phút lâm chung.

Anh TQM:

Hỏi: *Thưa Thầy, làm sao tu cho hào quang phát sáng mà mọi người thấy được?*

Đáp: Muốn cho mọi người thấy thì thiền nhiều, tâm thanh nhẹ, trí sáng, mở lời thực chơn trong sự yêu thương và xây dựng, vui hòa với bất cứ mọi người. Đối với người đời thì thấy đối phương sáng hơn mình, còn muốn thấy bực sáng ra để mắt phàm thấy thì cần bấm đèn nhỏ, tạo hào quang giả với battery thì sẽ sáng. Tâm không thiền lạnh, trí không minh mẫn mà tạo hào quang xuất sáng cũng chẳng có ích gì. Cần sự dẫn giải tiên

Đặc San Vô Vi

hóa chung, tức là ánh sáng chung hợp hòa bình, trí sáng tâm minh, phục vụ tận tình, không bỏ ngõ.

Bác LTB:

Hỏi: *Thưa Thầy, con phải tu làm sao mà khi con chết con được hầu bên cạnh Thầy?*

Đáp: Chuyện đó không nên đặt vấn đề mơ ước, nhưng chỉ có thực hành chăm chỉ, thì sẽ có ngày tương ngộ dễ dãi như hiện tại mọi người được gần tôi qua lời minh triết hàng tuần, giữ tâm thanh tịnh thì sẽ có duyên tái ngộ. Hiện tại bà con trong thiền đường, mỗi người một nơi xa lạ trước kia, ngày hôm nay biết tu thiền, mỗi chủ nhật vắng mặt một người cũng có vẻ buồn cho nhóm. Dày công tu luyện tình thương và đạo đức sẽ hội tụ, hợp nhất vui tươi. Lúc chết sẽ tiến về ánh sáng vô tận. Đó là nguyên thủy của Như Lai Tánh, vô sanh bất diệt là vậy.

Bác LTB:

Hỏi: *Thưa Thầy con là người có tội với Thượng đế, bây giờ con thức tâm tu hành thì con có xóa được tội không?*

Đáp: Chắc chắn xóa được tội nếu chăm chỉ lo tu, dứt khoát không hướng về đời nữa, thì tội sẽ được xóa.

Anh PĐT:

Hỏi: *Thưa Thầy, con không thấy đời sống này là tạm mà có giá trị vĩnh cửu, và thấy Thượng Đế ở ngay đời sống này, như vậy có phải là sai hay không?*

Đáp: Đúng vậy. Người tu thanh nhẹ thì lúc nào cũng có cơ hội thấy Thượng Đế trong ta và ngoài ta. Chúng ta khổ là Ngài khổ, chúng ta vui là Ngài vui. Bất cứ lãnh vực nào cũng có sự hiện diện của Ngài. Đời tạm là xác tạm thôi, chứ tâm linh là vĩnh cửu. Biết được Thượng Đế là sẽ có cơ hội hội nhập thanh quang của Ngài mà đạt được hạnh phúc đời đời. Người tu thiền thanh tịnh, lúc cảm thức được điều này chỉ có biết rơi lệ mà thôi. Quá sung sướng mà tiến, cảm động mà khóc. Tất cả nghiệp tâm sẽ được giải trong cơ hội này.

Anh TT:

Hỏi: *Thưa Thầy, không khí còn có trọng lượng, vậy Điện có trọng lượng không?*

Đáp: Điện có trực có thanh. Trực là nặng, thanh là nhẹ. Trong trực, có giới nặng giới nhẹ của trực. Thanh cũng có giới nặng giới nhẹ của thanh, tùy theo sự cảm thức

Đặc San Vô Vi

của người đời. Ví dụ khi chúng ta xuất hồn được, nhìn vị đó là Phật, nhưng một hồi biến thành quỷ, đó cũng do tâm của hành giả chứng minh mà thôi. Tâm trước thì mọi sự thanh cao cũng có thể biến thể thành ô trược và ma quỷ. Mỗi mỗi đều do tâm mình mà thôi. Không dốc lòng tu tiến, nửa chừng thấy có trọng lượng, còn dứt khoát tu tiến thì không có giờ phút nào cảm thức có trọng lượng cả. Lúc nào cũng thanh nhẹ và tự tại, mới là người tu Vô Vi. Có tâm nhưng không bao giờ vướng bận vào tâm đời, dễ tha thứ và thương yêu, sẽ không còn ly gián giữa người này và người nọ, chia phe lập nhóm để tự hại mình. Người tu Vô Vi hướng thượng tận dụng khả năng thanh cao của chính mình thì sẽ có sự hội tụ tốt đẹp trong tình thương và xây dựng cơ đồ tâm linh của Thượng Đế.

Chị G. con bác T. :

Hỏi: *Thưa Thầy, sao điển của con yếu quá, mỗi lần con gặp Thầy là con sợ, con phải làm sao cho hết sợ?*

Đáp: Muốn hết sợ thì phải cố gắng niệm Phật nhiều, càng niệm Phật thì khối thần kinh càng vững mạnh, khối hòa đồng và bình đẳng càng ngày càng mở. Ngược lại lo chuyện đời nhiều, niệm Phật ít, lãnh vực đạo tâm không sáng, thấy người nào mạnh cũng là sợ.

Thiền đường Culver City, Los Angeles

Anh TVB:

Hỏi: *Làm sao hành giả có thể phân biệt được giữa xuất Hồn/Vía và "nằm mơ" thấy?*

Đáp: Xuất hồn là khối thần kinh ổn định, cũng do dày công niệm Phật và làm Pháp Luân Thường Chuyển đều, nhắm mắt thấy sáng, hồn mới xuất, còn nằm chiêm bao thấy đi đây đi đó, mới chuyện này chuyện nọ, đó là vía đang hành tùy duyên theo sự phát triển của cơ tạng trong tiểu thiên địa mà thôi. Nhiều người đọc lịch sử của Phật, nằm mơ thấy Phật cũng là vía mà thôi. Ngồi thiền nhập định, xuất ra khỏi bộ đầu, đi tới nơi thanh tịnh đánh lễ Phật, nhiều khi biến thể từ Phật thành quỷ, cũng do tâm của phần hồn, còn động chưa toàn giác. Khi xuất được phải thử nhiều lần như vậy, nếu hình ảnh không thay đổi thì là đúng. Nếu thay đổi thì tâm ta chưa ổn định, cần chăm chỉ tu hơn để tự đạt tới toàn giác, có thể tương ngộ Như Lai Phật Tổ. Lúc đó sẽ chỉ nhận được lời quả trách của Ngài mà thôi, trở về phải nghiêm chỉnh tu học hơn và tự lập lại trật tự của cuộc sống mới. Thật thà và dứt khoát đối với đời thì đạo mới tiến thân.

Anh TVB:

Đặc San Vô Vi

Hỏi: *Khổ là gì? Tại sao khổ? Làm sao để diệt khổ?*

Đáp: Khổ là muốn không được mới diệt khổ. Trở về với tự nhiên và hồn nhiên sẽ không còn khổ nữa. Chứng minh sự hiện diện của chúng ta là tự nhiên và hồn nhiên. Nghiền ngẫm lại xem cha mẹ không biết được giờ chùng nào mới sanh chúng ta ra, nhưng ngày hôm nay chúng ta đã hình thành trên mặt đất, càng ngày càng lớn lên, liệng ở góc nào thì chúng ta sẽ học điều đó. May thay và lành thay! chúng ta được chung hợp để bàn luận Vô Vi Vô Sanh là gì, và cố hành sẽ đến nơi, lần lượt sẽ khôi phục bản chất hồn nhiên và tự nhiên, sáng suốt hơn lúc sơ sanh.

Thiền đường Vancouver, Canada

Tất cả bạn đạo T/D Vancouver có câu hỏi như sau :

Hỏi: *Sự "thành tâm" đóng góp, chia sẻ kinh nghiệm tu học cũng như những hiểu biết về chơn lý thực hành trong Mục BÉ TÁM có giúp ích gì cho người đang thực hành thiền Vô Vi cũng như người mới bước vào tu Vô Vi hay không? Cảm ơn Thầy.*

Đáp: Mục Bé Tám đóng góp trong tự nhiên và hồn nhiên, liên hệ với thanh quang của Đại Bi. Người mới cũng như người cũ đọc nhiều lần sẽ cảm thức điện khí của Trời Đất, chứ không phải văn chương giả tạm của tình đời. Hiểu được điện khí của Trời Đất là sẽ có cơ hội dẫn tiến giữa luồng điện tim, gan, thận đều hòa. Cho nên bạn đạo ý thức được thì sẽ đọc say mê và vui khỏe, chứ không có buồn bực từ trạng này cho đến trạng nọ. Người tu có điện sẽ dùng nó làm thành một cây gậy kim cương để tiến hóa, bất cứ lãnh vực nào, đều cảm thức nguyên lý của Trời Đất, vui và sẽ dẫn thân rất dễ dãi.

Thiền Đường Paris, France:

Bà PTL:

Hỏi: *Trước hết con cảm ơn Thầy đã hồi âm thư con thật sớm! Sau đây là câu hỏi mới của con: Vì tu thiền nên lúc này về tình dục con không muốn nữa, nhưng chồng con không tu cứ đòi hỏi hoài, không cho thì chồng con đòi cưới vợ bé, thưa Thầy con phải làm sao để giữ cho gia đình được hạnh phúc?! Con PTL*

Đáp: Chuyện vợ chồng là trong luật tự nhiên mà hình thành, không có hại. Người tu phải dẫn thân dũng mãnh, phục vụ đầy đủ thì gia đình sẽ được an vui. Luật Trời có trước luật đời, mỗi mỗi đều giới hạn, không sao hết. Người vợ tu mới thật là vợ của chính mình. Nếu đổ thừa vợ tu, đi lấy vợ khác tức là người thiếu đạo đức, tình yêu đời đời bất

Đặc San Vô Vi

diệt, chứ không phải tình yêu trong sự đụng chạm thể xác năm mười phút là thật sự yêu. Hiểu được luật nhân quả thì phải giữ sức khỏe cho nhau. Gia đình tươi vui trong khỏe mạnh, trí sẽ sáng, tâm sẽ minh là cứu cánh duy nhất của phần hồn.

#TBVV130 (LED008)

Vấn Đạo trong tuần lễ: 30 - 7 -1995

Canberra, Australia:

Bé Bự:

Hỏi: *Thưa Bé Tám, Bé Tám hằng ngày bú sữa gì mà ý đạo lúc nào cũng trong sáng và cao siêu, tinh thần lúc nào cũng dững mãnh và dứt khoát vậy? Xin Bé chỉ cho Bé Bự này ở đâu có bán thứ sữa đó, tốt nhất và rẻ nhất, để Bé Bự cũng được thông dong tự tại như Bé và để làm việc trả bớt nợ đời Thành thật cảm ơn Bé Tám.*

Đáp: Bé Tám chỉ uống sữa Trời, đêm đêm uống sữa Trời bằng cách làm Pháp Luân Thường Chuyển, đem thanh khí điểu vào tâm thân, bỏ tỉ vị và bỏ trí não. Nhờ đó mà lúc nào cũng thơ thới và bình an. Hành đạo không cần tiền, thị trường mua không có, chỉ tự hành mới có. Vậy bé Bự nên nuôi dưỡng trí nhiều hơn là xác, thì tương lai sẽ được thông dong, dễ dứt bỏ trần tâm.

Thiền đường Culver City, California:

Hỏi: *Xin Thầy giải thích và hướng dẫn thêm cho chúng con rõ Tinh, Khí, Thần là gì? Và tu sao để có được Tinh, Khí, Thần.*

Hỏi: *Thưa Thầy, đến trình độ nào mới có Khí lực, Thần Lực, Ý lực?*

Đáp: Tinh hóa khí, khí hóa thần, thần hoàn hư thì tâm thức mới được thông dong. Tuổi trẻ có sức ăn uống nhiều, bảy ngày tự một giọt tinh, mặt mày tươi tắn trẻ đẹp, nay ngộ được PLVVKHHBPP, cần chú ý đêm đêm hành đúng Pháp Luân Thường Chuyển. Tinh hóa khí, khí hóa thần, thần hoàn hư, da mặt tươi tắn, hành đúng hành lâu thì trí sẽ sáng, tâm sẽ minh trong chơn thức tự nhiên và hồn nhiên. Kinh Phật có câu: Pháp Luân Thường Chuyển Huệ Tâm Khai. Huệ tâm khai tức là đạt được thanh tịnh rồi. Đến giai đoạn này, tinh thần phục vụ rất dững mãnh và vô quái ngại, nằm trong nguyên ý tận độ quần sanh.

Thiền đường Paris, France:

Bà PTL:

Hỏi: Trước hết con cảm ơn Thầy đã hồi âm thư con thật sớm, sau đây là câu hỏi mới của con - Thưa Thầy, Thầy nói niệm Phật thì dễ, nhưng nhớ nguyên lý "Nam Mô A Di Đà Phật" mới khó, nhớ nguyên lý là nhớ làm sao xin Thầy giải đáp thêm cho con? Cảm ơn Thầy!

Đáp: Phải niệm Phật cho quen thành một tập quán tốt, khi nhớ trên bộ đầu thì không còn nhớ cái nào khác ngoài nguyên lý Nam Mô A Di Đà Phật, sẽ đạt tới cách nhìn và hiểu tận tình nguyên lý Nam Mô A Di Đà Phật, mỗi mỗi một cử một động ở thế gian này đều nằm trong nguyên lý Nam Mô A Di Đà Phật. Tâm thức tự nhiên và hồn nhiên bừng sáng và hiểu rõ vạn sự trên đời là không. Rất dễ quán thông và an nhiên tự tại. Phải hành mới thấy, lấy lý không bao giờ với tới. Cần thực hành để tự đạt lấy sự quân bình trong nội thức thì mới biết được giá trị của tự nhiên và hồn nhiên là gì.

Thiền đường Bankstown, Australia

Anh VQM:

Hỏi: Thưa Thầy rằm tháng bảy sắp đến, chùa Phước Huệ có tổ chức buổi lễ cầu siêu cho các vong linh ngoài biển cả vào thứ bảy 5/8/95. Chùa có nhờ con ngâm bài thơ vào lúc bắt đầu buổi cầu siêu trên tàu. Con kính xin Thầy ban cho một bài thơ để cứu vớt những vong hồn ngoài biển cả đó. Con VQM chân thành cảm tạ và kính bái.

Đáp: Muốn cứu vớt những linh hồn chết ngoài biển cả, phải cần những người sáng suốt có nhiệm vụ mới làm được. Còn nếu làm thơ để ngâm cho bá tánh nghe thì phải cảm động lòng họ, hướng tâm về người thân thì họ mới được ấm áp một phần.

Vu Lan là lễ cầu siêu
Cùng chung đóng góp cùng yêu người nhà
Vong hồn nghiệp quả ta bà
Tâm thành tận độ thật thà nhớ thương
Tâm đời tâm đạo gieo gương
Giúp hồn tiến hóa quý thương Phật Trời
Cùng chung học hỏi kịp thời
Tâm linh ấm áp hướng Trời mà tu

Đặc San Vô Vi

Chẳng còn oán trách khờ ngu
Thương yêu tha thứ trùng tu hoài hoài
Cần khôn ban chiếu hằng ngày
Giữ tâm thanh tịnh hướng quay về Trời
Âm u cũng cảnh của Trời
Tâm tu hiếu đạo hợp thời tiến thẳng
Đạo đời thức giác tự phân
Hồn khôn tiến hóa chẳng cần cầu xin
Vu Lan đem lại niềm tin
Nam Mô thực hiện sửa mình tiến thân
Nhớ thương ban chiếu các tầng
Quy y Phật Pháp ân cần dựng xây
Nam Mô nguyện niệm hằng ngày
Hồn thân tái hợp vui say đạo màu
Cảnh chùa vui đẹp cao sâu
Cùng chung vui hợp nhiệm màu Trời ban.

Anh ĐNB:

Hỏi: Trong lúc công phu hay khi không công phu, thỉnh thoảng con có cảm giác một luồng hơi nóng ở sau lưng từ lưng quần đến trên giữa lưng một chút. Cảm giác đó rõ rệt hơn vào những khi trời lạnh, con không biết đó là gì, kính xin Thầy chỉ dạy.

Đáp: Cái đó là trược khí trong người, cần thanh lọc thì chỗ đó sẽ bớt đi. Uống nước chanh cũng giải được.

Trung tâm Holland

Anh VVV:

Hỏi: Thưa Thầy, cổ nhân thường dạy, làm người phải có tài đức song toàn mới là người có ích cho xã hội nhân sinh. Vậy tài đức đối với người tu Vô Vi ra sao? Con xin cảm ơn Thầy, VVV.

Đáp: Làm người muốn có tài đức thì phải biết tự tu tự tiến, tức là khai sáng chính mình. Đó là tài đức. Nếu còn học lóm lời xưa thì không bao giờ biết được chính mình. Cổ nhân là chuyện của cổ nhân, sự hiện diện của thân xác bây giờ cần sự thanh tịnh để khai sáng

Đặc San Vô Vi

lấy chính mình. Càng tu càng hiểu chính mình, tức là người có tài đức. Đức Thích Ca tu một mình, không thầy nào dạy hết, tự hiểu đạo, đó mới thật sự là người tài đức. Muốn có tài đức thì phải nhìn tấm gương lành của Ngài mà dũng mãnh hành sự, tương lai sẽ có kết quả tốt.

#TBVV131 (LED009)

Vấn Đạo trong tuần lễ: 27 - 6 -1995

Thiền đường Culver City, California

Anh Khương Bửu Võ:

Hỏi: *Thưa Thầy, Thầy đáp "...chẳng cần và chẳng thích,..." trong câu hỏi "Nghệ quả của con người bị bám vào nơi nào?" Vậy mình làm thế nào để chẳng còn cần hay còn thích nữa?*

Đáp: Thích tiến hóa đào sâu tâm đạo, cuối cùng sẽ không còn thích vá víu chuyện đời nữa. Chăm chỉ thích tiến hóa về phần hồn thì không còn thích chuyện đời nữa. Đào sâu tâm đạo là đường hướng tiến về thiên quốc. Ngược lại, đào đất chỉ có chôn thân mà thôi.

Anh Trần Việt Bắc:

Hỏi: *Theo PLVVKHHBPP "Thiền" là gì, và mục đích của Thiền là gì? Xin Thầy minh giải.*

Đáp: Thiền là tự tạo sự quân bình tâm thức từ khối óc cho đến cơ tạng. Thiền nhiều tâm đời sẽ phẳng lặng, trí sẽ sáng tâm sẽ minh.

Thiền Viện Nhẫn Hòa, Washington State

Anh Nguyễn Trí Vượng:

Hỏi: *Thưa Thầy, vấn đề copyright (giữ bản quyền) của LED weekly nhằm mục đích giới hạn việc trích dịch vô trật tự hay là giới hạn việc phổ biến.*

Đáp: VôViLED muốn giữ tài liệu quý báu cho những người kế tiếp. Cần giữ bản quyền để ngừa những người gian manh bóp méo sự thật và vụ lợi cá nhân. Muốn phổ hóa cho quần sanh thì phải cần trật tự và rõ rệt.

Thiền đường Giao Liên, Australia

Hỏi: *Tại sao có hiện tượng gọi là linh hồn mờ cõi? Linh hồn mờ cõi là gì? Tại sao họ lại vẫn lơ lửng tại thế?*

Đáp: Những linh hồn mờ cõi tục gọi là cô hồn. Vì lúc sống bất hiếu với cha mẹ, tánh tình phản trắc, không hiểu luân lý đạo mâu, khi chết lạnh lẽo và cô đơn, thuộc về loại âm binh vô tổ chức, thường hay nhập xác vào người mê tín dị đoan.

Hỏi: *Người tu Vô Vi làm thế nào biết được mình sẽ được giải thoát luân hồi sau khi chết?*

Đáp: Người tu Vô Vi muốn biết là mình sẽ giải thoát thì lúc sống hành pháp đứng đắn, thương yêu chính mình và công hiến hạnh đức tốt đẹp cho mọi nơi mọi giới. Lúc sống cảm thấy tâm thân nhẹ nhàng, lúc thiền gặp bình an và thoải mái, chứng minh hồn đang khai triển hướng về cõi thanh nhẹ, chăm chỉ mà tu thì sẽ chứng minh được tự mình đang xây dựng trong đường lối thanh nhẹ và hướng về thanh tịnh mà tu, chứng minh hồn đã tự giải nghiệp lần lần. Người tu cương quyết thực hành thì Phật sẽ chứng cho tam liêu là vậy. Tam liêu là thượng, trung, hạ khai thông, chứng minh ta đang ở trong hành trình tiến hóa vô cùng tận, khai tâm mở trí, tức là có đất dung thân ở tương lai, đời cũng như đạo sẽ được sống bình an.

Hỏi: *Trong trường hợp vô tình làm hại mạng người, làm sao để giải oan nghiệp cho người đó và cho chính mình?*

Đáp: Hại người là trí chưa mở, hướng về cõi âm, chỉ biết ăn thua mà thôi. Nếu chịu tu tự khai sáng tâm hồn, đó là cơ hội tự gỡ rối cho chính mình, từ bi sẽ rộng lượng cứu rỗi những phần hồn vô minh tạo loạn. Người tu không biết đến phần hồn thì rất dễ tạo loạn, hại người mà không hay, tưởng lầm là mình đã sáng suốt. Luật nhơn quả sẽ trừng trị những phần tử tự hại mình và hại người, áp dụng lý thuyết vô luân, nghịch Trời Phật, tự giam hãm mình trong cõi âm u, không lối thoát.

#TBVV132 (LED010)

Vấn Đạo trong tuần lễ: 13 - 8 - 1995 và tại đại hội Hợp Thức Hòa Bình

T/Đ Culver City - Los Angeles, California

anh NHP:

Hỏi: *Thưa Thầy, Thầy nói: "...làm việc đạo không dùng cá tánh lo âu và sanh chuyện, phải hướng theo nguyên lý của Trời Đất mà hành sự, thì việc làm mới tốt được"*

Thưa Thầy, hướng theo nguyên lý của Trời Đất là như thế nào mới đúng, xin Thầy giúp con hiểu rõ hơn, đa tạ Thầy.

Đáp: Hướng theo nguyên lý của Trời đất tức là, việc làm đó là việc chung, lợi ích chung chứ không riêng cho cá nhân nào. Nếu hướng cá tánh thì so đo, đó là việc cá nhân. Còn việc chung không có cá nhân.

T/Đ Saint Jacques - Montreal, Canada

Hỏi: *Thực hành theo phương pháp Vô Vi sẽ giúp ích cho sức khỏe và trị được nhiều chứng bệnh. Thầy đã thực hành phương pháp Vô Vi này mấy mươi năm nay tại sao thầy vẫn còn bị nhiều bệnh tật. Xin Thầy giải đáp, cảm ơn Thầy rất nhiều.*

Đáp: Nếu Thầy bị bệnh tật hoài đâu có đi đâu được. Đi thuyết giảng khắp thế giới đâu có gì bệnh tật. Bệnh là phải có. Ăn uống, nhiều khi ăn trật nó chỉ mệt một chút thôi, sau lại hết, đâu có bệnh tật gì.

T/Đ Thông Hải - Dallas, Texas

anh LVM:

Hỏi: *Kính thưa Đức Thầy, Thầy có đáp một thắc mắc về VôVi LED giữ bản quyền. Thầy có viết một câu: " cần giữ bản quyền để ngừa những người gian manh bóp méo sự thật và vụ lợi cá nhân."*

Kính thưa Đức Thầy, chân lý tròn vo không dư không thiếu. Luật trời có thưởng có phạt, công minh trong trật tự. Biết bao kẻ có bóp méo chân lý nhưng rồi chân lý vẫn tròn; sự thật vẫn còn đây và trật tự của càn khôn vẫn còn đó. Vô Vi bị nhiều báo chí nhục mạ nhưng rồi Vô Vi có bao giờ nhục; bao kẻ muốn diệt Vô Vi nhưng rồi Vô Vi càng lớn mạnh thêm! Con kính xin Thầy soi sáng cho con. Con kính xin tạ ơn Đức Thầy.

Đáp: Những người bóp méo sự thật, mang nghiệp. Vô Vi biết được những người đã bóp méo sự thật của Vô Vi đều lâm nạn. Những người thực hành bây giờ hiểu được,

Đặc San Vô Vi

không muốn cho người kế tiếp lâm nạn, cho nên phải đâu đó có luật lệ bảo vệ chơn lý, để người kế tiếp khỏi bị lâm nạn nếu bóp méo sự thật.

Phần sau đây là các câu hỏi do bạn đạo đặt ra tại Đại Hội Hợp Thức Hòa Bình, Las Vegas mà Thầy Tám đã không có đủ thì giờ giải đáp tại đại hội.

Bạn đạo HN - Kính Thưa Thầy giải đáp mấy câu hỏi cho con, cảm ơn Thầy:

Hỏi: *Ăn cơm cúng của người chết có sao không?*

Đáp: Ăn đồ cúng của người chết thì ở cái chỗ mà giới ô trược. Thật sự của ma quỷ thì ăn thấy đồ ăn lạt lẽo không có mùi vị tốt, nhưng mà ăn đâu có sao. Nếu chúng ta tâm lành thì tất cả mọi vật đều của Trời Đất hợp thành, có ăn cũng không sao. Tâm ta đừng có nghĩ bậy về người khác ám hại mình, không có sao.

Hỏi: *Đang Thiên chuyện đời đến làm Pháp Luân Thường Chuyển có được không ?*

Đáp: Cần làm Pháp Luân Thường Chuyển để giải tất cả những cái chuyện áp đảo trong khối óc.

Hỏi: *Thiên thấy bộ xương sườn sáng ?*

Đáp: Hơi thở, thấy được hơi thở sáng thì thấy xương sườn sáng. Thấy được hơi thở sáng là bắt đầu nhẹ nhõm rồi.

Hỏi: *Thiên thấy: nửa người trên đầu không thấy, chỉ một cục tròn sáng ?*

Đáp: Cố gắng thiên nữa để nhập định luôn.

Hỏi: *Thỉnh thoảng Pháp Luân Thường Chuyển thấy đau trên đầu.*

Đáp: Thấy đau là phải coi chừng vấn đề ăn uống mất trật tự. Coi chừng nhiều người máu cao không nên ăn mặn lắm, ăn mặn là có thể nhức đầu liên tục.

Bạn đạo:

Đặc San Vô Vi

Hỏi: Bản thân của mình không ít nhiều cũng có dững, như vậy dững này do đâu. Có phải là do phần hồn mình không? Nhưng tu theo Pháp Lý Vô Vi nó có tăng thêm chữ dững không?

Đáp: Tu theo pháp lý Vô Vi chắc chắn tăng thêm chữ dững. Dững là luật tự nhiên. Mỗi một cơ thể, mỗi một vật thể đều có cái dững của nó, vì chưa đặng trận, chữ đặng trận nó cũng phát triển được. Tu Vô Vi thì chữ dững gia tăng, nó dẹp bớt cái nghiệp lực lôi cuốn, và chữ dững được phát sáng và đi lên.

Bạn đạo:

Hỏi: Kính thưa Đức Thầy, trong cuốn Tôi Tầm Đạo có câu Đức Hắc Bì Phật Tổ có từ vô thủy, ngài là Thượng Đế Vô Cực. Hôm qua Thầy giảng là Chúa có trước Phật, phải qua Phật mới lên tới Chúa vậy ngày Chúa giáng sinh theo Tây Lịch mới được 1995 năm. Còn Phật Tổ thì từ vô thủy. Con xin đức Thầy giải rõ hơn. Kính bái.

Đáp: Hai gốc cũng đều tự trong vô thủy. Muốn biết được cái tối cao là vô thủy thanh tịnh, thanh nhẹ đã có từ lâu thì người phải đau khổ mới hướng về con đường Phật mà tu. Phật có sau do con người tu thành Phật thì Phật có sau, có bằng chứng rõ ràng.

Bà LTT, Australia:

Hỏi: Kính thưa Đức Thầy, 8 năm về trước con của con bệnh sốt rét ác tính bác sĩ đều bó tay con nghĩ nó sẽ chết, trong lúc bối rối con đã có xin Thượng Đế và Đức Phật Quán Thế Âm Bồ Tát cứu con của con qua cơn bệnh con sẽ xuống tóc, quả nhiên ngày hôm sau cháu qua cơn ngặt nghèo rồi bình phục lại. Sau đó con có đến chùa xin xuống tóc thì sư ông nói làm mẹ, con không nên nguyện như vậy được. Vì có lời nguyện không thực hiện được nên con cảm thấy lòng không yên và sức khỏe yếu kém, khó ngủ thiếp. Xin Thầy một lời minh giải cho con.

Đáp: "Ứng vô sở trụ như sanh kỳ tâm" là tâm mình nghĩ như vậy thì phải thực hành đứng đắn như vậy, đường về Trời là đi thẳng không có méo mó được. Cho nên ý chí thực hành mà hành không được nó bực tức như vậy đó. Đã nói sao làm vậy thì luồng điện nó sẽ thẳng hoa tốt đẹp, con người nó sẽ vui tươi lên.

Bạn đạo:

Hỏi: Trong đời sống, khi ngủ hồn và vía ở đâu? Khi bất tỉnh nhân sự hồn và vía phải theo định luật thế nào trước khi luân hồi?

Đặc San Vô Vi

Đáp: Hồn vía tùy theo luật nhân quả. Coi hàng ngày ta làm cái gì. Hàng ngày niệm Phật lo tu lo sửa thì tối ngủ được an nhiên khỏe mạnh và nó hiện ra những cái gì có thể biết trước những cái gì sắp xảy ra nếu nghiệp lực của chúng ta nhiều.

anh LVN, France:

Hỏi: *Xin trình bày về sự mâu nhiệm của 6 chữ "Nam Mô A Di Đà Phật". Nhờ niệm 6 chữ này mà tôi thoát chết và đến dự đại hội này.*

Đáp: Nguyên lý Nam Mô A Di Đà Phật là giúp đỡ, giải nghiệp tâm trở về KHÔNG thanh nhẹ. Khi mà trở về KHÔNG được là giải được nạn.

Bạn đạo:

Hỏi: *Kính thưa Thầy, có một lần con ngồi Thiền đến lúc gần xả Thiền tự nhiên trong đầu con hiện ra 4 câu thơ như sau:*

*"Học xong bài học nghiệp duyên,
Cha thương hỗ trợ con thì lo tu.
Thương con cha quá mỗi mòn,
Thân này con nguyện lo tu suốt đời"*

Tại sao con mới tu mà đầu hiện ra được thơ ?

Đáp: Cái đó là trật tự thần kinh khôi óc, trở về trật tự là tự nhiên kinh và kệ. Kinh là thần kinh. Khi mà thanh nhẹ hội tụ được trật tự, tự nhiên nó hiện ra một câu một câu rất rõ rệt, là để giải thích cho hành giả lo tiếp tục tu thêm chứ không thể bán ăn được.

Hỏi: *Đó có phải là Cha chiếu điện cho con không ?*

Đáp: Không cần phải Cha. Chúng ta thanh sạch thì tự nhiên nó thể hiện trật tự như vậy.

Hỏi: *Hai chữ "học xong" có nghĩa là như thế nào ? Xin Thầy giảng giải cho con hiểu, vì con thấy nghiệp còn.*

Đáp: Học xong! Không sao học xong được. Học xong một giai đoạn nào nặng trước trở nên về nhẹ, thì chỉ do cái Pháp Luân Thường Chuyển mới lập lại trật tự được. Nó thấy những câu thơ như vậy mà chép ra là để dạy mình mà thôi, chứ không có khoe khoang được. Tiếp tục tu đi. Bởi vì nó hội tụ bởi từ li từ tí, hội tụ thành cái nghiệp. Bây giờ mình từ li từ tí mới giải được cái nghiệp. Phân minh rõ rệt. Tiếp tục như vậy thì sáng suốt. Đừng tưởng tôi giải được cái nghiệp rồi. Chưa đâu. Không ai giải được nghiệp.

Đặc San Vô Vi

Còn mang xác không giải được nghiệp đâu, nhưng mà nó nhẹ để hiểu và tiếp tục tu và hạnh đức càng ngày càng gia tăng. Tu tiến nhiều chừng nào hạnh đức gia tăng, lần lần mới thoát nghiệp.

Ghi chú: Số câu hỏi còn lại do bạn đạo đặt ra tại đại hội sẽ được Thầy tiếp tục giải đáp trong kỳ tới.

Vấn Đạo tại Đại Hội Vô Vi Quốc Tế Kỳ 14: 1995 - "Hợp Thức Hòa Bình", Las Vegas, Nevada - U.S.A.

anh Phạm Văn Sáu:

Hỏi: *Hôm nay ngày Đại Hội nhưng con cũng có duyên lành được người bạn đem vài câu hỏi đến Thầy giảng cho con tìm hiểu thêm. Trước hết con xin kính Thầy ba lay là cực thanh cực tịnh thân xác duyên mãi. Thứ hai kính xin Thầy ba lay là một người đạt được nhất thiết chũng trí tâm thân lục đạo hòa cùng mười phương. Thứ ba kính Thầy ba lay là nhờ người bạn mà con đã lượm được Pháp tự tu tự tiến mà nay thấu hiểu nhiều và an tâm hơn.*

Sau đây con có bảy câu hỏi gửi lên Thầy mong Thầy giảng cho con hiểu:

(1) - Con nghe bạn nói viá ra từ rún nhưng con tu thì có một lần con ngồi thì thấy lên từ từ rồi nhìn xuống thấy thật là cao không dám cử động sợ té ngồi niệm Phật khoảng lâu rồi từ từ hạ xuống như hột cát bỏ vào ly dầu rót xuống từ từ và lần sau cũng vậy thấy một người cỡi ngựa trắng bóng dáng như Tam tạng quay lại nhìn con thì bộ mặt khỉ màu trắng hỏi con đi đâu con trả lời đi đánh lễ Phật và nói con không phải ở đây đi lên nữa thì thấy con đang ngồi trên hư không bây giờ con nhớ hoài mà không biết nơi nào, mong Thầy giảng cho con rõ.

Đáp: Đó là viá được nhẹ rồi. Người mà bị nghiệp thân bám không bao giờ thấy được cái đó. Nghiệp thân nhẹ, ngồi viá nhẹ thì thấy mình bay bổng, nghe gió hù hai bên tai, cái đó là thường của người Vô Vi. Khi mà bỏ được nghiệp thân, không có bám nghiệp thân thì tự nhiên cái viá nó nhẹ như vậy.

Đặc San Vô Vi

(2) - Con ngồi thiền thì có một lần điện từ đỉnh đầu phía trái dài tới cổ chạy từ từ qua mé tay mặt lộ mặt con ra rồi trôi ra một khuôn mặt khác sáng trắng rất là sáng có phải Trời ban cho con bộ mặt khác không, xin Thầy giảng cho con hiểu.

Đáp: Cái dũng chí mình muốn đi lên thì luồng điện nó nhẹ, thanh quang hút thì đổi tướng.

(3) - Lần nào con đi đánh lễ Phật ở chùa thì cảm thấy có lần điện rần từ đầu xuống bụng, có một lần con được theo người bạn quay phim Thầy lần đó kính Thầy ba lạy mà không có câu hỏi nào, khi lạy Thầy thì cảm thấy có lần điện từ đầu đi xuống rún, có phải Thầy chúc phúc con không, xin Thầy giảng cho con hiểu.

Đáp: Cái đó là cái từ quang. Hành giả có tâm hướng về từ quang của người tu lâu thì từ quang phải làm việc. Thanh tịnh làm việc là vậy.

(4) - Con tu được một thời gian không lâu, bao nhiêu cuốn băng con nghe nay con chứng ngộ được thì con cảm thấy những lời vang giảng đó ở bỗng lai và trung thiên thật sự không phải dưới trần, con nói với bạn là ông Tám giảng ở trên cao tầng nếu lạc vào làn sóng đó sẽ hiểu không biết con có khùng không, mong Thầy giảng cho con hiểu.

Đáp: Đúng như vậy, thanh khí điện từ trung thiên giáng lâm độ tha tại trần. Những người tu lâu phải làm việc như vậy. Lời chơn thật từ trung thiên chuyển xuống thế gian, ở đây không có sách vở nào viết ra những thứ này.

(5) - Khi con được rút ngay đỉnh đầu vào trạng thái thường thật là kỳ diệu vô cùng không có đúng và sai mọi vật là ảo tưởng do tự khởi rồi tan mất tâm không dấy động thì không bị ràng buộc cho tới nay con cũng chưa có chữ nào viết ra được để xin phép hỏi Thầy, mong Thầy giảng cho con thêm.

Đáp: Khi những người luồng điện lên tới trình độ đó sẽ tiếp lên ánh sáng, rồi mới thấy mình vốn từ ánh sáng giáng lâm xuống thế gian, mới xác nhận khối óc là ánh sáng tại mặt đất. Khi chết được hút lên khỏi cái cõi đó thì đi tới ánh sáng vô cùng, không còn gì thắc mắc. Muốn biết gì thì tự nhiên có câu trả lời liền.

(6) - Con nay thấu hiểu vòng vận chuyển của trái đất và mặt trăng nên con cảm thấy người tu cũng khổ mà người không tu cũng khổ. Thí dụ như quả địa cầu là điện âm, mặt trăng là điện dương người tu thuận dương thoát tục thì tâm thân rất sung sướng điện năng đầy nhờ mặt trăng hỗ trợ khi ngày nào trăng lặn rất là khó chịu bị điện âm của

Đặc San Vô Vi

trái đất hút tâm thân không yên tịnh nếu không giải được thì cảm thấy ngũ hành vây chặt, mọi người cho là thử thách, nếu tâm buông bỏ hết mọi việc, điện ngay bộ đầu rút lại thì giải hết, bằng không ngày mai bị người khảo tiếp. Ngược lại thì người ăn thịt cá thì ngày mặt trăng họ thấy sung sướng vì âm hoà với âm trái đất ngày nào trăng lên bức mình khó chịu, có phải như vậy không xin Thầy giảng cho con thêm.

Đáp: Âm trăng thì hút động loạn. Mà hướng tâm về Nguyệt Quang Phật là ánh trăng, Nhật Quang Phật là mặt trời, ngày đêm người tu sẽ hướng thẳng về nơi đó thì nó không có động loạn, chỉ có tiến hoá đi lên thôi, mà đi vô luồng điện đại bi của Thượng Đế, thì mới thấy biên yêu rõ rệt, tâm nhứt quyết không làm điều ác và chẳng có ác mộng.

(7) - Con tu càng ngày thấy con càng ngu không biết gì cả hiểu gì biết gì cũng không biết không ham muốn gì cả, thích niệm phật đôi lúc niệm nhiều thì cảm thấy chưa niệm đã hết giờ có khi đang niệm nhắm mắt lại thì thấy màu xanh dương lọt pha trắng nếu hít một hơi vào thì thấy có màu tím lọt có khi màu xanh lá cây đậm đen, đôi lúc thấy mình đang bị trói buộc khổ khổ đau từ nhiều nơi đến với mình, vẫn giữ thanh tịnh mà hành mọi việc mà thấy ai sống cũng khác từ miếng ăn cho tới lời nói và việc làm mong Thầy giảng cho con hiểu.

Đáp: Ngược lại tất cả luồng điện ở thế gian. Người tu hướng thượng về Vô Vi là ngược lại luồng điện ở thế gian. Nói mà không nói, làm mà không làm, chẳng có gì lo âu hết, nó mới đúng đường của Vô Vi. Những màu sắc mà thấy đó cũng chỉ tạm mà thôi. Một thời gian nữa đi lên trên thì sẽ không còn nữa, mà thấy ánh sáng vô cùng tận. Lúc đó không đi đâu, ngồi yên nhưng hiểu tất cả mọi sự việc. Mọi sự việc đến với chúng ta, chúng ta có thể giải toả trong tức khắc, không có để lâu. Thật sự chứng minh người đó giải nghiệp rồi.

7 câu đã xong con cảm ơn Thầy và các bạn đạo đã dành cho chút thời giờ quý báu và luôn chúc Thầy và các bạn luôn được điển quang bề trên ban phước.

Kính bái Thầy và các bạn đạo,

Ghi chú: Số câu hỏi còn lại do bạn đạo đặt ra tại đại hội sẽ được Thầy tiếp tục giải đáp trong kỳ tới.

Câu Hỏi từ Internet:

Thiền đường Paris, France

Bà Phạm Thị Lý:

Hỏi: Trước hết, con cảm ơn Thầy đã hồi âm thư trước của con! Sau đây là câu hỏi mới của con : Thưa Thầy, tu thiền trong cơ thể mình có triệu chứng như thế nào mới biết được mình hành đúng? Và triệu chứng như thế nào mới biết mình hành sai ? Xin Thầy giải đáp cho con !

Cám-ơn Thầy.

Đáp: Cơ thể êm ả dễ chịu là hành đúng. Cơ thể hần học, mệt nhọc là ăn uống sai. Cần làm Pháp Luân Thường Chuyển nhiều để giải tỏa độc tố trong người.

#TBVV134 (LED012)

Vấn Đạo tại Đại Hội Vô Vi Quốc Tế Kỳ 14: 1995 - "Hợp Thức Hòa Bình", Las Vegas, Nevada - U.S.A.

Một bạn Vô Danh:

Hỏi: Kính thưa Thầy,

(1) - Khi Thầy trị bệnh cho mọi người, Thầy lấy ngón tay chấm ở điểm của ngũ hành là ở đâu ?

Đáp: Nó tùy cái âm khí của con người. Cơ tạng mọi người cũng như mặt đất, nó cũng bị bão bùng đủ chuyện, trọc thanh đủ chuyện. Trọc nhiều thì mình giúp đỡ bằng cách dùng thanh điện hút cái trọc luồng điện của bệnh nhân và châm cho những cái huyết đạo nó chạy đều thì nó khỏi chứ không có gì.

(2) - Trong băng " Gom lời Thầy giảng" của anh Mai, Thầy nói Ông Tư bắt tay một bạn đạo giả vờ hỏi : " anh biết ông Bùi Kiến Lửa không ?" để nhìn vào tay người ấy mà thấy tất cả bao nhiêu đời, như vậy ông Tư nhìn vào lòng bàn tay hay mu bàn tay ?

Đặc San Vô Vi

Đáp: Lúc mà thanh tịnh rồi để ý là biết hết, không có cần phải rờ. Nhưng mà làm cho vui vậy thôi. Người tâm phạm, muốn độ người tâm phạm phải lấy điển truyền qua thể xác nó, để cho nó thỗn thức và nó nhớ con đường tu. Không tu cách này cũng tu cách khác để tiến hoá. Đó là độ, đó là Ông Tư độ người ta.

(3) - *Khi Thầy nói : " Thầy nhìn xuống cũng thấy chuyện trên Trời là nhìn đến độ nào, 45 độ hay 90 độ?*

Đáp: Không phải. Không có nói bao nhiêu độ. Tu rồi tự nhiên đường thiên xích ngay trung tim bộ đầu xuất phát hướng về trung tâm sinh lực càn khôn vũ trụ. Khi mà để ý một cái, ngó thẳng bên trên thì hiểu cái hậu quả của việc tại thế gian.

(4) - *Vấn: Thầy có nói nhiều điều như tận thế như những tôn giáo khác đã nói cách nay 200 năm. Như thế năm 2000 sẽ có tai họa lớn xảy ra hay không thưa Thầy ?*

Đáp: Cái đó là cái luật nhân quả tâm làm thân chịu. Mặt đất tham lam phá rừng phá núi làm giàu cho chính mình thì sự quân bình của mặt đất không còn nữa. Sẽ xảy ra những nguy biến ở tương lai.

(5) - *Một bạn đạo nói nước Mỹ nói riêng, thế giới nói chung sẽ chịu ảnh hưởng nếu có tận thế. Vậy thì bây giờ cứ mượn tiền, xài Master card, sau này có chuyện gì xảy ra mình khỏi trả luôn. Như vậy có tội không thưa Thầy?*

Đáp: Tâm lường gạt lúc nào cũng có tội. Bành trướng sự tham lam thì tạo khổ cho chính mình. Người tu không nghĩ chuyện tận thế, mà nghĩ chuyện đi về cõi vô cùng ánh sáng của Trời Đất là đủ rồi. Không nên nghĩ chuyện tận thế. Nếu nghĩ chuyện tận thế là sai lầm. Một góc nào thôi. Truyền thuyết nói, người này thêm một chút người kia thêm một chút, thành ra nói như quả địa cầu sẽ không còn gì hết, chuyện đó không có đâu.

(6) - *Thầy nói năm 1996 người Việt sẽ về nước và đại hội ở Việt Nam, Thưa Thầy điều đó có đúng hay không ?*

Đáp: Cái đó tùy duyên. Cái chuyện này của Trời Đất làm. Đại hội của Vô Vi là theo lệnh của Bên Trên để làm thôi, chứ không có quyết định bởi con người được, tới lúc đó sẽ biết. Không nên lo. Lo tu bây giờ là quan trọng.

(7) - *Thưa thầy con cố gắng tu cho mở bộ đầu, nên con không dám tiếp xúc với ai, ngay cả bạn đạo mới đến chơi nơi con ở, vì con cứ sợ hút trọc rồi về phải tu thêm, tự giải*

Đặc San Vô Vi

thêm. Con thấy chỉ có Thầy là con không sợ bị hút trước; còn ai khác dù cho bạn đạo có mở bộ đầu hay thấy ánh sáng gì rồi con cũng không tin, vẫn sợ người đó hút điển tốt của con, hay con hút điển xấu của họ.

Đáp: Người tu không mong có, mà chẳng có sợ mất, tâm lúc nào cũng thanh tịnh mới là thật sự người tu Vô Vi. Đừng có sợ người ta hút điển của chính mình. Cái tâm chúng ta hướng thẳng một đường thì không có ai hút được. Hướng quanh quẹo lợi dụng thì mình sẽ bị hút. Hút do đâu? Lòng tham bành trướng, muốn lợi dụng đối phương tức là tham. Tham thì tự nhiên mất điển, chớ không có làm gì mất điển hết đó. Nếu đi thẳng đường hướng về ánh sáng vô cùng tận không bao giờ mất điển. Vì luồng điển cái của vũ trụ làm sao mất được.

(8) - Thưa Thầy, con làm nghề tự do không nhiều tiền, nhưng dự định sau này về Việt Nam kiếm núi nào đó, tu bỏ xác. Nếu có chút đỉnh tiền thì bỏ thí. Thưa Thầy cho con lời khuyên. Con xin đa tạ Thầy, Vô Danh.

Đáp: Người tu Vô Vi không cần dự trù. Có pháp nắm trong tay ngày đêm lo hành thôi. Lúc đó nó sẽ đi đến. Hoàn cảnh nào ứng dụng cho hoàn cảnh đó mà tiến thân. Không cần dự trù tôi bán nhà về Việt Nam mua đất để tu. Chuyện này Trời định, đâu phải người định. Định kỳ này có nhiều người chưa chết mua cái hòm. Rốt cuộc chết người khác nằm chứ mình đâu có nằm được. Cho nên đừng có khờ ngu về cái chuyện khệp trí bằng cái vụ đó.

Vấn Đạo tại Đại Hội HTHB về Sinh Hoạt của Công Ty VôViLED

(9) - Vấn: Kính thưa Thầy, từ khi VôViLED xuất hiện đem lại nhiều điều bổ ích cho chuyện tu học của bạn đạo nhưng vẫn có một số người cảm thấy bức bối và khó chịu, là tại vì háo danh, ham quyền hành, hay là tại sao?

Đặc San Vô Vi

Đáp: Trong Vô Vi, luồng điện có thể thanh lọc tất cả. Những người nào háo danh, tham quyền lợi, tâm ma quỷ, gặp VôViLED sẽ phải loại nó ra. Tự nhiên luồng điện không cho phép. Vì đại đa số mọi người thật tâm tu, quý cái con đường chung tiến, không có quý cá nhân nào hết. Cho nên, người trí thức phải hiểu: cái trí mình là làm việc đến vô cùng, nên hợp tác với quần sanh để chung tiến hòa bình trên mặt đất. Đó là nhiệm vụ cuối cùng của cơ hội này, nếu không làm sẽ bị sa thải hết.

(10a) - Vấn: Kính thưa Thầy, cộng đồng Vô Vi đang trên đà hợp nhất, mà con chưa thấy có tiến triển khả quan. Vì trong Lá Thư Vô Vi có phần giới thiệu về VôViLED company - Thầy có ủy quyền cho VôViLED lo phần copyright của tất cả các tài liệu từ 40 năm hoằng hóa đạo pháp của Thầy, mà con thấy một số sách do hội ái hữu Vô Vi Hoa Kỳ mới in ra lại đề là:

Copyright bởi Hội Ái Hữu Vô Vi và Lương Sĩ Hằng?

(10b) - Vấn: Công ty VoViLED hiện nay phát hành tờ LED Weekly, lo chép băng giảng, làm WW WEB, và copyright v.v Như vậy thì các Hội Ái Hữu Vô Vi còn chuyện gì để làm? Xin Thầy cho ý kiến?

Đáp: Hội Ái Hữu Vô Vi được tín nhiệm từ lâu, có việc làm nhưng mà người không chịu làm nên thấy không có việc làm. Rất có nhiều việc làm. Mình có thực hành tu, mình có thể truyền cho người khác. Trong óc mình phải có một cái trật tự để truyền. Tôi thấy làm không có trật tự; cho nên VôViLED phải kiểm soát rất kỹ trước khi đưa ra, để phục vụ đâu đó cho nó rõ rệt, từ đó cái đà nó sẽ phát triển ra.

Còn in tùm lum, liệng tùm lum, nhiều người họ lấy những cái lý thuyết đó là hại họ chớ không có ích gì, bởi vì họ không có trình độ đi tới đó. Người thực hành, người tu Vô Vi phải thực hành, tu đúng đắn và làm việc đúng đắn với Thượng Đế, chớ không phải làm với người phàm; giá trị khác, mà đi tranh chấp là tâm phàm, cá tánh, không xài được. Cái đó phải bị loại, luồng điện Bề Trên không có chấp nhận cho những người phá hoại. Sự phát triển đi lên, mà trong trật tự thì không khí cũng có trật tự chúng ta mới dùng, chớ không có trật tự chúng ta đâu có dùng. Mà những người nào làm tốt thì mọi

Đặc San Vô Vi

người chạy theo, là được rồi. Mà không có ai chạy theo là tự nó cô lập, phải tu nhiều hơn, mới tốt hơn.

Chính mình không có khả năng tu, mình dụng lý thuyết nhiều hơn hành, thì không bao giờ phát triển được. Phải hành đi, mới thật tâm phục vụ quần sanh. Chớ không phải làm cho Vô Vi là cho Ông Tám. Ông Tám là nghĩa lý gì ? Cũng một người tu như ta , mà ta thực hành đúng đắn là được rồi. Ông Tám nói ra lời chân lý, Ông Tám phải theo lời chân lý mà hành, chớ không có dám bỏ lời chân lý. Còn mình hành chưa đến đâu, dám chê lời chân lý, dám chê sự sắp đặt của Bề Trên, đó là tự hại mà thôi. Trí không sáng, tâm không minh, bây giờ có giàu có bạc tỷ đi nữa cũng phải xuống địa ngục, không phát triển được.

Lương Sĩ Hằng - Vĩ Kiên

Thư Đức Thầy Truyền Đạt Về Phương Pháp Công Phu

THƯ CỦA ĐỨC THẦY

V/D: Chuẩn cho phần Nguyên của những bạn mới tập thiền Vô Vi trong sáu tháng đầu.

Để giản dị hóa giúp các bạn mới tìm hiểu Vô Vi và muốn tập thiền theo Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp do tôi hướng dẫn, kể từ nay tôi chuẩn cho các bạn mới tập thiền Vô Vi trong 6 tháng đầu, ở phần niệm có thể dùng ý niệm 6 chữ “Nam Mô A Di Đà Phật” trên sáu luân xa, còn riêng hai câu nguyện Quan Thế Âm và Long Hoa Giáo Chủ có thể dành cho người tập thiền bắt đầu nguyện sau sáu tháng thực hành.. Những phần khác trong video do tôi thực hiện như Soi Hồn-Xã thiền-Chiếu minh không thay đổi.

Riêng các bạn đã hành thiền Vô Vi từ 6 tháng trở lên không có gì thay đổi.

Việc chuẩn cho giản dị này nhằm mục đích giúp các bạn mới bắt đầu tập thiền có cơ hội tham gia tìm hiểu về pháp thiền Vô Vi, một pháp thiền đem lại lợi ích cho sức khỏe và sự trong sáng của tâm hồn.

PLVVKHHBPP là một pháp thiền thích ứng với mọi người, không phân biệt tôn giáo, tín ngưỡng hay dân tộc.

Chúc các bạn thực hành tốt và đạt được nhiều kết quả.

Quý thương.

Lương Sĩ Hằng
Vĩ Kiên,

Hawaii ngày 5 tháng 5 năm 2003

Nguyễn Văn Thư Đức Thầy Trả Lời Về Bản Kiểm Phương Pháp Công Phu

Hello Minh,

Thầy trả lời Minh với những highlight màu đỏ như sau:

Kính Thưa Thầy

Con có vài điều thắc mắc trong phương pháp công phu cần sự minh giải của Thầy trước khi con viết phương cách kiểm soát phương pháp công phu cho ban Tu Học :

1) Về SOI HỒN: - Trước 1990, thì trong pháp SOI HỒN có:

- ý tập trung ba báu linh tinh khí thần, nhìn thẳng từ trung tâm chân mày nhìn ra đằng trước: đúng

- tập trung ý trên đỉnh đầu : không cần

Các sách và DVD Thầy sau 1990 không nhắc đến, vậy con nên bỏ hay không?

Con nên theo DVD của Thầy đã hướng dẫn mà làm, để tránh mọi hiểu lầm khác có thể xảy ra.

2) Thở pháp luân thường chuyên, khi thở ra có nghĩ thở ra bằng đỉnh đầu không?

Không nghĩ thở bằng đỉnh đầu!! Khi thở ra, tự động xẹp bụng là đúng.

3) Thở pháp luân thường chuyên, khi hít vào có chia hơi làm 3 phần không? 1/3 cho bụng, 1/3 cho ngực, 1/3 cho đầu (Khi hít vô khoảng 1/3 hơi đầy bụng, vẫn giữ bụng căng, hít tiếp lên ngực 1/3 hơi và hít 1/3 hơi cuối tung lên bộ đầu.)

Khi hít vào mà nghĩ như vậy là không đúng. Khi hít vào, ý ra lệnh: “đầy rún, đầy ngực, tung lên bộ đầu” là đúng.

4) Khi thiên định có thả lỏng, đỡ ngủ phần dưới mũi không? (Đỡ ngủ phần từ sống mũi trở xuống.) Video Thiên không có chỉ như vậy.

Con xin cảm ơn Thầy,

Tu Hiền

BẢN HƯỚNG DẪN KIỂM SOÁT CÔNG PHU THIỀN THEO PHÁP LÝ VÔ-VI KHOA HỌC HUYỀN BÍ PHẬT PHÁP

NGUYÊN TẮC :

Khi hướng dẫn kiểm soát công phu thiền, nên hỏi hành giả hành như thế nào và nghĩ gì trong đầu trong lúc hành thiền, để mình dễ kiểm soát hơn. Để tránh trường hợp sửa pháp trong tư tưởng. Ví dụ : Khi là Pháp Luân Chiếu Minh, có người nghĩ rằng khi hít vô, nghĩ rồn rút vô và thở ra nghĩ rồn tung ra... Trường hợp này, nếu người kiểm soát thiền không kêu họ nói ra, thì mình không thể nào nhận thấy là họ đang dẫn ý sai. Trường hợp họ nói thiếu thì mình phải đặt câu hỏi xem họ nói có đúng không. Sau đó mới hướng dẫn họ cách hành thiền cho đúng hơn, Nếu hành giả có phản ứng lạ trong lúc công phu thì mình phải đặt câu hỏi kỹ hơn về cách hành thiền và quá khứ của họ. Nhứt là hỏi họ có hành pháp thiền gì khác trước khi hành pháp hay song song với pháp Vô Vi.

1. Cách Ngồi

	Cách ngồi	Phương pháp	Nên lưu ý
1.1	Mỗi đêm thiền vào giờ nào ?	Buổi thiền chánh phải trong giờ Tý, từ 23 giờ đến 1 giờ sáng.	
1.2	Ngồi trên gì ? Có lót gì dưới chân không ?	Ngồi trên gôì cao hơn một chút giúp giữ xương sống thẳng dễ hơn. Dưới chân có lót mền, thảm hoặc gôì mỏng hơn gôì ngồi.	Không nên ngồi thẳng trên mặt đất.
1.3	Ngồi quay mặt về hướng nào ?	Ngồi quay mặt về hướng Nam.	
1.4	Chân xếp theo cách nào ?	Chân xếp bằng theo kiểu bán già, hay kiết già hay třeo qua nếu không xếp được. Có thể ngồi trên ghế nếu không xếp chân được.	Nếu ngồi trên ghế thì ngồi thẳng, không dựa lưng vào thành ghế và hai bàn chân cách mặt đất thí dụ để trên một tấm thảm.
1.5	Kiểm soát xương sống	Phải luôn luôn tự kiểm soát xương sống (lưng) giữ thẳng trong suốt thời gian ngồi công phu.	Coi chừng bị khòm lưng hay đầu gục xuống đất khi ngồi thiền lâu. Lưng thẳng không có nghĩa là uốn ngực ra phía trước.
1.6	Kiểm soát đầu	Đầu giữ thẳng, Rút cằm vô một chút xíu để đầu và xương sống thẳng một đường.	Không cúi xuống quá, không ngược lên cao quá. Coi chừng đầu gục khi ngồi thiền lâu. Quên tự kiểm soát ngồi lâu để bị cúi đầu.
1.7	Co lưỡi, răng kề răng, ngậm miệng,	Răng kề răng.	Không phải cắn răng mạnh.
1.8	Nhắm mắt, nhìn thẳng trước mặt	Mắt nhắm lại, trong ý nhìn thẳng từ giữa hai chơn mày tới phía trước, chớ không phải châu 2 con mắt vào trung tâm chơn mày như lé.	Không nhìn và để ý bên trái hoặc bên phải.
1.9	Ý tập trung trên đỉnh đầu	Đỉnh đầu là giao điểm của đường từ sống mũi qua gáy với đường nối hai vành tai	

2. Niệm

	Niệm	Phương pháp	Nên lưu ý
2.1	Chấp tay	2 tay chấp vào nhau để trước ngực, chia lên Trời. Định tâm cho phẳng lặng.	Không chia phía trước.
2.2	Ý niệm trên đỉnh đầu	<p><i>(Nhiều BĐ niệm không đúng vì có thay đổi trong quá khứ).</i> Thăm niệm nhưng trong lúc kiểm soát phải nói lớn tiếng để mình kiểm soát.</p> <p>“Nam Mô A Di Đà Phật” (3 lần)</p> <p>“Nam Mô Tây Phương Cực Lạc Thế Giới Quán Thế Âm Bồ Tát Nam Mô Long Hoa Giáo Chủ Di Lạc chứng minh cho đệ tử : xxxxx (Tên Họ) tu hành đắc đạo” (2 lần)</p> <p>“ Con nguyện Quy y Phật, Quy y Pháp, Quy y Tăng Nam Mô A Di Đà Phật Vạn Vật Thái Bình »</p> <p>Nhắc lại : Về nhà phải thăm niệm.</p>	<p><u>Các bạn đạo trong 6 tháng đầu chỉ cần niệm 6 chữ "Nam Mô A Di Đà Phật" trên 6 Luân Xa.</u> Sau khi niệm xong có thể làm pháp Soi Hồn. Hai câu niệm Quán Thế Âm và Long Hoa Giáo Chủ bắt đầu nguyện sau 6 tháng thực hành. Các bạn thiền trong sáu tháng đầu, cần hiểu rõ ý nghĩa của Lục Tự Di Đà, tập niệm thầm trên sáu luân xa. Trong sáu tháng, chỉ niệm Lục Tự Di Đà trên sáu luân xa như sự hướng dẫn chỉ thiền của Đức Thầy trong DVD/video Thiền Thực Hành.</p> <p>Nhớ niệm « ... Quán Thế Âm » chứ không phải « ... Quan Thế Âm... ».</p>
2.3	Xá	Xá 3 cái, lưng, đầu vẫn giữ thẳng.	Không cúi đầu.

3. Soi Hồn

	Soi Hồn	Phương pháp	Nên lưu ý
3.1	Kiểm soát cách để tay	<p>Giơ 2 tay ngang vai. Dùng 2 ngón tay cái bịt kín 2 lỗ tai trước.</p> <p>Dùng đầu 2 ngón tay giữa chặn nhẹ lên vành khớp xương khoeo mắt cho 2 mí mắt nhắm kín lại.</p> <p>Dùng 2 ngón tay trở chặn nhẹ trên mí tóc chỗ màng tang. Ngón áp út và ngón út co lại vào lòng bàn tay.</p>	<p>Cúi chỗ không ra phía trước hoặc phía sau. Bịt kín nhưng không quá mạnh.</p> <p>Không đè mạnh (luôn luôn tự kiểm). Không đè trên con mắt.</p> <p>Không đè mạnh (luôn luôn tự kiểm).</p>
3.2	Ý tưởng	<p>Nói trong ý “tập trung ba báu linh tinh khí thần” từ điểm trung tâm giữa hai chân mày nhìn thẳng tới trước, hơi thở bình thường. Cùng lúc lắng nghe điện chạy trên đỉnh đầu.</p>	<p>Không nhìn và để ý bên trái hoặc bên phải. Không phải châu 2 con mắt vào trung tâm chân mày như lé.</p> <p>Không nên quên nhìn từ trung tâm giữa 2 chân mày thẳng tới trước trong suốt thời gian soi hồn, vì lúc đầu nhớ nhưng làm lâu hay quên.</p>
3.3	Thời gian	Từ 5 đến 15 phút.	Không nên làm quá 15 phút dù cho cảm thấy nhẹ (có BD làm gần cả giờ vì thấy diễn rút, hậu quả không tốt).
3.4	Hơi thở	Thở bình thường, lưng vẫn thẳng.	
3.5	Hết Soi Hồn	Đỡ 2 tay nhẹ nhàng xuống, để 2 bàn tay trên đùi, 2 tay cặp theo hông.	

4. Pháp Luân Thường Chuyển

	Pháp Luân Thường Chuyển	Phương pháp	Nên lưu ý
	Cách ngồi	Co lưng, răng kê răng, ngậm miệng, ý nhìn từ giữa hai chân mày thẳng tới trước để 2 bàn tay trên đùi, 2 tay cặp theo hông.	
4.1	Trước khi bắt đầu	Hóp bụng vào cho sạch hơi	
4.2	Ra lệnh	Dùng ý thầm ra lệnh : « Đầy rún, đầy ngực, tung lên bộ đầu » mỗi khi hít hơi vào.	
4.3	Hít hơi vô	Khi bụng xẹp hết, liền hít hơi vào và phình bụng ra từ từ hít vô, ngay trong lúc bắt đầu hít vào ý liền ra lệnh : "đầy rún, đầy ngực, tung lên bộ đầu" - vừa hít vào nhẹ nhàng. Khi bụng xẹp hết, liền hít hơi vào và phình bụng ra.	Tuyệt đối không được nén hơi, dẫn hơi. Làm theo khả năng của mình chứ không theo sức người khác. Khi đầy rún thì bụng phình ra, chỉ lúc bắt đầu thở ra bụng mới từ từ xẹp xuống.
4.4	Thở ra	Khi không còn hít vào được nữa, liền từ từ thở hơi ra, xẹp bụng xuống để ép sạch hơi đáy cặn. Khi thở ra hết cặn hơi, phải bắt đầu hít vô lại. Hơi thở cần tròn đầy, không đứt đoạn.	Thở ra phải thở xẹp hết. Coi chừng nín thở mà không hay. Coi chừng nhiều người cố gắng ép sát, và hơi bị đứt đoạn mà không biết.
4.5	Bao nhiêu hơi thở ?	Từ 6 đến 12 hơi là đủ.	

5. Thiền Định

	Thiền Định	Phương pháp	Nên lưu ý
5.1	Cách ngồi	Vấn nhắm mắt, lưng vẫn giữ thẳng. Tâm phẳng lặng. Hơi thở bình thường.	
5.2	Ý tưởng	Tập trung trí ý trên đỉnh đầu, ý thâm niệm « Xuất Hồn lên đánh lễ Phật ». Chỉ chú tâm lên xoáy óc một chút thôi rồi sau đó nhìn thẳng từ trung tâm hai chân mày lâu chừng nào tốt chừng tốt chừng ấy. Ý chí thả lỏng, tâm phẳng lặng và ý đỡ ngủ.	
5.3	Thời gian	Ngồi càng lâu càng tốt	
5.4		Khi tâm ý động loạn có thể niệm Phật cho lắng dịu.	Nếu không động loạn, không nên niệm vì khó nhập định. Ngồi yên không cục cựa. Ngửa không được gối.

6. Xả Thiền

	Xả Thiền	Phương pháp	Nên lưu ý
6.1	Hồi điển	Lấy 2 bàn tay vuốt mặt tiếp tục vuốt lên đầu rồi xuống tai. Dùng ngón tay cái và ngón tay giữa kéo chần nhẹ 2 trái tai. Vuốt thêm 2 lần như vậy. Tổng cộng 3 lần, Làm như vậy để hồi điển về bản thể.	
6.2	Xả thiền	Tiếp tục như video	

7. Pháp Luân Chiếu Minh

	Pháp Luân Chiếu Minh	Phương pháp	Nên lưu ý
7.1	Nằm trên giường	Hai tay giang ra, không đụng vào mình. Hai chân giang ra một chút. Co lưỡi, răng kê răng, ngậm miệng, nhắm mắt. Trong ý nhìn thẳng giữa hai chơn mày tới phía trước, rồi tập trung chú ý tới cái rún Thả lỏng, quên tay quên chân.	Trong khi tập pháp này lúc nào cũng chú ý đến cái rún. Hơi thở phải từ từ, nếu quá nhanh sẽ kém hiệu quả, nếu quá chậm thì dễ ngủ quên. Hơi thở phải nhịp nhàng, linh động
7.2	Khởi đầu thở	Xẹp sát bụng xuống, thở ra hết.	
7.3	Hít vô, thở ra	Hít vô phình bụng, thở ra xẹp bụng, đếm bằng ý 1. Tiếp tục hít vô phình bụng, thở ra xẹp bụng, đếm bằng ý 2. Làm cho tới 12.	Không hít lên ngực. Không dồn hơi phần bụng dưới rún.
7.4		Hít vô phình bụng, thở ra xẹp bụng, đếm bằng ý 1. Thở cho tới 11	Không dùng ngón tay đếm khi thở. Không lằn chuỗi để đếm.
7.5		Hít vô phình bụng, thở ra xẹp bụng, đếm bằng ý 1. Thở cho tới 10	
7.6		Cứ như vậy xuống tới 9, 8, 7, 6, 5, 4, 3, 2, 1	

Vấn Đạo

1. Hỏi: Vô Vi nghĩa là sao?

Đáp: Vô là không, Vi là nhỏ nhất cũng không. Cho nên chúng ta am hiểu được nguyên lý của Vô Vi thì ở đời không có gì tranh chấp mà tạo khổ cho chính mình. Vô Vi là đi tới chỗ thanh nhẹ. Muốn biết rõ Vô Vi, nhìn mặt Trời nó "không" mà nó sáng. Cái "không" từ bi của mọi người còn sáng hơn nữa, xác nhận rõ con người chế bóng đèn chớ bóng đèn không chế con người được.

2. Hỏi: Chủ trương của Vô Vi là gì?

Đáp: Chủ trương của Vô Vi là tự thức, tự khai triển lấy chính mình, mở thức hòa đồng hòa hợp với cả Càn Khôn Vũ Trụ, đi tới vô cùng.

3. Hỏi: Làm sao chúng ta có thể biết được một pháp môn là chánh pháp?

Đáp: Pháp môn nào mà khứ trực lưu thanh là chánh pháp. Chúng ta mang cái thể xác trực ô, ăn uống cũng trực, độc tố đầy đầy, pháp nào giải ra được thì cái pháp đó là chánh. Bất cứ cái pháp nào mà giải được độc tố trong người, cái đó là chánh pháp. Những pháp nào làm gia tăng trực ô, đó là tà pháp bị điều khiển bởi ngoại cảnh.

4. Hỏi: Kính thưa Thầy, mấy năm qua con chịu nhồi quả không ít. Nay đã thức giác, con rất hiểu câu: "vạn sự trên đời là không". Tất cả đều không có sự thật nên con nguyện buông bỏ tất cả, quyết tâm lo tu sửa cho phần hồn thanh nhẹ. Nay con xin Thầy hãy ban cho con vài lời giáo huấn để ý chí con thêm vững trên đường tu học?

Đáp: Người tu theo Vô Vi đời đạo song tu, đừng có sợ đời, cứ đụng đi, nó mở, mở mới thấy sự sai của mình, mình mới sửa tiên, mới bằng lòng ngồi lại học với người ta, xây dựng cho chung. Nhiều người nói tôi tu, tôi sợ vô chỗ đó, tôi sợ ăn cái đó, tôi sợ nói chuyện với bà đó. Không được! Cứ dấn thân đi, không có sao đâu. Muốn phát triển thì phải dấn thân, đừng có ngần ngại. Thực hành đúng đắn cái pháp. Đêm đêm nhớ thực hành đúng đắn cái pháp thì đi đâu mình cũng không sợ gì hết. Pháp này là khứ trực, lưu thanh, chỉ đem lại ánh sáng giúp đỡ cho mọi người chứ không bao giờ phá hoại ai mà sợ.

5. Hỏi: Tại sao cái gì của bên Vô Vi cũng kêu từ từ?

Đáp: Là để con người học lại cái nhẫn mà thôi. Chúng ta giáng trần nhiều kiếp chỉ học có chữ nhẫn mà tới nay chưa xong. Tu cũng muốn mau và cái gì cũng muốn mau hết. Mất cái chữ nhẫn. Có mau đi nữa mà thiếu cái sáng suốt thì làm được việc gì ! Chúng ta vạn sự phải từ từ khai triển trong thanh tịnh.

Đặc San Vô Vi

6. Hỏi: *Thỉnh bùa ngải trước khi theo Pháp Lý Vô Vi thì phải thỉnh khoảng bao nhiêu năm mới giải được phần điển ngũ hành này?*

Đáp: Phải niệm Phật thường xuyên mới giải được. Ngũ hành họ cũng chiết từ Vô Phật mà ra, mà chúng ta niệm Nam Mô A Di Đà Phật thét rồi từ Vô Phật tiến về Văn Phật, lúc đó chúng ta mới thấy giá trị của Phật pháp đi tới chỗ nào. Cho nên nhiều vị thờ ngũ hành rất hay, bùa phép rất hay nhưng mà cuối cùng tu được rồi thì tự đó họ giải, họ giải cái bản chất ý lại và không có làm phiền muộn Thánh, Thần nữa thì tâm thức họ phải khai triển, họ mới tiến về Phật pháp được. Cuối cùng là Phật pháp mới hóa độ quần sanh được.

7. Hỏi: *Xin Thầy giảng về tính chất từ bi của điển Vô Vi?*

Đáp: Từ bi là muốn biết được tánh chất của điển Vô Vi thì chúng ta nhìn điển Mặt Trời coi phải từ bi không? Không có điển Mặt Trời làm sao chúng ta sống, ban chiếu cho khắp mọi nơi. Tâm từ bi của chúng ta phát triển, nội tâm bừng sáng rồi, chúng ta muốn làm gì đây? Muốn cứu độ vạn linh trong cơ thể chúng ta cũng như ảnh hưởng quần sanh tại thế. Đó là phát triển từ bi và tiếp tục học từ bi càng ngày càng lớn rộng hơn. Mọi người cùng tu, cùng tiến càng ngày càng lớn rộng hơn.

Từ bi của điển Vô Vi là phải hiểu mình, sửa mình mới thấy rõ chất lượng từ bi. Chính mình đã sai, mà Trời, Phật không có tha thứ, chúng ta đâu có cơ hội tu, thì chúng ta phải học tha thứ và thương yêu thì chúng ta mới có cơ hội học từ bi và thực hiện từ bi được.

8. Hỏi: *Người ta sinh ra để làm gì?*

Đáp: Con người sinh ra để học cái khổ, giải khổ thức tâm thì đời đời sẽ sung sướng.

9. Hỏi: *Người ta chết rồi sẽ đi về đâu? Những người không tu thì sẽ như thế nào?*

Đáp: Cho nên có luật nhân quả đàng hoàng. Chúng ta làm người chúng ta có nhân từ, có từ ái, bác ái, từ bi xây dựng cho chung thì tương lai chết là phần hồn chúng ta sẽ nương cái luồng điển thanh nhẹ, có người đưa rước và có người giúp đỡ. Có nhiều người không có tu Pháp Lý Vô Vi mà tâm họ tốt, tâm bác ái tràn đầy, muốn mọi người hướng về trật tự và xây dựng cho chung. Cái tinh thần đó ở thế gian gọi là chánh nghĩa, tốt lắm. Những người đó chết cũng thành Thần vậy, mà Thần họ sẽ có cơ hội dự những cuộc thuyết pháp của Chư Phật. Họ cũng tu tiến trở về cõi Phật được.

10. Hỏi: *Tu đời là gì?*

Đáp: Tu đời là làm phước. Như ở thế gian đi học ngành nghề, nhiều ngành nghề. Ngành nghề nào học ra rồi chúng ta phải phục vụ tận tâm. Như thành bác sĩ, kỹ sư cũng là làm phước, học phước đó nhưng mà không tận tâm là nó phản lại vô phước. Ta học được nghề, ta phải tận tâm phục vụ, thì cái nghề sẽ tinh vi và tạo được phước đức cho chính mình kêu bằng tu phước. Phải dẫn thân độ đời tu phước.

11. Hỏi: *Tu đạo là gì?*

Đáp: Tu đạo là phải tạo sự quân bình trong nội thức của chính mình để phần hồn có cơ hội ngự trên tòa sen thanh nhẹ hòa hợp với chấn động của vũ trụ mà đi, cũng như khi mà chúng ta Soi Hồn, Pháp Luân Thường Chuyển, Thiên Định. Luồng điển quân bình nhắm mắt xuất ra,

trước mắt chúng ta có đám mây, cứ bước lên đám mây đó đi là tốt rồi, còn êm ả hơn chiếc Mercedes.

12. Hỏi: *Thế nào gọi là đời đạo song tu?*

Đáp: Đời đạo song tu là chúng ta có cái xác này mà chúng ta không có dân thân khai thác lấy chính mình, thì cái xác này kể như vô dụng. Cái xác này nó không có cơ hội phục vụ cho cái hồn tiến hóa. Cái xác này có trật tự là sẽ có cơ hội phục vụ cho cái hồn tiến hóa. Có cái xác, có cái hồn mà không có biết, cũng đi yêu thương. Nghe Chúa giảng yêu thương rồi đi yêu thương người ta, rồi bị người ta gạt cái ngòi đó khóc. Cái đó không được, cái đó trật rồi. Phải yêu thương lấy chính mình, biết chính mình, khai thác lấy chính mình hòa hợp với Càn Khôn Vũ Trụ. Mình là chủ của một Tiểu Thiên Địa, cái hồn này là chủ của một Tiểu Thiên Địa mà không khám phá được cái cơ cấu này nó vi diệu bằng cách nào mà tại sao mọi người ham thích cái thể xác này mà cứ đùn đầu vô cái thể xác này để lãnh khổ. Từ Tổng Thống tới người dân cũng đều khổ chó không ai sướng đâu. Vì cái xác này sanh lão bệnh tử khổ rõ ràng mà chúng ta tu để khai phá cái Tiểu Thiên Địa này, mới thấy cái sự huyền vi cấu trúc của Trời Đất đã hình thành, thì phần hồn mới thấy rõ có trách nhiệm đem sự sáng suốt phục vụ cho thể xác và phục vụ quần sanh, dân thân vô quái ngại mới gọi là đời đạo song tu.

13. Hỏi: *Tại sao tu là giải thoát, vậy giải thoát có gọi là đắc đạo không?*

Đáp: Giải thoát được tức là hơn đắc đạo chứ. Đạt được sự quân bình mới là giải thoát.

14. Hỏi: *Tại sao tu là giải nghiệp?*

Đáp: Nghiệp là những cái lẩn tẩn, lí tí trong người. Ngồi đây mà nghĩ chuyện kia, chuyện người này chuyện người nọ, rồi nó dồn dập trong cái thần kinh của chúng ta, nó bám trong thần kinh của chúng ta. Nó xuất hiện bất cứ lúc nào làm trở ngại cái mức thanh tịnh, tiến hóa của chính mình. Cho nên phải có cái pháp giải được cái nghiệp, khối óc chằng chịt, thần kinh cơ thể cũng chằng chịt mà chúng ta giải được và chúng ta đem sự sáng suốt xây dựng cho lục căn lục trần, cơ tạng khối óc của chúng ta tiến hóa tốt đẹp là trong người không có ảm khí, không có ma nữa. Mà không biết giải quyết ở đây là chỉ nghe ma, nghe ăn bậy, nói bậy, ảm khí trong người thì trước hút trước, ma dễ nhập xác. Những người bình khùng là vì trước hút trước. Nhiều kiếp sai lầm mà không biết và kiếp này cũng không có sửa chữa được, cho nên nó còn vẩn vương hoài, hành hạ hoài vì cái hướng tâm nó đi về cái chiều hướng trước nó phải hút trước. Hút trước là phải hoành hành. Chắc chắn là phải hoành hành. Xã hội người xấu thì phá rồi, người tốt mới là xây dựng mà chúng ta phần hồn là chủ của thể xác, chúng ta phải nghiêm giữ, nghiêm luật vô sanh của Trời Đất để thực hành thì mới ảnh hưởng được lục căn lục trần, vạn linh trong cơ thể của chúng ta đồng tu, đồng tiến mới kêu bằng nhẹ nhàng, mặt sáng, mặt sáng, mặt tươi mới là người thực thi đúng đường lối phát triển về tâm linh, điền giới.

15. Hỏi: *Nghiệp tu là gì?*

Đáp: Nghiệp tu là bày ra. Tôi bây giờ tôi biết ông Phật, tôi bày ông Phật, tôi nắn cái hình, tôi làm cái chùa cho người ta tu. Thét rồi ai tới, cũng là tôi phải mang nghiệp. Tôi phải lo cho ông Phật, tôi phải cắt nghĩa đủ chuyện là nghiệp. Mình tạo nghiệp cho chính mình thì mình phải giải. Cái đó là nghiệp. Đã tu mà còn tạo ra hình ảnh tức là tạo nghiệp. Còn phương pháp Vô

Đặc San Vô Vi

Vi là chỉ cho mọi người nhìn lại chính họ và khai triển chính họ, thấy họ và Vô Vi không có tạo nghiệp. Thực hành đúng đắn và ảnh hưởng cho mọi người tiến hóa như vậy là không có tạo nghiệp. Giải nghiệp chứ không có tạo nghiệp. Vừa chỉ cho họ là vừa giải nghiệp. Còn cái đàng kia để hình ông Phật và chỉ cho họ mà chỉ không thông rốt cuộc là chỉ ôm lấy cái hình đó và quỳ lạy, quỳ lạy cái hình đó, rốt cuộc cũng không thấy cái gì. Con ma cũng có thể ứng trong cái tượng mà phá rồi. Đó là cái nghiệp của người truyền pháp vì chưa thấu triệt lấy chính mình, truyền sai là bị nạn.

Tại sao tu bao nhiêu năm mà chết xuống đó thấy còn ở dưới âm phủ, làm gì ở dưới đó ?

Cũng bận áo tu mà ở dưới, học cái gì ở dưới? Phải mò mò từ chữ. Tại hiểu không hết cái nguyên lý của Trời Đất vì thiếu thực hành, học một khía cạnh của lý thuyết. Không có thực hành rồi truyền ra chỉ người khác là mình kẹt vì cái nghiệp lực nó lôi cuốn như vậy. Thành ra ở trên đời thấy đám ma ngon lành lắm mà xuống đó thấy cũng còn chưa có giải quyết được cái gì hết, chưa hiểu, còn phải đi mò mò học lại trong cái cõi âm u.

Còn người ta tu sáng người ta chỉ đi lên không đi xuống cõi đó làm gì? Dứt khoát trong kiếp này những người tu Vô Vi mà đi theo đúng đường như tôi là dứt khoát kiếp này chúng ta không có xuống địa ngục làm cái gì. Vì con đường đi lên của chúng ta ngày đêm hướng thượng và tự lập lại quân bình hòa hợp với chấn động của Càn Khôn Vũ Trụ mà tiến hóa chứ chúng ta không có ô trược ôm lấy sự thù hận giam hãm người tức là giam hãm mình, hại người tức là hại mình. Tức là mình đi xuống, không có đi lên. Cho nên nó phải đi xuống cõi âm là vậy.

16. Hỏi: *Tu mà thiếu tu là sao?*

Đáp: Nói chuyện tu không à ! Mà cái hồn không có đi được. Tu mà thiếu tu, không có học đạo. Cũng như Thượng Đế họp một cái ở đâu mình không bao giờ tới được hết. Thượng Đế họp không có giấy mời, mà chuyên ý là mình tới mình dự, mình nghe rõ ràng cuộc họp. Thành ra mình không có nói bậy. Nói là phải trúng.

17. Hỏi: *Tu nhất kiếp ngộ nhất thời là sao?*

Đáp: *Tu nhất kiếp ngộ nhất thời* là hành pháp đúng đắn thì cái lúc mà lia xác mình có cơ sở tiến hóa đi lên rồi, vì căn bản đêm đêm lo tu thì tới lúc đi là mình dứt khoát theo cái ánh sáng đó mà mình đi. *Ngộ nhất thời:* ngộ không để tiến hóa đi lên.

18. Hỏi: *Tu hành là gì?*

Đáp: Tu là phải hành, hành là hành pháp, khai tâm mở trí. Tu mà không hành thì tâm không mở, trí không khai là chỉ nói láo thôi. Lập lại chuyện Tiên, Phật, Thánh là nói láo, thị phi chứ đâu có tiến hóa được. Trục giác mới là đúng. Lập lại những lời của Phật nhưng mà chưa bao giờ nó hành được một li, một tí nào. Nó lập đi, lập lại hoài không bao giờ tiến được. Âm thanh của nó không có hòa tan với các giới được. Chính nó không có thực hành, nó ôm lý thuyết rồi cuối cùng nó không thoát được, nó bị kẹt.

19. Hỏi: *Như ý là thế nào?*

Đáp: Như ý là luồng điện thanh tròn rồi, cái ý tôi muốn đi đâu nó phải đi đó. Như tôi đã cắt nghĩa là chúng ta đến được Bồng Lai Tiên Cảnh chúng ta muốn có một cái ly nước thì cái ly nước nó đến, không phải đi tìm một cái ly nước khó khăn như vậy. Cao chừng nào, nhẹ chừng

này. Cho nên bây giờ, ngày hôm nay, chúng ta lấy cái gì chứng minh? Vệ tinh hiện tại ở thế gian. Vật chất mà tiến tới cung trăng, điện thoại chúng ta bấm là nói chuyện với người đó liền, ý chúng ta chuyển là nó tới rồi. Cái người tu thanh nhẹ ý là nó phải tới liền. Vật chất mà nó còn tiến hóa như vậy mà cái ý điện của chúng ta nó nhanh hơn, nhiều hơn, thần giao cách cảm rất mau.

20. Hỏi: *Tại sao phải tu khi còn ở trần gian?*

Đáp: Vì trần gian không thật với nhau, thiếu thật thà, do đó tạo sự kích động và phản động. Mà muốn giải quyết sự kích động và phản động là thế nào? Phải tu sửa lấy chính mình, vì mình có khối óc, có lãnh vực thanh tịnh, mà nếu đạt tới thanh tịnh thì mình không còn sự kích động và phản động vì khi thanh tịnh là hóa giải mọi sự kích động và phản động. Cho nên cần tu để dự trường thi tại thế gian, sống vui hòa mình trong thanh tịnh.

21. Hỏi: *Tại sao kêu là điện? Điện đời là gì? Điện đạo là gì?*

Đáp: Muốn biết điện là chúng ta mới dòm hạt gạo do đâu hình thành? Không nhờ điện Trời, Mặt Trăng, Mặt Trời quang chiếu làm sao chúng ta có hạt gạo? Mà sức mạnh của hạt gạo có chút xíu mà có thể nuôi con người sống cả trăm năm là do cái gì?

Gạo chúng ta nấu thành cơm, cơm ăn vô nó biến thành thủy, thủy biến thành khí, khí biến thành sắc. Là nó trở về sắc giới, nó phải trở về sắc giới. Thì từ sắc giới mới chúng ta tu lập lại quân bình, luồng điện hòa hợp với sắc giới rồi mới rõ tâm linh là cái gì?

Điện giới tâm linh là cái gì? Vừa nói là mình giải liền. Vừa nhớ là thấy hình ảnh liền, không có sao hết, nhanh chóng vô cùng.

22. Hỏi: *Điện giới ai thấy mà lấy làm bằng chứng?*

Đáp: Khi tu hành rồi sẽ thấy. Có người thấy mới nói lại cho mình nghe. Chớ không phải con ma đi xuống đây nói đâu. Có người thấy được mới nói lại cho mình nghe. Họ thấy lấy chính họ, họ tu sửa. Mà lấy gì làm bằng chứng? Nếu mà điện họ dồi dào thì mắt họ sáng, mặt họ tươi. Không có bị ám khí như người thường dùng lý thuyết mà không sửa chữa tâm thân.

23. Hỏi: *Thế nào là bước qua điện giới?*

Đáp: Bước qua điện giới là mình làm Pháp Luân Thường Chuyển, âm dương hiệp nhất hợp khí cùng Trời Đất thì mới có cơ hội nương đó mà bước qua điện giới tiến hóa nhanh nhẹ, trí tuệ khác, suy nghĩ cũng khác, nháy mắt là giải quyết được sự việc của chính mình, không phải lo lâu. Có nhiều người cả tháng mới viết được mấy câu thơ, mà những người tu Vô Vi này nó làm một chập là nó ra rồi, chút xíu nó ra rồi. Nó hội tụ được luồng điện âm dương trong cơ tạng nó và nguyên khí của Trời Đất hỗ trợ cho nó tiến hóa nhanh, nó phân giải rõ rệt, gom gọn thành thi thơ chớ không có gì đâu.

24. Hỏi: *Thiền khác với tu như thế nào?*

Đáp: Tu mà không thiền là tu không có kết quả. Tu mà tu lý luận là tu hú chớ không phải thật tâm tu. Tu là phải thiền. Tu hú là rủ người này tu, người kia tu, tu trong lý thuyết thôi. Còn hành không có, để cãi lộn về lý thuyết thôi. Chớ cái thực hành để khai tâm, mở trí và nói chơn ngôn cảm động đối phương để đối phương tự tiến và xuất phát những chơn ngôn để truyền cho

nhơn loại, người này tới người nọ. Cái chuyện đó mới là thực chơn hơn. Còn dùng lý thuyết, dùng lời kinh kệ nói đủ thứ nhưng mà chính bản thân chưa đạt được một cái gì. Mình nhìn họ mình hiểu rồi, nói hay lắm, nói kinh sách, nói tới chuyện đời xưa không có bỏ một câu nào hết, nhưng mà rốt cuộc hoàn cảnh không có yên ổn, gia đình cũng chưa có tiến tới tốt. Chỉ có thực hành tu thiền mới thật là tu.

Thế gian này chỉ có một đạo Tình Thương và Đạo Đức mà chính mình không thương mình làm sao mình thương người khác. Tu là thương mình, sửa lại, lập lại sự quân bình của chính mình mới là thật sự là tu. Thương mình mới thương họ, mới biết được giá trị của tình thương, của Bề Trên đang ban chiếu ở chỗ nào. Ngày hôm nay chúng ta ngồi đây có đèn điện chiếu, có phương tiện đầy đủ do đâu? Do điện năng của Trời Đất hình thành đã từ lâu, từ bao nhiêu năm rồi đâu phải mới đây đâu. Cái mới đây chúng ta hưởng là nó đã có từ bao nhiêu năm, kết tập từ bao nhiêu năm, cấu trúc từ bao nhiêu năm mới hình thành. Chớ không phải là đơn giản đâu. Đại phước đức chúng ta mới được ngự trong cái chỗ ổn định như vậy và nghe những lời truyền cảm phân giải trong tâm ta mà chính ta có khả năng tiến tới chớ không phải người truyền pháp đọc đoán một người đâu. Trong ta có cho nên mọi người chúng ta là bình đẳng. Nghe, hiểu, hành, tiến là bình đẳng không có dị biệt giữa sư phụ và đệ tử để uy hiếp tinh thần người khác. Ở đây toàn là bình đẳng thương yêu trong xây dựng, thực hiện cái đạo Tình Thương và Đạo Đức. Biết mình, biết họ, cùng tu, cùng tiến, xây dựng cho chung để giải quyết đại sự chung tại thế gian đã và đang đau khổ từ bao nhiêu triệu năm không giải quyết được.

25. Hỏi: *Có bao nhiêu pháp thiền ở thế gian?*

Đáp: Nhiều lắm, mỗi người có thể đặt một pháp. Thấy ông Phật thành công bây giờ tôi học cái Phật quán. Tôi ngồi tôi quán tôi muốn tiền, bây giờ tôi quán quán cho tiền mất. Cái đó là họ cũng đặt được cái pháp vậy, mà quán hoài tiền còn. Chữ tiền nó còn dính trong óc hoài, còn mình ở đây là giải. Mỗi đêm mỗi làm mỗi giải, hòa hợp với tự nhiên và hồn nhiên thì tự nhiên và hồn nhiên mình sơ sanh đâu có nghĩ tiền. Tức là mình đi tới chỗ không cần tiền, không nghĩ tới tiền nhưng mà có sự chung vui hòa bình trong tâm thức của chính mình, hòa hợp cả Càn Khôn Vũ Trụ mà mình không có dị biệt, chê đầu này, khen đầu nọ nữa, sửa mình để tiến là chuyện cần thiết. Mình sai chẳng có ai sai thì chúng ta mới là đi đúng đường hơn. Cho chúng ta đúng là chỉ có đi xuống không có đi lên đâu.

26. Hỏi: *Như vậy có sự khác biệt giữa các pháp thiền như thế nào?*

Đáp: Giữa những pháp thiền so sánh thì thấy có sự khác biệt. Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp là ứng dụng tất cả những gì từ tự nhiên và hồn nhiên của Trời Đất đã cho chúng ta. Chúng ta hòa hợp với tự nhiên và hồn nhiên của Trời Đất mà tiến thì chúng ta đang hành Pháp Lý Vô Vi, chỉ biết Pháp Lý Vô Vi là một pháp cho tất cả mọi pháp. Mọi người đều sống như vậy và phải tiến đúng đường mới giải quyết được. Cũng như trước mặt ta, hiện tại có người đang quay hình ảnh mà những người đó không có chuyên môn, làm sao đem được cái hình ảnh tốt. Những người chuyên môn phục vụ và thương quý chúng ta họ mới làm được cái điều lành cho chung.

Chúng ta tu cũng vậy, chúng ta biết thương quý cảnh tranh Trời tốt đẹp, chúng ta tu để lập lại trật tự bừng sáng trong nội tâm thì nhiên hậu chúng ta mới có những lời chơn lý truyền cảm

Đặc San Vô Vi

để bố thí chơn ngôn cho chúng sanh mượn cái đó để giải quyết trong khi khổ tâm. Kêu bằng cứu khổ ban vui là Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp.

27. Hỏi: *Tại sao có đạo tu về Thánh giới, có đạo tu về Tiên giới, có đạo tu về Phật giới. Sự khác biệt như thế nào?*

Đáp: Anh thấy tại sao ở ngoài đường có loại xe Ford, Chevrolet, xe Honda, xe Toyota, các đạo đều trở về nguồn gốc ánh sáng đại bi của Trời Phật. Thì xuống thế gian mượn phương tiện để tận độ. Phương tiện nào cũng tận độ và nếu đi đúng là chung tiến, cuối cùng cũng đến nơi, không có cái nào khác biệt hết. Cho nên người đạo không nên chê đạo. Thực hành để ảnh hưởng người đó và thực hành đúng như vậy thì chung tiến và càng ngày càng sáng suốt thêm và càng thanh tịnh thêm.

28. Hỏi: *Thế nào là pháp tu tắt?*

Đáp: Vô Vi là pháp tu tắt. Theo con đường Vô là không, Vi là nhỏ cũng không. Trong không nó còn không. Chuyện lớn làm thành nhỏ, chuyện nhỏ làm thành không, thì nó mới tu tắt được. Ở trong gia đình chuyện nhỏ xé to thì con đường nó giải quyết, nó dài lắm mới giải quyết được. Mà trong gia đình chúng ta chuyện lớn làm thành nhỏ, chuyện nhỏ làm thành không, tức khắc chúng ta giải quyết được, không có gì hết. Ngồi lại với nhau dễ dàng. Đến đây với hai bàn tay không rồi phải trở về với hai bàn tay không, tranh chấp làm chi. Gia đình sẽ ổn định, không có gì. Khổ cách nào cũng có cách giải quyết được hết.

29. Hỏi: *Như vậy có phải có căn duyên mới ngộ pháp tu tắt hay sao?*

Đáp: Mọi người là cái giống của Trời Đất sanh ra là cũng như là của Lão Tử từ xưa đến bây giờ đều có căn nguyên hết mà không có cơ hội khai thác lấy chính mình vì không hiểu pháp. Bây giờ các bạn gặp được cái pháp này cứ lấy cái pháp này là nhớ cái pháp này là đương khai thác lấy chính tôi. Tôi là một khả năng của Vũ Trụ mà tôi không khai thác ra tôi làm sao hòa hợp với Càn Khôn Vũ Trụ mà tôi tiến hóa được. Thì cứ thực hành đi, sẽ thấy rõ rệt.

30. Hỏi: *Như vậy những người không gặp pháp tu tắt thì họ không có duyên may hay sao?*

Đáp: Họ không có duyên may thì họ phải gặp khổ nhiều. Họ khổ nhiều, lận đận tới già, tới già bệnh mà không có lối thoát, không biết đi đường nào, không có đường hướng thì họ phải chịu cảnh luân hồi. Người tu Vô Vi dứt khoát cảnh luân hồi để tiến hóa về điện giới mới hội nhập được thanh quang điện lành của Thượng Đế mà tu tiến.

31. Hỏi: *Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp có phải là một pháp môn tu thiền hay không?*

Đáp: Nó là một pháp cho tất cả mọi pháp.

32. Hỏi: *Tại sao phải gọi dài như vậy?*

Đáp: Pháp Lý: pháp là khứ giả, phải rành rẽ, rõ rệt.

Vô Vi là phải giải thích về không, giải thoát được không không thanh nhẹ.

Khoa Học là ứng dụng trong mọi trường hợp cũng có thể tiến hóa được kêu bằng khoa học.

Đặc San Vô Vi

Huyền Bí là nội tâm của chúng ta sẽ mở ra và tự hiểu, tự thức, tự tiến.

Phật Pháp là hướng về sự thanh nhẹ mà đi. Phật Pháp là vô danh, không có đặt cái ông đó mà quỳ lạy hoài thì mình càng ngày càng nặng trước. Phật là vô danh cho nên mình phải hành tới thanh nhẹ mình mới thấy giá trị của một vị Phật. Cho nên Phật, Phật đã nói Phật đã thành chúng sanh sẽ thành nếu chịu tu. Không tu thì luân la đời, luân hồi làm thú vật, mà quỳ lạy cũng đi tới chỗ thanh nhẹ và học tiền ở tương lai nhưng mà nó chậm chút thôi.

Thượng Đế có dạy hết, có nắng, có mưa là có dạy rồi, trong có có, không không đã dạy con người tiến hóa, trong trước, trong thanh cũng đã và đang dạy con người.

33. Hỏi: *Tại sao pháp Vô Vi còn gọi là pháp môn xuất hồn?*

Đáp: Pháp Vô Vi là giải trước mới xuất về cõi thanh được, nếu ôm trước làm sao về thanh được. Thực hành cái phương pháp Soi Hồn, Pháp Luân Thường Chuyển, Thiền Định toàn là giải, niệm Phật cũng là giải. Từ đầu chí cuối, từ sớm mai tới chiều cũng là giải. Giải cái trước thì tự nhiên nó hội tụ cái thanh.

Cái thanh về đâu? Thanh là cõi Trời thì nó phải xuất hồn đánh lễ Phật là đúng. Gần những người đã tu trước hơn mình và thanh nhẹ thì nó mới bình đẳng trong tiến hóa của lời Phật đã nói : “Chỉ hành mới tiến, không hành không bao giờ tiến được.”

34. Hỏi: *Xin Thầy giải thích thêm Hồn là gì?*

Đáp: Hồn là tinh ba của Vũ Trụ cấu thành, thì nó có hình tướng như chúng ta nhưng mà nó nhỏ, gọn hơn, nhắm mắt là nó xuất đi, nó trẻ cũng như baby() vậy đó, đi đâu cũng được, nhanh nhẹ, chớ không phải nặng trước, gồ ghề đi tới hù người ta, không có vụ đó. Nhanh nhẹ, dễ thương. Cho nên người tu thể gian mà tu đứng đắn, mặt mày tươi, dễ thương, mắt sáng, mặt tươi, dễ thương. Thấy xác to nhưng mà gom lại có chút xíu thôi. Điểm Linh Quang, mình là một điểm Linh Quang tại trần mà không gom lại thì làm sao mình tiến hóa cõi Trời được. Cho nên phải bỏ công. Ở thể gian kiếm tiền cũng phải học, phải khổ, phải dày công mới có tiền. Tu cũng vậy, phải dày công mới tiến hóa tới cõi Tiên Giới và mới thấy được phần hồn tiến hóa ở chỗ nào mà tiếp tục tu tiến tới vô cùng.

35. Hỏi: *Còn xác là gì?*

Đáp: Xác là cơ cấu của Thượng Đế đã ấn định, không khác gì họa đồ giam hãm phần hồn, từ nghịch tới thuận để học và tu. Tất cả mọi người ở thể gian có cái xác nhưng mà cái hồn bị giam hãm, chỉ theo cái chiều hướng của ngoại cảnh, lắm lúc không giải quyết được.

Chúng ta chỉ có tu, khai triển nội tâm, nội thức của chúng ta mới có cơ hội giải quyết. Người đời họ chỉ hướng ngoài thôi. Rồi bí không biết làm sao, làm cái hình ông Phật để nhắc người ta, cứ vậy thôi. Thì cũng lần quần, lần quần trong vòng lần quần tô đẹp ông Phật mà không biết xây dựng cho mình trở nên tánh Phật. Hướng về thanh nhẹ, tu tiến để giải thoát.

36. Hỏi: *Làm sao biết được mình xuất hồn?*

Đáp: Khi mình tu thanh nhẹ, giải được hết rồi thì nhắm mắt tự nhiên mình ở nơi khác, không phải ở nơi trong thể xác này và mình có thể liên lạc bất cứ ở chỗ nào mình gặp được và nhớ rất rõ hình ảnh mình đã gặp và học hỏi được nơi chỗ thanh nhẹ và chúng ta mới đem cái sự thanh nhẹ đó bố thí chơn ngôn cho thể gian cùng tu, cùng học.

Đặc San Vô Vi

Cho nên mọi người đều liên hệ với Trời, Thiên Liêng. Mỗi người sanh ra đều có thiên tính, chớ không phải thú tính đâu. Mọi người sanh ra thiên tính nhưng mà không biết tu thì không thấy thiên tính, không biết tu thì tôi thường thường làm bốn câu thơ :

*Thiên địa hữu tình nhơn loại hóa
Mặt người thú tánh nhận không ra
Long lanh trước mắt cho là đẹp
Hóa dục quần sanh lãnh khổ mà.*

Cha đã khổ đẻ con ra rồi ép nó lấy vợ, bắt nó lấy chồng, nó khổ, khổ, khổ, khổ, khổ, khổ, khổ mãi, khổ tới bây giờ. Chúng ta một số người cũng đang khổ chứ không có sướng đâu. Quần sanh là khổ, không có ai sướng hết. Sanh, lão, bệnh, tử, khổ rất rõ ràng.

37. Hỏi: *Thưa Thầy có thể kiểm chứng được là mình xuất hồn không?*

Đáp: Kiểm chứng được chứ. Nếu mà mình tu đúng đắn, mình xuất hồn như đêm nay tôi thiên tại sao tôi đi gặp những người đó? Từ hồi nào giờ tôi không có gặp mà bây giờ tôi gặp. Mà họ nói những cái điều hay lẽ phải tôi cần phải về tu sửa. Vì vậy cho nên đêm đêm cứ lo tu thiên để được gặp và học thêm, càng thiên, càng minh mẫn, càng sáng suốt chứ không có tin bậy. Họ nói ông Phật, ông Thượng Đế mình không có tin đâu. Tôi gặp tôi nói chuyện mới nói chuyện. Cho nên những vị mà giáng lâm xuống thế gian xưng Thượng Đế, xưng này, xưng nọ tới với tôi thì tôi nói thật tôi chỉ có bao nhiêu đây hà; mà có nói cái chuyện kia tôi không cần biết, vì tôi chưa đạt tới cái đó. Mà nó nói hay lắm, nói siêu, nói nhưng mà bản thân nó chưa có kết quả tốt. Tôi tu, bản thân tôi thấy có kết quả, tôi có dũng mãnh hơn, tôi làm một con đường đó, tôi làm một con người xứng đáng, con người giữa Càn Khôn Vũ Trụ. Chớ con người tôi phải có thực chất và khai triển tâm linh cho chính tôi, chứ không phải nịnh bợ mà được cái gì.

Người thế gian nghe Thượng Đế là sợ lắm, phải nịnh bợ nhờ, phải ôm gốc bự để tiến hóa. Không phải vậy, phải tu sửa. Thượng đế thiết đứng trước mặt chính chúng ta mà chúng ta không tu sửa, rốt cuộc cũng không đi vào đâu.

38. Hỏi: *Xuất vía là gì?*

Đáp: Con người có vía, có hồn. Mà tu nó thanh nhẹ rồi thì cái vía nó mới rời khỏi thế gian, nó tập tành, nay chút, mai chút, vừa nhắm mắt thấy xuất ra đi đâu? Đi đây, đi đó, đi trong cơ thể mình mà thôi nhưng mà tưởng đi ra bên ngoài. Rồi từ đó mới khám phá đây là một Tiểu Thiên Địa có Kim, Mộc, Thủy, Hỏa, Thổ, có ngũ sắc, ngũ quan, huyền sắc, huyền quang, màu sắc lộng lẫy, có núi non trên khối óc của chúng ta, trên bộ đầu chúng ta đầy đủ núi. Núi non tươi đẹp, dưới bụng của chúng ta có tứ hải quy gia, ngay lỗ rún là quy gia, có nguồn sông vui đẹp ở trong ta. Cho nên những vị Phật tu thanh tịnh rồi biết bao nhiêu chuyện phải giải quyết. Cho nên dân thân tu, càng tu càng thấy rõ chính mình và thấy khả năng vô cùng, mình cần phải học và hành và đi tới vô quái ngại mới là đúng người tu.

39. Hỏi: *Còn hồn vía tương hội là sao?*

Đáp: Hồn vía tương hội là mới thâm thía cuộc sống. Có hồn, có vía đã xa nhau từ nhiều kiếp, bây giờ tương hội, thương yêu thấy những hình ảnh đẹp, những lời nói đẹp, hai người khấn khít thi thơ dồi dào trong minh triết. Đó kêu là hồn vía tương hội. Có gì bàn bạc được. Bây giờ vẫn minh cũng cho thấy, chúng ta có cơ hội hỏi cơ thể chấp nhận được hay là không? Cơ thể

Đặc San Vô Vi

không chấp nhận thì nó bật ngựa con người. Mà cơ thể mà chấp nhận thì nó nhui tới là nó nhận. Thì cái văn minh thời đại người ta đã tìm ra hết rồi. Điên mà thôi. Thích hợp hay là không thích hợp nó cũng trả lời được. Cái cơ thể này nó trả lời được hết. Lần lần sẽ có bằng chứng cho mọi người thấy.

40. Hỏi: *Con là một người theo đạo công giáo, nhiều khi đến nhà thờ, không đọc kinh công giáo lại niệm Phật Di Đà nhiều hơn. Vậy khi chết sẽ đi về đâu?*

Đáp: Niệm Phật là sửa mình. Còn đọc kinh mà không sửa mình thì cũng như không. Lời chúa nhắc nhở từ li, từ tí mà mình không có sửa đúng kinh thánh, cũng tới nhà thờ vô ích. Mà niệm Nam Mô A Di Đà Phật là sửa tâm, sửa trí mà vô trong cái nhà thờ chúng ta mới thấy trực thanh nó ra thế nào. Người có thực chất hành và người không hành nó thế nào. Càng niệm Phật càng thấy được gần Chúa hơn. Niệm Phật để trở về không, mới học từ bi và thực hiện từ bi.

41. Hỏi: *Xin Thầy giải thích thêm cho chúng con được rõ :*

*Nhân thân nan đắc,
Phật pháp nan văn,
Thiện duyên nan ngộ,
Phật quốc nan sanh*

Đáp: Thì người thế gian thì tất cả cái gì cũng nan hết.

Nhân thân nan đắc: Cái xác này của chúng ta có trong tự nhiên và hồn nhiên chứ không phải ta muốn là có đâu. Tôi thấy xác cô đó đẹp, tôi muốn nhập vô tôi lấy cái xác của cô đó, tôi làm tôi tốt không. Không được đâu. Nhân thân nan đắc, khó có lắm, rất khó hình thành ở thế gian này. Có cơ hội, có khối óc, có tay chân, có cơ tạng tức là phần hồn đang làm chủ cái Tiểu Thiên Địa này mà không có hành pháp để khai thác nó ra thì rất uổng cho một kiếp. Cơ hội cuối cùng là thể xác này mà thôi. Nếu mà thể xác này diệt là một cuộc đời hành trình của chúng ta bị tận diệt, rồi không có làm được cái gì cho hậu thế. Mà chỉ có tu mới lưu lại những triết lý cho hậu thế thực hành và họ tự thấy lấy chính họ. Tự tu, tự tiến đó là bổ thí chơn ngôn còn hơn là tu phước.

Phật pháp nan văn: Người đời làm sao hiểu được Phật pháp mà hỏi? Không có hỏi được Phật pháp, chỉ có tu thôi, không có hỏi. Tu nó mở ra mới thấy sự thanh tịnh. Phật pháp là thanh tịnh làm sao mà hỏi được. Siêu mà, siêu là không có lời thì chúng ta phải thâm tu, thâm tiến. Đến đó chúng ta hiểu. Chớ không phải nói Phật pháp là sao? Bây giờ hỏi làm sao? Hỏi hoài mà chúng ta không hành thì cũng như nước đổ lá môn vậy thôi. Cắt nghĩa cho mình nghe rồi về mình không hành, cũng như không. Hành rồi mình thấy rõ, chính tôi hành tôi mới thấy. Tôi đã sửa tâm, sửa tánh một phần nào, lần lần đi tới thanh nhẹ, trật tự siêu giác, chơn tâm khai mở. Lúc đó tôi thấy giá trị của Phật pháp, mới ca tụng Phật pháp như Thích Ca đã thành. Là thích ca tụng cái pháp Ngài đã hành, đạt được và truyền lại cho thế gian. Người người nghe qua cảm nhận được sự tu là cần thiết, sự dứt khoát là cần thiết. Khi dứt khoát được là chúng ta mới thấy Bi Trí Dũng, giá trị của Bi Trí Dũng mà tu tiến.

Thiện duyên nan ngộ: Chúng ta không có thanh nhẹ làm sao chúng ta gặp được, biết được giá trị của từ bi mà nói thiện. Phải biết được từ bi và học từ bi mới tạo được một cái thiện ngôn. Người cha thương con phải âu yếm, xây dựng với lời chơn thật, từ bi đối đãi với đứa con và nhớ lại Đức Phật đã nuôi dưỡng tất cả, giúp đỡ những người đau khổ đã tự thoát nhờ từ bi và

Đặc San Vô Vi

chúng ta làm một nghiêm phụ mà tâm từ bi không có thì con làm sao phát triển. Phải có tâm từ bi dẫn độ con, mới cảm động tâm thức của nó, nó mới tiến hóa mà chúng ta người tu rồi phát triển được luồng điện của chính mình là từ trường sẽ tốt. Từ trường chúng ta nhìn con là thanh tịnh làm việc rồi. Sự thanh tịnh của mình có thể ban chiếu cho đứa con nó cảm động và nó noi gương nghiêm phụ của nó mà nó thực hành đi tới tốt. Cho nên người tu Vô Vi nó lợi vô cùng. Mình lập lại quân bình cho chính mình thì từ trường nó sẽ tốt. Chuyện gì cãi vã, nói chơi, nói giỡn cũng mở được hết. Vì chúng ta thanh tịnh thì luồng điện của Chư Phật thanh tịnh ban chiếu cho chúng ta, tâm thức của chúng ta xán lạn() dễ tha thứ và thương yêu trong lúc bàn bạc xây dựng, mọi người đều mến cảm.

Cho nên những bạn đạo Vô Vi, tại sao tôi tu mà bây giờ tôi nói chuyện một chập cái bà đó bà khóc, cái ông kia ông khóc. Bởi vì tôi đã tránh được cái khóc và tôi lập lại được quân bình thì từ trường tôi tốt, chiếu cho đôi phương, đôi phương mới cảm nhận cái chấn động của nội thức của người, người có mà người phung phí, người hướng ngoại, người không chịu tu sửa thành ra người cảm động, khi nghe tới đó, trúng cái nút đó là phải thức giác, cảm động mà rơi lụy. Cái đó sung sướng chứ không phải khổ rơi lụy đâu.

Phật Quốc nan sanh: Ở thế gian muốn tạo cái cảnh Thiên Đàng đâu có được. Phật Quốc là cảnh vô cùng. Cho nên ở thế gian tạo, tạo được ánh đèn để chiếu người ta vậy thôi. Nhưng mà tạo cái cảnh Thiên Đàng ở thế gian đâu tạo được. Tạo được Thiên Đàng là Phật Quốc rồi, không có tranh tụng lẫn nhau, chỉ có xây dựng và giúp đỡ lẫn nhau mà thôi. Nơi đó là ánh sáng vô cùng tận. Niết bàn khai mở tâm thức.

42. Hỏi: *Người mất đi được an táng bằng cách chôn dưới lòng đất hoặc thiêu; con cháu bị ảnh hưởng chi phối như thế nào với nơi chôn cất?*

Đáp: Chúng ta thấy cái xác của chúng ta đây biết bao nhiêu nghiệp lực từ tiền kiếp nó truyền tới ngày hôm nay mà chúng ta phát triển không được về tâm linh, phần hồn cũng không thấy rõ ràng là nghiệp lực bao vây mà thôi. Cho nên chết rồi nên đốt thiêu nó cho nó giải tất cả các nghiệp, không có lưu luyến. Cho nên ở đời, người Việt Nam, người Trung Hoa cũng vậy chết thích chôn. Có nhiều người chôn đúng tuổi, con cái đúng tuổi, 40 tuổi là nó phải khùng, vì cái sự sanh khắc của gia cang nó cũng còn, nó lưu luyến và nó chiếu. Nếu thanh không nói gì mà trước chỉ có phá hoại thôi, gia cang bất ổn. Nhiều người điên mà không biết tại sao điên; khùng mà không biết tại sao khùng, giải quyết không được. Nhiều yếu tố lắm, không phải đơn giản đâu.

Cho nên chỉ có tu, trong gia đình anh em có bị như vậy mình tu, ráng cố gắng tu, thật tâm tu, hướng về một vị Phật A Di Đà mà tu tiến, thì cái luồng điện chúng ta càng ngày, càng mạnh, từ trường càng tốt có thể ảnh hưởng cho con em tự phần hồn thức giác tu với chúng ta nó mới giải quyết được cái trận đồ khùng điên của chính nó.

43. Hỏi: *Cha mẹ làm sao mới giúp con cái được an lành? Có phải chiều con theo như Âu Mỹ hay không? Tại sao có câu : Con là nghiệp, vợ là oan gia?*

Đáp: Con là nghiệp, cho nên người mẹ mà mới đẻ một đứa con là dành cho con đủ chuyện hết. Nó chưa có lớn là dám mở cái ‘account’ để dành tiền cho nó rồi. Cái tình thương âu yếm của mẹ con không bao giờ kể hết được.

Đặc San Vô Vi

Cả quả địa cầu này đều như vậy. Tình mẹ là lúc nào cũng âu yếm. Con mình có sai lầm cách mấy cũng là giàu lòng tha thứ và giúp đỡ nó. Cho nên người mẹ chịu tu là tạo cái dù cho con hưởng. Mẹ mà trụ được điện là độ cho con tiến hóa, giúp đỡ cho con tiến hóa. Cái từ trường tốt là cái vốn của Trời Đất cho mình có. Bây giờ mình có cái pháp để xây dựng từ trường tốt thì gia cang yên ổn thuận hòa, tốt đẹp.

44. Hỏi: Ở Việt Nam, một số người thường nói pháp thiên Vô Vi mê tín dị đoan vì nhân mạnh đến khả năng con người có thể tu xuất hồn được. Xin Thầy minh giải?

Đáp: Vì tập quán ở Việt Nam. Chính tôi là người Việt Nam từ nhỏ đến lớn bịnh cũng không có uống thuốc tây, uống tàn nhang, ông Thánh, ông Thần độ thôi. Đó là mê tín dị đoan rồi. Vì đó tôi mới khám phá được, sau khi tôi hành pháp tôi khám phá được điện năng cơ tạng của tôi liên hệ với cả Càn Khôn Vũ Trụ thì tôi thấy tôi từ không giới đến đây rồi tôi phải trở về không. Không có chạy chối chỗ nào được hết. Cho nên tôi dày công hành triển một đường một, từ không đến phải trở về không mới là đặc pháp.

Cho nên ở Việt Nam người ta nói tôi mê tín dị đoan. Vô Vi là mê tín dị đoan vì họ chưa có khả năng thấy chính họ nhưng mà họ chỉ tọc mạch thấy chuyện người khác và đồ ra cho người ta mê tín dị đoan. Làm cho dân trí không mở, xứ sở không lành mạnh, không phát triển chỉ phá hoại lẫn nhau và không chịu xây dựng chung tiến, hòa hợp với Càn Khôn Vũ Trụ làm sao chúng ta giàu mạnh được.

Xung anh hùng mà không biết hồn là yếu vô cùng. Hồn chúng ta mới là chánh nghĩa. Hồn chúng ta mới bất diệt. Dám hy sinh cứu mình và giúp mọi người thì nước giàu dân mạnh.

45. Hỏi: Ngoài cách xem băng chỉ dẫn của Thầy có thể nhờ bạn đạo kiểm soát hộ mình không? Nếu vậy thì làm sao biết bạn đạo đã thờ và thiên đúng cách?

Đáp: Tôi đã dẫn thân quay video hít thở rõ ràng. Đó là bạn thân của các bạn nếu bạn thiên, bạn cứ bật ra coi ngày hai lần thét rồi nó quen. Bạn làm được, chớ không cần kiểm ai. Mỗi người bày một chuyện rồi bày lung tung nó hư.

46. Hỏi: Tại sao ngòi thiên lại phải quay mặt về hướng Nam?

Đáp: Phải quay mặt về hướng Nam vì hướng Nam hóa sanh hỏa. Mình tập trung lửa ở trung tim chân mày, thì kêu bằng Hòa-Hỏa Tương-Giao. Lửa dẫn lửa, phát sáng lạ hơn, còn hỏa kiểm thủy làm sao dẫn được?

Chúng ta lấy tay đánh vô trung tim chân mày một cái nó xẹt toả hỏa tam tinh, rồi cái luồng điện âm dương nằm từ bên trái qua bên mặt hợp nhất để xuất phát đi lên, nó hòa hợp với hướng Nam. Hướng Nam là chỉ Thiên đàng chỉ có lửa, chớ không có cửa chặn đường, mà luồng điện của chúng ta hòa hợp với luồng điện ở Bên Trên thì chỉ có rút đi lên thôi không có đi xuống nữa.

47. Hỏi: Tại sao ngòi thiên thì lưng phải luôn luôn thẳng?

Đáp: Phải thẳng lưng, vì nếu chúng ta khòm thì đau ngực. Vả lại, lưng thẳng mới mở đi lên được, khai thông mạch Đốc dễ rãi hơn. Còn chúng ta ngòi cong lưng không được, vì khí huyết sẽ uất, cho nên phải thẳng lưng luôn luôn.

48. Hỏi: *Tại sao hành giả phải chấp hai tay để niệm?*

Đáp: Vì chúng ta có âm, có dương. Cơ thể chúng ta âm dương là có điện. Hai luồng điện hợp nhất nó mới là xuất phát đi lên. Thì cái ý nguyện của chúng ta mới chuyển đạt tới được.

49. Hỏi: *Tại sao hành giả phải răng kê răng co lưỡi?*

Đáp: Khi chúng ta co lưỡi răng kê răng là chúng ta đang thực thi, co lưỡi răng kê răng nó mới tập trung tinh khí thần cũng như cái ấn của Quán Âm đã có từ lâu như thế này : hai tay chúng ta chấp lại, làm vậy là ấn của Quán Âm đây. Tinh khí thần trụ, co lưỡi răng kê răng thì nó mới trụ và thăng hoa đi lên được.

50. Hỏi: *Tại sao phải niệm Nam Mô A Di Đà Phật 3 lần?*

Đáp: Niệm Nam Mô A Di Đà Phật là giải tỏa tất cả những sự trọc ô trong nội tâm và hướng tâm thăng đi lên.

51. Hỏi: *Tại sao phải niệm Nam Mô Tây Phương Cực Lạc Thế Giới Quán Thế Âm Bồ Tát?*

Đáp: Vì Nam Mô Tây Phương Cực Lạc Thế Giới là nơi thanh tịnh cuối cùng để phát triển của phần hồn. Vì chúng ta phải hướng nơi tâm về đó thì con đường đi chúng ta mới thật sự thanh nhẹ.

52. Hỏi: *Tại sao phải niệm Nam Mô Long Hoa Giáo Chủ Di Lạc?*

Đáp: Long Hoa Giáo Chủ khi mà tâm chúng ta tưởng tới Quán Thế Âm Bồ Tát thì xán lạn trong nội tâm thì hoa tình thương sẽ ướm nở, Long Hoa Giáo Chủ là phải trụ, thanh khí đã chuyển hóa xuống chứng minh cho chúng ta trong lúc ngồi thiền.

53. Hỏi: *Tại sao những người mới tu ban đầu phải niệm Nam Mô A Di Đà Phật ở 6 luân xa?*

Đáp: Những người mới tu ban đầu phải niệm Nam Mô A Di Đà Phật ở 6 luân xa vì chúng ta đang sống trong tập quán thờ cúng và không biết giá trị khai mở trung tim chân mày và khai mở khối óc, khai mở cơ tạng thành ra đâm ra mê tín. **Phương pháp này là tự khai mở lục thông thì không còn sự mê tín nữa.** Sau đó là tùy theo cái luồng điện phát triển ngay trung tim chân mày và phát triển lên chỗ trán và trên má, bộ đầu. Lúc đó là luồng điện càng ngày càng khai mở thì tự nhiên nó trụ tới đó. Lúc nào chúng ta cũng chú ý ngay trung tim chân mày xuất phát ra trước hết.

54. Hỏi: *Có người không cần niệm Lục Tự Di Đà mà chỉ hành thiền, Soi Hồn, Pháp Luân Thường Chuyển, Thiền Định có mở 6 luân xa hay không?*

Đáp: Cái đó cũng như là thể thao nó khác. Còn cái này cái ý niệm về phần hồn nó phải có một cái chỗ thanh nhẹ và mục đích tiến tới vô cùng tận nó khác. Còn cái kia tập thể thao nó khác.

55. Hỏi: *Thế nào là niệm?*

Đáp: Niệm là ý niệm. Cái ý mình tưởng, niệm trong sự thanh nhẹ chứ không phải ý niệm là la lô cho người ta nghe. Cái đó là khẩu khai thần khí tán, không bao giờ phát triển trong tâm thức của mình được. Dùng ý niệm mới phát triển được tâm thức.

56. Hỏi: *Thế nào là thường niệm?*

Đáp: Thường niệm là mình niệm quen rồi. Co lười rãng kê rãng quen rồi, mình cảm thấy khỏe, nhẹ. Cái đó là cũng cái tập quán tốt để khai mở tâm thức và hướng về không để giải tỏa tất cả những phiền não sai quấy của nội tâm.

57. Hỏi: *Thế nào là vô biệt niệm?*

Đáp: Vô biệt niệm là mình niệm quen rồi là vô biệt niệm. Lúc đó là chúng ta không còn niệm nữa, chỉ có nhớ thôi. **Nhớ tới Nam Mô A Di Đà Phật thì đầu tỏa sáng.** Nam ở chỗ nào, chỗ đó tỏa sáng. Mô ở chỗ nào, chỗ đó tỏa sáng.

Tất cả nguyên lý đều nằm trong Nam Mô A Di Đà Phật. Khi chúng ta nhìn, chúng ta thấy quân bình hay là không quân bình chúng ta hiểu được. Nếu chúng ta đạt được quân bình thì nhìn đối phương chúng ta rất dễ truyền cảm và hiểu được đối phương rất nhiều chuyện.

58. Hỏi: *Có người niệm Nam Mô A Di Đà Phật khi thì cảm thấy thanh thản, khi thì cảm thấy dao động, mặc dù có rãng kê rãng co lười và tập trung ý chí ở Hà Đào Thành nhưng vẫn không hết. Đó là do sự biến chuyển điện quang ở trong mình hay là do trước điện tung lên?*

Đáp: Do luồng điện trung ương chưa liên hệ với luồng điện cái của vũ trụ thành ra khi nặng, khi nhẹ. Nếu mà chúng ta dày công thường niệm như vậy thì nó sẽ liên hệ với luồng điện cái của vũ trụ thì lúc nào chúng ta tưởng nó cũng thanh nhẹ hết. Cho nên kêu bằng tịnh. Tới đó là tịnh rồi, xuất phát đó là tịnh, thanh tịnh.

59. Hỏi: *Tại sao khi hành thiền, lúc nào mình cũng phải ngó giữa hai chân mày và ý tập trung ở đỉnh đầu?*

Đáp: Bởi vì chúng ta tu là muốn trở lại ngay thẳng và muốn khám phá tất cả. Chớ còn tu mà đi theo bên tay mặt và theo bên tay trái là giới hạn mức tiến. Chúng ta lấy trung dung, phải ngó ngay để đi tới, và sẽ dẫn tiến tay mặt cũng như tay trái. Bên trong Tiểu Thiên Địa chúng ta, có tả có hữu, có thanh có trược. Nếu chúng ta là chủ nhân ông, ông vua của một Tiểu Thiên Địa mà không công bằng làm sao dẫn tiến được vạn linh? Chúng ta phải đi trung dung, không nghiêng tay mặt, không nghiêng tay trái.

60. Hỏi: *Tại sao khi thiền xong phải xoa mặt, xoa tai và xoa bóp mình và tay chân?*

Đáp: Bởi vì khi thiền, chúng ta ngồi xếp bằng làm Pháp Luân Thường Chuyển thì điện chạy đều trong cơ thể, mà trong đó liên hệ với hai cái tay, hai cái chân. Điện đang chạy rất mạnh, chúng ta giờ lên có thể động những người khuất lấp đi ngang. Chúng ta phải quy nguyên, trở về bộ đầu, trụ đánh lên trên này thì mới chuyển xuống thể xác, rồi chúng ta vuốt mặt để quy lại cái luồng điện vô cơ thể. Thanh điện quy lại, và sửa tướng diện của con người trở nên thơn hơn. Rồi mới bóp tay, bóp chân cho điều hòa, cũng như các môn thể thao làm cho thân kinh được xoa dịu trở lại, vậy thôi ! Đó không phải là điều quan trọng của tu. Quan trọng của Tu là Ý Chí và Tâm Thức!

61. Hỏi: *Trong thời gian từ 3 giờ chiều đến 9 giờ tối, có thể làm phép Soi Hồn hoặc Pháp Luân Chiếu Minh hoặc ngồi trụ trên đỉnh đầu niệm lục tự hay không?*

Đáp: Được.

62. Hỏi: Có người tu lâu, hiện nay vẫn thường xuyên thiền vào giờ Dậu (6 giờ đến 8 giờ tối). như vậy có đúng không?

Đáp: Đúng, người có duyên, bất cứ đi đứng ngồi nằm cũng đều là thiền. Còn người mới thiền phải lựa cái giờ Tí (11 giờ đêm đến 1 giờ sáng) thông khai, luồng điện của Trời Đất thông khai mình mượn cái trốn đó mới mở được, làm Pháp Luân Thường Chuyển nó mới khai mở được.

63. Hỏi: Có phải nhất thiết theo thứ tự là phải Soi Hồn trước rồi sau đó mới làm Pháp Luân Thường Chuyển, sau cùng mới vô Thiên Định. Trật tự đó không bao giờ thay đổi cả, có phải vậy không?

Đáp: Đúng như vậy. Trước hết phải vô niệm là chúng ta phải có một cái đường hướng đi bằng cách nào trước hết. Cũng như chúng ta đi trên chiếc thuyền mà chiếc thuyền không có hướng là không có bao giờ đi tới đất liền được. Phải có hướng trước. Rồi mới Soi Hồn là chấn chỉnh bộ óc chúng ta đâu đó nó đang hoang. Thượng bất chánh là hạ tắc loạn. Thượng ở bên óc của chúng ta suy nghĩ đang hoang thì cơ tạng chúng ta mới yên ổn. Soi Hồn để khai tâm mở trí và sửa tánh. Lúc nào cũng nghiêm nghị thực hành đúng đắn.

64. Hỏi: Làm thế nào để được điện rút bộ đầu?

Đáp: Chỉ có Soi Hồn, Pháp Luân Thường Chuyển. Pháp Luân Thường Chuyển nói sao phải làm đúng như vậy thì nó mới thông cái đốc mạch thì điện nó mới rút bộ đầu. Khi mà nhâm đốc mạch tương thông rồi là ý dục không có nữa thì nó mới bừng sáng ngay chơn tâm chân mày, lần lần nó tiến lên ngay tới trung tâm cái trán, bừng sáng ra cái tuệ giác minh mẫn.

65. Hỏi: Tại sao có người tự nhận là trình độ cao, sắp mở bộ đầu mà vẫn còn thắc mắc nhiều chuyện, nhiều câu hỏi và đi đâu cũng sợ trước điện của người khác, chỉ ở nhà tu thiền?

Đáp: Cái đó là thần kinh có phần yếu. Nếu thần kinh mạnh dũng mãnh thực hiện Bi Trí Dũng là không có sợ cái gì hết. Nếu chúng ta cao tại sao chúng ta không dám độ người khác, lại sợ người khác, sợ trước điện? Ta độ trước điện cho trước điện đi đi. Nếu ta sáng ta cứ chiếu đi, chiếu thẳng vô bóng tối, bóng tối phải tan, có gì đâu.

Cho nên một câu nói ra thì mình chứng minh người đó chưa có tiến tới dũng mãnh. Chưa hiệp khí cùng Trời Đất hay sợ này, sợ kia, sợ nọ. Cái đó là chưa hiệp khí cùng Trời Đất, tự gạt và sẽ bị gạt thì có.

66. Hỏi: Có cần ngủ ngồi hay không?

Đáp: Ngủ ngồi là tùy theo cái bộ đầu rút thanh nhẹ. Khi mà ta ngủ ngồi thì nhắm mắt chút thấy khỏe thì nên ngủ ngồi, còn ngủ ngồi mà mệt, không có nên ngủ ngồi. Cái luồng điện đốc mạch nó chưa có thông.

67. Hỏi: Làm thế nào để biết mình đang hướng thượng hay hướng hạ? Thí dụ: Nhận hướng thượng hay nhận hướng hạ?

Đáp: Nhận hướng thượng là chúng ta làm Pháp Luân Thường Chuyển là đã hướng thượng rồi, chúng ta niệm Phật cũng hướng thượng rồi, mà giải cái trược là không có hướng hạ nữa.

Đặc San Vô Vi

Hướng hạ là chúng ta không biết niệm Phật, không cần niệm Phật, không cần làm Pháp Luân Thường Chuyển thì tự nhiên cái dục nó sẽ bành trướng kêu bằng hướng hạ. Dục là hủy hoại tâm thân, hướng hạ là hủy hoại tâm thân.

Hướng thượng là xây dựng cho phần hồn tiến hóa ở tương lai, hiểu cái điều lành. Chúng ta ôm giữ điều lành thay vì điều ác mộng mà không tiến tới đâu.

68. Hỏi: *Cái gì gọi là tinh, khí, thần?*

Đáp: Tinh, khí, thần là chúng ta ăn tất cả những cái gì nó tề tựu cái nguyên khí của Trời Đất, chất nhờn đó từ nguyên khí của Trời Đất. Trong cơ tạng chúng ta thì có tinh mới có khí, nó cô đọng lại nó mới chuyển hóa cái cái khí. Có khí mới có thần. Như bây giờ chúng ta nói chuyện được chúng ta mới vui, còn nói chuyện không được là trong tinh khí không có trụ, thì âm thanh không có xuất phát thì làm sao có thần nhãn mà làm việc. Có tinh khí, bộ gan, bộ mật mới giúp được ba luồng điện tim, gan, thận đầy đủ con người nó mới nhẹ nhàng, thoải mái.

Tim, gan, thận ba luồng điện đó không có giao hợp được là loạn thuyết, thích hơn thua.

69. Hỏi: *Xin cắt nghĩa Soi Hồn là gì?*

Đáp: Trên thế gian này chưa có tôn giáo nào thực hành pháp Soi Hồn, pháp này giúp cho bạn khai mở trung tâm điểm của bộ đầu gọi là Thiên Môn hay Hà Đào Thành và chấn động lực của luồng điện sẽ phát triển mãi mãi đến vô cùng tận. Khi chúng ta đưa hai tay ngang vai, tất cả các thần kinh của ngũ tạng, tim, can, tì, phế, thận, đều hoạt động và toát mồ hôi. Lúc đầu hai ngón tay cái bịt kín lỗ tai thì người mới tu, trán còn nóng, cảm thấy lỗ tai nghe ồ ồ. Tu lâu bạn sẽ không còn nghe ồ ồ nữa, lúc đó bạn cảm thấy tinh thần sáng suốt. Người mới tu làm pháp Soi Hồn để khôi phục thần lực đã bị mất đi trong ngày, vì làm việc, vì sinh hoạt chúng ta phải dùng tất cả khả năng sẵn có của chính mình, dùng điện để đổi lấy đồng tiền chén cơm, thì không thể nào không bị suy yếu thần kinh. Khi ta làm việc trở về, ta làm Soi Hồn là ta khôi phục lại chấn động lực của khối óc. Khi bạn dùng hai ngón tay cái bịt kín hai lỗ tai là bạn đang hội tụ luồng điện về bộ đầu và tập trung nó vào giữa hai chân mày. Ngón trỏ và ngón giữa của bạn chận lên màng tang nơi chân tóc và ở giữa xương khớp mắt thì luồng điện cũng chuyển chạy về trung tâm chân mày. Khi bạn đã có khả năng tập trung được luồng điện đó rồi thì ánh sáng sẽ phóng ra từ nơi Ấn Đường, trung tâm giữa chân mày, tiến thẳng một đường lên trung tâm của Càn Khôn Vũ Trụ. Lúc đó chúng ta càng ngày càng cảm thấy thông thả nhẹ nhàng hơn. Người mới tu nên làm pháp này ít nhất 6 tháng để chấn chỉnh bộ óc. Sự động loạn đã thu hút trần trược quá nhiều, cho nên chúng ta phải chấn chỉnh khối óc trước tiên. Người mới tu không cần thiết giờ giấc. Giờ rảnh có thể làm pháp Soi Hồn để cho giảm bớt sự động loạn không cần thiết của cuộc đời đau khổ hiện tại.

70. Hỏi: *Trong lúc Soi Hồn, tâm trí mình phải như thế nào?*

Đáp: Mình cứ co lười và tập trung, ngó thẳng ở trung tâm chân mày. Cái ý mình ngó thẳng ngay trung tâm chân mày, và trên đỉnh đầu, mình tập trung niệm Nam Mô A Di Đà Phật để cho tất cả những luồng điện của thần kinh quy tụ làm một.

Tâm ý lúc Soi Hồn mà nếu mà nó vọng động, hướng chuyện ngoài nhiều quá, chúng ta phải dùng ý niệm Nam Mô A Di Đà Phật. Ý niệm chứ không phải miệng môi, dùng ý niệm để cái điện nó chạy đều một vòng hòa hợp với Càn Khôn Vũ Trụ nó mới mở được.

71. Hỏi: Trong lúc Soi Hồn có nhiều tư tưởng tạp nhạp thì phải làm sao?

Đáp: Tư tưởng tạp vào thì chúng ta chỉ niệm Phật thôi. Dùng ý niệm Nam Mô A Di Đà Phật là giải nó ra. Bởi vì Nam Mô A Di Đà Phật đã quy không, đã trở về không, tức không là cái gì? Không là ánh sáng. Bây giờ ánh sáng đang chiếu cho chúng ta. Không ai bắt được, thì ánh sáng đến thì bóng tối nó phải dang ra.

72. Hỏi: Soi Hồn cần thiết như thế nào?

Đáp: Cái Soi Hồn là người mới tu nó phải cần thiết, rất cần thiết Soi Hồn để cho nó trụ. Soi Hồn là sửa tâm, sửa tánh của chính mình. Khi nó trụ rồi tâm tánh mình đâu đó cũng đang hoang, chánh đại quang minh. Nếu mà Soi Hồn không có trụ là tâm tánh bất thường.

73. Hỏi: Tại sao phải Soi Hồn?

Đáp: Soi Hồn là chấn chỉnh khối óc của chúng ta lại. Hai luồng điện, hai sợi thần kinh ở đây nó thông suốt vô trung ương phát sáng.

Soi Hồn là làm cho ổn định thần kinh khối óc của chúng ta. Khi chúng ta sơ sanh giáng xuống thế gian là chúng ta ngây thơ, quy nguyên thanh thân, nhẹ nhàng. Bây giờ chúng ta sống với cảnh đời lôi cuốn, làm nhiều động thần kinh chúng ta càng ngày càng suy yếu thì cái chấn động lực chúng ta mới yếu kém. Phải gom lại để cái chấn động lực mạnh lên. Lúc đó hào quang chúng ta sáng suốt và ổn định hơn. Càng ngày, càng quên tất cả thế sự, trở về chơn tánh trong lúc sơ sanh, thì con người tươi tắn.

Soi Hồn chú ý trung tim chân mày là đường khai mở. Sửa tâm sửa tánh lâu ngày sẽ thành một tập quán tốt, khai triển con mắt thứ ba, nhắm mắt thấy rộng và nhẹ nhàng, thì mới thật sự là buông bỏ.

74. Hỏi: Khi Soi Hồn hai ngón tay bịt hai lỗ tai để làm gì?

Đáp: Vì lỗ tai của ta hằng ngày tiếp xúc những chấn động bên ngoài cho nên đem lại công phu chúng ta bịt hai lỗ tai lại, là vừa thôi chứ không phải là ép mạnh. Nhiều người ép cho mạnh, động thần kinh trong đó không được. Cho nên bịt vừa, hai cánh tay vừa ngang vai là đủ rồi. Nó bịt để cách biệt những chấn động của bên ngoài và nó phát triển những chấn động thanh nhẹ ở bên trong tâm thức và thăng hoa nhẹ nhàng.

75. Hỏi: Có cần bịt lỗ tai thật kín hay không?

Đáp: Không cần chặt kín. Nhiều người bị con la nhiều quá, chồng la nhiều quá muốn bịt kín cho rồi. Không phải vậy. Đâu có cần làm bịt kín. Điện mà, chỉ giờ ngay ngang vai là nó kín rồi, vừa ngang vai là nó vừa kín. Vừa đúng và nó không có động thần kinh. Nhiều người ép quá nó động thần kinh không tốt. Cái đó mấy chục ngàn sợi thần kinh, không phải ít đâu.

76. Hỏi: Để ngón tay trở chặn ở trán để làm gì?

Đáp: Những ngón tay của ta là kết hợp từ trong một cơ tạng. Tim, gan, tì, phế, thận là ngũ hành. Hai bên hợp lại luồng điện âm dương. Vừa để là điện nó chạy rồi và ý chúng ta tập trung ngay trung tim chân mày là điện nó tụ lần lần ngay chỗ đó. Lâu ngày nhắm mắt là vừa để tay lên là nó thấy sáng rồi.

77. Hỏi: *Tại sao ngón tay giữa lại kéo nhẹ mí mắt?*

Đáp: Bởi ngón giữa nhẹ nhẹ ở mí mắt đây. Soi Hồn thét ở đây nó có một cái thân kinh liên hệ về con mắt. Mà làm lâu ngày vậy đó con mắt sẽ sáng. Nhiều người mắt cận thị bây giờ cũng có thể bớt cái kiếng đi.

78. Hỏi: *Nguyên tắc của Soi Hồn là nhìn thẳng ngay trung tim chân mày, lắng nghe điển chạ trung tim bộ đầu, có phải vậy không?*

Đáp: Thì những người ban đầu hay lo chuyện đời, bịt vô lỗ tai hay nghe ồ ồ, cái tiếng ồ ồ đó. Chúng ta cứ theo cái tiếng ồ ồ đó nghe lần lần nó sẽ giải cái tiếng đó, nó sẽ đi khỏi, không còn ở trong lỗ tai chúng ta nữa, thì chúng ta bắt đầu tập trung được rồi.

79. Hỏi: *Khi nói đến nhắm mắt mà nhìn thẳng, như lỗ tai lại bịt mà lắng nghe, như vậy có mâu thuẫn hay không?*

Đáp: Không, khi tự nhiên nó như vậy chúng ta bịt vô những người mà mới tu bịt vô nghe nó ồ ồ, ồ ồ trong này. Cứ để ý chỗ đó thôi, từ từ, từ từ sau này chúng ta bịt tai, bịt lỗ tai vô thì nó thấy không còn sự ồ ồ nữa. Một thời gian lâu nó sẽ đi mất, lúc đó là tâm chúng ta đã bắt đầu thanh tịnh tốt rồi.

80. Hỏi: *Soi Hồn cần bao nhiêu phút mới được?*

Đáp: Ít nhất là 5 phút tới 15 phút là nhiều nhất.

81. Hỏi: *Có cần làm hơn số quy định đó hay không? Và có hại gì không nếu mình làm thêm?*

Đáp: Không cần làm hơn, cái gì quá cũng là hư; cái nào vừa là đúng.

82. Hỏi: *Làm sao biết được là mình Soi Hồn đúng 15 phút nếu mình không mở mắt nhìn đồng hồ hoạt là để đồng hồ reo báo hiệu để khỏi làm phiền bạn đạo chung thiên?*

Đáp: Nếu mình muốn, hiện tại bây giờ vẫn mình có đồng hồ reo rồi thì mình để đúng 15 phút nó reo rồi mình nghỉ. Cái đó tập cho mấy người ban đầu, tập cho nó quen. Còn nếu mà người ta làm quen rồi, người ta đâu có cần. Khi mà người ta làm cho nó bừng sáng hết tất cả là người ta đã biết bao nhiêu phút rồi, bao nhiêu giờ rồi.

83. Hỏi: *Làm sao biết được là Soi Hồn có kết quả đúng?*

Đáp: Khi mà có kết quả đúng là tâm tánh mình được thay đổi. Hòi nào giờ thích nói láo, bây giờ hết rồi. Lần lần nó sửa tâm, sửa tánh, nó không có nói bậy nữa, đâu đó nó đang hoàng, nghiêm chỉnh. Cặp mắt nó thay đổi tốt, cái nhìn nó khác.

84. Hỏi: *Xin cho biết sự hữu ích của Soi Hồn?*

Đáp: Soi Hồn là chấn chỉnh tất cả những chấn động trên khối óc, đâu đó có trật tự, nhìn khác. Bộ đầu càng ngày càng phát triển thì cơ tạng càng ngày càng phát triển theo. Bên trên đang hoàng thì bên dưới sẽ tiến hóa chung một đường lối và không vọng động nữa.

Cho nên những người Soi Hồn một thời gian. Rồi bây giờ giận ai rồi tôi muốn trả thù người đó. Ghét người đó vừa Soi Hồn nó ra cả một chương trình từ đầu chí cuối là hậu quả

Đặc San Vô Vi

mình lãnh đủ thôi, không có làm chuyện trả thù nữa. Vì nó là một cơ quan quan trọng và nó sẽ giúp đỡ cho con người khai tâm mở trí và sửa tâm, sửa tánh thay đổi tất cả bên trong, sự uất hận của bộ gan.

85. Hỏi: *Người thiếu mất mấy ngón tay làm sao Soi Hồn được?*

Đáp: Thiếu mất mấy ngón tay có thể lấy bông ngòn bịt lỗ tai lại trong giờ đó. Dùng ý, niệm Phật, nhìn thẳng trung tim bộ đầu, tập trung ba báu linh tinh khí thần rồi điện nó cũng chạy. Còn cái này là thuộc về điện tinh khí thần, cũng là điện mà thôi. Điện mà trụ ngay chơn tim chân mày nó mới sửa tâm, sửa tánh được.

86. Hỏi: *Khi Soi Hồn hai cánh tay bị mỏi thì phải làm sao?*

Đáp: Hai cánh tay bị mỏi thì có cái phương pháp xả thiền làm cho máu nó chạy đều đó, bóp bên này, bóp bên kia thì nó chạy đều rồi mình Soi Hồn lại, đâu có sao đâu.

87. Hỏi: *Khi Soi Hồn mà bị nhức đầu thì Soi Hồn có hết được hay không?*

Đáp: Những người nhức đầu kinh niên dày công Soi Hồn thì bệnh đó tự động nó sẽ đi mất. Nhiều người đã thành công rồi.

88. Hỏi: *Khi Soi Hồn ba ngón tay bị nóng thì phải làm sao?*

Đáp: Ba ngón tay mà còn nóng là cái gan trược. Chúng ta bây giờ đã tìm ra nhiều cách rồi. Phải cho cái gan ăn nhiều chất rau, chất xanh, chất xanh nhiều thì nó bớt nóng. Hay là uống nước chanh. Bữa sớm mai chúng ta uống nửa trái chanh, một chút tiêu, một chút muối thì cái phần đó nó cũng sẽ giảm được.

89. Hỏi: *Đôi lúc Soi Hồn lại bị ngộp, đó là trạng thái gì?*

Đáp: Bị ngộp đó là hiện tượng của cái tim. Khi mà Soi Hồn thấy ngộp là cái tim không có tốt, không có đàng hoàng rồi. Cái đó là nhiều người thiếu thể thao, cần phải đi bộ. Mỗi ngày ít nhất một hai tiếng đồng hồ. Soi Hồn không có bị vấn đề đó.

90. Hỏi: *Tại sao có lúc Soi Hồn dễ dàng nhưng có lúc lại gặp khó khăn?*

Đáp: Khó khăn là vì sự lo âu của chuyện đời quá nhiều, dấy động quá nhiều, cái gì mình cũng muốn mau hơn thiên hạ, cái gì mình cũng muốn tốt hơn thiên hạ thì cái bận rộn nó áp đảo, không khác gì sóng nhỏ. Vô ngòi Soi Hồn thì nó không còn ý nghĩa của Soi Hồn nữa; sự vọng động nó tràn ngập trong óc mình rồi, làm không được, làm một chút là chán.

Cho nên Soi Hồn là phải yên lặng, phải thấy rõ, phải nhìn rõ Đức Phật từ bi là trước kia Ngài là gì ?

Ngài từ trong vọng động mà giải tỏa được sự vọng động, ngày nay Ngài mới được sự thanh nhẹ. Bây giờ chúng ta phải giải tỏa những sự sai lầm của chính mình, ăn năn, sám hối thì cái việc làm chúng ta mới tốt.

91. Hỏi: *Trong ngày mà rối rảnh có nên Soi Hồn thêm hay không? Và bao nhiêu lần trong ngày?*

Đáp: Nếu làm được trong ngày 3 lần thì tốt lắm. Sớm mai, trưa, chiều cũng được.

92. Hỏi: *Soi Hồn là để gia tăng chấn động lực. Xin giải thích thêm?*

Đáp: Soi Hồn là chúng ta tập trung tinh khí thần, là tinh ba chúng ta được tập trung tiến lên hòa hợp với chấn động của Càn Khôn Vũ Trụ thì chúng ta mới hòa hợp với tinh ba của Càn Khôn Vũ Trụ. Thì lúc đó mà ánh sáng xuất ra rồi, hồn chúng ta xuất ra rồi, thêm một cái hồn sáng. Cái hồn cũng như cái thể xác này mà nó nhỏ gọn, có thể đi đứng được, tinh ba của vũ trụ.

Thế gian nhờ tinh ba của cha mẹ mới có thân xác. Chúng ta tu nhờ tinh ba điện khí của vũ trụ chúng ta mới có cái hồn đi đứng được dễ dãi.

93. Hỏi: *Gia tăng chấn động lực là gì?*

Đáp: Gia tăng chấn động lực là thay vì sự sáng suốt của chúng ta hướng ngoại. Bây giờ chúng ta Soi Hồn nó chỉ hướng nội phát triển một đường đi lên thôi. Đó kêu bằng gia tăng phù hợp với chấn động thanh tịnh đi lên, để rút đi lên chứ không phải chấn động đâm đá như thế gian.

94. Hỏi: *Tại sao Soi Hồn là để quy nguyên khối óc thân kinh?*

Đáp: Đó là phải quy nguyên tất cả gì. Trong tự nhiên và hồn nhiên chúng ta có mà bây giờ chúng ta có khối óc áp dụng về tình đời quá nhiều động loạn. Bây giờ chúng ta muốn giải tiến đi lên, quy nguyên trong sự thanh tịnh đó mới sáng suốt được, hội nhập trong sự thanh tịnh nó sáng suốt được.

95. Hỏi: *Khi Soi Hồn trạng thái ê ê nặng nặng giữa chân mày, đó là trạng thái gì? Tốt hay xấu?*

Đáp: Trạng thái đó là tốt. Hai luồng điện nó đang bắt đầu hiệp nhất, nó nặng ngay trung tim chân mày rồi, rồi nó nặng ngay trung tim giữa trán là khi mà có thể xuất được thì chỉ thấy chuyện đời, cảnh này, cảnh nọ, xứ này, xứ nọ.

Còn quy nguyên lên trung tim đỉnh đầu này là lên trên mỏ ác này là nó tiến về bồng lai tiên cảnh. Chỗ đó đẹp lắm, đẹp vô cùng. Con người, người ta dễ thương và thông minh lắm, gặp ai cũng thông minh hết, chớ không có hỗn ầu, giận hờn như ở thế gian. Không có! Chỉ thanh tịnh mà giải quyết tất cả mọi sự việc. Cái đó là bồng lai tiên cảnh. Khi mà các bạn đi đến đó, các bạn muốn có cái ly, thì một chút có cái ly theo ý muốn màu sắc của chính mình chớ không phải là phải đi tìm kiếm khổ cực.

Cho nên trình độ không mua, không bán là vậy. Tu đến đó là tận hưởng về đó. Như ngày hôm nay chúng ta làm con người, sung sướng hơn con thú nhiều không. Tuy chúng ta bây giờ vẫn minh, chúng ta thấy chậm nhưng mà chúng ta có thể đi mua, order một bộ đồ bạn tốt được. Mua được cái bàn tốt, mua một cái ghế tốt do mọi người sắp đặt nhưng mà nó có. Còn trên kia chúng ta muốn là nó phải có, điện mà. Nó sẽ chạy tới tức khắc, không có để bê trễ. Cho nên mọi người ở thế gian muốn mua cái gì, muốn có liền, thì tâm thức của chúng ta trụ rồi lên muốn cái gì nó phải có cái đó. Ở cảnh giới đó nó khác. Cho nên Thiên Đàng những người tu tiến về siêu quốc, nó còn những cái chỗ siêu quốc tốt đẹp hơn ở đây nhiều. Ở đây mới một phần, mở một phần, cái trí hợp tác mà tạo ra computer, computer mà nói chuyện khắp thế giới được mà tâm thức chúng ta thanh tịnh nhẹ nhàng chúng ta có thể liên lạc bất cứ ở đâu cũng được. Nhe

Đặc San Vô Vi

nó hòa với nhẹ, ăn khớp dễ dãi vô cùng, không có gì khó khăn hết. Cho nên người tu thành đạo không bao giờ làm khó bất cứ ai mà xây dựng cho chung thì thành tâm phục vụ thôi.

96. Hỏi: *Trạng thái ê ê, nặng nặng ở giữa chân mày có sự khác biệt gì giữa hai phái nam và nữ hay không?*

Đáp: Cũng vậy đó thôi. Nam cũng mang cái xác phối hợp âm dương, nữ cũng âm dương, không có gì khác đâu. Nhờ đó phát triển ra mới khai tâm mở trí và sửa tâm tánh được tốt.

97. Hỏi: *Soi Hôn là mạch điện, xin giải thích thêm?*

Đáp: Mạch điện rõ ràng. Hai âm dương hợp nhất nó là mạch điện đó. Bây giờ mình muốn có điện, có âm thanh nói chuyện đây, không gắn cái đó vô làm sao có điện chạy được. Gắn cái mát đó vô nó mới chạy được, hai cái mát điện. Cho nên muốn thấy điện là cái gì. Chúng ta đánh một cái ở đây nó xẹt ra tỏa hỏa tam tinh. Đây nó xẹt ra ba mươi sáu ngôi sao trước mắt, xẹt lửa, đánh một bạt tai xẹt lửa. Chúng mình thể xác của chúng ta toàn là điện. Có âm, có dương mà chúng ta sử dụng loạn, mất trật tự thành ra lo âu. Nếu chúng ta hướng thượng, tiến về sự trật tự văn minh của Càn Khôn Vũ Trụ thì chúng ta chỉ có an vui và tận hưởng mà thôi.

98. Hỏi: *Soi Hôn mà bị mê đi, trạng thái đó tốt hay xấu?*

Đáp: Tốt, cái đó nó bắt đầu hay luồng điện nó phối hợp được rồi nó mới mê. Mà trong mê có tỉnh, đương mê đó mà kêu là tỉnh liền chứ không phải mê luôn kêu không thức dậy đâu. Cái gì đi ngang nghe cũng hiểu hết, trong mê có tỉnh là vậy đó. Là người thông minh chứ không còn ngu nữa.

99. Hỏi: *Soi Hôn đỉnh đầu mát và xương sống mát lạnh, đó là trạng thái gì?*

Đáp: Mát lạnh thì không tốt, ấm mà phát sáng là tốt. Xương sống đi lên âm và phát sáng là tốt. Bộ đầu mát, nhẹ cũng sáng là tốt.

100. Hỏi: *Tại sao phải niệm Nam Mô A Di Đà Phật?*

Đáp: Mục đích niệm Nam Mô A Di Đà Phật là một liều thuốc khai đại trí, chứ không phải niệm Phật để nhờ Phật độ hay là dụng ý hại người khác. Tự thức là chánh pháp. Pháp Lý Vô Vi là tu bằng trí bằng ý. Tu bằng trí bằng ý thì phải biết niệm Phật. Niệm Phật là gom thâu cái chân động lực trụ hóa phát triển đi lên, kêu bằng trí ý phát triển đi lên, trở về không mới hòa hợp với không giới để tiến hóa được.

Các bạn nên lưu ý: Niệm, thường niệm, vô biệt niệm, tập lần lần. Chúng ta tập lần lần, niệm, thường niệm, vô biệt niệm là không niệm một cái gì hơn là nhớ nguyên lý Nam Mô A Di Đà Phật. Tất cả Càn Khôn Vũ Trụ phối hợp thu ngắn: Nam là lửa, Mô là không khí, A là nước, Di là phát triển, Đà là màu sắc, Phật là linh cảm. Cọng cỏ cũng có bao nhiêu công chuyện đó. Vạn linh đồng nhất. Chúng ta hiểu cái nguyên lý này, chúng ta càng ngày càng áp dụng nhiều hơn, thực hành nhiều hơn. Thế gian có cơ hội thức tâm, hiểu được cái nguyên lý từ cạn đến sâu, từ nặng đến nhẹ thì các bạn mới đạt được quân bình thăng tiến sẵn có của tâm linh.

Đặc San Vô Vi

101. Hỏi: *Khi niệm Phật có một nhịp rung động liên tục từ trước trán lên bộ đầu, sự rung động hòa nhịp vào nhịp đập của mạch máu tim, sự rung động càng lúc càng mạnh. Điều trên có đúng hay là hại?*

Đáp: Cái đó đúng. Nên trụ ngay trung tim bộ đầu và nhớ Nam Mô A Di Đà Phật nó còn thanh nhẹ hơn.

102. Hỏi: *Nên tập Pháp Luân Chiếu Minh vào lúc nào, và công dụng của Pháp Luân Chiếu Minh?*

Đáp: Sau khi ăn cơm hai tiếng đồng hồ là làm được. Công dụng của Pháp Luân Chiếu Minh là điều hòa cơ tạng và giúp cho tứ chi ấm áp.

Pháp Luân Chiếu Minh sẽ sửa trị cơ tạng trở lại thanh nhẹ thì con người mới được vui. Pháp này giúp cho bộ ruột sa thải nhiều độc tố nên cơ thể khỏe và có giấc ngủ ngon, sáng đi làm nhẹ nhàng. Pháp này còn giúp gia tăng sự kiên nhẫn trong lúc làm việc, hay nhận xét việc gì thì cũng rất bình tâm vì cái hỏa can (*gan*) được giải, bộ ruột được thông, cái óc được nhẹ.

103. Hỏi: *Tại sao khi thở Pháp Luân Chiếu Minh thì phải chú ý đến cái rún?*

Đáp: Tại sao bạn phải nghĩ đến cái rún? Nghĩ đến rún là chú ý tới trái thận, vì thận với rún liên hệ trực tiếp với nhau. Khi ta hít đầy như thế này, cái hơi nó ép phía đằng sau, khi ta thở ra thì cái hơi nó ép ra sau. Hai hơi hít ra và thở vô là một hơi thở liên tục. Nó nhập lại chúng ta phải liên tiếp thở cái thứ hai để thành lực lượng mạnh, ép cái trực khí của trái thận và trực khí của ngũ tạng và sẽ đẩy nó ra theo đường đại tiện, tiểu tiện, hay các lỗ chân lông.

Lúc thở Pháp Luân Chiếu Minh, trong khi bạn chú ý tới cái rún là bạn tập trung vào thể vía của các bạn. Sự liên kết sẽ giúp cho phần hồn và thể vía của bạn có cơ hội tương hội với nhau, một khi mà trật tự của thể xác bạn đã lập lại được sự quân bình. Đối với người mới tu, đối với thanh niên tập thể thao là những người hay hít vô ngực, kêu hít vô bụng thì thấy khó khăn. Nhưng tập tùy theo khả năng của mình. Sau này cố ý phải hít cho kỳ được thì hít vô là phải đầy rún.

104. Hỏi: *Xin Đức Thầy kể lại lúc đầu hành trình của Đức Thầy gặp khó khăn khi làm Pháp luân Thường Chuyển và nguyên nhân nào phát sinh ra thở Chiếu Minh?*

Đáp: Lúc ban đầu tôi làm Pháp luân Thường Chuyển, tôi làm cũng không được. Vô ngồi thiền, tôi thiền cũng không được. Tôi tính tôi cũng bỏ cái pháp này, không làm được. Ngồi 5 phút, ngồi cũng không yên, làm Pháp Luân Thường Chuyển hít cũng không vô. Bởi vì mình là học võ, tập thể thao đâu có hít vô bụng được. Nhưng mà từ lúc đó tôi nằm tôi nói : Nếu có Quán Âm thì giúp tôi, tôi muốn tu lắm, tôi muốn hành cái pháp này. Thì tôi vừa nằm ở đường hẻm, Việt Nam nằm ghé bố thì tự nhiên cái bụng tôi cứ hít vô, thở ra, hít vô, thở ra mà tôi muốn ngưng, ngưng không được. Tôi thấy sao lạ vậy; cứ hít vô, thở ra, hít vô, thở ra 1 tới 12, rồi 1 tới 11, rồi 1 tới 10, 1 tới 9, 1 tới 8, 1 tới 7, 1 tới 6, 5, 3, 2, 1 rồi ngưng. Tôi muốn hít, hít lại không được. Rồi một hồi, rồi tôi mới tự động làm, cũng bao nhiêu công chuyện đó, làm tôi thấy khỏe quá, làm hai, ba lần một đêm vậy đó. Rồi cái tôi thấy khỏe. Sáng tôi đi xuống thăm ông Tư. Ông Tư nhìn ông nói : “Hít được rồi”. Ông nhìn mặt ông nói : “Hít được rồi.”

Thì mình cũng nói : Ông này thiệt là tinh, mình chưa có nói mà ông nói hít được rồi. Mà tôi cũng không có khen ông hay, vì tôi sợ ông gạt thôi. Tôi nghĩ thôi, mình ngồi đó dạ dạ, ngồi

Đặc San Vô Vi

vậy thôi. Nhiều cái ông nói trúng mình mà tôi không bao giờ khen, khen sợ ông làm bậy thành ra tôi sợ lắm. Tôi sợ người ta gạt, tôi không có bao giờ mà khen bậy đâu. Thành ra ông nói : “Thằng cha này khó chịu nhất thế giới này, thử tôi đủ chuyện hết”. Ông nói tôi vậy đó.

Cho nên mình muốn học cái gì phải nghe, phải xét cho kỹ rồi phải hành cho đúng thì mới đạt được kết quả. Nghe mà không xét, cứ đâm đầu làm lung tung hết thì làm loạn cho chính mình. Phải xét cho kỹ và hành cho đúng mới có kết quả.

105. Hỏi: *Thưa Thầy tại sao thờ Chiếu Minh phải đếm từ 1 cho đến 12 rồi từ 1 cho đến 11, v.v... cho tới số 0?*

Đáp: Bởi vì tất cả 1 tới 12 là một giáp, từ một giáp mà giải được một giáp trở về không mới là đúng toán Trời. Nó 24 trên 24. Chúng ta sống đây cũng 24 trên 24 mà nó giải được là tất cả trở về không mới là đúng. Về không là thanh nhẹ, không còn nghiệp, không còn nghiệp duyên nữa.

Trong thực hành mà hiểu được đạo mới là đúng. Đạo vốn quân bình là không.

106. Hỏi: *Định nghĩa Pháp Luân Thường Chuyển?*

Đáp: Pháp Luân Thường Chuyển huệ tâm khai. Hít vô đầy rún, đầy ngực, tung lên bộ đầu là lấy nguyên khí của Trời Đất giải mở. Đồi cái chiều thuận tiến đi lên thay vì vọng động hướng hạ tranh chấp thì Pháp Luân Thường Chuyển có thể giúp cho kẻ hung hóa hiền. Chúng ta phải nương nguyên khí của Trời Đất mà khai mở những sự lố bịch ở bên trong thì phần hồn mới được nhẹ và Pháp Luân Thường Chuyển như vậy huệ tâm mới khai, hiệp khí cùng Trời Đất. Ổn định huệ tâm khai mới thấy cảnh Tiên mà lo tu. Khoa học huyền bí nội tâm khai mở mới tu được.

107. Hỏi: *Tại sao phải làm Pháp Luân Thường Chuyển?*

Đáp: Pháp Luân Thường Chuyển là lấy cái nguyên khí của Trời Đất để khai mở cơ tạng của chúng ta. Trong cơ tạng của chúng ta là cấu trúc bởi nguyên khí của Trời Đất do chúng ta ăn cơm, lớn lên cũng phải nguyên khí của Trời Đất ban chiếu hạt gạo mới thành thì chúng ta mới có cơm ăn. Ăn vô thì biến sanh thủy, thủy biến sanh khí, khí biến sanh sắc, bụng đói mặt xanh, ăn no mặt hồng. Đó là điện. Thì tất cả chúng ta là điện, phải lấy cái Pháp Luân Thường Chuyển khai mở ra. Điện hòa hợp với điện, tâm con người mới ổn định. Khi mà hiệp nhất cùng Trời Đất thì huệ tâm mới sáng.

108. Hỏi: *Tại sao Pháp Luân Thường Chuyển hít hô đầy rún, đầy ngực, tung lên bộ đầu đi trái ngược lại cái thở của thể thao?*

Đáp: Vì lúc ra đời sơ sanh đứa bé nào cũng dùng bụng hít. Hít đầy rún là liên hệ với cái thận. Cái thận mới chuyển từ độc mạch lên khối óc, huệ tâm nó mới khai. Còn thở thể thao là giữ thể ở thể gian là giữ cho thể xác thôi. Mà thể xác giới hạn một trăm năm, rồi tới lúc nào không có thể giữ được, rồi cũng ra đi mà không có thức được và không hiểu được sự sai lầm của phần hồn mà tiến hóa.

109. Hỏi: *Khi làm Pháp Luân Thường Chuyển thì chú ý ở đâu?*

Đặc San Vô Vi

Đáp: Luôn luôn phải chú ý trung tâm chân mày (). Tánh tình con người hay gian trá, cần tập trung ngay trung tâm chân mày để sửa tánh hư tật xấu.

110. Hỏi: *Khi làm Pháp Luân Thường Chuyển có cần thiết phải ra lệnh hay không? Tại sao phải ra lệnh: "đầy rún, đầy ngực, tung lên bộ đầu"?*

Đáp: Cái xác của chúng ta luôn luôn nó lười biếng, nó chỉ biết ăn, chơi, ngủ thôi thì chúng ta phải ra lệnh. Nếu không ra lệnh thì nó quên, như các bạn làm Pháp Luân Thường Chuyển cứ nói tôi hít vô thôi, thở ra thôi. Ra lệnh làm gì? Không ra lệnh nó không làm, nó lười biếng. Đầy rún, đầy ngực, tung lên bộ đầu. Cái ý mình tưởng như vậy. Dùng cái ý tưởng như vậy rồi luôn luôn làm quen thết rồi vừa ý chuyển là bụng phình và nó chuyển đúng hướng theo cái Pháp Luân hòa hợp với Càn Khôn Vũ Trụ mà tiến hóa.

Cái thở của thể thao là phải hít vô giữ đầy ngực để cho hai tay mạnh đánh đối phương. Còn ở đây, mình hít vô để khai thông Đốc Mạch; từ đàng sau xương sống, xương khu, xương cụt, đi lên tới môi đàng trước, là cái vòng chuyển cả Tiêu Vũ Trụ của bản thể mình hòa hợp với Đại Vũ Trụ, kêu là Đốc Mạch.

Đốc Mạch thông, khai triển tới Nhâm Mạch, con người mới đi tới diệt dục. Đi một vòng mới là dẫn tiến, mở đường cho phần hồn tiến hóa.

Cho nên phải ra lệnh: "hít vô đầy rún". Tại sao "phải đầy rún"? Cái rún đối chiếu với cái thận. Khi các bạn ngồi xếp bằng, thì cái thận phải cân thủy, nước quy hội về trái cật trị bệnh đau lưng. Hít vô đầy rún thì đem sức âm vô sưởi trái cật, rồi từ trái cật mới thông suốt từ xương sống đi lên tới môi trên. Khi châm cứu, tại sao người ta nói: "A! Tôi đau lưng dữ quá!" Chích một mũi ngay môi trên, lưng lại hết đau? Bởi vì điểm này thuộc luồng Đốc Mạch, không cần chích sau lưng, mà người ta chích môi trên là hết đau lưng.

Tiếp theo Đốc Mạch là Nhâm Mạch, khi hai luồng khí điện đó chuyển lên, nhắm con mắt, thấy mình xuất đi ra. Làm Pháp Luân Thường Chuyển phải hít vô như vậy mới mở được. Lấy lực lượng cả Càn Khôn Vũ Trụ để mở và dẫn tiến, đưa chúng ta đi. Rõ rệt đường lối như vậy mới kêu bằng xuất, còn ngồi đây mà tưởng tượng tôi đi. Đó là ảo ảnh! Còn ở đây, thật sự phải làm sao để mở, để đi ra. Chỉ có bấy nhiêu đó thôi!

111. Hỏi: *Khi ăn no khoảng mấy tiếng mới làm được Pháp Luân Thường Chuyển?*

Đáp: Sau hai tiếng đồng hồ làm được rồi. Nó giúp đỡ bao tử, giúp đỡ bộ ruột, khai thông nhâm đốc mạch.

112. Hỏi: *Pháp Luân Thường Chuyển có cần dẫn hơi thở hoặc chú ý đến hơi thở như các pháp thiền khác hay không và tại sao?*

Đáp: Cứ hạ lệnh như vậy: "đầy rún, đầy ngực, tung lên bộ đầu". Nếu mà chú ý mà dẫn hơi là nó sai. Vì con người nó không có nhẹ nhàng, dẫn tới đó rồi muốn nghĩ chuyện này, chuyện kia, dẫn sai. Phải làm y như vậy lâu ngày nó sẽ hội tụ tốt đẹp và bên trong nó thông. Hết tức ngực, tức là cái đầu thông rồi. Đầy rún, đầy ngực, tung lên bộ đầu thông. Thông thì nhắm mắt là nó phải thấy sáng.

113. Hỏi: *Trong các băng giảng của Đức Thầy thuộc về Pháp Luân Thường Chuyển có đề cập đến vấn đề kỹ thuật hít thở không cho xuống dưới bụng, thưa Thầy tại sao?*

Đặc San Vô Vi

Đáp: Đầy rún, đầy ngực, tung lên bộ đầu, không có cho xuống dưới bụng. Xuống dưới bụng nó động Hỏa Tam Muội nó xông sức nóng lên trên óc, lên cặp mắt thì những người đó là hít dưới đơn điền để có sức mạnh, để đánh võ. Chúng ta không có đánh võ, chúng ta tu bằng trí, bằng ý. Thuận Thiên tiến hóa chớ không có đánh võ.

114. Hỏi: *Khi làm Pháp Luân Thường Chuyển có cần nghĩ đến hít hơi vô lỗ mũi hay không?*

Đáp: Hít bằng lỗ mũi nó mới chuyển từ khối óc, mà nó từ trong bụng nó đi vô rồi nó qua thận, thận mới chuyển tới đốc mạch, đi lên bộ đầu. Từ bộ đầu chuyển xuống nhâm mạch. Rồi từ cái môi chuyển xuống dưới hậu môn ở dưới, là Nhâm Đốc tương thông nó chạy một cái chu luật về điền thăng hoa. Nó mới mở huệ tâm được.

115. Hỏi: *Làm Pháp Luân Thường Chuyển có nên để ý tưởng hít hơi vô đỉnh đầu hay không thưa Thầy?*

Đáp: Không cần. Chương hương dưỡng khí thì cần. Dùng lỗ mũi hít vô, đầy rún, đầy ngực, tung lên bộ đầu thì tự động nó sẽ mở tới chỗ đó.

116. Hỏi: *Đang làm Pháp Luân Thường Chuyển khi hít vô, hơi vô hết nổi rồi thì thở ra liền, có nên cố gắng hít thêm nữa hay không?*

Đáp: Hít vô cho hết hít được rồi từ từ thở ra. Chớ không nên thở cái ào. Thở cái ào là còn yếu. **Hít vô bao nhiêu, thở ra bấy nhiêu, lúc đó mới là mạnh. Thở ra chậm chừng nào, xẹp bụng chừng nào thì mạnh chừng nấy.**

117. Hỏi: *Khi làm Pháp Luân Thường Chuyển mồ hôi ra thì tốt hay xấu?*

Đáp: Tốt lắm, mồ hôi là có nhiệm vụ đem độc tố trong người ra. Như người ta tu ở đây vẫn mình có thanh lọc, chớ ở trên núi không có chỗ thanh lọc thì lấy cái gì mà giúp được thể xác? Rồi lấy nguyên khí đem độc tố trong người ra. Mà trên núi ăn ít hơn dưới thế gian, dễ tu, dễ hít hơn. Các bạn ăn no quá khó hít lắm.

118. Hỏi: *Khi làm Pháp Luân Thường Chuyển có khi ra mồ hôi, có khi không ra. Có phải là do thời tiết hay không thưa Thầy?*

Đáp: Cái đó do thời tiết. Khi thời tiết nóng ra là tốt, mà nhiều người thời tiết lạnh cũng ra là trực trong người quá nhiều. Những người đó trực nhiều lắm hay thấy ma, thấy quỷ thì làm Pháp Luân Thường Chuyển trong mùa đông mồ hôi cũng ra; mà ra được rồi là tương lai sẽ hết thấy ma, quỷ nữa. Nhẹ vì trong mình nó ô trực quá. Nhiều người ăn thịt thà quá ô trực lắm. Cho nên có nhiều người mùa đông ngồi nói chuyện với tôi một chập cũng ướt áo, là trong mình trực quá. Cái này tôi chứng minh rõ ràng. Tôi có dịp gặp một ông Mục Sư tại Florida, thì nơi đó ông thấy nhà bạn đạo mình tu, ông nói : Chừng nào Master của mây tới, mây phải kêu tao tới liền. Thì lúc đó chị Tâm chị kêu ông tới liền. Tới gặp tôi nói chuyện, tôi nói cho ông nghe, tôi nói tới đâu, ông lật Kinh Thánh chứng minh tới đó, đúng như vậy. Tôi nói tôi không có học Kinh Thánh, mà tôi nói câu nào thì ông lật đúng cái trang đó. Rồi ông hỏi tại sao tôi mùa đông mà tôi ngồi bên ông, tôi thấy mồ hôi ra ướt áo?

Tôi nói : Tại vì ông ăn thịt quá nhiều. Trực khí của trong người ông nhiều. Tôi mới cho ông cuốn Thượng Đế Giảng Chơn Lý đi về đọc đó mà tu. Từ đó về sau ông không có đến nữa.

119. Hỏi: *Như vậy là những người mới bắt đầu hành thiền không ra mồ hôi là chưa đúng mức hay sao?*

Đáp: Vì trong mình trực thì nó phải ra. Còn nó không có trực là không có ra.

120. Hỏi: *Khi làm Pháp Luân Thường Chuyển không có ra mồ hôi mà cảm thấy nóng, cái đó tốt hay xấu thưa Thầy?*

Đáp: Thấy ấm trong người thì được, nóng là không được.

121. Hỏi: *Khi làm Pháp Luân Thường Chuyển ra mồ hôi có nên lau hay không?*

Đáp: Nên lau chớ, không sao đâu. Lau rồi làm tiếp. Hạng nhất là ở Việt Nam làm Pháp Luân Thường Chuyển là phải ra mồ hôi rất nhiều. Phải để cái khăn lông đó mà lau, lau rồi làm tiếp, cho nó giải ra hết, sáng nhẹ nhàng lắm.

122. Hỏi: *Những người hôi nách làm Pháp Luân Thường Chuyển có hết hay không?*

Đáp: Có thể hết được vì Pháp Luân Thường Chuyển là chuyển tới bộ ruột. Bộ ruột dơ mới hôi nách. Thì mỗi buổi sáng những người đó làm Pháp Luân Thường Chuyển rồi đi cầu thấy những cái vành trắng nó bao vây cái phân, là trong người nó dơ, trong cái bộ ruột nó dơ. Mà tới bây giờ là thanh lọc là sẽ bớt hôi nách.

123. Hỏi: *Ra mồ hôi có phải là giải trực điển ở lỗ chân lông hay không?*

Đáp: Đúng vậy. Giải trực từ lỗ chân lông, từ hơi thở.

124. Hỏi: *Khi làm Pháp Luân Thường Chuyển mà mê đi, trạng thái đó tốt hay xấu?*

Đáp: Pháp Luân Thường Chuyển nhắm mắt mà mê đi thấy ánh sáng sung sướng nhẹ nhàng, cái đó rất tốt. Cái đó là đường hướng đi lên.

225. Hỏi: *Khi làm Pháp Luân Thường Chuyển hít vào phía sau lưng ở gần thận có tiếng kêu cóc, đó là trạng thái gì?*

Đáp: Đó là trạng thái đó rất tốt, sẽ lập lại khớp xương sống, sau này không có bị đau lưng, ngồi lúc nào cũng thẳng, thẳng lưng. Nghe cụp cụp đó tốt lắm, thì nó sẽ bớt dục nữa. Con người, thanh niên mà bị dục làm mà nghe cụp cụp là nó bớt dục, thì độc mạch nó sẽ thông.

226. Hỏi: *Trong ngày có nên làm thêm Pháp Luân Thường Chuyển hay không? Bao nhiêu lần trong ngày thưa Thầy?*

Đáp: Ở trong ngày thì chúng ta làm lúc sau khi ăn hai tiếng đồng hồ có thể làm được. Lúc rảnh rồi ngồi đâu cũng có thể làm Pháp Luân Thường Chuyển được, nhưng mà giờ Tí thông khai. Chúng ta mượn cái trớn của Trời Đất tiến hóa nó nhanh hơn, tốt hơn, lựa giờ Tí thì tốt. Còn ban ngày nhớ tập để cho nó quen, để cho nó có một thói quen tốt, thì sau này cái ý nó chuyển tốt, cái đầu dễ sáng hơn.

Đặc San Vô Vi

227. Hỏi: Trong các băng giảng của Đức Thầy, Thầy thường khuyên chúng con nên làm Pháp Luân Thường Chuyển nhiều lần, chúng con xin Thầy giảng thêm cho hiểu rõ : Nhiều lần có nghĩa là hít thở từ 6 đến 12 lần hay là hít thở không cần số lượng?

Đáp: Sáu lần mà làm đúng nó cũng đã toát mồ hôi, rồi thì có dịp khác chúng ta làm nữa, nhiều lần như vậy. Phải chú ý làm nhiều lần như vậy là tốt, không có sao hết. Trong ngày buổi sớm mai chúng ta cũng có thể làm Pháp Luân Thường Chuyển được, chiều trong office() rảnh rỗi chúng ta cũng có thể làm Pháp Luân Thường Chuyển được. Nhớ luôn luôn cái đó nó mới mở.

228. Hỏi: Từ ba giờ chiều đến chín giờ tối, trong khoảng đó có sử dụng được Pháp Luân Thường Chuyển hay không?

Đáp: Pháp Luân Thường Chuyển trong giờ đó, mình không phải là giờ thiền, mình có thể nằm làm Pháp Luân Chiếu Minh tốt hơn, hỗ trợ cho bộ ruột và giải tỏa phong thấp trong người.

229. Hỏi: Muốn làm Pháp Luân Thường Chuyển cho đúng đòi hỏi nơi hành giả những tiêu chuẩn gì?

Đáp: Muốn làm Pháp Luân Thường Chuyển cho đúng phải ngồi ngay, ngay ngắn, thẳng lưng hít từ lỗ mũi đưa vô nhẹ nhàng, đầy rún, đầy ngực, tung lên bộ đầu, đó là tiêu chuẩn dẫn tiến để mở luồng điện ở bên trong cơ tạng phát sáng ở tương lai.

230. Hỏi: Thừa Thầy hít thở khó thì phải làm sao?

Đáp: Hít thở khó là nhiều người bị đau lỗ mũi, bị bệnh cái đó phải trị. Cái đó phải nhờ thuốc men uống để nó trị hết cái bệnh nghẹt mũi là hít được chớ có gì đâu. Nhiều người nghẹt mũi là lý do từ cái ruột dơ cũng tạo nghẹt mũi mà không hay. Cho nên nhiều người con mắt không có thấy rõ mà súc ruột một thời gian rồi nó thấy rất rõ và lỗ mũi nghẹt cũng bớt nghẹt luôn.

231. Hỏi: Thế nào là hít thở bằng ánh sáng?

Đáp: Hít thở bằng ánh sáng là luyện bằng ý, lúc đó là ánh sáng. Cái ý mình vừa nhắm mắt nói : Đầy rún, đầy ngực tung lên bộ đầu thì mình thấy ánh sáng nó chạy từ lỗ mũi lên tới chỗ nào mình thấy cái đường chạy, đường điện nó chạy rõ ràng trong lúc nhắm mắt mình thấy vậy đó, bằng ý nó mới chạy. Ban đầu tập phải dùng hơi mà tập quen là dùng ý chuyển là nó chạy rồi.

232. Hỏi: Tại sao tu đã lâu mà sau khi thở Pháp Luân Thường Chuyển đầu vẫn còn lắc, mình vẫn còn rung chuyển có phải tại vì điển ngữ tạng vẫn còn bị nghẹt không?

Đáp: Chưa đủ lực lượng phải tiếp tục làm nữa đi. Cương quyết đi, đã thấy nó lắc là mình đã đi tới được rồi. Đi tới nữa đi. Đi tới nữa là dứt khoát nó sẽ ổn định. Tới lúc đó, muốn lắc nó cũng không lắc được.

Những người tu về Vô Vi, tôi là người lắc nhiều nhất. Hồi trước, tôi ở trên gác mà lắc tới cả cái gác cũng rung luôn. Tôi sợ tôi điên mà tôi nói mình tin theo Phật, mà ông Tư nói Pháp Luân Thường Chuyển huệ tâm khai thì mình cứ chết bỏ chớ sợ gì. Bây giờ tiền không có mà vợ thì chửi, đâu có ai thương đâu. Gia đình không có ai thương hết. Cứ việc làm tới. Ngồi trên chiếu manh đó cứ việc làm tới. Làm thết rồi bây giờ tôi muốn lắc cũng không được nữa. Hồi xưa nó lắc dữ lắm, nó mà trụ rồi nó lắc dữ lắm. Bắt đầu trụ rồi, phát sáng ra thấy cảnh vật tươi tốt rồi là muốn lắc chút cũng không được. Ngồi đâu ngay ngắn đó.

233. Hỏi: *Pháp Luân Thường Chuyển huệ tâm khai là sao?*

Đáp: Pháp Luân Thường Chuyển là chúng ta đem cái nguyên khí của Trời Đất và chúng ta ăn những gì? Hoa quả thịt thà cũng là nguyên khí của Trời Đất hình thành. Lấy nguyên khí giải nguyên khí mới tiến hóa tới vô cùng, hiệp khí cùng Trời Đất thì huệ tâm mới khai. Cho nên cái Pháp Luân Thường Chuyển phải làm một hơi đầy rún, đầy ngực, tung lên bộ đầu, toát mồ hôi. Đừng sợ chết, đừng sợ tức hơi, đừng sợ nghẹn hơi. Như ở Việt Nam họ sợ nghẹn hơi khi họ thở, sau họ nghe lời tôi họ thở bưng, bực cái hết à. Hết tức ngực, hết nghẹn hơi rồi, thì họ thấy cái đầu họ sáng và họ thấy con người họ nhẹ nhàng, sung sướng, bệnh tật tiêu tan hết.

234. Hỏi: *Về Pháp Luân Thường Chuyển có phải bắt buộc thời gian của hơi thở ra bằng hơi thở vô không? Con cố tập hít vô cho đến tung lên bộ đầu nhưng hơi thở ra rất ngắn, vậy có đúng không? Hiện nay khi thở Pháp Luân Thường Chuyển con nên để tay trên đùi hay bắt ấn Tam Muội?*

Đáp: Người mới tập nên để tay trên đùi, kẹp hông lại vì ai cũng có con ma lười biếng, ngồi một chập nó khòm cái lưng, mình kẹp là mình kiểm soát cái lưng không có khòm.

Khi hơi thở là hít vô bao nhiêu phải thở ra bấy nhiêu; nó mới là mạnh. Hít vô nhiều mà thở ra có chút xíu là nó yếu. Cho nên ta hít vô nhẹ nhẹ và thở ra nhẹ nhẹ con người nó mới mạnh.

235. Hỏi: *Tại sao khi làm Pháp Luân Thường Chuyển, nếu hơi thở ngắn, không dài xuống tới bụng, và bị đứt quãng hoặc không tung lên bộ đầu được là tại sao?*

Đáp: Đó là làm chưa đúng, hít hơi vô bụng không được. Phải làm Pháp Luân Chiếu Minh trước. Tập nằm hít, rồi mới ngồi làm Pháp Luân Thường Chuyển; còn không tập được nằm hít, ngồi làm Pháp Luân Thường Chuyển vô ích thôi.

236. Hỏi: *Những người mới tu, khi ra lệnh "Đầy rún, đầy ngực, tung lên bộ đầu" nhưng chưa làm được như vậy. Có cách nào để thở cho đúng không?*

Đáp: Muốn có trật tự thì phải tập ra lệnh niệm Phật đều đặn để cho đại trí phát triển thì mới điều khiển được lục căn lục trần trong xác người mới tu. Con ma lười biếng trấn nơi những huyết đó. Nếu chúng ta không thường niệm Phật để xây dựng cho vạn linh tiến hóa thì rất khó điều khiển ở bên trong.

237. Hỏi: *Thiên Định là gì?*

Đáp: Thiên là ngồi chỉnh đốn, làm Pháp Luân Thường Chuyển, Soi Hồn đầu đó nó có trật tự kêu bằng thiên. Định là xuất đi lên mới kêu bằng định. Luồng điện rút lên bộ đầu và trì tâm thanh tịnh niệm Phật nó xuất, nó đi luôn mới kêu bằng định. Định là nó tiến tới một cái giới thanh nhẹ hơn cái giới của thể xác.

Thiên là cho phẳng lặng tất cả mọi sự việc và sự thanh hương về thanh, trước lắng về trước. Thanh là chấn động lực của bộ đầu, phải thả lỏng cho nó phóng lên tới vô cùng tận và trước tự nó phải lắng trong. Trong khi Thiên Định, ngựa mình chỉ nên niệm Phật, tê chân cũng chỉ niệm Phật. Ngồi Thiên Định càng lâu càng tốt, trong lúc ngồi, những vị bộ đầu rút nhẹ có thể ngủ ngồi. Bộ đầu càng rút nhẹ chừng nào thì ta càng dễ đi vào giấc ngủ mê chừng đó, trong

mê có tỉnh. Ngồi đây nhưng ai nói gì cũng nghe, cái đàng trước mắt chúng ta, ngay trung tâm chân mày, cái gì chúng ta cũng thấy. Nhưng cảnh bên trên chúng ta thấy rõ rệt. Ngồi đúng thì mặt mày thấy vui tươi, ngồi không đúng thì mặt mày thấy buồn bực.

238. Hỏi: *Tại sao phải Thiên Định?*

Đáp: *Thiên Định* là lúc luồng điện của ta làm Pháp Luân Thường Chuyển nó thông nhâm đốc mạch rồi, nó chỉ có một hướng đi lên hiệp khí cùng Trời Đất. Lúc đó chúng ta mới *Thiên Định*, nó hòa hợp là một. Bên trên chỉ có rút chúng ta đi lên thôi. Nhập định quên tất cả những thế sự, đi theo ánh sáng vô cùng tận mà tiến hóa.

239. Hỏi: *Sau khi Soi Hồn, Pháp Luân Thường Chuyển xong rồi, trước khi Thiên Định tại sao phải ra lệnh xuất hồn lên đánh lễ Phật để học đạo. Xin Thầy giải thích cho con được rõ?*

Đáp: Khi mà làm Pháp Luân Thường Chuyển là đầy rún, đầy ngực, tung lên bộ đầu hiệp khí cùng Trời Đất thì phải có một hướng đi thanh nhẹ. Con xin xuất hồn đánh lễ Phật. Phật là sự thanh nhẹ vô cùng, chúng ta phải tiến tới sự thanh nhẹ vô cùng, không nên nhầm lẫn những hình ảnh nữa. Tu theo Phật là vô hình, vô tướng và đi tới vô cùng nó mới đúng.

240. Hỏi: *Tại sao ngồi thiền lưng phải thẳng?*

Đáp: Cái lưng chúng ta phải thẳng bởi vì xương sống chúng ta là cái vũ trụ. Liên hệ với Càn Khôn Vũ Trụ mà nếu chúng ta không thẳng cứ ngồi khòm khòm, khòm khòm vậy không có tu được, không có xuất phát, luồng điện không có xuất phát rõ rệt, phải thẳng lưng.

Tiểu Vũ Trụ là cái lưng chúng ta ngồi thẳng thì thủy điện tương giao, thận thủy nó phát nó đi lên trên khối óc làm cho khối óc êm ả. Sau giờ thiền chúng ta có giấc ngủ ngon, khỏe mạnh và thanh tịnh.

241. Hỏi: *Ngồi thiền trên ghế hai chân phải làm sao?*

Đáp: Ngồi thiền trên ghế là hai chân phải hợp lại, bởi vì luồng điện âm dương luôn luôn phải cho nó hợp nhất mới giải tiến được, mà phân tán không có giải tiến được. Tay chúng ta phải hợp nhất, chân chúng ta cũng phải hợp nhất. Phải thẳng lưng nó mới xuất phát đi lên được.

242. Hỏi: *Ngồi thiền xếp bằng ở trên tapis () tốt hay xấu?*

Đáp: Cách mặt đất là tốt. Sát mặt đất là nhiều khi những người cái luồng điện còn yếu, không có thanh thoát, trên bộ đầu không có thanh thoát xuất phát mà cứ ra gốc cây ngồi là bị rút. Một ngày nào đó bị khô trước nó rút, nhập xác nói bậy bạ, nghĩ bậy, nói sai, thích nói thiên cơ, nói đủ chuyện hết nhưng mà chính mình giải quyết không được.

243. Hỏi: *Ngồi thiền kiết già tốt hay xấu?*

Đáp: Tùy theo khả năng của mọi người. Có người ngồi được kiết già mà có người ngồi bán già, người chịu ngồi ghé. **Cần cái xương sống thẳng.** Ngay thẳng xuất phát đi lên là cần thiết thôi. Còn ngồi cách nào, nghĩa là phương tiện nào thoải mái cũng được hết.

244. Hỏi: *Các môn khác có vị trí ngồi nhất định, còn pháp môn Vô Vi không có chủ trương ở tư thế ngồi, tại sao?*

Đặc San Vô Vi

Đáp: Vô Vi có chủ trương đàng hoàng: **Xương sống thẳng đứng thẳng, ngồi đứng thẳng, ngồi ngay thẳng.** Đó là chủ trương của Vô Vi, không có ngồi méo mó được, không có ngủ gà, ngủ gật được. Ngồi thẳng, được mấy phút là mấy phút. Còn không là nằm ngủ chớ không có ngồi mà ngủ gà, ngủ gật hoài không được. Rốt cuộc không thấy cái gì đâu.

Tôi nhắc rất nhiều lần mà giữa con người và con người kính trọng tôi chỉ nói qua thôi chớ tôi không có làm khó khăn mọi người mà nhiều người ngồi ngủ gà, ngủ gục, không được nhưng mà tôi cũng không làm mịch lòng người ta làm gì. Nhắc hoài ở trong băng, tôi nói cả triệu lần như vậy. Nhưng người nào chịu làm Pháp Luân Thường Chuyển đây rún, đây ngực, thông lên bộ đầu rồi, thì khi mà nó mở rồi muốn ngồi méo chút cũng không được, phải ngồi thẳng.

245. Hỏi: *Tại sao phải hành thiền vào giờ Tí (từ 11 giờ tối đến 1 giờ sáng) ?*

Đáp: Giờ Tí là giờ Trời Đất thông khai. Xác chúng ta phối hợp bởi Trời Đất, mình mượn cái giờ thông khai đó mình mới giải được cái phần trọc trong nội tâm của chính chúng ta.

Giờ đó đem lại sự thông minh. Không phải chỉ đối với những người thiền mà thôi, mà những người làm chánh trị, làm cách mạng, họ cũng lựa 0 giờ để ngồi suy nghĩ ra nhiều việc hơn. Giờ đó mới chứng minh sự giao cảm của Càn Khôn Vũ Trụ, và đem lại sự thông minh thanh nhẹ cho con người.

246. Hỏi: *Giờ chánh Tí là giờ nào? Có sự khác biệt giữa các quốc gia hay không?*

Đáp: Cứ mười một giờ. Quốc gia nào cũng thế xác một là nó phải ngủ, mà khỏe là nó phải thức. Cái giờ nào mà nó ngồi nó thấy thanh nhẹ, cũng như giờ Tí mà chúng ta đã quy định. Chỗ khác mà tới giờ Tí cũng vậy đó, thì chúng ta cứ ngồi giờ đó thôi.

247. Hỏi: *Mới bắt đầu hành thiền họ không làm được giờ Tí, giờ chánh Tí họ có thể làm giờ nào cũng được phải không?*

Đáp: Cho nên có phụ cho họ một cái pháp Chiếu Minh để cho họ Soi Hồn, Chiếu Minh là giúp cho cơ tạng họ yên ổn một phần. Còn nếu mà muốn khôi óc mở cho mau là phải Pháp Luân Thường Chuyển. Pháp Luân Thường Chuyển cho đúng, ngồi đúng chánh Tí, khai mở ra thì nó nhanh lắm, dễ thấy ánh sáng hơn.

248. Hỏi: *Giờ nào không hành thiền được cho người mới tu?*

Đáp: Cái giờ nào là giờ âm, tức là giờ trọc từ 3 giờ chiều trở đi. Cái giờ âm đó hay bị những thiêng liêng phá phách bởi vì những người mới tu còn yếu ngồi giờ đó không được.

Người mà tu lâu mạnh rồi ngồi giờ đó không có sao hết, chỉ độ người ta thôi. Còn người yếu thì bị áp đảo bị vì trọc hút trọc. Mà nếu chúng ta thanh, chúng ta sáng, chúng ta ngồi đâu chúng ta cũng chiếu cho người ta được. Bởi vì chúng ta còn trọc phải nên tránh cái giờ đó thì nó không có áp đảo cái xác chúng ta hôn mê được. Giờ đó chúng ta không ngồi. Giờ đó chúng ta có thể làm Pháp Luân Chiếu Minh, Soi Hồn một chút rồi cho cái thể xác an nghỉ. Rồi đến giờ chánh Tí chúng ta làm.

249. Hỏi: *Nhiều người mới tu sợ hành thiền nửa đêm thì mất giấc ngủ và hại sức khỏe có đúng không?*

Đặc San Vô Vi

Đáp: Không phải, cái đó là ham ngủ, cái đó là tập quán mà thôi. Còn đây chúng ta lập lại cái trật tự, cái giờ của chúng ta. Giờ Tí là giờ Trời Đất thông khai, chúng ta theo cái chân động của vũ trụ mà sống thì không phải ngủ nhiều giờ, con người khỏe mạnh không phải ngủ nhiều giờ. Ngủ ít giờ mà làm việc rất nhiều không mệt nhọc mới là đúng.

250. Hỏi: *Khi ngồi thiền có nên nghe băng giảng Vô Vi hay không?*

Đáp: Đối với những người nghe băng giảng là người mới tu, bận rộn làm ăn, không nghe được nhiều triết lý để dẫn dắt cho chúng ta khai tâm mở trí. Cho nên những người đó bận rộn về phải nghe băng; nghe băng cho nhiều, nhiều khi nghe một tiếng, hai tiếng mà bắt được một hai câu, thấy sự sai của chính mình mà ăn năn, sám hối, tự tu, tự tiến.

Luồng điện của người truyền pháp nâng niu và xây dựng tâm thức của chúng ta tiến hóa. Cho nên những người ban đầu mới tu nghe băng thấy nó êm ả trong người lắm, chỉ phụ giúp giai đoạn đó. Sau này tự đi được rồi đâu cần phải nghe băng. Nếu nghe băng hoài làm sao đi nghe ông Tiên ông nói chuyện gì, ông Phật ông nói chuyện gì. Mình phải tự tức phát triển đi lên thì lúc đó mình có sức mạnh, thanh nhẹ mình mới nhận được những gì bên ngoài liên hệ với mình. Ăn năn, sám hối và dễ tu hơn.

251. Hỏi: *Làm sao để giữ cái ý cho nó khỏi chạy trong lúc ngồi thiền để cái tâm nó yên tĩnh?*

Đáp: **Cứ niệm Phật liên tục, nhớ Nam Mô A Di Đà Phật là khai mở huyền bí của nội tâm; chúng ta niệm chưa đủ lực lượng thì nó không có phát triển.** Nhiều người niệm có một chút nói sao tôi niệm hoài không thấy. Niệm hoài. Niệm có một chút thôi mà nói niệm hoài. Người ta từ năm này tới tháng kia nó mới khai tâm mở trí, nó mở cái huyền bí của nội tâm. Chớ nhiều người cứ niệm Phật, nhiều người không có thiền, họ niệm Phật không mà cái tâm họ hiền lành, họ làm thơ, làm thi cũng được. Vì luồng điện họ lập lại trật tự, quân bình của nội tâm. Lúc đó họ cảm thức đời đạo rõ rệt hơn, lúc đó dễ tu hơn.

252. Hỏi: *Tại sao khi niệm Phật nhưng mà cái ý vẫn không giữ được?*

Đáp: Chính bản thân niệm chưa đúng lực lượng. Niệm đúng lực lượng là không còn ý nữa, phải giải và Soi Hồn đúng và niệm Phật đúng là nó chỉ giải thôi chớ nó không có lưu được.

253. Hỏi: *Khoảng 4 giờ sáng thì hay nằm chiêm bao xuất vía, có nên thiền vào giờ đó để xuất vía có phải không?*

Đáp: Không phải vậy. Nằm chiêm bao là không đúng. Vô Vi không có chấp nhận cái chiêm bao. Ngồi thiền trật tự xuất phát ra phát sáng thấy rõ ràng mới là được. Còn chiêm bao là không có chấp nhận. Chiêm bao là phải kiểm điểm ăn uống, hành động hằng ngày chúng ta sai trái cách nào, làm cho thân kinh bất ổn nó mới phát ra chiêm bao. Cái đó lâu ngày nó tạo ra bệnh. Chúng ta hành thiền đúng đắn, phải áp dụng đúng giờ, đúng giấc, khai triển luồng điện trong tâm thức của chúng ta. Người tu Vô Vi là văn minh kịp thời khai triển luồng điện trong tâm thức của chính mình hòa hợp với Càn Khôn Vũ Trụ. Cho nên ngày hôm nay là có Vô Vi Led.

Vô Vi là không không. LED là Life Energy Development là cuộc sống, luồng điện cuộc sống của chúng ta khai triển ra.

Vô Vi là điện không hà. Ý thức là luồng điện rồi các bạn không có khổ nữa, sẽ vui và thấy chúng ta có Trời, có Đất, có Đạo trong nội tâm. Càng hành càng sung sướng, càng khỏe mạnh,

càng thấy cái kho tàng quý giá của Đấng Toàn Năng đã ban cho chúng ta và chúng ta hành để tận hưởng mà thôi.

254. Hỏi: *Khi thiền lâu bị tê mỏi cả, xả thiền rồi ngồi tiếp, cần phải nguyện, Soi Hồn, Pháp Luân Thường Chuyển hay không?*

Đáp: Nếu mà vô nó nhập định được thì cứ ngồi thiền luôn. Còn không thì ta làm đúng ba pháp vậy nó cũng khôi phục tốt, cũng nhẹ được.

255. Hỏi: *Người không có chân hay bị què làm sao ngồi thiền?*

Đáp: Có thể ngồi trên ghế. Thiền là do cái óc, do cái trí ý mình muốn thiền, muốn tiến hóa tới đâu và phải xây dựng đúng theo cái đường hướng phát triển khối óc cơ tạng hợp nhất nguyên khí cùng Trời Đất thì mới tiến tới chỗ tốt đẹp ở tương lai.

256. Hỏi: *Trong khi Thiền Định thì phải dỗ ngủ bằng cách nào?*

Đáp: Trong khi Thiền Định mà lúc nhập định rồi, chúng ta ngồi ngay ngắn, cũng như một giấc ngủ rồi vừa rút lên trung tim bộ đầu đi thẳng lên thì chúng ta kể như ngủ.. khỏe mạnh, xuất phát đi lên, êm ả như vậy, không có dấy động nữa.

Cứ việc dỗ ngủ nơi đó, ngồi để nhắm mắt, ý mình dỗ ngủ, nói dỗ ngủ chút chứ không phải dỗ ngủ hoài. Nói một chút nó nhẹ là nó hợp liền. Hợp liền là nó nhẹ và nó thấy nó đi đây, đi đó rõ ràng. Nhiều người thấy được cũng lấy viết, viết liền những cái gì mà tôi đã thấy và tôi đã nhớ. Mà nhớ, nhớ mãi, viết, viết ra. sau này mình tu tới lúc mình có bỏ xác đi nữa cũng để lại cho người khác người ta đọc, người ta thấy cái pháp này hành đi đến đâu và kết quả thế nào. Đó là sự đóng góp của hành giả Vô Vi

257. Hỏi: *Còn nếu không dỗ ngủ được thì phải làm sao?*

Đáp: Không dỗ ngủ được thì mình phải kiểm điểm lại, trong ngày mình có cái gì động không? Từ ăn uống tới hành động có động không thì nó mới không có êm ả được. Động nó ngồi vừa nhắm mắt là nó nhớ chuyện đâu không đâu vào đâu làm sao tịnh được. Nó hiệp khí cùng Trời Đất nó mới xuất nhẹ đi lên, ngồi 3 tiếng như 15 phút, nó nhẹ như vậy.

258. Hỏi: *Trong khi Thiền Định, còn nhiều tư tưởng phức tạp trong đầu thì có nên niệm Phật hay không?*

Đáp: Niệm Phật rất cần thiết. Tư tưởng, Soi Hồn đúng thì nó phải giải ra, khi mà Thiền Định có những gì mà nó tới phức tạp với đầu óc suy tư, mình phải niệm Phật để cho nó dứt khoát khai mở trực khí, trở về không thanh nhẹ thì mới dễ nhập định được, cần niệm Phật lắm.

259. Hỏi: *Thế nào là thả lỏng bộ đầu?*

Đáp: Bộ đầu thả lỏng là cái luồng điện xuất phát đi lên. Chúng ta phải thả nhẹ, hướng về hướng đó mà đi tức là thả lỏng.

260. Hỏi: *Có nên bắt ấn tam muội hay không trong lúc Thiền Định?*

Đặc San Vô Vi

Đáp: Nên bắt Ấn Tam Muội âm dương tương hợp nó hòa khí mà đường lối bên trên bộ đầu xuất phát đi lên mới dần tiến kịp thời được. Lục Căn Lục Trần mới thấp tùng phần hồn đi lên được.

261. Hỏi: Trong lúc Thiền Định có nên nhìn thẳng giữa trung tâm chân mày hay không?

Đáp: Luôn luôn phải nhìn thẳng giữa trung tâm chân mày. Đó là điểm chánh. Từ đó xuất phát ra, lần lần khai triển lên trung tim trán và mở ác rồi tới trung tim bộ đầu là đường lối phát triển về điền giới tâm linh.

262. Hỏi: Những bạn đạo mới, sau 6 tháng thực hành, khi Thiền Định không được lâu, bị nhiều tư tưởng chi phối, thì phải làm sao cho được ngồi thiền lâu?

Đáp: Những người muốn thiền lâu ban ngày phải nhớ niệm Phật và nhớ một vị Phật là thanh nhẹ, dứt khoát tình đời, niệm Phật để giải, lập lại sự quân bình nội khoa tâm lý mà nhập định là nó mới yên.

263. Hỏi: Khi Thiền Định không được lâu, bị nhiều tư tưởng chi phối có thể trở lại Pháp Luân Thường Chuyển hay không?

Đáp: Đúng, phải trở lại làm cho nó đúng Pháp Luân Thường Chuyển là phải nhớ hạ lệnh đầy rún, đầy ngực, tung lên bộ đầu, sau này nó từ từ ngộp mà đi tới thông thì cái lưng lúc nào cũng thẳng, ngồi thẳng lưng, khi nó thông rồi là chỉ thẳng lưng, muốn méo mó một chút không được. Hình của vị Phật ngồi thế nào mình ngồi như vậy.

264. Hỏi: Trong khi Thiền Định thế nào là trạng thái nửa mê, nửa tỉnh? Xin Thầy giải thích cho chúng con được rõ điều này. Làm sao phân biệt được trong lúc Thiền Định bị buồn ngủ, ngủ gà, ngủ gật và trạng thái được mê đi?

Đáp: Chưa thông, Pháp Luân Thường Chuyển chưa thông suốt thì lúc thiền ngủ gà, ngủ gật. Nếu mà thông, nguyên khí thông được rồi là trong mê có tỉnh, mình thấy mê, thấy xuất đi đâu, đi đâu nhưng mà ở dưới thế gian này ai có nói gì mình cũng nghe, mà mình còn nhớ cái chuyện mình đương đi, giao hảo ở bên trên và đương phát triển, đương học hỏi.

265. Hỏi: Trong khi Thiền Định làm sao biết được thế nào là trạng thái nhập định?

Đáp: Nhập định như tôi nói, bộ đầu nó rút một cách thanh nhẹ và tỏa sáng ra, kêu bằng nhập định, không còn nhớ chuyện thế gian nữa.

266. Hỏi: Xin Đức Thầy cho chúng con được biết thời gian Thiền Định cần phải bao nhiêu lâu mới có kết quả tốt đẹp?

Đáp: Do sự cố gắng và nghiệp lực của mọi người từ nhiều kiếp. Mỗi người ở thế gian ai cũng có mang nhiều nghiệp từ nhiều kiếp đến đây và phải cần tu giải liên tục có người mau, có người sáu, bảy tháng.

Như tôi hỏi đó mới tu, tôi bảy tháng là tôi đã thấy nhiều chuyện rồi, đã hiểu nhiều chuyện rồi, tiếp xúc được nhiều chuyện rồi mà có nhiều người sáu, bảy tháng không được. Bởi vì họ không có dứt khoát, họ không bị sỉ nhục, họ không bị gia đình hắt hủi. Như tôi, tôi bị gia đình hắt hủi, sỉ nhục, coi tôi không ra gì hết. Nhưng tôi không tủi thân đường đi của tôi, cứ mèn

Đặc San Vô Vi

tưởng Đức Thích Ca và Đức Thích Ca đã buông bỏ tất cả mới khai sáng được đạo màu cho quần sanh vậy ta đi theo đường lối của Thích Ca thì phải dứt khoát và phải quý thương những người gia đình vì yêu thương muốn giúp đỡ mình, cho nên họ mới khi dễ, họ kích bác và để cho mình bỏ cái pháp nhưng mà sự kiên trì mình cứ tu đi, cũng trong gốc tình thương mà ra. Cho nên cảm ơn hơn là giận hờn người ta. Dù cho nói nặng hay là hiệp đáp, mình cũng nhịn nhục thì mới thăng hoa.

Khi mà đạt được rồi mới thấy Tiên, Phật xưa nay đều là nhịn nhục mới thành đạo. Thiếu nhịn nhục không bao giờ thành đạo. Nhịn là phải nhục mà tôi có cơ hội nhịn và được nhục nữa, tôi mới tiến hóa, khai tâm, mở trí. Tôi thấy xung quanh tôi là những người ân nhân đã giúp cho tôi tiến hóa rất tốt. Cho nên tôi nói cái câu : "Hoàn cảnh là ân sư". Hoàn cảnh đã dìu dắt tôi được tiến hóa tới ngày hôm nay cũng nhờ hoàn cảnh khắc khe, tôi vượt khỏi được, tôi mới học được đạo, khai triển nội tâm của chính tôi.

267. Hỏi: *Thưa Thầy như vậy cái thời gian ngồi thiền cần phải bao nhiêu lâu?*

Đáp: Nó tùy theo cái duyên nghiệp của mỗi người. Giải được, dứt khoát được thì nó nhanh. Tu phải dứt khoát chủ kiến của mình, đừng cho là tôi như vậy là tôi đúng, tôi hay hơn người khác, không được. Phải dứt khoát cái chủ kiến của chính mình thì mình mới thoát khỏi sức hút của hồng trần. Nếu mà không dứt khoát chủ kiến thì khó thành đạo lắm. Cho nên cái thời gian tu có nhiều người tu ba chục năm, bốn chục năm, tới chết cũng không thấy cái gì. Vì nghiệp lực quá nặng và không dứt khoát, nó cứ dây dưa lôi cuốn mãi mãi như vậy thành ra khó tiến.

Cho nên tu phải có cái tinh thần dứt khoát, dũng mãnh như vậy. Khi mà nhập định được rồi phải dứt khoát bỏ đời qua đạo tiến tới vô cùng mới khám phá được cái siêu thức quốc ở Bên Trên tốt đẹp vô cùng.

268. Hỏi: *Trong lúc Thiền Định nếu có thấy hình ảnh hoặc màu sắc thì có nên theo dõi những hiện tượng đó hay không?*

Đáp: Chúng ta tu vô hình, vô tướng, chỉ lo niệm Phật, hướng về đường đi thanh nhẹ thì nó trở về với tự nhiên và hồn nhiên. Thì tự nhiên mình sẽ thấy những tự nhiên và hồn nhiên, chớ không phải cần phải tìm cái hình ảnh để làm gì.

Tự nhiên và hồn nhiên nó đến với mình rõ ràng. Cảnh là mình, mình là cảnh thì mình có cơ hội hòa tan với các giới và tu tiến. Đừng còn ham mê những cảnh đẹp mà chậm trễ phần hồn tiến hóa không được. Chúng ta đi trong một chiếc tàu như thế này, nói ba giờ lên tàu là ba giờ lên tàu, mà 3 giờ rưỡi lên tàu là trễ, tàu nó chạy mất, phải ráng chịu. Tu này nó còn nhanh hơn. Trong một giây, trong một khắc chút xíu trễ là không đi được.

Cho nên chúng ta phải thường xuyên hướng thượng thực hành, có dịp là cứ đi liền không sao hết. Nhiều khi Chư Tiên hợp với luồng điện của chính mình họ cũng tới nhắc, đi là mình phải đi, không có nên bỏ. Cơ hội ngàn vàng không bỏ được. Phải đi mới thấy rõ sự huyền diệu của Đấng Toàn Năng đã và đang làm những gì cho chúng sanh hiện tại, quý báu vô cùng, phục vụ không bỏ một ai hết.

269. Hỏi: *Xin Thầy cho biết khi nào hành giả biết mình đã tiến tới cơ quy nhất tam giới Thượng, Trung, Hạ trong bản thể?*

Đặc San Vô Vi

Đáp: Khi mà tiến tới cơ quy nhất Thượng Trung Hạ là lúc nhắm mắt hiệp khí cùng Trời Đất xuất phát đi lên không còn thấy thể xác nữa mà chỉ thấy ánh sáng để tiến hóa đi tới mà thôi.

270. Hỏi: *Xin Thầy giảng về nguyên lý vạn linh đồng nhất?*

Đáp: Bộ đầu mà tu rút đi lên thì cơ tạng hợp nhất đi lên, thì vạn linh cũng phải đi lên. Cho nên nhiều người ở trần thấy ngôi sao nó chiếu, nó rút xuống đàng sau đuôi có một luồng sáng đi theo. Cho nên phần hồn chúng ta mà xuất phát đi lên thì đàng sau lưng của chúng ta cũng có vạn linh đi theo như vậy.

271. Hỏi: *Ý nghĩa của kính Vô Vi là gì?*

Đáp: Kính Vô Vi là biểu trưng cho thanh quang của cả Càn Khôn Vũ Trụ và cũng là biểu trưng cho lòng trung nghĩa.

272. Hỏi: *Xin cho biết sự lợi ích của việc lạy kính Vô Vi?*

Đáp: Chúng ta lạy 50 lần để điều hòa kinh mạch trong bản thể, khi cúi xuống và khi đứng lên, điền năng được dung hòa và ổn định. Pháp này làm cho khỏe mạnh, tim gan tốt. Những người tu Vô Vi có thể tập phương pháp lạy này để tự dẹp bỏ tự ái.

273. Hỏi: *Lạy kiếng Vô Vi vào giờ nào thì tốt nhất?*

Đáp: Tùy, không nên ăn no lạy. Sau khi ăn hai, ba tiếng đồng hồ có thể lạy được. Cái đó cũng như thể thao, mà lạy tưởng nhớ sự thanh cao, thanh nhẹ và trút cái đầu để đem cái luồng trực điện nó ra thì chúng ta mới lưu thanh và thể thao tốt làm cho cái tim ổn định và trí chúng ta luôn luôn hướng về sự thanh nhẹ tu tiến.

Cho nên ta lạy kiếng Vô Vi, khỏe mạnh mới lạy, lạy và ngu dốt, khờ khạo chúng ta không lạy làm gì, lạy để giúp ích được cơ tạng và khối óc của chúng ta chúng ta mới lạy. Vô Vi là nó cơ tạng, lạy cho con tim nó tốt và khối óc chúng ta lại được thanh nhẹ, tâm lẫn thân được bình an chúng ta mới làm.

274. Hỏi: *Kính Vô Vi lỡ bị bể khi dọn nhà thì phải làm sao?*

Đáp: Thì lập cái mới và mình cũng cầu xin và làm y như vậy. Lập cái mới và nuôi dưỡng sự trong lành trong cái kiếng đó. Mỗi ngày mình lạy là gửi cái điện của mình giữ căn nhà đó tốt lành.

275. Hỏi: *Có kính Vô Vi rồi vì hoàn cảnh không nhà, không cửa, hay vì sợ kính bị ô uế, muốn trả về thì phải làm sao?*

Đáp: Thì mình cứ đứng đó nói : “Xin giải cái kiếng này vì không có chỗ tôn kính.” Mình cầu xin như nói chuyện với người phạm, đâu có gì đâu. Mà thành tâm nói vậy là có thể dọn được, không có sao hết.

276. Hỏi: *Xin cho biết sự lợi ích của Thẻ Dục Trợ Luân?*

Đáp: Thẻ Dục Trợ Luân hỗ trợ cho những bệnh áp huyết cao, dư máu và những bệnh trĩ, khi chúng ta chú ý con trê (*hậu môn*) và rút con trê (*hậu môn*) lên. Khi các bạn bật hai bàn tay lên và đưa tay ra phía sau, thì giúp cái huyết ở cổ tay hoạt động, làm cho cái đầu ổn định, mây

Đặc San Vô Vi

ngón chân co lại là cũng chạy lên óc. Phải chú ý và co rút con trê lên mỗi khi đưa tay lên phía sau. Một lần làm ít nhất 15 phút thì mồ hôi nó ra đầy mình hết, khỏe vô cùng. Người nào không có đồng hồ có thể đếm 300 cái một lần. Từ từ, không có nôn nóng.

277. Hỏi: *Tại sao phải tập Mật Niệm Bát Chánh?*

Đáp: Mật Niệm Bát Chánh là dành cho người nào có điên, để kiểm điểm luồng điện của mình phát triển đúng đường hay không? Những người tu lâu, niệm tới điểm nào thì điểm đó bật sáng lên. Còn những người tu chưa đạt được kết quả cao thì chỉ chạy tê tê một chút thôi.

278. Hỏi: *Niệm Bát Chánh có phải là dẫn điện theo 8 điểm không?*

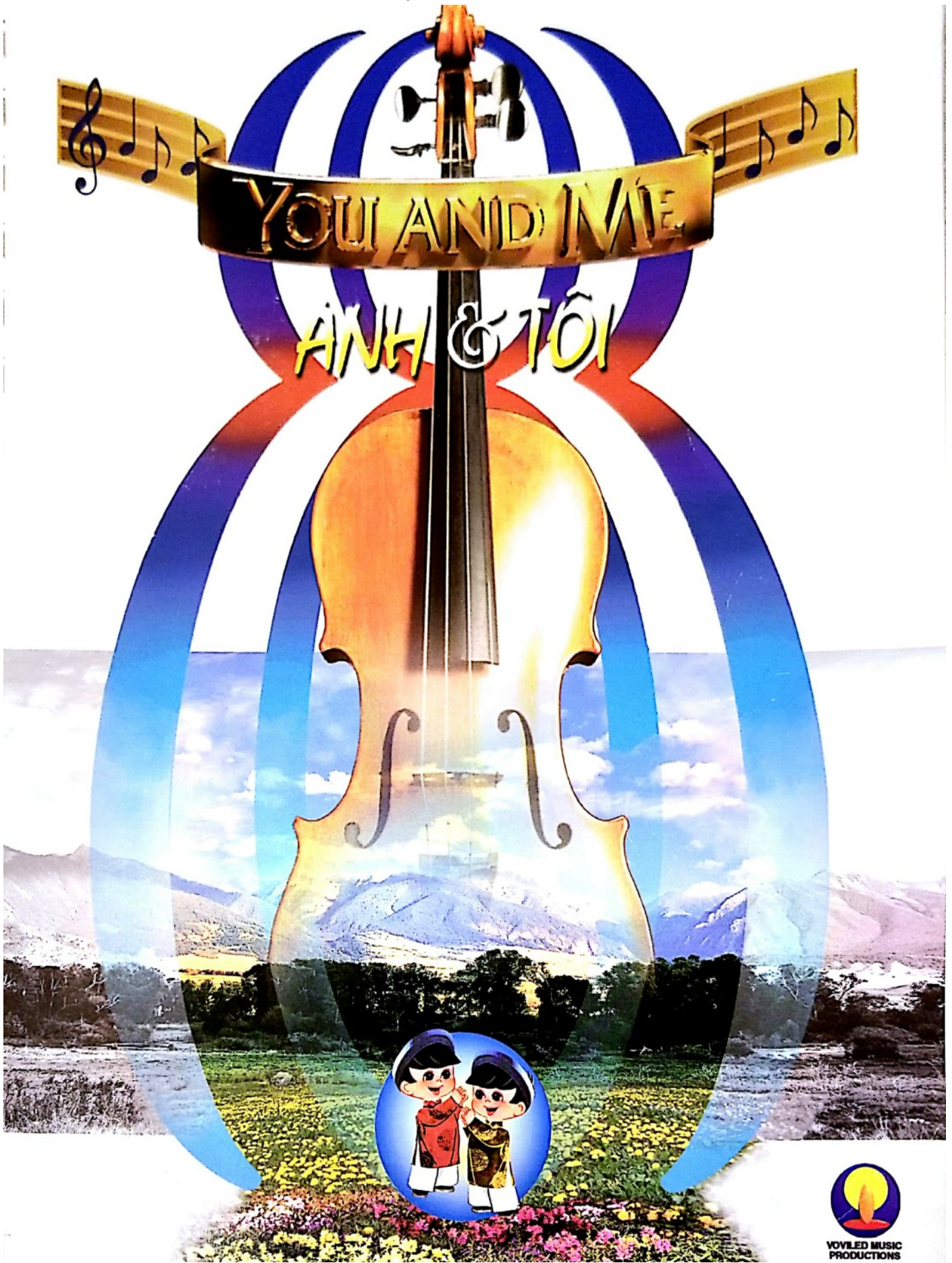
Đáp: Niệm Bát Chánh là phải dẫn điện theo 8 điểm chứ. Kiểm soát luồng điện đốc mạch nó đi tới đâu. Nó đi thì chúng ta vừa ý niệm là nó chạy, mà nó chưa mở chúng ta niệm cũng được.

279. Hỏi: *Ý nghĩa của việc nguyện sau bữa ăn?*

Đáp: Chúng ta nguyện:

*Nam mô bát nhã ba la mật đa
Sắc bất dị không không bất dị sắc
Thời chiếu kiến ngũ uân giai không
Thọ tướng hành thức diệc phục như thị*

Thì chúng ta hiểu được những cái gì chúng ta ăn thì chúng ta phải giải cho nó tiến tới đồng nhất luồng điện tiến hóa của chính mình, kêu bằng tâm chúng ta ăn rồi phải có cứu độ, có vay là phải có trả, cho nên niệm Bát Nhã là có vay là phải có trả, con người nó mới an tâm.

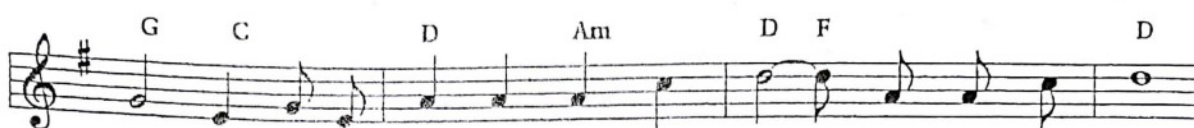
Bức Tranh Trời

Thơ : Lương Sĩ Hằng

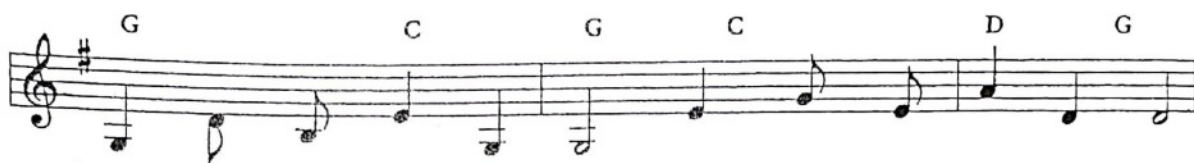
Nhạc: Phạm Duy

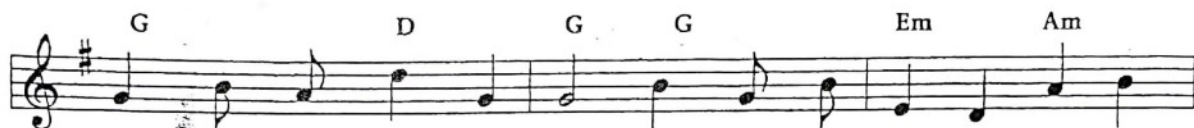
Nhìn xem hùng vĩ của Trời Nhìn xem hùng vĩ của Trời Nhìn xem hùng vĩ của

Trời Độ tha tại thế đời đời dựng xây Đời đời dựng xây

Chuyển mưa chuyển nắng hằng ngày Chuyển mưa chuyển nắng hằng ngày

Chuyển mưa chuyển nắng hằng ngày Giúp người phát triển đổi thay thế

thì Đổi thay thế thì Cần khôn địa hạt tâm linh Giúp hiền tiến

hóa tự mình luật Trời Khai thông trí tuệ tuyệt vời Tranh Trời tươi

đẹp giải nơi u sầu Nằm trong nguyên lý nhiệm màu Trí tâm là

Đặc San Vô Vi

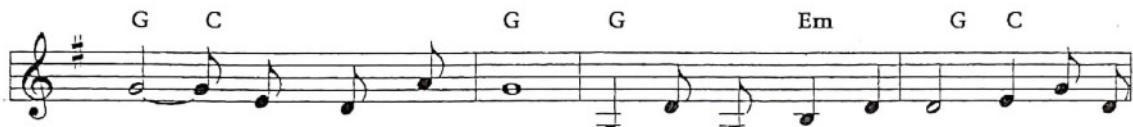
một chiếc tàu về quê Cảnh Trời vui đẹp mãi mãi Qui về một mối chẳng chê luật

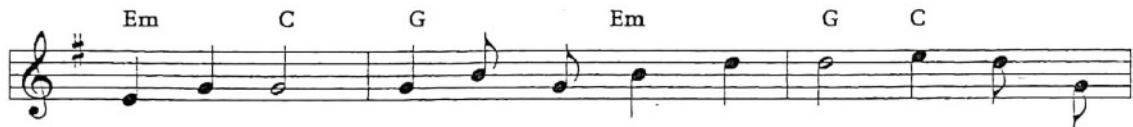
Trời Bình minh ban chiếu hợp thời Bình minh ban chiếu hợp thời

Bình minh ban chiếu hợp thời Tu hành đạo đức tranh Trời sống

chung Tranh Trời sống chung Từ bi rộng mở bao dung Từ bi rộng

mở bao dung Từ bi rộng mở bao dung Trí tâm học

hỏi (y ý) vô (ư) cùng đến nơi Vô cùng đến nơi

Xuân Vui

Thơ: Lương Sĩ Hằng

Nhạc: Phạm Duy

Di thiện là tối lạc bạn ơi Nhớ Trời mà tiến nhớ nơi

an toàn Cùng tu khai triển nhiều màn Quy y Phật

pháp đăng hoàng hơn xưa Dù cho thế sự nắng

mưa Trì tâm tu luyện chẳng thừa tình Trời Bình

tâm hành pháp sáng ngời Từ bi khai triển thành thơ nhẹ

nhàng Thành tâm tu học bạc bần Đời là tạm

Đặc San Vô Vi

Dm B^b F

cảnh trú sang cảnh Trời Xuân nay khai mở kịp

C F F

thời Di thiên là tối lạc bạn ơi bạn ơi

F C

Cùng chung các bạn quý thương Vui xuân tươi

B^b C- F

đẹp gieo gương thế trần Bình tâm học hỏi một

C B^b F

phần Từ bi rộng mở ân cần dựng xây Từ bi rộng

B^b F B^b F

mở ân cần dựng xây Từ bi rộng mở ân cần dựng xây

Chúng Ta Tu

Thơ: Lương Sĩ Hằng

Nhạc: Trần Tử Thiêng

The first system of musical notation consists of two staves. The upper staff is in treble clef and contains a melody with a repeat sign and first and second endings. The lower staff is in bass clef and contains a piano accompaniment. The first ending is marked with a circled '1' and the second ending with a circled '2'.

1. Chúng ta tu

2. Chúng ta tu . Tu sửa tiến

The second system of musical notation consists of two staves. The upper staff continues the melody from the first system, and the lower staff continues the piano accompaniment. The lyrics are written below the notes.

hoài . Chúng ta tu . Tu không vọng động, sửa sai nhẹ nhàng . Chúng ta

The third system of musical notation consists of two staves. The upper staff continues the melody, and the lower staff continues the piano accompaniment. The lyrics are written below the notes.

tu . Chúng ta tu .

Chúng ta tu, tu cho sức

The fourth system of musical notation consists of two staves. The upper staff continues the melody, and the lower staff continues the piano accompaniment. The lyrics are written below the notes.

khỏe . Chúng ta tu . Tu thay Cha Trời, nhịn nhục giúp

Đặc San Vô Vi

đời. Tu cho thanh
tĩnh mở lời như
khuyên

The first system of musical notation consists of two staves. The upper staff contains a melody with lyrics: "đời. Tu cho thanh" in the first measure, "tĩnh mở lời như" in the second measure, and "khuyên" in the third measure. The lower staff contains a piano accompaniment.

Chúng ta
tu. Chúng ta
tu. Tu cho thanh

The second system of musical notation consists of two staves. The upper staff contains a melody with lyrics: "Chúng ta" in the first measure, "tu. Chúng ta" in the second measure, and "tu. Tu cho thanh" in the third measure. The lower staff contains a piano accompaniment.

nhẹ, giải tâm ước
mơ
Chúng ta
tu

The third system of musical notation consists of two staves. The upper staff contains a melody with lyrics: "nhẹ, giải tâm ước" in the first measure, "mơ" in the second measure, and "Chúng ta" in the third measure. The lower staff contains a piano accompaniment. The system ends with a double bar line.

Đặc San Vô Vi

Dư Âm

Lời: Lương Sĩ Hằng

Slow Rock

Nhạc: Duy Khánh

Dư âm siêu giác mới tình ta giọng ca tiếng hát chan hòa tình thương

Âm thanh lóng lánh như gương động lòng hành giả động lòng hành

giả tìm đường khai minh Tình thương giải tiến hành

trình Quy y Phật pháp chính mình lo tu. Siêu

âm thức giác mê mù vô sanh bất diệt trùng tu hoài hoài Vô sanh bất

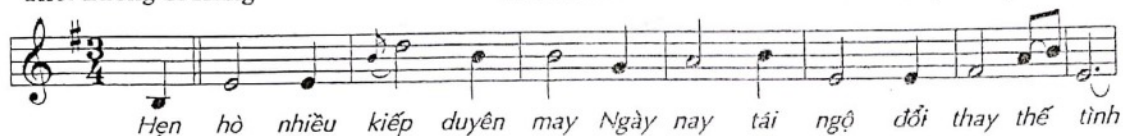
diệt trùng tu hoài hoài Vô sanh bất diệt trùng tu hoài hoài

Hẹn Hò

Thơ: Lương Sĩ Hằng

Moderate

Nhạc: Duy Khánh

Kiếp Hoa

Thơ: Lương Sĩ Hằng

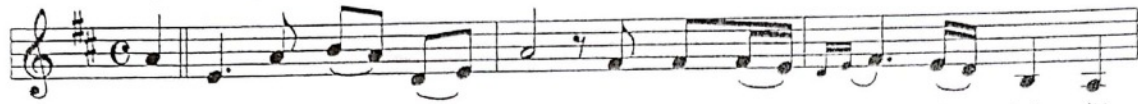
Nhạc: Trần Tử Thiêng
Cali, July 1996

Thân em một kiếp bạc bàn Kỳ duyên thanh nhẹ đôi hàng lệ
rơi. Vắng em anh thấy không đời. Xa em anh lại mở lời thỏ
than. Kiếp hoa khoe sắc mở màn. Tình yêu sống động vô vàn thương
yêu. Với tâm em sáng cao vời. Cho anh hiểu được tiếc nhiều mến thương. Trôi
ban sắc đẹp ánh gương. Long lanh mắt sáng yêu thương người hiền. Thân
em sáng tỏa tạo duyên. Ngày nay gặp được sống yên cõi lòng... Hoa
tan cũng nhớ vẫn còn. Trồng gieo ý đẹp cuộc đời giải thông. Với
anh chẳng muốn xa rời. Dù em tiêu tụy tiếng đời thặng hoa....
Thân em một kiếp bạc bàn. Kỳ duyên thanh nhẹ đôi hàng lệ rơi...

Cô Gái Phù Sinh

Lời : Lương Sĩ Hằng

Nhạc: Duy Khánh

Tôi là cô gái phù sinh yêu cha yêu mẹ yêu tình diệu

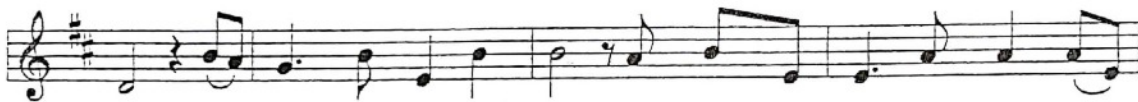
thâm Nhạc trời sống động nguyên âm Giúp hồn tiến hóa tự tầm đường

đi. Từ bi ban chiếu uy nghi giải phần mê chấp sân si cảm

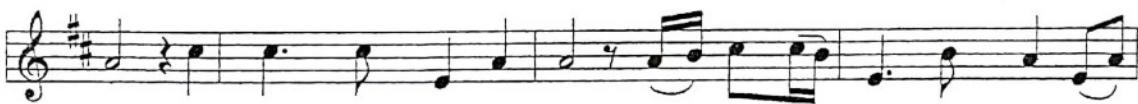
hòa Bình tâm học hỏi thiết tha Hòa chung đường nhạc chan hòa tình

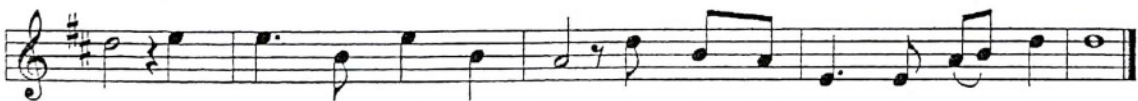
thương. Trí người sáng tỏ như gương Hòa thêm điệu nhạc yêu thương muôn

loài Càn khôn vũ trụ an bài Quang hành trí tuệ tiến hoài không

ngưng Âm thanh phân rõ từ từng Cảm giao giao cảm tưng bừng cảm

giao. Quý nguyên một mối nhiệm màu. Quý yêu tình nhạc thực thà thức tâm

Thất Tình

Thơ: Lương Sĩ Hằng

Nhạc: Duy Khánh

Tình đâu mà mất bạn ơi! Đem lòng thương nhớ đứng ngồi không yên yêu

nhau cảm thấy rất phiền chung lo không xuể không yên cõi lòng. Tình lận

đận thất long đong Tâm ta tự quyết nổi vòng cảm giao. Trăng sao ánh sáng ở

ngoài Bên trong có sẵn từ cao thấp từng. Có đau có khổ có

ưng Chung vui tan tụt tiến từng phút giây. Chẳng còn lý luận mưa

mây Trong tan có tụt có ngày đạt thông Kìa định luật sống hóa

công Sanh thành tạo hóa giải vòng ước mơ. Trẻ thơ cho đến người

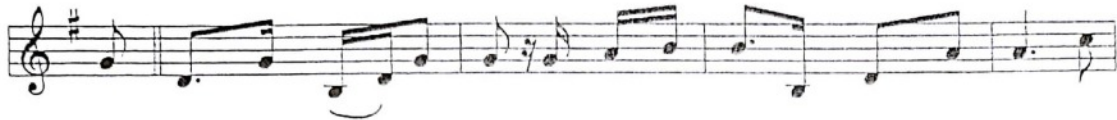
già thơ ngây chưa hiểu được giờ ra đi

Đường Về Thiên Thai

Thơ: Lương Sĩ Hằng

Tango

Nhạc: Duy Khánh

Tu thời gánh nhẹ hai vai Trì tâm tiến hóa đạt ngày quang vinh tâm

lành phát triển đẹp xinh Về nơi thanh tịnh hành trình thiên

thai Tâm tu thức giác hằng ngày thong dong bình

đẳng ở ngay tâm người An vui ướm nở nụ cười Tự xây hạnh

đức người người an vui Chính mình thực hiện rèn trui. Thiên thai rộng

mở an vui đời đời Thành tâm thuyết lý phân lời Tâm lành thức giác sống nơi an

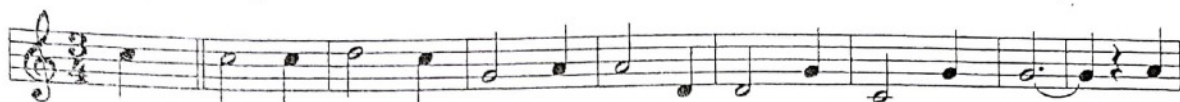

lành Vui hành tâm đạo đạt thanh Thiên thai là cảnh trong lành đạt thanh

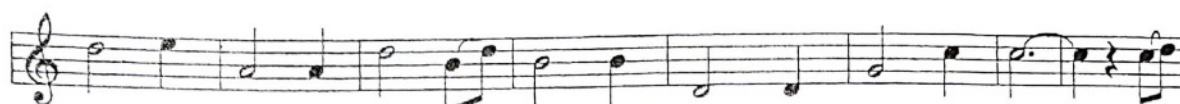
Thương Em

Lời: Lương Sĩ Hằng

Nhạc: Duy Khánh

Thương em anh nhớ em hoài Tâm em rục rĩ như ngày vinh quang. Tình

em sống động lại sang Nhớ em anh phải dang hoàng hơn xưa. Nhớ

em anh khóc như mưa. Tình em cao đẹp tình ưa luật trời. Thương

em thức tỉnh hợp thời Trời cao bể rộng nơi nơi anh chờ. Dù

cho biến đổi thiên cơ Tâm anh không đổi như thơ mộng tình Nhìn

em quá đẹp lại xinh Tình yêu ướm nở hoa tình cứu anh. Lý

Trời ban rải diệu thanh Tình em sáng chói tâm anh hứng chờ. Em

ơi khơi dậy tình mơ Tình ta là một đang chờ thế thời

Thanh Không

Thơ: Lương Sĩ Hằng

Chậm vừa

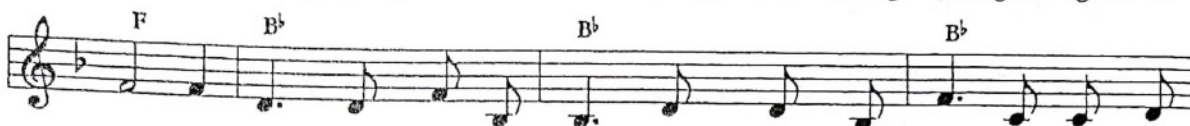
Nhạc: Phạm Duy

Thanh không phát triển đầy lòng Gió đưa thanh nhẹ vờn ru lòng

người Thanh không quang chiếu vui cười Chúng sanh hưởng lạc người người an

vui Hít vô nguyên lý đạo mùi Thanh không bàn cãi an vui chơn

hồn Nhìn xem vạn lý sanh tồn Hồn tu hồn tiến hồn ôn lại bài -Thanh

không cơ cấu thanh đài Ai ai cũng thích hưởng hoà khí thanh Hồn

vui thanh tịnh thực hành Về nơi thanh tịnh đời đời vô sanh Thanh

không chẳng có ước mong Ngoài trong cũng nó một vòng khai thông

Trăng Rằm

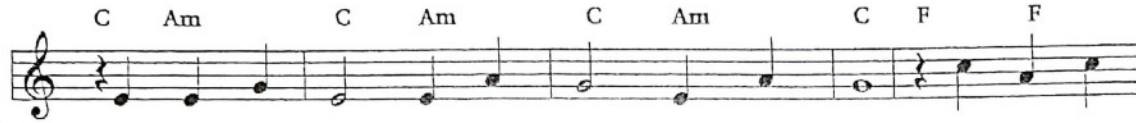
Thơ: Lương Sĩ Hằng

Manh Mẽ

Nhạc: Phạm Duy

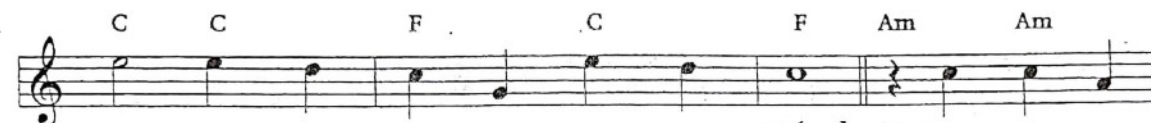
Trăng thành phản chiếu trên mặt biển (y ý) trên mặt biển (y ý)

Tình đẹp duyên Trời chuyền chiếu xuyên chuyền chiếu xuyên. Vũ trụ thanh

bình ban sáng chiếu kia ban sáng chiếu Hồn thơ rực

(Hết ở đây)

rõ hướng phân huyền là hướng phân huyền. Gió mát trăng

thanh. Gió mát trăng thanh khắp các miền. Duyên may trời độ Duyên may trời

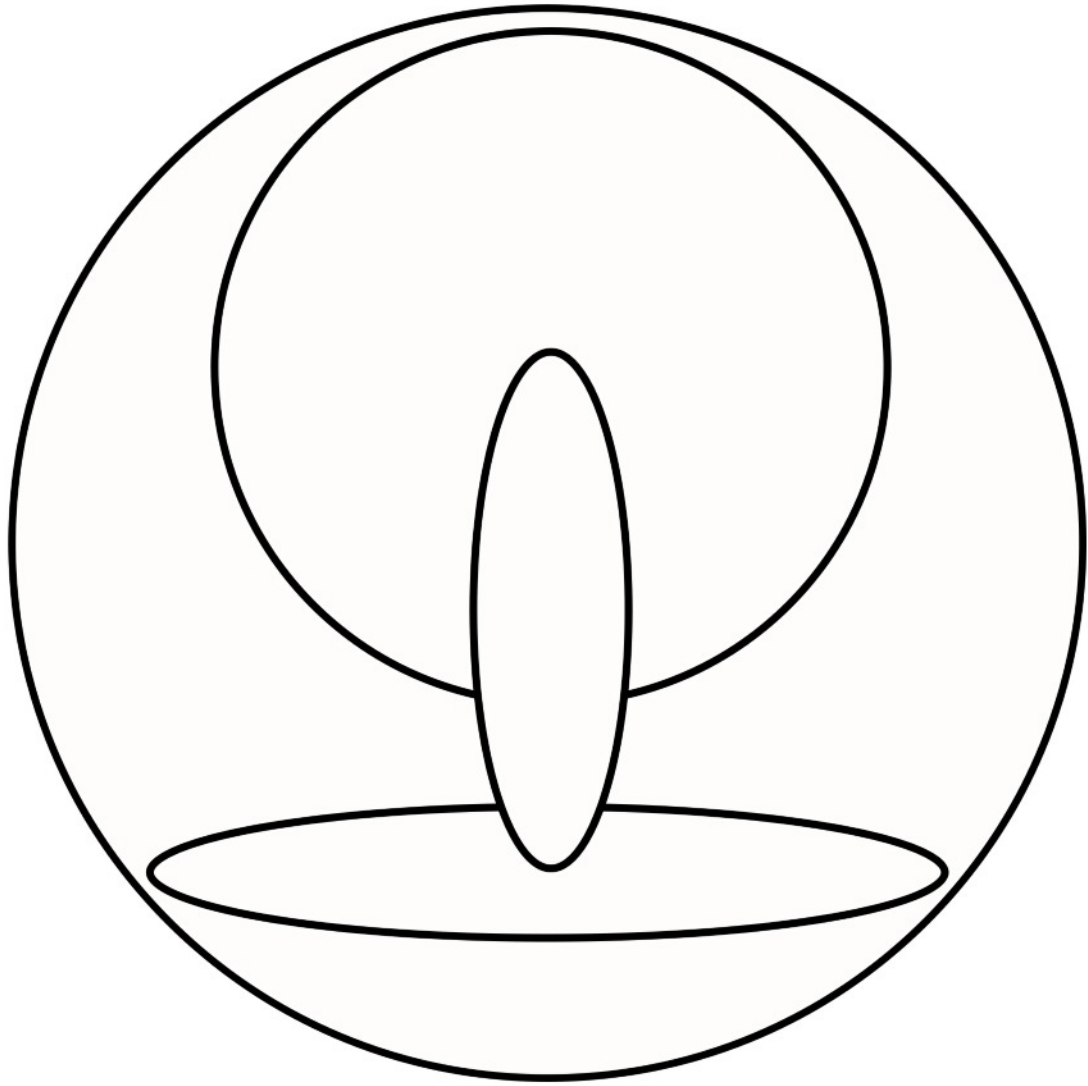

độ tâm thanh nhẹ Hồn vui hớn hở Hồn vui hớn hở nhập tâm

thiền. Huyền diệu Trời ban Huyền diệu Trời ban tự tiến xuyên

(trở lại đầu)

Thiền Viện Vô Vi Thế Giới

Thiền Viện Vĩ Kiên

22125 Crest Forest Dr.
Cedar Pines Park, CA 92322
U.S.A.

Mailing Address:

P.O. Box 2045

Westminster, CA 92684-2045 - U.S.A.

Tel : (909)-338-6691

Thiền Viện Hai Không

392 Wayman Lane
Oroville, CA 96565

U.S.A.

Mailing Address:

P.O. Box 5234

Oroville, CA 95966 - U.S.A.

Tel : (530)-589-6972

Email : maior@yahoo.com

Thiền Viện Nhẫn Hòa

4514 Gold Ridge Ln SW
Olympia, WA 98512 - U.S.A.

Tel : (360)-357-5675

Email : nguyenvg@comcast.net

Thiền Viện Quy Thức

Lieu dit Le Senaillet Lot 220

Publier, 74500 - FRANCE

Tel : (045)-070-8355

Email : santelli.dominique01@tele2.fr

Thiền Viện Quy Hội Tình Người

105 Wrights Road

Mareeba, QLD 4880

Australia

Thiền Viện

Hội Tụ Tâm Linh Cùng Tiến Tới

2922 Jolicoeur

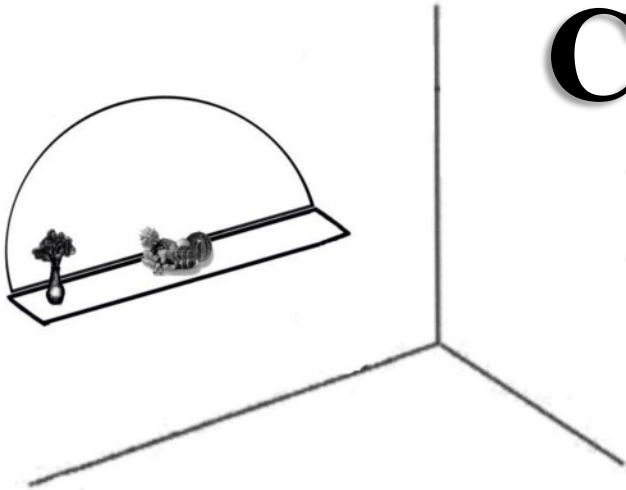
Montreal - Quebec

H4E 1Z3 , Canada

Tel : (514)-769-8799

Email : meditation.jolicoeur@primus.ca

<http://tvjolicoeur.jimdo.com/>

Cách Thượng Kính Vô Vi

Kính Vô Vi là biểu trưng cho thanh quang của Càn Khôn Vũ Trụ và cũng là biểu trưng cho lòng trung nghĩa.

1. Cách tốt là thượng kính Vô Vi trong phòng khách, hướng về cửa ra vào hay cửa sổ, nơi sáng sủa, khang trang, có nhiều ánh sáng chiếu vào. Kính nên dùng hình bán nguyệt (*nửa hình tròn*) vì hình bán nguyệt nhận ánh sáng mặt trăng dịu hơn. Ban ngày thì nhận ánh sáng mặt trời.
2. Chọn ngày mùng một hay ngày thứ mười lăm (*ngày rằm*) trong tháng âm lịch để thượng kính.
3. Kính Vô Vi khi gắn lên tường phải phủ vải đỏ cho đến khi làm lễ thượng kính.
4. Khi dâng hoa và ngũ quả (*năm loại trái cây tượng trưng cho ngũ tạng*) thì dùng hoa màu trắng (*tượng trưng cho huệ linh*) đặt phía bên trái (*từ ngoài nhìn vào kiếng*). Đức Thầy có dạy phía bên trái mạnh hơn, ngũ quả thì đặt ngay chính giữa.

Nếu làm ăn buôn bán thì nhớ dâng hoa mỗi ngày, còn không vào mùng một hay rằm thì dâng hoa và ngũ quả.

5. Đúng 12 giờ trưa, gia chủ đứng trước kính, chắp tay trước ngực và nguyện 3 lần: “*Xin Đức Quan Thánh Đế Quân hộ độ cho gia cang chúng con được bình an, tu hành tinh tấn.*”
6. Rồi ngồi trước kính trong tư thế thiền và tập trung ý trí lên trung tâm bộ đầu thâm niệm Nam Mô A Di Đà Phật liên tục từ năm tới mười phút. Xong rồi xá 3 lần.
7. Mỗi nhà chỉ nên thượng một kính Vô Vi thôi. Nếu bạn nào đã thượng kính rồi mà không phải hình bán nguyệt thì cứ giữ kính cũ.

Địa Lý Bát Trạch

1 – Bảng Ấn Định Mạng Theo Bát Quái:

Năm Âm Lịch	Dương Lịch	Nam	Nữ
Canh Tý	1900	Khảm	Cấn
Tân Sửu	1901	Ly	Càn
Nhâm Dần	1902	Cấn	Đoài
Quý Mão	1903	Đoài	Cấn
Giáp Thìn	1904	Càn	Ly
Ất Tỵ	1905	Khôn	Khảm
Bính Ngọ	1906	Tốn	Khôn
Đinh Mùi	1907	Chấn	Chấn
Mậu Thân	1908	Khôn	Tốn
Kỷ Dậu	1909	Khảm	Cấn
Canh Tuất	1910	Ly	Càn
Tân Hợi	1911	Cấn	Đoài
Nhâm Tý	1912	Đoài	Cấn
Quý Sửu	1913	Càn	Ly
Giáp Dần	1914	Khôn	Khảm
Ất Mão	1915	Tốn	Khôn
Bính Thìn	1916	Chấn	Chấn
Đinh Tỵ	1917	Khôn	Tốn
Mậu Ngọ	1918	Khảm	Cấn
Kỷ Mùi	1919	Ly	Càn
Canh Thân	1920	Cấn	Đoài
Tân Dậu	1921	Đoài	Cấn
Nhâm Tuất	1922	Càn	Ly
Quý Hợi	1923	Khôn	Khảm
Giáp Tý	1924	Tốn	Khôn
Ất Sửu	1925	Chấn	Chấn
Bính Dần	1926	Khôn	Tốn
Đinh Mão	1927	Khảm	Cấn
Mậu Thìn	1928	Ly	Càn
Kỷ Tỵ	1929	Cấn	Đoài
Canh Ngọ	1930	Đoài	Cấn
Tân Mùi	1931	Càn	Ly
Nhâm Thân	1932	Khôn	Khảm

Năm Âm Lịch	Dương Lịch	Nam	Nữ
Quý Dậu	1933	Tốn	Khôn
Giáp Tuất	1934	Chấn	Chấn
Ất Hợi	1935	Khôn	Tốn
Bính Tý	1936	Khảm	Cấn
Đinh Sửu	1937	Ly	Càn
Mậu Dần	1938	Cấn	Đoài
Kỷ Mão	1939	Đoài	Cấn
Canh Thìn	1940	Càn	Ly
Tân Tỵ	1941	Khôn	Khảm
Nhâm Ngọ	1942	Tốn	Khôn
Quý Mùi	1943	Chấn	Chấn
Giáp Thân	1944	Khôn	Tốn
Ất Dậu	1945	Khảm	Cấn
Bính Tuất	1946	Ly	Càn
Đinh Hợi	1947	Cấn	Đoài
Mậu Tý	1948	Đoài	Cấn
Kỷ Sửu	1949	Càn	Ly
Canh Dần	1950	Khôn	Khảm
Tân Mão	1951	Tốn	Khôn
Nhâm Thìn	1952	Chấn	Chấn
Quý Tỵ	1953	Khôn	Tốn
Giáp Ngọ	1954	Khảm	Cấn
Ất Mùi	1955	Ly	Càn
Bính Thân	1956	Cấn	Đoài
Đinh Dậu	1957	Đoài	Cấn
Mậu Tuất	1958	Càn	Ly
Kỷ Hợi	1959	Khôn	Khảm
Canh Tý	1960	Tốn	Khôn
Tân Sửu	1961	Chấn	Chấn
Nhâm Dần	1962	Khôn	Tốn
Quý Mão	1963	Khảm	Cấn
Giáp Thìn	1964	Ly	Càn
Ất Tỵ	1965	Cấn	Đoài

Hương Tốt					Hương Xấu			
Mạng	Thiên Ý	Phúc Đức	Sinh Khí	Phục Vị	Ngũ Quỷ	Lục sát	Họa Hại	Tuyệt mạng
Càn	Đông Bắc	Tây Nam	Tây	Tây Bắc	Đông	Bắc	Đông Nam	Nam
Khảm	Đông	Nam	Đông Nam	Bắc	Đông Bắc	Tây Bắc	Tây	Tây Nam
Cấn	Tây Bắc	Tây	Tây Nam	Đông Bắc	Bắc	Đông	Nam	Đông Nam
Chấn	Bắc	Đông Nam	Nam	Đông	Tây Bắc	Đông Bắc	Tây Nam	Tây
Tốn	Nam	Đông	Bắc	Đông Nam	Tây Nam	Tây	Tây Bắc	Đông Bắc
Ly	Đông Nam	Bắc	Đông	Nam	Tây	Tây Nam	Đông Bắc	Tây Bắc
Khôn	Tây	Tây Bắc	Đông Bắc	Tây Nam	Đông Nam	Nam	Đông	Bắc
Đoài	Tây Nam	Đông Bắc	Tây Bắc	Tây	Nam	Đông Nam	Bắc	Đông

Phụ Chú:

1. Trước khi dùng la bàn để định hướng, nhớ kiểm soát kỹ xem la bàn có chính xác không.
2. Hướng nhà là hướng cửa chánh vào nhà, không phải hướng cửa cổng, cũng không phải hướng mặt tiền nhà.
3. Một điểm cũng cần nêu rõ là chọn hướng nhà là một trong những điểm quan trọng trong vấn đề xem địa lý của cái nhà.

Phương Pháp Ấn Định Mạng Theo Bát Quái:

1. Cách định “Mạng” được tính theo vòng chu kỳ. Cứ mỗi 9 năm, vị trí “Mạng” lại tuần tự ấn theo thứ tự quy định (Xin Xem Bảng dưới).
2. Cách tính theo Âm lịch (Cũng theo vòng chu kỳ):
 - 10 Thiên Can: Giáp, Ất, Bính, Đinh, Mậu, Kỷ, Canh, Tân, Nhâm, Quý.
 - 12 Địa Chi: Tý, Sửu, Dần, Mão, Thìn, Tỵ, Ngọ, Mùi, Thân, Dậu, Tuất, Hợi.

Thí Dụ: 1904 là Giáp Thìn, 1905 là Ất Tỵ, 1906 là Bính Ngọ.....

3. Năm Sanh phải căn cứ theo Âm Lịch, tức là ngày sinh sau ngày tiết Lập Xuân mới được xem là

Đặc San Vô Vi

Nam	Khảm	Ly	Cấn	Đoài	Càn	Khôn	Tốn	Chấn	Khôn
Nữ	Cấn	Càn	Đoài	Cấn	Ly	Khảm	Khôn	Chấn	Tốn
	1900	1901	1902	1903	1904	1905	1906	1907	1908
	1909,1918	1910,1919	1911,1920	1912,1921	1913,1922	1914,1923	1915,1924	1916,1925	1917,1926
Năm Sanh	1927,1936	1928,1937	1929,1938	1930,1939	1931,1940	1932,1941	1933,1942	1934,1943	1935,1944
	1945,1954	1946,1955	1947,1956	1948,1957	1949,1958	1950,1959	1951,1960	1952,1961	1953,1962
	1963,1972	1964,1973	1965,1974	1966,1975	1967,1976	1968,1977	1969,1978	1970,1979	1971,1980
	1981,1990	1982,1991	1983,1992	1984,1993	1985,1994	1986,1995	1987,1996	1988,1997	1989,1998
	1999	2000	2001	2002	2003	2004	2005	2006	2007
	2008	2009	2010	2011	2012	2013	2014	2015	2016

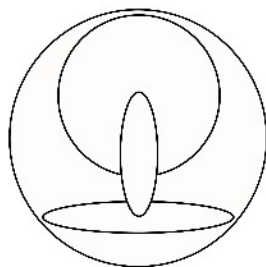
Mục Lục

Mục Tiêu Của Đặc San Vô Vi	Trang 2
Hình Đức Thầy Lương Sĩ Hằng – Vĩ Kiên	3
Lá Thư Đặc San Vô Vi	4
Hình Đức Tổ Sư – Đỗ Thuần Hậu	6
Thơ “Du Hành Đạo Pháp”	7
Hình Đức Thầy Lương Sĩ Hằng – Vĩ Kiên	8
Bài Thơ Du Hành Đạo Pháp Bản Chép Tay Của Đức Thầy	9
Thơ “Đặc San”	10
Ý Nghĩa Của Phù Hiệu “Tứ Đại Giai Không”	11
Thơ “Thầy Đi”	12
Diễn Văn Khai Mạc “Đại Hội Du Hành Đạo Pháp 2024”	13
Thơ “Đi Với Tội”	19
Thơ “Đời Đạo”	22
Chơn Kinh - Chương 45	23
Tình Thương Trong Đại Hội	27
Thơ “Vô Vi Hành Đạo Chứ Không Giành Đạo”	29
Đại Hội Vô Vi	33

Chơn Tình	38
Du Âm Đại Hội Du Hành Đạo Pháp 2024	41
Thầy Vẫn Bên Con	52
Tình Thầy Khai Ngộ	54
Thơ “Biển Yêu”	60
Nhật Ký Một Kỳ “Về Quê Ăn Tết Vô Vi”	62
Thơ “Bài Ca Thức Giác”	64
Cảm Nhận Về Đại Hội Tâm Linh	65
Thơ “Đố Ai”	66
Thiên Địa Nhân	67
Thơ “Bước Lên Bạc Thang”	72
Hình Ảnh Đại Hội “Du Hành Đạo Pháp 2024”	75
Kiểm Tra Phương Pháp Công Phu	124
Viếng Thăm Mộ Tổ	125
Bản Đồ Hướng Dẫn Vào Nơi An Nghỉ Của Bà Tám	129
Hình Ảnh Kỷ Niệm Bà Tám	134
Hình Ảnh Kỷ Niệm Đức Thầy Và Bạn Đạo	135
Gia Chánh	136
Thư Từ Lai Vãng	139

Đặc San Vô Vi

Thư Đức Thầy Truyền Đạt Về Phương Pháp Công Phu	175
Nguyên Văn Thư Đức Thầy Trả Lời Về Bản Kiểm Phương Pháp Công Phu	176
Bản Hướng Dẫn Kiểm Soát Công Phu	177
Vấn Đạo	184
Tập Nhạc - Anh Và Tôi (Phần VI)	190
Thiền Viện Vô Vi Thế Giới	220
Cách Thượng Kiếng Vô Vi	238
Địa Lý Bát Trạch	239
Mục Lục	242
Thông Tin Liên Lạc	245

Thông Tin Liên Lạc

www.voviphatphap.org

www.vovinewyork.org

Voviphatphap@gmail.com

Vovinewyork@gmail.com

Kinhsachvovi@gmail.com

Tuanbaovovi@gmail.com

Vovidacsan@gmail.com

NOT FOR SALE

Biển Cho Lặng Mình Châu Mới Phát
Lòng Cho Riêng Mới Gọi Là Thần

Nam Mô A Di Đà Phật
Vạn Vật Thái Bình